

การปฏิวัติทางการเงิน ของคุณ

พลังแห่งการสืวามิภักดิ์

แถร์ คี ซี

เพื่อนที่รักในพระคริสต์

เราอธิษฐานขอให้คุณได้พบว่าแหล่งข้อมูลทางการเงินนี้เป็นพระพรและให้กำลังใจแก่คุณ! โปรดอย่าลังเลที่จะแบ่งปันเนื้อหา这与เพื่อน ครอบครัวและสมาชิกในคริสตจักรของคุณ นอกจากนี้คุณยังสามารถไปที่ FLNFree.com เพื่อดาวน์โหลดสำเนาเพิ่มเติมและรับคำสอนฟรีเพิ่มเติมได้ในภาษาของคุณ

พระเจ้ารักคุณและทรงมีแผนการที่น่าทึ่งสำหรับชีวิตของคุณ การเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินไปอย่างไรทำให้ชีวิตของเราดีขึ้น และเราเชื่อว่าอาณาจักรของพระเจ้าจะทำเช่นเดียวกันสำหรับคุณด้วย!

ด้วยรักในพระคริสต์
แกรี และเดรนดา คีซี

ป.ล. อย่าลืมไปที่เว็บไซต์ดาวน์โหลดฟรีของเรา
FLNFree.com เพื่อดาวน์โหลดคำสอนฟรีเพิ่มเติมในภาษาของคุณ

การปฏิวัติทางการเงิน ของคุณ

พลังแห่งการสืวามิภักดิ์

แกร์ คี ซี

Your Financial Revolution, The Power of Allegiance

Copyright © 2023 by Gary Keese

Originally published in English

Copyright © 2015 by Gary Keese

ISBN: 978-606-8993-80-5

Gary Keese Ministries

P.O. Box 779, New Albany

OH 43954, USA

GaryKeese.com

This book is a free gift from Gary Keese Ministries and is
NOT FOR SALE

การปฏิวัติทางการเงินของคุณ

พลังแห่งการสวามิภักดิ์

ลิขสิทธิ์ © 2023 โดย แกรี คีซี

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษ

ลิขสิทธิ์ © 2015 โดย แกรี คีซี

ISBN : 978-0-9729035-9-2

พันธกิจ แกรี คีซี

ตู้ ปณ. 979 , นิวอลบานี

โอไฮโอ 43054, สหรัฐอเมริกา

GaryKeese.com

หนังสือเล่มนี้เป็นของขวัญแจกฟรีจากพันธกิจแกรี คีซี มิได้จัดทำขึ้นเพื่อการจำหน่าย

สารบัญ

คำนำ.....	7
เกริ่นนำ.....	9
บทที่ 1 อาณาจักร.....	21
บทที่ 2 หมอกควันสีน้ำเงิน.....	63
บทที่ 3 โปรดเถิดพระเจ้า ขอทรงเมตตา.....	71
บทที่ 4 ปลาตัวใหญ่.....	103
บทที่ 5 ใครเป็นคนเลือก?.....	113
บทที่ 6 พระพรของพระเจ้า.....	153
บทที่ 7 ประตุ.....	173
บทที่ 8 พลังแห่งการสวามิภักดิ์.....	183
บทที่ 9 คุณให้อาหารพวกมัน!.....	193
บทที่ 10 เก็บเกี่ยวไม่ใช่กระวนกระวาย!.....	207
บทที่ 11 การบินนั้นง่ายกว่าการเดิน!.....	215

คำนำ

ผมอยากเขียนเรื่องราวการเดินทางที่พระเจ้าได้พาเดรนด้าและผมไปในช่วงสองสามปีมานี้ ชีวิตเราเปลี่ยนไปมาก! เราได้เห็นการอัศจรรย์ทั้งสิ้นที่พระเยซูเคยทำในพระคัมภีร์ปรากฏขึ้นต่อหน้าต่อตาของเราตลอดหลายปีที่ผ่านมา คนตายเป็นขึ้นมา, คนเป็นอัมพาตลุกขึ้นเดินและกลับไปทำงานได้ในวันรุ่งขึ้น ผู้คนนับไม่ถ้วนได้รับการรักษา และฐานะทางการเงินของผู้คนหลายแสนคนกลับมาดีเหมือนเดิม แต่การอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราได้เห็นนั้น เกิดขึ้นในครอบครัวและชีวิตส่วนตัวของเราเอง

เป้าหมายของผมคือพาคุณไปสู่การเดินทาง การเดินทางแห่งการค้นพบที่ผมหวังว่าจะเปลี่ยนชีวิตคุณเหมือนกับที่เปลี่ยนชีวิตของผม ซึ่งไม่สามารถเล่าได้ในเล่มเดียว นี่เป็นหนังสือชุดแรกที่จะนำคุณไปสู่การปฏิบัติทางการเงินส่วนบุคคลของคุณเอง และนี่จะเริ่มเปิดเผยความลึกลับของอาณาจักรของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของผม สำหรับผมแล้ว นี่คือการเดินทางที่น่าตื่นเต้นและไม่มีวันสิ้นสุด เราทุกคนยังต้องเรียนรู้ต่อไป! ความรู้ในเรื่องอาณาจักรนั้นไม่มีวันสิ้นสุด

ผมขอบคุณพระเจ้าอย่างมาก พระเมตตาของคุณของพระองค์นั้นใหม่สดทุกวัน พระองค์คอยหนุนและทรงให้อภัย ทรงนำเราไปสู่ทางแห่งความรอด ผมไม่สามารถพาคุณไปสู่การเดินทางครั้งนี้ได้หากไม่เอ่ยถึงเดรนด้าภรรยาที่ดีเยี่ยมของผมเสียก่อน หัวใจของเธอนั้นมีต่อพระเจ้า ความรักและความอดทนที่เธอมีต่อผม ทำให้ผมกล้าเผชิญกับความอ่อนแอ และแสวงหาคำตอบจากพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่ผมต้องการอย่างยิ่ง ผมมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้แบ่งปันกับคุณ

การปฏิบัติทางการเงินของคุณ

พลังแห่งการสวามิภักดิ์

เกริ่นนำ

สันติสุขถูกพรากไปจากใจของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าลืมไปแล้วว่าความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างไร
— เพลงคร่ำครวญ 3:17

ผมตื่นขึ้นมาโดยรู้สึกได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติ เป็นสิ่งผิดปกติมาก! ความกลัวเข้าครอบงำจิตใจของผมเมื่อผมตื่นมา ผมไม่รับรู้ถึงความรู้สึกของ ลีนของผม มือ, ขา และใบหน้าด้านข้างของผมชาไปหมด ผมปลุกเดรนด้า และกระเสือกกระสนที่จะบอกเธอว่าเกิดอะไรขึ้นเพราะทั้งใบหน้าและลีนของผมไม่ยอมให้ความร่วมมือ จากนั้นผมสังเกตเห็นว่าหัวใจของผมเต้นแรง และหายใจลำบาก ขณะที่ผมเล่าสถานการณ์ของผมให้เธอฟัง เธอตื่นขึ้นและเริ่มอธิษฐานเพื่อผมทันที ความรู้สึกแปลกๆ และหวาดกลัวค่อยๆ ลดทอนลง ผมเอนหลังลงบนเตียงขณะที่เดรนด้าเสนอว่าจะหาอะไรให้ผมทาน ผมรู้สึก สับสนและกลัวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับร่างกายของผมขณะที่ผมนอนอธิษฐาน อยู่ คลื่นแห่งความตื่นตระหนกจะถาโถมเข้ามาหา ความกลัวอย่างที่ไม่เคย รู้สึกมาก่อนในชีวิตจุดจิตใจของผม

หนี้สินที่ผมมีอยู่และความขัดสนทางการเงินทำให้ความกลัวเป็นส่วน หนึ่งของชีวิตประจำวันของผม ผมมีความเครียดอย่างมากในช่วงสองสามปี ที่ผ่านมาเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินที่แย่งลง ผมอยู่ในงานขายที่ได้ค่า

คอมมิชชั่นซึ่งไม่ได้ทำเงินมากพอ เราเช่าบ้านไร่หลังเล็กๆ ซึ่งสร้างตั้งแต่ยุค 1800 และดูเหมือนไม่เคยปรับปรุงเลยตั้งแต่สร้างมา ผมอาจพูดเกินจริงไปสักหน่อย แต่บ้านไม่ได้อยู่ในสภาพที่ดีเลย กรอบหน้าต่างมีช่องว่างที่ต้นไม้กอกผ่านเข้ามาในห้องนั่งเล่นของเรา บานหน้าต่างหลายบานหัก และเราได้ปิดมันด้วยกระดาษแข็งและเทปพันสายไฟ ถึงแม้ว่าจะทรุดโทรม แต่เดรนด้าก็สามารถทำให้ที่นี่เป็นบ้านของเราได้ แม้ว่าเธอจะมีทักษะที่น่าทึ่ง เราก็ไม่สามารถปกปิดความจริงที่ว่ามีปัญหาร้ายแรงหลายอย่างเกี่ยวกับบ้านได้

ทุกสิ่งที่เรามีอยู่ในสภาพเดิม คือ ชำรุด เสียหาย! รถของเราทั้งสองคันเก่า วิ่งไปแล้วกว่า 200,000 ไมล์ และแทบไม่ได้สตาร์ท ลูกชายทั้งสองของเรานอนบนฟูกที่บ้านพักคนชราทิ้งไว้ พรหมบนพื้นห้องนอนเก็บมาจากถังขยะริมถนน โรงรับจำนำเป็นวิถีชีวิตของเรา และเราขอยืมเงินจากใครก็ตามที่เราคิดว่าสามารถยืมได้ เราใช้ชีวิตประดังไปวันต่อวัน หาของขาย หาทางอยู่รอด และหวังว่าพรุ่งนี้จะดีกว่าวันนี้

บัตรเครดิตของผมเต็มวงเงินทั้ง 10 ใบถูกยกเลิกเมื่อหลายเดือนก่อน และผมกู้เงินกับบริษัทสินเชื่อ 3 แห่งซึ่งดอกเบี้ยอยู่ที่ 28 เปอร์เซ็นต์ กำลังรอเรียกเก็บ ค่างวดรถของผม (ใช่ ผมยังเป็นหนี้รถคันเก่าอยู่) ค่าชำระซ้ำไป 120 วันแล้วและใกล้จะถูกยึดคืน ใบแจ้งหนี้ทุกใบผมจ่ายช้าหมด มีการยื่นฟ้องและยึดทรัพย์มาถึงผม และการทวงหนี้ปลุกผมให้ตื่นทุกเช้า ผมเป็นหนี้สรรพากร และพวกเขายังได้ยื่นฟ้องเพื่อเรียกภาษีย้อนหลังกับผมด้วย เดรนด้าและผมเป็นหนี้พ่อแม่ของเรา 26,000 ดอลลาร์ และพวกเขาก็เปื้อนที่จะช่วยเหลือเรา ตู้เย็นของเราไม่ค่อยมีของมากนัก ไฟฟ้าของเราถูกบริษัทไฟฟ้าขู่ว่าจะปิดอยู่ตลอดเวลา บางทีก็มาขู่ทุกเดือน และผมก็ถึงจุดสิ้นสุดของฟางเส้นสุดท้ายแล้ว

ตอนนี้ความเครียดกำลังทำบางอย่างกับร่างกายซึ่งผมไม่เข้าใจ หลังจากพบแพทย์หลายคน พวกเขาบอกว่าผมมีอาการตื่นตระหนกและให้ยาต้านอาการซึมเศร้า โชคไม่ดีที่อาการตื่นตระหนกเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไป

และเพิ่มความถี่ขึ้นจนผมไม่กล้าออกจากบ้าน ในช่วงเวลาแห่งความกลัวที่มีมดমনเหล่านี้ ขณะที่ผมค้นหาคำตอบ ผมเริ่มสังเกตเห็นว่าอาหารบางชนิดที่มีน้ำตาล แป้ง หรือคาเฟอีน ทำให้ผมมีอาการตื่นตระหนกอีกครั้ง ดังนั้นตอนนี้ผมจึงกลัวที่จะกินอาหารและมีสติกับทุกสิ่งที่กินเข้าไป ชีวิตของผมกลายเป็นพันธนาการจนถึงจุดที่ตอนนี้ผมไม่สามารถทำงานได้ ซึ่งแน่นอนว่าทำให้สถานการณ์ทางการเงินแย่ลงไปอีก

ภรรยาของผมคิดว่าเธอกำลังจะสูญเสียสามีไป และบอกผมในภายหลัง หลังจากที่ผมหายดีว่าเธอกำลังวางแผนอย่างจริงจังว่าเธอจะต้องทำอะไรเพื่อดูแลลูกๆ ของเรา ผมร้องทูลขอคำตอบจากพระเจ้าเพราะผมไม่มีประสบการณ์หรือความรู้ในสิ่งที่ผมกำลังต่อสู้อยู่ แพทย์ที่มีชื่อเสียงเกี่ยวกับอาการที่ผิดปกติของผม ได้บอกว่าไม่สามารถรักษาให้หายได้ และผมจะต้องใช้ยาตลอดชีวิต แพทย์คนอื่นๆ บอกว่าผมกำลังจะเป็นโรคเบาหวานโดยระบุว่าผมจะต้องทำการทดสอบค่าต่างๆ ให้ได้ผลดีเพื่อติดตามอาการของโรคเนื่องจากผมมีอายุเยอะแล้ว

แม้ว่าผมเป็นคริสเตียน แต่ผมไม่มีประสบการณ์ในการทำสงครามฝ่ายวิญญาณ หรือวิธียืนหยัดต่อสู้กับศัตรู อันที่จริง ณ จุดนี้ ผมไม่ตระหนักว่าผมกำลังต่อสู้กับอำนาจมืดอยู่ ผมคิดว่าผมแค่มีปัญหาทางร่างกายของผม และกำลังขอให้พระเจ้ารักษาผม ในฐานะคริสเตียน ผมรู้ว่าพระเจ้าคือคำตอบของผม แต่ตอนนั้นผมรู้สึกว้าเหว่อยู่ไกลมาก แพทย์วินิจฉัยโรคที่ผมเป็นด้วยชื่อต่างๆ กัน ซึ่งทั้งหมดเกี่ยวข้องกับปัญหาทางจิตและรักษาได้ด้วยวิธีการรับประทานยาหลายขนานเท่านั้น อย่างที่ผมพูดไปก่อนหน้านี้ว่าไม่มีวิธีการรักษาให้หายขาด มีแต่การรักษาตามอาการเพื่อช่วยให้ผมรับมือกับสภาพจิตใจได้ ผมได้รับผลข้างเคียงจากการใช้ยา แต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไรให้ดีขึ้นเลย อันที่จริงผมเชื่อว่าพวกเขาทำให้ผมมีอาการอื่นๆ เพิ่มขึ้นด้วย พวกเขาทำให้ผมรู้สึกเหมือนอยู่ในหมอก ทุกข์ทรมานอย่างต่อเนื่องด้วยความคิดอันน่ากลัวซึ่งผมไม่สามารถควบคุมได้ ผมไม่มีคำตอบและไม่มีอะไรช่วยได้ สิ่งนี้ดำเนินไปสอง

สามสัปดาห์ และความสิ้นหวังของผมเพิ่มมากขึ้นเมื่ออาการต่างๆ และความกลัวดูเหมือนจะครอบงำชีวิตของผม

แต่คืนหนึ่ง ผมได้ประสบความสำเร็จครั้งใหญ่เมื่อผมแสวงหาคำตอบจากพระเจ้า ผมค้นพบบุญเจ้าสำคัญสู่อิสรภาพของผม ผมอยู่ที่คริสตจักรที่ผมสังกัดเพื่อร่วมรอบนมัสการในคืนวันพุธ ระหว่างการสรรเสริญและนมัสการ ผมเกิดอาการเสียขวัญอย่างหนัก ผมไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ผมหมดหวังและรู้ว่าจำเป็นต้องอธิษฐาน ผมจึงเดินไปที่ด้านหน้าคริสตจักร แม้ว่าผมจะทำให้ที่ประชุมต้องหยุดชะงัก แต่ผมก็ไม่ได้สนใจ ผมกำลังเข้าร่วมประชุมในคริสตจักรขนาดใหญ่มาก ศิษยาภิบาลจึงไม่รู้จักรandomผมเป็นการส่วนตัว แต่มีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งในห้องสรรเสริญและนมัสการรู้จักผม ขณะที่ผมเดินขึ้นไปบนธรรมาสน์อย่างสันคิต ทุกอย่างก็หยุดลงและทุกสายตาก็หันมาทางผม เจ้าหน้าที่ที่รู้จักผมตอบสนองอย่างรวดเร็วเมื่อเขาเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยกำลังเดินไปด้านหน้าเพื่อสกัดกั้นผม

ขณะที่เขาเล่าสถานการณ์ของผมให้ศิษยาภิบาลฟัง ผมเห็นสีหน้าของศิษยาภิบาลอ่อนลง เขามาหาผมและอธิษฐานเผื่อผม เพื่อนของผมบอกศิษยาภิบาลว่าผมป่วย ศิษยาภิบาลมองมาที่ผมและพูดว่า “เขามีวิญญาณของความป่วยไข้” เขาจึงวางมือบนศีรษะของผมและส่งให้วิญญาณนั้นออกไป ในขณะนั้นเอง สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ผมเป็นอิสระ เป็นครั้งแรกในรอบหลายเดือนที่ผมรู้สึกปกติ ไม่มีความคิดที่ทรมาน ไม่มีความกลัว มีเพียงสันติสุขอยู่ภายในส่วนลึก การพูดว่าผมรู้สึกขอบคุณอาจจะเป็นการพูดที่น้อยไป จะบอกว่าผมตื่นเต้นก็ไม่ใช่คำอธิบายที่ถูกต้องเหมือนกัน ผมรู้สึกเบาหวิว ตัวเบาเหมือนขนนก และเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี

หลังเลิกรอบคริสตจักร ผมกับเดรนต้าไปฉลองที่ร้านพิซซ่าฮัทกับเพื่อนๆ ขณะที่ผมนั่งกินพิซซ่าอยู่นั้น ผมจำเพลงที่กำลังเล่นอยู่ในวิทยุได้ และทันใดนั้นเอง ผมรู้สึกถึงความหวาดกลัวแบบเดิมนั้นได้เข้ามาปกคลุมเหมือนผ้าห่ม มันกลับมาแล้วอีกครั้ง ในเวลานั้นผมเข้าใจแล้วว่ามันเป็นวิญญาณ

ศิษยาภิบาลบอกว่ามันเป็นวิญญานของความป่วยไข้ แต่ผมไม่รู้ว่ามันหมายถึงอะไร และผมก็สับสนเล็กน้อย ผมคิดว่าผมหายเป็นปกติแล้วในที่ประชุม นั่น แต่ดูเหมือนว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น วันรุ่งขึ้นผมต่อสู้กับอาการตื่นตระหนกอีกครั้ง แต่ผมหยุดคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นที่คริสตจักรเมื่อคืนก่อนไม่ได้ เมื่อศิษยาภิบาลอธิษฐานเผื่อผม เขาไม่ได้อธิษฐานขอให้ผมหายป่วย เขาใช้สิทธิอำนาจสั่งวิญญานนั้น การที่อาการของผมตอบสนองต่อศิษยาภิบาลของผมเช่นนั้นดูเหมือนจะบ่งบอกว่าอาจจะเป็นวิญญานแทนที่จะเป็นความเจ็บป่วย (คุณคงเห็นแล้วว่าผมยังไม่เติบโตฝ่ายวิญญานในพระคริสต์ที่จะเข้าใจในเรื่องนี้) ในเวลานั้น ผมรู้น้อยมากเกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญาน แต่ผมรู้แน่ๆ ว่าวิญญานมีจริง ผมเคยสัมผัสมาครั้งหนึ่ง

ในช่วงวัยรุ่น ผมได้บริหารร้านพิซซ่าร้านหนึ่งในสองร้านที่พ่อแม่ผมเป็นเจ้าของ ในคืนหนึ่ง มีชายคนหนึ่งเข้ามาบอกผมว่าเขากำลังจัดการประชุมฟื้นฟูที่คริสตจักรเมธอดิสต์ท้องถิ่น เขาเชิญผมให้มาและเข้าร่วมด้วยกัน เขาทิ้งท้ายคำเชิญชวนด้วยประโยคที่ว่า “พระเยซูยังคงทำสิ่งเดียวกันกับที่พระองค์ทรงทำในพระคัมภีร์” ซึ่งนั่นได้ดึงดูดความสนใจของผม ผมโตมาในคริสตจักร ผมมอบหัวใจของผมให้กับพระเจ้าในช่วงวันหยุดที่โรงเรียนพระคริสตธรรม เมื่อตอนที่ผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่ผมไม่เคยเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้ทรงรักษาใครสักคนในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นั่นจึงไม่มีสิ่งใดที่จะดึงดูดความสนใจของผมอย่างจริงจังในที่ซึ่งผมรู้ว่าพระเจ้าอยู่ ดังนั้นชีวิตของผมจึงเหินห่างไปจากพระเจ้าในระหว่างที่ผมเรียนอยู่ หลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผมจะตั้งปณิธานใหม่ว่าจะไปคริสตจักร แต่ดูเหมือนความสนใจของผมจะไม่ยืนยาว แต่ผู้ชายคนนี้ฟังดูต่างออกไป พระเยซูยังคงทำสิ่งเดียวกันกับที่เคยทำในพระคัมภีร์เช่นนั้นหรือ? ผมสนใจที่จะฟังว่าเขา กำลังพูดถึงอะไร มีลูกจ้างของผมหลายคนไปร่วมประชุมที่คริสตจักรแห่งนั้น และพวกเขาหนุนใจให้ผมไป ผมจึงตัดสินใจที่จะไป

คืนแรกที่ผมอยู่ที่นั่นผมรับรู้ได้ถึงการทรงสถิตของพระเจ้าในแบบที่

ผมไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน รวากับว่าผมได้สัมผัสถึงการทรงสถิตของพระเจ้าจริงๆ มันชัดเจนรู้สึกได้ ข้อความที่ชายผู้นี้มอบให้นั้นทรงพลัง และเมื่อเขาถามว่ามีใครต้องการอุทิศตัว หรืออุทิศตัวซ้ำอีกครั้งแต่พระเยซูบ้าง ผมจึงยกมือขึ้น ว้าว! นี่เป็นคืนอะไรกันนี้! ผมตื่นเต้นมาก ผมอยากจะบอกทุกคนว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใด

ในสมัยนั้น ไม่มีอินเทอร์เน็ต ไม่มีซีดีหรือเทปคาสเซตต์ และโทรทัศน์ของเรามีสามช่อง เมืองของเราก็เล็กเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่มีอะไรให้ทำมากนักหลังเลิกงาน ดังนั้นวัยรุ่นมักจะไปเที่ยวร้านพิซซาเพื่อความบันเทิงจนดึกดื่นปกติเราจะปิดเวลา 01.00 น. ในคืนวันศุกร์และวันเสาร์ และที่จอดรถของเราจะเต็มไปด้วยวัยรุ่น หลายครั้งที่ผมต้องบอกให้พวกเขาออกไป เนื่องจากพวกเขาทำให้ลูกค้าของผมหาที่จอดรถได้ยาก มีมากกว่าหนึ่งคืนที่ตำรวจต้องยุติการทะเลาะวิวาทและส่งเด็กๆ กลับบ้าน แต่ตอนนี้ผมมีความคิดใหม่ วัยรุ่นเหล่านั้นจำเป็นต้องได้ยินเกี่ยวกับพระเยซู ผมจึงออกไปบอกพวกเขาว่าหากมีคืนต้องการอยู่ต่อ ผมจะจัดชั้นเรียนพระคัมภีร์ในร้านพิซซาหลังปิดร้าน โปรดทราบว่านี่จะเป็นเวลาประมาณ 01.30 น. ในตอนเช้า เนื่องจากเราต้องทำความสะอาดและปิดร้านตั้งแต่ 01.00 น. ถึง 01.30 น. ผมไม่รู้ว่าพวกเขาจะมาไหม แต่คุณรู้อะไรไหม บางคนก็มา และลูกจ้างของผมสองสามคนก็อยู่ด้วย คืนแรกที่ผมจัดการประชุม วัยรุ่นคนหนึ่งที่นั่งบอกว่าเขาอยากรับใช้พระคริสต์และถามผมว่าเขาควรทำอย่างไร ตอนนี้นี้เป็นปัญหาเฉพาะสำหรับผมแล้ว เพราะผมยังไม่ได้คิดถึงในส่วนนั้น โปรดจำไว้ว่าโดยพื้นฐานแล้วผมยังไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่ผมได้อ่านพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ดูเหมือนจะตอบข้อกังวลของผมได้

และทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้รับการช่วยให้รอด

— กิจการ 2:21

นี่ดูเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยาก ดังนั้นผมจึงตัดสินใจว่าจะทำสิ่งนี้ เมื่อเพื่อนๆ ในกลุ่มของเขากลับไปตอนที่เด็กวัยรุ่นคนนั้นเดินเข้ามาถามผม ผมจึงบอกให้เขานั่งลงบนเก้าอี้และออกพระนามของพระเยซู ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องง่ายที่จะทำ แต่ผมนั่งอยู่ที่นั่นประมาณสองนาทิจึงโดยที่เขาไม่ได้พูดอะไรเลย ผมจึงทวนคำแนะนำอีกครั้ง เนื่องจากคิดว่าเขาไม่ได้ยินผม แต่ยังคงไม่มีการตอบสนองอะไร จากนั้นผมสังเกตเห็นว่าเขาสั่น ผมสามารถบอกได้จากสีหน้าของเขาที่แสดงออกมาว่าเขาดูเหมือนจะมีปัญหาในการพูดชื่อนั้นออกจากปากของเขา ทันใดนั้นเหมือนเขื่อนแตก เขาตะโกนพระนามของพระเยซูออกมา และสันติสุขก็ปรากฏอยู่บนใบหน้าของเขา นี่มันได้ผล! ดังนั้น นี่จะเป็นแผนของผมคือทุกครั้งที่มีความต้องการมอบใจแด่พระเจ้า ผมจะให้พวกเขานั่งบนเก้าอี้และเอยพระนามของพระเยซู เกือบจะไม่มีข้อยกเว้นสักคนว่าพวกเขาไม่สามารถเอยพระนามนี้ได้ทันที พวกเขาจะเริ่มตัวสั่น และหลังจากนั้นจะดูเหมือนพูดได้จะยากลำบาก แล้วจู่ๆ พวกเขา ก็โผล่ออกมา และพวกเขาก็จะได้รับสันติสุข

วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังผสมแป้งอยู่หลังห้อง ผมได้ยินเสียงเคาะที่ประตูหลังบ้าน เมื่อผมเปิดประตูออกไป ผมจำได้ว่าวัยรุ่นสองคนที่ยืนอยู่ตรงนั้นเป็นวัยรุ่นที่ผมเคยคุยด้วยเกี่ยวกับพระคริสต์มาก่อน ผมเชิญพวกเขาเข้ามา และหนึ่งในนั้นบอกว่าเขาต้องการมอบใจของเขาแด่พระเจ้า ผมจึงให้เขานั่งลงบนเก้าอี้ และเหมือนเช่นเคย เขาเริ่มสั่นและในที่สุดก็เอยพระนามของพระเยซู เมื่อผมเงยหน้าขึ้น ผมเห็นว่าวัยรุ่นอีกคนถอยห่างจากผมและอยู่อีกฝั่งหนึ่งที่มุมห้อง และดูเหมือนสัตว์ที่ถูกขังอยู่ในกรง เขาพยายามจะกำแพงเหมือนพยายามหนีให้ไกลจากผม นี่เป็นสิ่งที่แปลกประหลาดมาก และผมก็ไม่มีคำอธิบายใดๆ สำหรับสิ่งนี้

ขณะที่ผมยืนมองเขาอยู่นั้น ทันใดนั้นผมก็มีความคิดขึ้นมาว่า “ผมสงสัยว่านี่อาจจะเป็นวิญญาณชั่วหรือไม่” ขณะนั้นผมไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับวิญญาณชั่วเลย แต่ผมเคยอ่านเกี่ยวกับพวกมันในพระคัมภีร์ ผมไม่สามารถ

คิดถึงคำอธิบายอื่นใดได้สำหรับการกระทำที่แปลกประหลาดของเขา ผมจึงพูดว่า “พระเยซู นี่คือนิยามชั่วหรือไม่?” ทันใดนั้น รวากับมันถูกดึงกลับ ผมเห็นนิยามชั่วห้อยอยู่ที่ด้านข้างของชายผู้นี้ นิยามชั่วสูงประมาณสามฟุต และมันกำลังเกาะชายผู้นี้โดยยกขาขึ้น มีคนถามผมเสมอว่า “หน้าตามันเป็นอย่างไร” มันดูเหมือนลิง แต่ต่างออกไป มีขนดกเหมือนลิง มีแขนยาวเหมือนลิง แต่มีตาแดงแจ๋ และมีรูปร่างที่บิดเบี้ยว นาฬิกาที่ผมเห็นดวงตาคู่นั้น ผมหวีดร้องออกมาสุดเสียงจริงๆ ความเกลียดชังที่ผมเห็นในดวงตาคู่นั้นเกินกว่าที่ผมจะรับมือได้ วิธีที่ดีที่สุดในการอธิบายสิ่งที่ผมเห็นในดวงตาคู่นั้นก็คือความเกลียดชังที่ไหลออกมา ความเกลียดชังที่แผ่ซ่าน ซึ่งนั่นเห็นได้เกือบจะชัดเจน ผมรู้ทันทีว่าเจ้าสิ่งนี้ไม่เพียงแต่เกลียดผมแต่ยังโกรธผมมากด้วย

แล้วยังไงต่อ? ผมไม่รู้ว่าจะทำอะไรเมื่อเห็นสิ่งนี้ แต่ผมคิดว่าถ้าพระนามของพระเยซูนำเราเข้าสู่อาณาจักรได้ แสดงว่าพระนามพระองค์ต้องมีสิทธิอำนาจเหนือนิยามชั่วตัวนี้ ผมจึงพูดออกมาดังๆ ว่า “ในพระนามของพระเยซู” ทันใดนั้นมันก็ปิดลง หากคุณจำโทรทัศน์ขาวดำรุ่นเก่าได้ เมื่อคุณปิดเครื่อง จะมีเงาจางๆ ของภาพที่คุณรับชมค่อยๆ เลื่อนหายไปจากหน้าจอ นั่นคือสิ่งที่สิ่งนี้ดูเหมือน ผมมองไม่เห็นจริงๆ แต่ผมยังเห็นเงาสลัวๆ ของมันอยู่ ขณะที่มันปิด เด็กชายวัยรุ่นก็วิ่งออกจากอาคารไปทันที

ดังนั้นแล้ว ผมจึงรู้ว่านิยามชั่วมีจริง ผมอยากจะบอกว่าเมื่อผมเข้าใจแล้วว่าปัญหาของผมคือนิยามชั่ว ผมจึงรับมือกับมันและเดินอย่างมีเสรีภาพนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แต่นั่นไม่ได้เกิดขึ้นทันทีทันใด เป็นเรื่องน่าเศร้า หลังจากอยู่ในคริสตจักรตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผมไม่เคยใช้เวลาในการเรียนรู้ว่าผมเป็นใครในพระคริสต์ และเรียนรู้วิธีการใช้สิทธิอำนาจเพื่อด้านทานกับศัตรู แต่ตอนนั้นผมรู้ หรืออย่างน้อยก็สงสัยว่าผมอาจรับมือกับนิยามได้ ผมได้รับการหนุนใจให้เรียนรู้วิธีเอาชนะมัน ผมรู้มากพอที่จะรู้ว่านิยามชั่วควรจะขานรับต่อสิทธิอำนาจของผม แต่ผมกลับสับสนเพราะมันไม่ได้เป็นอย่างนั้น ไม่กี่วันต่อมา ผมมีประสบการณ์ด้านบวกอีกครั้งซึ่งนั่น

ยืนยันว่าปัญหาของผมนั้นเป็นเรื่องวิญญานจริงๆ

ผมอยู่ในห้องนอนกำลังอธิษฐานในพระวิญญาน และตั้งใจว่าจะใช้เวลาอธิษฐานให้เพียงพอเพื่อจะได้รับคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้น ในระหว่างที่อธิษฐานอยู่นั้น จู่ๆ ผมก็รู้สึกว่าได้รับการปลดปล่อยและมีเสรีภาพอีกครั้ง เหมือนตอนที่ศิษยาภิบาลได้อธิษฐานเผื่อผม ค็นั้นผมว่างประมาณสองชั่วโมงก่อนที่มันจะกลับมา แต่ตอนนี้ผมมั่นใจจริงๆ แล้วว่ามันเป็นวิญญาน เพราะมันตอบสนองต่อคำอธิษฐาน ผมพยายามอธิษฐานอีกครั้งแต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ดังนั้นผมจึงเริ่มอ่านทุกอย่างเท่าที่ทำได้เกี่ยวกับสงครามฝ่ายวิญญานและใช้เวลาทบทวนว่าผมเป็นใครในพระคริสต์ แต่สิ่งนั้นก็ยังไม่มีการเคลื่อนไหว มีเพียงหนึ่งครั้งที่ผมอธิษฐานแล้วผมเห็นวิญญานตอบสนองต่อสิทธิอำนาจของผม ผมสับสนและเริ่มถามพระเจ้าอย่างจริงจังว่าจะทำอย่างไร แม้ว่าผมจะยังไม่สามารถมีเสรีภาพได้อย่างสมบูรณ์ แต่ผมก็ไม่มีอาการตื่นตระหนกอีกต่อไป และอาการป่วยไข้ทั้งหมดก็หายไปแล้ว ดังนั้นจึงมีชัยชนะที่สำคัญอยู่บ้าง ผมยังคงต่อสู้กับความคิดที่คอยรบกวนและความหตุใจ แต่ผมมั่นใจว่าผมแข็งแกร่งขึ้น ผมใช้เวลาทุกวันทบทวนสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวถึงสิทธิอำนาจของเราที่มีในพระคริสต์

บ่ายวันหนึ่ง ผมกำลังต่อสู้กับความรู้สึกหวาดหวั่นและความกลัวที่คุ้นเคยขณะทำงานในสำนักงาน ผมได้พยายามอธิษฐานและสั่งให้วิญญานแห่งความกลัวออกไป แต่ก็ไม่เป็นผลเหมือนเคย ทันใดนั้นผมก็ได้ยินเสียงของพระเจ้า พระองค์ตรัสถึงผมว่าสั่งวิญญานนั้นออกไป ให้พูดด้วยเสียงอันดัง และด้วยสิทธิอำนาจ จากนั้นพระองค์ตรัสบางอย่างกับผมซึ่งเปลี่ยนมุมมองของผมต่อสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาน พระองค์ตรัสว่าอย่าสนใจความรู้สึกของผมเมื่อผมสั่งให้สิ่งนั้นออกไป แต่ให้ยืนหยัดในพระวจนะของพระองค์ ไม่ใช่สิ่งที่ผมเห็นหรือรู้สึก ผมทำงานอยู่ที่สำนักงานของผม ดังนั้นผมจึงไม่สามารถลุกขึ้นมาแล้วเริ่มตะโกนใส่วิญญานชั่วที่นั่นได้ เพราะลูกจ้างของผมก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน ผมจึงลุกขึ้นและเข้าไปในห้องน้ำและพูดออกมาด้วยเสียงดังว่า “ใน

นามของพระเยซู เราขอผูกมัดเจ้า วิญญาณแห่งความกลัว สิ่งที่เราทำเป็นสิ่งที่
ที่ไม่ถูกต้อง และเราขอส่งให้เจ้าจงออกไปเดี๋ยวนี้ ในนามของพระเยซู” ไม่มี
อะไรเกิดขึ้น ผมรู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่ผมจำสิ่งที่พระเจ้าตรัสได้
ว่า “อย่าสนใจความรู้สึกของเจ้า” ดังนั้นผมจึงขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิทธิ
อำนาจที่พระองค์ประทานให้ผมเหนือวิญญาณนี้ และผมก็เริ่มสรรเสริญ
พระเจ้าที่ผมมีเสรีภาพ ผมกลับไปทำงานและกลับไปทำงาน ขณะที่ผม
นั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานนั้น แม้ผมจะรู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่ผมก็ขอบคุณ
พระเจ้าที่ทำให้ผมมีเสรีภาพทุกครั้งที่มีความกลัวเข้ามาทำร้ายจิตใจผม ขณะที่
ผมกำลังทำงานอยู่กับไฟล์งานของลูกค้า จู่ๆ ผมก็สัมผัสได้ถึงอาการทรงสติของ
พระเจ้ามาเหนือผม และผมเห็นเมฆสีดำจางๆ ลอยหายไปจากผมและหายไป
อย่างรวดเร็วผ่านเพดานสำนักงานของผม

ผมมีเสรีภาพแล้ว!

วิญญาณชั่วแห่งความกลัวนั้นได้หายไปแล้ว และถ้ามันกลับมาอีก
ผมก็รู้วิธีที่จะจัดการกับมัน ผมตื่นเต้นมาก! ผมโทรหาเดรนด้า และบอกเธอ
เกี่ยวกับสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น เธอบอกว่าเธอจะมาทันที และเราก็ฉลองด้วยการรับ
ประทานอาหารกลางวันในวันนั้นที่ร้านอาหารจีน (ร้านโปรดของผม) ผมจะ
ต้องยืนหยัดต่อสู้กับวิญญาณแห่งความกลัวนั้นซ้ำอีกหลายครั้งหลังจากวันนั้น
เพราะวิญญาณชั่วไม่ยอมแพ้อย่างรวดเร็ว แม้ว่าวิญญาณชั่วจะจากไปแล้ว
แต่ความโกลาหลทางการเงินในชีวิตของผมยังไม่หายไป ดังนั้น ความกลัวจึง
พยายามที่จะอ้างสิทธิ์ของมันที่มีในใจของผมอย่างต่อเนื่องในเรื่องการเงิน
ของผม และผมต้องเรียนรู้วิธีการจัดการกับจิตใจของผมและวิธีรักษาสันติสุขในใจ

มีการต่อสู้อื่นๆที่ผมต้องต่อสู้และเรียนรู้ในชีวิตของผมโดยมีบทเรียน
ฝ่ายจิตวิญญาณมากมายเกี่ยวกับอาณาจักรที่ยังไม่ได้เรียนรู้ แต่เหตุผลที่ผม
อยากจะบอกคุณเรื่องนี้ก็เพื่อให้คุณรู้ว่าผมเข้าใจว่าความตึงเครียดทางการเงิน
ส่งผลกระทบต่อผู้คนและชีวิตของพวกเขาอย่างไรและเปิดช่องให้พวกเขา
เข้าสู่ความกลัวที่แสนทรมาน

ผมอยากให้คุณมั่นใจเมื่อคุณรู้ว่าผมเคยอยู่จุดนั้นมาก่อน

ดังนั้นไม่ว่าวันนี้คุณกำลังเผชิญกับความยุ่งยากแบบไหนอยู่ คุณยังมีความหวัง ผมหวังอย่างแน่นอนที่จะได้รู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าในชีวิตตั้งแต่เนิ่นๆ เป็นเรื่องน่าเศร้าที่คิดว่าเดรนด้ากับผมใช้ชีวิตอยู่ในความโกลาหลทางการเงินมาตลอดเก้าปีโดยที่เราไม่จำเป็นต้องอยู่แบบนั้น!

น่าเสียดายที่ความยุ่งเหยิงทางการเงินของเราไม่ใช่จุดสว่างบนเรดาร์ แต่มันคือเรดาร์ นั่นคือวิธีที่เราใช้ชีวิต เก้าปีที่แห่งวิถีของการเป็นผู้ขอ ความทรงจำเกี่ยวกับเหตุการณ์และสถานการณ์ที่น่าอดสู เหตุการณ์ที่ผมจะลืมในไม่ช้า อวยพรภรรยาผมเถิด! เธออดทนกับอะไรมากมายในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นั่นคือเหตุผลที่วันนี้ผมพยายามอวยพรเธอทุกครั้งที่ทำได้

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าสอนผมว่าจะรับมือกับวิญญาณชั่วแห่งความกลัวนั้นอย่างไร พระองค์เริ่มสอนวิธีจัดการกับการเงินของผมจากมุมมองด้านจิตวิญญาณ สิ่งที่พระเจ้าสอนผมกับเดรนด้า และสิ่งที่พระองค์แสดงให้เราเห็นเกี่ยวกับการเงินของเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างมากและน่าทึ่งมาก จนเรามุ่งมั่นที่จะใช้ชีวิตที่เหลือเพื่อช่วยให้ผู้คนให้ค้นพบหลักการเดียวกัน

เดรนด้ากับผมเปลี่ยนจากความสิ้นเนื้อประดาตัวมาเป็นจ่ายเงินสดซื้อรถ สร้างบ้านในฝันที่ปลอดภัย ก่อตั้งบริษัทหลายแห่ง และเปิดตัวรายการ “แก้ปัญหาสารพันการเงิน” *Fixing the Money Thing* ออกอากาศทางโทรทัศน์ทุกวันในทุกโซนเวลาบนโลกใบนี้ เดรนด้ายังเปิดตัว *Drenda TV* ที่ออกอากาศทุกสัปดาห์บนเครือข่าย ABC Family เพื่อช่วยให้ครอบครัวรู้จักการใช้ชีวิตและให้กำลังใจผู้อื่น เราารู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงนำเราให้เริ่มต้นคริสตจักร Faith Life Church ซึ่งเราสอนคนหลายพันคนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าทุกสัปดาห์ ตอนนี้ได้สอนผู้คนไปนับล้านต่อปีเพื่อให้ทำในสิ่งที่เราทำ มากกว่า 200,000 ดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนเพื่อทำรายการโทรทัศน์ตามที่เขียนนี้ แน่แน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้หากพระเจ้าไม่ได้สอนสิ่งที่เราต้องการจะสอนคุณในหนังสือชุดนี้ ผมไม่อยากจะให้คุณมองหนังสือเล่ม

นี่เป็นเพียงหนังสือเกี่ยวกับการเงินอีกเล่มหนึ่ง ไม่ใช่หนังสืออีกเล่มเกี่ยวกับวิธีการจัดหางบประมาณ แม้ว่าอาจจำเป็นและแนะนำให้ทำก็ตาม นี่ไม่ใช่หนังสือที่พิมพ์ซ้ำใหม่ด้วยเนื้อหาเดิมๆ เพราะ “รายได้ไม่พอ” แล้วดูว่าเราจะตัดเนื้อหาไหนออกดี

ไม่ใช่เลย นี่เป็นหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติ การต่อต้านอำนาจแห่งความมืดและความยากจนขัดสน เป็นหนังสือเกี่ยวกับการสลัดการบีบบังคับของการปกครองที่หลอกลวงและการใช้ชีวิตในวิถีแบบใหม่ คำตอบของผมไม่ใช่คำแนะนำทางการเงินทั่วไป ผมพบว่าผมต้องการการยกเครื่องทางการเงินทั้งหมด นั่นคือ

การปฏิบัติทางการเงิน!

บทที่ 1

อาณาจักร

ผมได้เล่าให้คุณฟังในบทนำแล้วว่าชีวิตของผมถูกรอบงำด้วยความกลัวอย่างทรมาณเช่นไรตั้งนั้นผมเชื่อว่านี่เป็นสิ่งสำคัญที่ผมจะเริ่มต้นการเดินทางของเราพร้อมกับข้อความเดียวที่คุณต้องเข้าใจอย่างแท้จริง นั่นคือ อย่าเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่กับความกลัว! ความกลัวเปิดประตูสู่อิทธิพลของวิญญาณชั่วทุกอย่าง รวมถึงความสับสนและความหดหู่ใจ ดังที่เราเพิ่งเห็นว่ามันเกิดขึ้นในชีวิตของผมและเกิดขึ้นในชีวิตของคนอื่นๆ อีกนับล้าน ผมเชื่อว่าความบอบช้ำทางด้านการเงินเป็นตัวเปิดประตูสำคัญสู่ความกลัวในชีวิตของคุณ ผมได้ช่วยเหลือผู้คนด้านการเงินด้วยตัวเองเป็นเวลา 34 ปีผ่านบริษัทวางแผนทางการเงินของผม และผมพบว่าผมไม่ใช่คนเดียวที่มีหรือกำลังต่อสู้กับปัญหาทางการเงินในชีวิต

ในความเป็นจริง จากการวิจัยของผม ผมพบว่า 23 เปอร์เซ็นต์ของประชากรชาวอเมริกาไม่สามารถจะจ่ายแม้แต่ขั้นต่ำของภาระหนี้ที่พวกเขามีได้ และค่อยๆ เลื่อนเข้าสู่การล้มเรื่องการเงิน¹ นั่นคือหนึ่งในสี่ของประเทศ! สี่สิบเจ็ดล้านคน หรือหนึ่งในหกของประชากร ดำรงชีพด้วยสวัสดิการแสดมภ์อาหาร และแปดในสิบครอบครัวต้องดำรงชีพแบบเดือนชนเดือน² ผมจะไม่

1 เทร์รี เทิร์นเนอร์, “หนี้สินเป็นสิ่งที่ผู้คนกังวลมากที่สุด...ปัญหาทางการเงินอยู่ในอันดับที่สูงกว่าการก่อการร้ายและภัยพิบัติ” The Columbus Dispatch, 2006.

2 แบรด พัลลเมอร์ “ทำไมคนอเมริกัน 47 ล้านคนถึงซื้อแสดมภ์อาหาร? มันคือภาวะถดถอย - ส่วนใหญ่” The Washington Post, 2013.

พูดถึงหนี้ 18 ล้านล้านดอลลาร์ที่ประเทศของเรามีและไม่สามารถจ่ายคืนได้ ผมจะไม่พูดถึงภาระผูกพันทางการเงินมูลค่า 120 ล้านล้านดอลลาร์ที่ประเทศของเรามีภาระผูกพันโดยไม่มีกลไกการระดมทุนเพื่อรองรับค่าใช้จ่าย³ เราอยู่ในประเทศที่มีปัญหาการเงินร้ายอย่างแรง! สิ่งที่ผมพบในชีวิตของผมคือปัญหาทางการเงินที่ยังไม่ได้แก้ไข และความเครียดทางการเงินทำให้การใช้ชีวิตด้วยความกลัวเป็นวิถีชีวิตของเขา

แต่ว่ามีคำตอบ! คุณสามารถมีเสรีภาพได้! พระคัมภีร์ให้ความชัดเจนในเรื่องนี้ พระเยซูมาเพื่อประกาศข่าวดีแก่คนยากไร้!

พระวิญญาณของพระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดีแก่ผู้
ยากไร้

— อิสยาห์ 61:1

ข่าวดีแก่ผู้ยากไร้คืออะไร? นั่นคือเขาสามารถมีเสรีภาพได้! วันนี้คุณอาจไม่รู้ว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร ครั้งหนึ่งในชีวิต ผมรู้สึกสิ้นหวัง ความคิดที่

**"พระวิญญาณของพระ
ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตทรงอยู่
เหนือข้าพเจ้า เพราะองค์
พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมตั้ง
ข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดี
แก่ผู้ยากไร้"**

— อิสยาห์ 61:1

จะมีเงินแค่ 100 ดอลลาร์โดยที่ผมไม่ได้เป็นหนี้ใครสักคนเป็นความคิดที่แปลกใหม่สำหรับผม ผมคงหัวเราะกับความคิดนี้หากมันไม่ได้น่ากลัวและน่าเศร้าขนาดนั้น เก้าปีของการมีชีวิตอยู่ในโหมดของการเอาชีวิตรอดทำให้ผมอารมณ์เสีย ความเครียดทางการเงินได้ขโมยทุกสิ่งที่ดีของเราไป เมื่อผมมองไปที่

3 แกลน เกลสส์เลอร์, "ประเทศชาติมีหนี้สิน 128 ล้านล้านที่ยังไม่มีเงินทุนหรือไม่" The Washington Post, 2013

ภาพยนตร์ที่ถ่ายไว้เมื่อหลายปีก่อน ผมรู้สึกอายใจมาก คุณจะเห็นผมในวิดีโอตอนลงจากรถและลูกๆ ที่รักของผมวิ่งมาหาผมหลังจากเหน็ดเหนื่อยจากออฟฟิศมาทั้งวัน พวกเขาจะวิ่งมาจับขาผมไว้ ตะโกนว่า “สวัสดีค่ะพ่อ!” ในวิดีโอ ผมไม่ได้ตอบหรือมองหน้าพวกเขาด้วยซ้ำ ผมเคยเครียดและท้อแท้จนไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือสิ่งสำคัญ

ความคิดของผมในตอนนั้นทำให้ผมนึกถึงสิ่งที่ผมได้เรียนรู้ครั้งหนึ่งในชั้นเรียนว่าว่า หากมีคนจนน้ำและตะโกนขอความช่วยเหลือ ขอให้โปรดระวังหากคุณจะออกไปช่วยเขา ทำไมนะหรือ? เพราะพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการเอาชีวิตรอดจนอาจลุดคุณโดยไม่ได้ตั้งใจ นั่นคือสิ่งที่ผมเป็นเหมือนซอมบี้ที่ไร้ชีวิต เคลื่อนไหวไปมาโดยไม่มีความรู้สึกใดๆ ในฐานะสามี ผมสอบตก ในฐานะพ่อ ผมสอบตก ในฐานะผู้ให้บริการ ผมสอบตก ชีวิตของผมดำเนินไปอย่างไรอารมณ์ ไม่มีเป้าหมาย และมีภาพชีวิตที่หดหู่

โคลัมบัส รัฐโอไฮโอ ในยุคนั้นที่อยู่อาศัยเฟื่องฟูมาก บ้านขึ้นทุกหนทุกแห่ง และด้วยเหตุนี้ เมืองของเราจึงจัดงาน “ขบวนพาเหรดของบ้านพักอาศัย” (Parade of Homes) เป็นเวลาหลายปีติดต่อกัน หากคุณไม่รู้วามันคืออะไร ให้ผมอธิบายให้ฟัง ขบวนพาเหรดของบ้านพักอาศัยคือกลุ่มของแบบบ้านที่ผู้สร้างต่างๆ สร้างขึ้นเพื่อจัดแสดงสไตล์และความสามารถจำเพาะ ตลอดจนเครื่องใช้และการตกแต่งใหม่ทั้งหมด สำหรับทุกคนในพื้นที่แล้ว นี่เป็นงานใหญ่และได้รับความชื่นชอบจากผู้คนหลายพันคน แต่ผมกลับหวาดหวั่นกับงานขบวนพาเหรดของบ้านพักอาศัยนี้ การมีชีวิตอยู่ในความขัดสนที่เราเป็นอยู่นี้ทำให้ผมไม่ต้องการให้เตรนต้าไปดูบ้านเหล่านี้ ผมรู้สึกแย่มากแล้วกับความล้มเหลวทางการเงิน ผมแน่ใจว่าไม่ต้องการให้ภรรยาของผมรู้ว่าเธอรู้สึกแย่มากแค่ไหน ตอนนั้นผมรู้แล้วว่าความคิดของผมเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเรื่องโง่เขลา แต่ในเวลานั้น นั่นคือความคิดของผม ผมรู้ว่าถ้าเธอไปที่นั่น เธอจะอยากได้มัน ปีแล้วปีเล่า ผมพูดว่า “ไม่!” แต่ท้ายที่สุดในปีหนึ่ง ผมก็ยอมแพ้และตัดสินใจว่าเราจะไปกัน

บ้านอย่างที่คุณจินตนาการได้นั้นช่างงดงาม พวกเขาทำให้บ้าน
ไร่เล็กๆ ของเราในปี 1800 ดูเหมือนบ้านที่ถูกประณามซึ่งรอวันถูกทำลาย
หลังจากที่เราเดินผ่านบ้านสองสามหลังแรกและขณะที่เรากำลังเดินไปตาม
ทางเท้า ผมก็นึกขึ้นได้ว่าเดรนด้าไม่ได้เดินอยู่ข้างๆ ผม ผมหันกลับไปเพื่อ
ดูว่าเธออยู่ที่ไหน และรู้สึกเศร้าใจที่เห็นเธอยืนอยู่นอกบ้านที่เราเพิ่งจากมา
น้ำตาไหลลงมาบนใบหน้าของเธอ ผมเดินกลับไปหาเธอและถามคำถามโง่ๆ
ว่า “มีอะไรเธอ?” ราวกับว่าผมไม่รู้คำตอบสำหรับสิ่งนั้น เธอแค่มองมาที่
ผมแล้วถามว่า “ผมจะมีบ้านได้เมื่อไหร่?” ใจของผมหมุนวน “บ้านหรือ?
แบบนี้หรือ? ทั้งหมดนี้คือบ้านมูลค่า 500,000 ถึง 700,000 ดอลลาร์” ผม
ยังคงพยายามหาทางจ่ายค่าเช่าเดือนละ 300 เหรียญที่บ้านไร่หลังเก่า ผมรู้
ว่ามันเป็นเรื่องน่าเศร้า แต่ผมมองไม่เห็นทางออก และผมก็ไม่ให้ความหวังกับ
ภรรยาที่งดงามและมีค่าของผม ความกลัวและความล้มเหลวทำให้ความคิด
และทัศนคติของผมบิดเบี้ยวไป นี่มันไม่ใช่ตัวผม เกิดอะไรขึ้นกับความชื่นชม
ยินดีของผม? ความสุขของผม? ผมไม่สามารถมองดูความตึงเครียดทางการเงิน
ที่ผ่านมาได้เลย

เป็นเวลา 02:00 น. หรือ 03:00 น. ในตอนเช้า และผมก็นอนไม่หลับ
ความเจ็บปวดผ่านกรามและใบหน้าของผมเหมือนเข็ม และผมต้องการ
การบรรเทาอย่างมาก 36 ชั่วโมงก่อนหน้านี้ผมได้รักษารากฟันเพื่อหยุดการ
ติดเชื้อที่ทำให้ใบหน้าของผมบวมเหมือนลูกโป่ง ความเจ็บปวดและความรู้สึก
ไม่สบายตัวนั้นช่างเหลือเชื่อ ผมกินยาไทลินอลทุกๆ สี่ชั่วโมงเพื่อรักษาอาการ
ปวด แต่ดูเหมือนจะไม่ช่วยอะไรมากนัก ขณะที่ผมนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่น นอน
ไม่หลับและกินยาอีกครั้ง ผมบังเอิญเหลือบไปเห็นกล่องไทลินอลและอ่าน
วิธีใช้ ไม่ใช่เพราะผมไม่รู้วิธีทานไทลินอล แต่เพราะความเบื่ออย่างมาก เช่น
เดียวกับที่เราทุกคนอ่านกล่องซีเรียลในขณะที่เรากำลังรับประทานซีเรียลใน
ตอนเช้า ไม่ใช่เพราะเราสนใจจริงๆ แต่เพราะมันบังเอิญวางที่นั่น ใช่แล้ว ใช่
แล้ว 2 เม็ดทุก 4 ชั่วโมง แต่มันเขียนไว้ว่าอะไรนะ? ไม่เกิน 10 เม็ดในเวลา 24

ชั่วโมง? ในหัวของผมคำนวณจำนวนเม็ดอย่างรวดเร็ว หากคนๆ หนึ่งกินทุกๆ 4 ชั่วโมงเหมือนที่ผมทำในช่วง 2 วันที่ผ่านมา หมายความว่าผมกินไป 12 เม็ดต่อวัน ซึ่งเกินปริมาณสูงสุดไป 2 เม็ด ทันใดนั้นผมก็รู้สึกแน่นท้องและความกลัวก็จับผมไว้

เก้าปีของการใช้ชีวิตแบบหาเช้ากินค่ำ ล้มเหลวในฐานะของสามี ล้มเหลวในฐานะของพ่อ และล้มเหลวในฐานะของผู้หาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ผมกลายเป็นคนอารมณ์หุดหู่ แพทย์ได้ให้ยาแก้ซึมเศร้าแก่ผมเพื่อพยายามจะช่วยเหลือผม แต่ไม่มีอะไรช่วยได้ ขณะที่ผมนั่งอยู่ที่นั่นในคืนนั้นด้วยอาการจากพันติดเชื้อ ทำให้ผมไม่ได้นอนมาสองวันแล้ว และความเจ็บปวดก็รุนแรงจนผมนอนไม่หลับอีกเลย ตอนนั้นผมกำลังอ่านกล่องยาไทลินอล ผมรู้ว่าผมยังมีอีกอย่างหนึ่งที่กังวลเกี่ยวกับการใช้ยาไทลินอลเกินขนาด ผมไม่รู้ว่าการใช้ยาไทลินอลเกินขนาดมีผลอย่างไรกับผมบ้าง แต่ผมมั่นใจได้ว่ามันค่อนข้างง่ายมากที่ใครๆ ก็สามารถหาซื้อได้ที่เคาน์เตอร์ขายยา ผมคิดว่าพวกเขาแค่ต้องใส่คำเตือนบนกล่องแบบนั้นเพื่อให้หายความเจ็บปวดและเพื่อให้อยู่ภายใต้ข้อกำหนดทางกฎหมายของพวกเขา ผมคิดไม่ออกเลยว่าการกินเกินไป 2 เม็ดจะทำให้เกิดปัญหาใหญ่ได้ แต่วิญญาณแห่งความกลัวได้เกาะกุมความคิดของผมไว้ เอาความจริงนั้นไป และเริ่มโจมตีด้วยความคิดว่า “จะเกิดอะไรขึ้น” ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสบาย ผมจึงคิดว่าจะโทรไปที่ศูนย์ควบคุมสารพิษเพื่อหาคำตอบ ผมมั่นใจว่าพวกเขาจะต้องบอกว่าเป็นไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร

ผู้หญิงที่อยู่อีกฝั่งของสายฟังดูเป็นมืออาชีพเมื่อเธอตอบ เธอถามผมว่าเธอจะช่วยเหลือผมได้อย่างไร ผมจึงได้อธิบายให้เธอฟังว่าผมกินยาไทลินอลทุก 4 ชั่วโมงในช่วง 36 ชั่วโมงที่ผ่านมา ดังนั้นจึงกินวันละ 12 เม็ดแทนที่จะกิน 10 เม็ด ตามข้อแนะนำที่บอกว่าห้ามเกิน ผมบอกเธอว่าผมแค่โทรหาเพื่อขอให้ช่วยยืนยันว่าการกินยาเกินไป 2 เม็ดนั้นจะไม่ก่อให้เกิดเสียร้ายแรงใดๆ มีการหยุดชั่วคราว แล้วผมได้ยินเสียงเคาะแป้นคอมพิวเตอร์ จากนั้นผมได้ยินคำพูดเหล่านี้ ผมขอยกคำพูดที่เธอบอกกับผมทุกคำว่า “คุณคะ เราไม่เคยเห็น

ใครใช้ในปริมาณนี้มาก่อน” ผมได้ยินลูกใช้ไหม? ต้องไม่ใช่แน่! ผมจึงอธิบายให้เธอฟังอีกครั้งว่าผมแค่กินเกินไป 2 เม็ดในช่วง 24 ชั่วโมงและกินแบบนี้ไปแค่ 2 วัน

คราวนี้เธอตอบด้วยน้ำเสียงค่อนข้างเคร่งขรึม “คุณคะ อย่างที่ดิฉันพูดไป เราไม่เคยเห็นใครใช้ในปริมาณนี้มาก่อน ดิฉันขอให้คุณมาที่ห้องฉุกเฉินเดี๋ยวนี้!” เมื่อผมพยายามอธิบายให้เธอฟังอีกครั้งว่าเกิดอะไรขึ้น เนื่องจากผมมั่นใจว่าเธอต้องได้ยินอะไรผิดไป เธอจึงตัดบทผมและพูดว่า “คุณจะขับรถไปโรงพยาบาลเองหรือให้ดิฉันส่งรถพยาบาลไปหาคุณ” ผมตกใจ! “ผมจะขับไปเองครับ” ผมพูดอย่างตะกุกตะกัก “ไปโรงพยาบาลที่ไหนคะ?” เธอถาม เมื่อผมตอบเธอแล้ว เธอก็ว่างสายไป

ผมยืนอยู่ตรงนั้นด้วยความงุนงง ผมมีประชุมที่สำคัญมากตอน 9:00 น. ในเช้าวันนั้น และขณะนี้เป็นเวลาประมาณ 03.30 น. ผมเดินขึ้นบันไดไปที่ห้องนอนของผมเพื่อปลุกเดรนด้าและบอกเธอว่าเกิดอะไรขึ้น เธอมองมาที่ผมด้วยความสงสัยและหดหู่ สามีของเธอกำลังแสดงและทำตัวแปลกๆ มาสองสามเดือนแล้ว และเธอก็เหนื่อยที่จะต้องรองรับทุกอย่างไว้ทั้งหมด แล้วตอนนี้ล่ะ? “เกร์! มันเกินไปแค่ 2 เม็ด คุณรู้ดีเกินกว่าที่จะเชื่อว่ามันจะฆ่าคุณอย่างแน่นอน โทรกลับไปซะ” เธอกล่าว แต่ความกลัวนั้นไร้เหตุผลและช่างทรมาน “ผู้หญิงคนนั้นบอกว่ามันอาจจะฆ่าผม ผมต้องไปโรงพยาบาล” ผมเห็นสายตากรรยาของผมที่มองมา “คุณต้องล้อเล่นนะๆ” ขณะที่ผมหันหลังเพื่อจะเดินออกจากห้องนอน

เมื่อผมขับรถไปที่โรงพยาบาล มีชายสองคนสวมเสื้อคลุมสีขาวรอ
อยู่นอกประตูทางเข้าฉุกเฉิน เมื่อผมจอดรถ พวกเขาเดินมาหาผมแล้วพูดว่า
“คุณคือแกรี คีชี ใช่ไหมครับ” พวกเขารีบพาผมเข้าไปในห้องบำบัด ขณะที่ผม
เดินผ่านกระดานดำของห้องฉุกเฉิน ผมเห็นชื่อของผมถูกเขียนไว้บนนั้นแล้ว
มันเขียนว่า “แกรี คีชี - เสพยาเกินขนาด” ผมไม่อยากจะเชื่อเลย เพื่อพูดให้
เรื่องนี้มันสั้นเข้า ก็คือเมื่อหมอเก็บตัวอย่างเลือดของผมไป เขาเดินเข้ามาและ

พูดว่า “คุณมาที่นี่ทำไม? ระดับโกลีนอลในเลือดของคุณไม่สูงพอที่จะรักษาอาการปวดหัวได้” เมื่อผมเล่าเรื่องการควบคุมสารพิษให้เขาฟัง เขาก็เริ่มหัวเราะ แต่ผมไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องตลก และผมก็ไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องตลกอย่างแน่นอนเมื่อได้รับใบเรียกเก็บเงิน 2,000 ดอลลาร์ส่งมาทางไปรษณีย์เช่นกัน วิญญาณชั่วได้ใส่ความคิดและขโมยจากผมอีกครั้ง

ผมถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้ให้คุณฟังพร้อมกับบทนำ เพื่อช่วยให้คุณเห็นถึงชีวิตของผมก่อนหน้านี้ที่ผมจะพบอาณาจักรของพระเจ้า ใช่แล้ว ผมเป็นคริสเตียน ใช่แล้ว ผมถวายสิบลด ใช่แล้ว ผมน่านับถือในคริสตจักรมาระยะหนึ่งแล้ว ใช่แล้ว ผมรักพระเจ้า แต่มีบางอย่างผิดปกติ ผิดปกติอย่างมาก! ผมบอกคุณว่าพระเจ้าสอนผมอย่างไรให้ต่อสู้กับวิญญาณแห่งความกลัว และวิธีการที่ผมหลุดพ้นจากการซึมเศร้าและอาการตื่นตระหนก แต่ผมยังคงไม่ได้รับเสรีภาพจากสถานการณ์การต่อสู้กับความกลัวในช่วงแรก สถานการณ์ความสิ้นหวังทางการเงินของผม! ผมยังคงมีแรงกดดันมหาศาลทุกวันในการหาเงินและชำระค่าใช้จ่ายของผม บวกกับผมมีบัตรเครดิตเต็มวงเงิน 10 ใบ และถูกยกเลิกไปแล้ว หนี้เงินกู้จากบริษัทเงินทุน 3 แห่ง หนี้กรมสรรพากรเงินที่เป็นหนี้ญาติ และหนี้จากคำพิพากษาและการยึดทรัพย์อีกมากมาย

อย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่าชีวิตของเรามีความยุ่งเหยิงทางการเงิน ความเครียดและความสับสนทางอารมณ์เป็นรูปแบบการใช้ชีวิตของผม แม้ว่าเราจะเป็นคริสเตียน แต่การเงินของเรากำลังร่อแร่เต็มที และบัตรเครดิตของผมก็ถูกยกเลิกไปทีละใบ หลักประกันต่างๆ ถูกยึด เครดิตถูกยกเลิกและมีเจ้าหนี้คอยโทรมา เมื่อถึงจุดสูงสุดของสถานการณ์ที่เลวร้ายทางการเงิน และธุรกิจของเราก็ไม่ได้สร้างรายได้ เราไม่สามารถแม้แต่จะหาอาหารเพื่อยังชีพได้ ครอบครัวของผมเบียดเสียดกันรอบเตาที่มีฟืนกองลุกไหม้อยู่ในห้องพักสำหรับครอบครัวเพื่อทำให้ร่างกายอบอุ่นเพราะเราไม่มีปัจจัยเพียงพอที่จะหาซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงได้ เราค้นตามแก้อ้อและโซฟาหาเศษเหรียญที่อาจตกลงไปในร่องเพียงเพื่อหวังว่าจะพบเงินที่มากพอสำหรับมื้ออาหารสแปงมิลล์ที่

แมคโดนัลด์เพื่อแบ่งให้กับลูกๆ ของเรา

**"และพระเจ้าของข้าพเจ้า
จะประทานสิ่งที่จำเป็นทุก
อย่างแก่ท่าน จากความ
มั่งคั่งอันเลอเลิศของ
พระองค์ในพระเยซูคริสต์**

— ฟิลิปปี 4:19

ผมค่อนข้างเก่งในการเลื่อนนัดเจ้าหนี้เมื่อพวกเขาโทรหา แต่วันหนึ่ง
เจ้าหนี้คนหนึ่งที่ผมค้างชำระอยู่ได้ว่าจ้าง
นายความเพื่อติดตามทวงหนี้ผม ผู้ชาย
คนนี้โทรมาอย่างไม่มีเยื่อใย เขาพูดอย่าง
เรียบง่ายว่า “ผมต้องการเงินภายใน 3
วัน ไม่เช่นนั้นผมจะยื่นฟ้องคุณในฐานะ
ของลูกค้าของผม” ผมจบแล้ว ผมหมด
ทางเลือกแล้ว ผมเองไม่มีเครดิต ผม
ได้โทรหาเพื่อนของผมหมดแล้ว และ
ในตอนนั้นผมรู้ว่าผมจบแล้ว ผมคลาน
ขึ้นห้องนอนและล้มลงบนเตียงร้องทูล
พระเจ้า แล้วผมได้ยินเสียงของพระเจ้ารวดเร็วมาก พระคัมภีร์ที่ผมเคยได้ยิน
มาหลายครั้งลอยเข้ามาในใจของผม

*และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งที่จำเป็นทุกอย่างแก่ท่าน
จากความมั่งคั่งอันเลอเลิศของพระองค์ในพระเยซูคริสต์*

— ฟิลิปปี 4:19

ผมตอบพระองค์ว่าผมรู้พระคัมภีร์ข้อนี้ แต่ความจำเป็นในชีวิตยังไม่ได้
รับคำตอบ! พระองค์ตรัสตอบคำถามของผมทันทีว่า “ใช่แล้ว แต่นั่นไม่ใช่
ความผิดของเรา เจ้าไม่เคยใช้เวลาในการเรียนรู้ว่าอาณาจักรของเราดำเนิน
อย่างไร อันที่จริง คริสตจักรส่วนใหญ่ของเราดำเนินชีวิตแบบชาวอิสราเอล
ในพันธสัญญาเดิม คือในฐานะทาส พวกเขามีวิถีชีวิตแห่งการเป็นหนี้ และวิถี
ชีวิตแห่งการเป็นทาสทางการเงิน เราต้องการให้คนของเรามีเสรีภาพ”

ผมรีบวิ่งลงไปข้างล่างคว้าเตรนด้าและบอกเธอถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผม

ผมสำนึกผิดต่อเธอที่ไม่แสวงหาพระเจ้าและเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระองค์ดำเนินไปอย่างไร จริงๆ แล้ว ในเวลานั้น เราไม่รู้จริงๆ ว่าพระเจ้าหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสถึงว่าพวกเราไม่รู้ว่อาณาจักรดำเนินไปอย่างไร ท้ายที่สุด เราอยู่ในคริสตจักร เราถวายสืบลดเกือบทุกครั้ง และเรารักพระเจ้า เราคิดว่าเรามีจิตสำนึกเรื่องอาณาจักรอยู่แล้ว แต่เรื่องที่เราค้นพบเร็วๆ นี้ ใช่แล้ว ผมอยู่บนเส้นทางไปสวรรค์ แต่ผมกลับไม่รู้วิธีที่จะนำฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์เข้ามาอยู่ในชีวิตของผม และให้ส่งผลต่อสภาพการณ์ตามธรรมชาติของผมได้อย่างไร เราจึงได้เริ่มศึกษาพระคัมภีร์ และพระเจ้าเริ่มตรัสกับเราและช่วยให้เราเข้าใจว่าพระองค์หมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสถึงคำว่าอาณาจักร สิ่งที่ได้รู้นั้นทำให้ตกใจสุดขีด! เหมือนเปิดไฟในห้องมืดมิด เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เราพบคำตอบเกี่ยวกับชีวิตด้านการเงินของเรา!

พระองค์เจ้าข้า คำว่าอาณาจักรนั้นพระองค์หมายถึงสิ่งใด?

เมื่อพระเจ้าตรัสกับผมว่าผมไม่เคยเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระองค์ดำเนินไปอย่างไร ผมก็สับสน ผมพูดได้เพียงแค่นั้น อาณาจักรหรือ? เทรนด้ากับผมไม่รู้เลยว่าหมายความว่าอย่างไร เราจึงอธิษฐานและทูลขอให้พระเจ้าทรงสอนเราว่าพระองค์หมายถึงอะไร “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสอนเราว่าอาณาจักรนั้นหมายความว่าอย่างไร!” ดังนั้น สิ่งแรกที่ผมต้องเรียนรู้ก็คือว่าอาณาจักรคืออะไร ผมคิดว่าแนวคิดนี้เป็นเรื่องยากที่ชาวตะวันตกอย่างพวกเราจะเข้าใจ เนื่องด้วยการใช้ชีวิตแบบชาวอเมริกาที่มีความคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีเสรีภาพทางการแสดงออก อาณาจักรของพระเจ้าไม่ใช่ระบอบประชาธิปไตย เป็นอาณาจักรที่มีพระมหากษัตริย์ สิทธิอำนาจของกษัตริย์ทั่วทั้งอาณาจักรได้ถ่ายทอดลงไปตามทางผู้ได้รับมอบอำนาจลงไปยังหน่วยงานราชการต่างๆ และลงไปสู่ประชาชนที่ทำงานอยู่ภายใต้อำนาจของสิทธิอำนาจนั้น ดังนั้นการแค่มีมวลชนจึงไม่อาจเรียกว่าอาณาจักรได้ แม้จะมีมวลชนเป็นล้านก็ไม่ใช่อำนาจ อาณาจักรคือกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันภายใต้กฎหรือรัฐบาลเดียวกัน นิยามของคำว่าอาณาจักรในพจนานุกรมคือ

“อาณาจักร หมายถึง รัฐหรือรัฐบาลที่มีพระมหากษัตริย์หรือพระราชินีทรงเป็นพระประมุข”

แม้ว่าเราจะเฉลิมฉลองการที่พระเยซูทรงเสด็จมาบนโลกในวันคริสต์มาส แต่เรามักไม่เข้าใจว่าพระองค์กำลังนำการปกครองมาด้วย พระคัมภีร์พูดถึงการปกครองนี้ในอิสยาห์ 9:6-7 ดังนี้

ด้วยว่ามีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรามีบุตรชายคนหนึ่งซึ่งประทานแก่เราและการปกครองจะอยู่บนบ่าของเขาและเขาจะได้รับการขนานนามว่า“ที่ปรึกษามหัตถ์พระเจ้” พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์พระบิดาในรันดร์องค์สันติราช” การปกครองอย่างสันติของบุคคลนั้นจะรุ่งเรืองขึ้นไม่สิ้นสุดพระองค์จะทรงครอบครองเหนือบัลลังก์และอาณาจักรของดาวิดทรงสถาปนาและผดุงอาณาจักรนั้นไว้ด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรมตั้งแต่นั้นตรานิรันดร์พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ทรงกระตือรือร้นที่จะกระทำการนี้ให้สำเร็จ

พระเยซูเป็นพระประมุขของการปกครองนี้ และเมื่อเรายอมรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดเป็นการส่วนตัวของเรา เราก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองนี้ เรากลายเป็นพลเมืองนี้ เราไม่เพียงกลายเป็นพลเมืองเท่านั้น แต่เรากลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระเจ้าในฐานะบุตรและธิดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย

ส่วนคนทั้งปวงที่ยอมรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า คือเป็นบุตรที่ไม่ได้เกิดจากการสืบเชื้อสายตามธรรมชาติ หรือจากการตัดสินใจของมนุษย์ หรือจากเจตจำนงของสามี แต่เกิดจากพระเจ้า

— ยอห์น 1:12-13

ดังนั้นท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวแปลกถิ่นอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับประชากรของพระเจ้าและเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า

— เอเฟซัส 2:19

ในฐานะสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า เรากลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของพระองค์ เราจึงเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของกรรมสิทธิ์ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของ แต่เรายังได้เป็นพลเมืองของการปกครองที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์นี้ด้วยเช่นกัน นั่นจึงหมายความว่าเรามีสิทธิและสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมตามการปกครองนี้ เพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ผมกำลังจะพูดให้มากขึ้น ผมขอพูดถึงการเป็นพลเมืองโดยกำเนิดในสหรัฐอเมริกา ในฐานะพลเมืองของสหรัฐอเมริกา คุณมีสิทธิตามกฎหมาย สิทธิตามกฎหมายของคุณเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญของเราและในกฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลของเรา กฎหมายและสิทธิประโยชน์เหล่านี้ได้กลั่นกรองลงไปถึงพลเมืองทุกคนไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม สิทธิเหล่านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของเราหรือว่าเราฉลาดแค่ไหน นั่นไม่ใช่เลย สิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดขึ้นโดยกฎหมายกฎหมายมีให้สำหรับพลเมืองทุกคนที่เรียกอเมริกาว่าบ้านของตน เป็นไปได้ว่าพลเมืองเหล่านี้อาจไม่รู้สิทธิทางกฎหมายของตัวเองด้วยซ้ำ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็มีสิทธิดังกล่าวจากการเป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกา

ต่อไปนี้เป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา และผมหวังว่าสิ่งนี้จะเปลี่ยนมุมมองทั้งหมดของคุณที่มีต่อพระเจ้าและวิธีที่คุณได้รับจากพระเจ้าได้ ในสหรัฐอเมริกา หากเราพบว่าบางสิ่งหรือบางคนพยายามช่วงชิงสิทธิทางกฎหมายของเราไปจากเรา หรือเราได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เราสามารถเรียกร้องความยุติธรรมได้ (ความยุติธรรมหมายถึงการบังคับใช้หรือการจัดการทางกฎหมาย) ซึ่งเป็นกระบวนการที่บังคับใช้กฎหมายของเรา เมื่อ

เราไปขึ้นศาล ผู้พิพากษาไม่มาสนใจรูปลักษณะภายนอกของเรา ว่าเรารวยหรือจน แต่เขาจะดูที่กฎหมาย เขาจะวินิจฉัยโดยยึดหลักของกฎหมายทุกครั้ง นี่คือการความปลอดภัยเมื่อเรามีสิทธิทางกฎหมาย และมีรัฐบาลที่บังคับใช้สิทธิตามกฎหมายให้เราผ่านกระบวนการยุติธรรมในสหรัฐอเมริกา เมื่อคำนึงถึงสิ่งนี้แล้ว ลองพิจารณาอิสยาห์ 9 ให้ละเอียดยิ่งขึ้นในขณะที่พูดถึงการปกครองใหม่ที่พระเยซูกำลังนำมาสู่โลกนี้

พระองค์ (พระเยซู) จะทรงครอบครองเหนือบัลลังก์และอาณาจักรของดาวิด ทรงสถาปนาและผดุงอาณาจักรนั้นไว้ ด้วยความยุติธรรมและความชอบธรรม...

— อิสยาห์ 9:7ข

พระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวว่าอาณาจักรของพระเจ้าได้รับการสถาปนาและผดุงไว้ด้วยความยุติธรรม คือ การบริหารตามกฎหมายของพระเจ้า การบริหารหมายถึงกระบวนการดำเนินการหรือการบังคับใช้สิทธิตามกฎหมายของคุณ สิทธิตามกฎหมายของคุณคือสิ่งที่พระเจ้าเรียกว่าความชอบธรรม หรือที่พระองค์เรียกว่าสิทธิซึ่งคือกฎหมายของพระองค์ เพื่อให้แน่ใจว่าคุณมีสิ่งที่พระเจ้าตรัสถึง นั่นคือสิทธิภายใต้อาณาจักรของพระองค์ สิ่งที่เป็นของคุณตามกฎหมายในฐานะพลเมืองในอาณาจักรนั้น พระเจ้าได้ให้คุณได้รับความยุติธรรม กระบวนการหรือการรับประกันว่าคุณจะได้รับสิ่งที่พระองค์สัญญาให้คุณ พระเจ้าทรงทำให้เรารู้พระประสงค์ของพระองค์โดยพระวจนะของพระองค์ นั่นคือพระคัมภีร์ ดังนั้นเราจึงรู้สิทธิของเราในอาณาจักรของพระองค์ นี่จึงเป็นข่าวดี! ทุกสิ่งที่คุณอ่านในพระคัมภีร์ถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคุณนั้นเป็นของคุณตามกฎหมายแล้วในฐานะพลเมืองของอาณาจักรของพระองค์!

2 โครินธ์ 1:20 กล่าวอย่างชัดเจนว่าทุกคำสัญญา ทุกคำสัญญา คือ “จริง” และ “เอเมน” นั่นคือได้มีการตัดสินใจแล้วว่าเป็นของคุณอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เพราะไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้มากมายเท่าใด สิ่งเหล่านั้นล้วนเป็น “จริง” ในพระคริสต์ ดังนั้นโดยทางพระองค์เราจึงขานรับว่า “อาเมน” เพื่อเทิดพระเกียรติสิริของพระเจ้า

— 2 โครินธ์ 1:20

รากฐานของอาณาจักรของพระเจ้าคือความยุติธรรมและความชอบธรรม ซึ่งสิ่งนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ดังนั้นลองคิดแบบนี้ดูว่า “ถ้าผมรู้จักแห่งอาณาจักรของพระเจ้า (น้ำพระทัยของพระองค์) และผมรู้ว่าผมจะได้รับความยุติธรรม รวมถึงกระบวนการบังคับใช้กฎหมายที่รับประกันได้ถึงสิ่งที่กฎหมายบอกไว้ ผมก็จะมั่นใจและไม่มีความกลัว

นี่คือความมั่นใจที่เรามีเมื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเรา และถ้าเรารู้ว่าพระองค์ทรงฟังเรา เมื่อเราทูลขอสิ่งใดๆ เราก็รู้ว่าจะได้รับสิ่งที่เราทูลขอจากพระองค์

— 1 ยอห์น 5:14-15

เมื่อพระธรรมข้อนี้กล่าวว่าพระองค์ทรงได้ยินเรา นั่นไม่ได้หมายถึงการได้ยินเหมือนกับการได้ยินคำพูดของเราผ่านคลื่นเสียง แต่หมายถึงการที่พระองค์รับคดีของเราไว้พิจารณา ลองนึกถึงผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีเพื่อให้มั่นใจว่าความยุติธรรมได้เกิดขึ้น ห้องพิจารณาคดีและผู้พิพากษาอยู่ที่นั่นเพื่อรับประกันว่าประชาชนทุกคนจะได้รับความยุติธรรม การตัดสินใจของผู้

อาณาจักรดำเนิน ไปบนพื้นฐาน ของกฎและ กฎนั้นไม่มีวัน เปลี่ยนแปลง

พิพากษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของเขา แต่ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่เขาบังคับใช้กับทุกคน การผู้พิพากษาอยู่ที่นั่นก็เพื่อให้มั่นใจว่าความยุติธรรม (การบังคับใช้กฎหมาย) ได้เกิดขึ้นตามที่เขียนไว้ในกฎหมาย ในพระเจ้านั้น พระบัลลังก์ (ที่แห่งสิทธิอำนาจ) และราชอาณาจักรของพระองค์ได้ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อให้เรามั่นใจว่ามีความยุติธรรม (การบังคับใช้ตามพระประสงค์ของพระองค์) ต่อมนุษย์ทุกคนที่มาหาพระเยซูและอาณาจักรของพระองค์

โปรดอ่านข้อความนี้อีกครั้งอย่างช้าๆ และปล่อยใจของคุณออกมาจากวิธีคิดแบบปัจจุบันที่มีต่อพระเจ้า คนส่วนใหญ่รู้สึกว่าพระเจ้าทรงตัดสินพระทัยเป็นกรณีๆ ไป แต่นั่นไม่เป็นความจริง พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์แห่งอาณาจักรที่มีกฎที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง พระองค์จะไม่ตัดสินพระทัยและจะไม่วันตัดสินพระทัยนอกเหนือจากกฎของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงสามารถรู้ได้ว่าคำตอบของพระองค์คืออะไรก่อนที่จะถาม และเรามั่นใจได้ว่าเรามีสิ่งที่กฎหมายของพระองค์ได้บอกเราไว้ก่อนที่จะเราได้เห็น เพราะพระองค์ทรงมีพระราชอำนาจที่จะดำเนินการบังคับใช้กฎของพระองค์

การที่เดรณด้าและผมเริ่มเรียนรู้ถึงสิทธิทางกฎหมายของเราในอาณาจักรนั้น ได้เปลี่ยนวิธีคิดของเราเกี่ยวกับพระเจ้าและพระคัมภีร์ไปอย่างมาก ผลจากความเข้าใจใหม่ของเรา นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิต ไม่มีการหยิбыืมอีกต่อไป ไม่มีการอ้อนวอนขออีกต่อไป เราได้เรียนรู้สิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าพระองค์ได้ประทานสิทธิการเป็นพลเมืองที่ชอบด้วยกฎหมายในอาณาจักรของพระองค์แก่เราแล้ว เราเพียงแค่อ่านรู้ต่อไปถึงวิธีการอ้างสิทธิในสิ่งที่เราตามกฎหมายและปลดปล่อยออกมาบนแผ่นดินโลก นี่คือการขึ้นเงินด้วยเช็ค แม้ว่าคุณอาจมีเงินจำนวนมากในบัญชีเช็คของคุณ แต่ก็มีขั้นตอนทางกฎหมายที่คุณต้องอ้างสิทธิในเงินของคุณและขั้นตอนการนำเช็ค

ขึ้นเงินสด มีขั้นตอนในทุกกระบวนการทางกฎหมายเมื่อเราต้องอ้างสิทธิ์ทางกฎหมายในบางสิ่ง แม้ว่าเราจะเป็นเจ้าของสิ่งนั้นอยู่แล้วก็ตาม

ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ได้ประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่เราที่จะดำเนินชีวิตในทางพระเจ้า ผ่านทางการรู้จักพระองค์ผู้ทรงเรียกเราด้วยพระเกียรติสิริและคุณความดีของพระองค์เอง

— 2 เปโตร 1:3

นี่แหละคืออาณาจักร! ผู้ที่เป็นพลเมืองของอาณาจักรย่อมมีสิทธิเช่นเดียวกับบุคคลอื่นที่เป็นพลเมืองของอาณาจักรนั้น สิ่งสำคัญคือเราต้องเข้าใจประเด็นนี้คือ อาณาจักรดำเนินบนพื้นฐานของกฎและกฎนั้นไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เหตุใดสิ่งนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะนั่นหมายความว่าหากอาณาจักรทำงานหรือดำเนินการตามกฎที่ไม่เปลี่ยนแปลง ก็ไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้เกียรติใครในอาณาจักรเป็นพิเศษ ในทางกลับกัน ทุกคนในอาณาจักรมีสิทธิเท่าเทียมกันในการปฏิบัติตามกฎเหมือนเช่นคนอื่นๆ ในอาณาจักรที่สามารถทำได้

นี่คือสิ่งที่สร้างความสับสนเล็กน้อยในโลกของคริสตจักร คริสเตียนส่วนใหญ่คิดว่าพระเจ้าเป็นผู้ตัดสินตามอำเภอใจว่าพระองค์ต้องการทำอะไรในชีวิตของใคร กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาคิดว่าพระเจ้าเลือกที่จะอวยพรบางคน และไม่อวยพรบางคน พวกเขาคิดว่าพระเจ้านุญาตให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นกับผู้คนที่พวกเขาไม่สามารถควบคุมได้ พวกเขาคิดว่าพระองค์จะทรงรักษาคคนหนึ่ง ไม่ใช่อีกคนหนึ่ง คริสเตียนส่วนใหญ่ร้องทูลให้พระเจ้าช่วยพวกเขา ในเมื่อพระองค์ได้ทรงทำทุกสิ่งที่ทำได้เพื่อช่วยพวกเขาแล้ว พระองค์ได้ทรงมอบอาณาจักรให้พวกเขา อาณาจักรทั้งอาณาจักร!

เมื่อพระเจ้าเริ่มตรัสกับผมเกี่ยวกับการเงินของผม และผมต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์ พระองค์ได้ประทานพระวจนะ

ตอนนี้ให้กับผม

ความสุขมีแก่ท่านผู้ขัดสนเพราะอาณาจักรของพระเจ้าเป็นของท่านแล้ว

— ลูกา 6:20ข

พระเจ้ากำลังตรัสกับผมว่าคำตอบสำหรับการเงินของผมคืออาณาจักรของพระองค์ และเพิ่มเติมว่าให้นำประโยชน์จากกฎแห่งอาณาจักรมาใช้ในแผ่นดินโลกเหมือนที่พระเยซูทรงกระทำ ผมยอมรับว่าผมไม่รู้ว่ามีหมายความว่าอย่างไรในตอนแรก แต่เมื่อผมคิดถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผม ผมตระหนักได้ว่าอาณาจักรต่างๆ ดำเนินไปตามกฎ หน้าที่และผลกระทบของกฎบางอย่างสามารถรับรู้และนับได้เหมือนเดิมทุกครั้งเนื่องด้วยกฎไม่มีการเปลี่ยนแปลง ผมไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้จากมุมมองทางฝ่ายวิญญาณมาก่อน อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีนี้ และอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินเช่นนั้นจริงๆ ผมรู้ว่าผมสามารถเรียนรู้กฎเหล่านี้เพื่อนำไปใช้ และได้รับประโยชน์จากกฎเหล่านั้นที่ดำเนินในชีวิตของผม

ผมตระหนักว่ากฎที่ควบคุมโลกนี้ไม่เปลี่ยนแปลง ในความเป็นจริงแล้ว กฎที่คงที่และไม่เปลี่ยนแปลงนี้อาจเป็นเรื่องการส่งคนไปดวงจันทร์ หรือทำให้เครื่องบินสามารถบินได้ แต่คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยความเข้าใจเช่นนั้น ในทางกลับกัน พวกเขาร้องทูลและร่ำไห้เมื่อพวกเขาต้องการบางอย่าง โดยพยายามโน้มน้าวพระเจ้าถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการราวกับว่าพระเจ้าต้องเลือกที่จะดูแลพวกเขา

ตัวอย่างเช่น ถ้าผมจะไปเทศนาในการประชุมใหญ่ของคริสตจักรแห่งหนึ่ง ผู้ร่วมประชุมในคริสตจักรนั้นจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเริ่มต้นอธิษฐานเพื่อขอให้ไฟฟ้าที่สามารถเปิดใช้ได้สำหรับการประชมนั้น? พวกเขาจำเป็นต้องอดอาหารและอธิษฐานร้องทูลพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบ

ว่าการประชุมครั้งนี้สำคัญเพียงใดและทรงทราบว่าเราจำเป็นต้องใช้แสงสว่าง เหล่านั้นมากเพียงใด” ขณะที่พวกเขาถูกละทิ้งด้วยเสียงสะท้อนให้และคร่ำครวญ ในการอธิษฐานวิงวอนเช่นนั้นหรือ? ผมไม่คิดเช่นนั้น อันที่จริง ผมสงสัยว่า ในการวางแผนการประชุมครั้งนั้น พวกเขาได้นำข้อกังวลเกี่ยวกับการเปิดไฟ มาพิจารณาด้วยหรือไม่ หากพวกเขามาประชุมในคืนนั้นด้วยเหตุผลบางอย่าง และพบว่าไฟไม่ติด คุณคิดว่าพวกเขาจะต้องโทรไปหาการไฟฟ้าเพื่อขอให้เปิด ไฟให้ไหม? ไม่ใช่แน่ แต่หากพวกเขาทำเช่นนั้นจริง ผมก็มั่นใจว่าตัวแทนของ การไฟฟ้าจะตั้งใจฟังสักหน่อย แล้วหันไปหาเพื่อนร่วมงานของเขาและพูดว่า “ผมมีปัญหาเพี้ยนๆ อยู่ที่นี่” จากนั้นเขาจะพูดว่า “คุณผู้หญิงครับ การไฟฟ้า ทำงานเป็นปกติ ปัญหาอยู่ที่สวิตช์ไฟของคุณ”

เมื่อผมเล่าให้ที่ประชุมฟังถึงตอนนี้ ทุกคนก็หัวเราะ คุณรู้ไหมว่า ทำไม? เป็นเพราะพวกเขารู้ว่าการโทรหาการไฟฟ้าด้วยความสะท้อนให้และขอให้เขาเปิดไฟให้มันเป็นเรื่องที่โง่เขลา คนส่วนใหญ่จะรู้ว่าต้องทำอะไร พวกเขาแค่เปิดสวิตช์เท่านั้น มันง่ายขนาดนั้น! ไม่มีความแปรปรวนหนักหนาทาง อารมณ์ ไม่มีความเครียดใดๆ พวกเขาแค่เปิดสวิตช์เท่านั้น คุณอยากรู้ไหม ว่าทำไมพวกเขาถึงไม่รู้สึกรีเครียดกับการเปิดไฟ? เป็นเพราะพวกเขาคาดหวัง ไว้แล้วว่าไฟจะต้องเปิดขึ้น พวกเขาคาดหวังว่าไฟจะต้องเปิดเพราะพวกเขารู้ ว่าไฟฟ้าทำงานอย่างไร พวกเขาเข้าใจกฎที่ใช้ควบคุมไฟฟ้า และพวกเขารู้ว่า กฎไม่เคยเปลี่ยนแปลง

แต่หากคุณย้อนเวลากลับไปเมื่อ 1,000 ปีที่แล้ว แล้วบอกใครสักคน ว่าคุณกำลังจะทำให้เมืองทั้งเมืองสว่างไสวด้วยหลอดแก้วเล็กๆ พวกเขาจะ คิดว่าคุณบ้าไปแล้ว และถ้าพวกเขาเห็นตึกในเมืองสว่างไสวด้วยหลอดไฟแก้ว ดวงเล็กๆ พวกเขาจะบอกว่ามันเป็นเรื่องอัศจรรย์ สิ่งใดที่มนุษย์ไม่สามารถ อธิบายได้ เขาจะเรียกว่าสิ่งนั้นว่าการอัศจรรย์ แต่ไม่ใช่การอัศจรรย์ นี่เป็น เพียงกฎของไฟฟ้าที่ทำงานเช่นเดียวกับทุกคนที่ใช้เวลาในการเรียนรู้ว่าไฟฟ้า ทำงานอย่างไร

เราเพิ่งได้เรียนรู้ว่าไฟฟ้าทำงานอย่างไร หรืออาจพูดได้อีกอย่างว่า เราได้เปลี่ยนความคิดของเราใหม่ในเรื่องกฎที่ควบคุมไฟฟ้า ดังนั้นเราจึงคาดหวังได้ว่ามันจะใช้งานได้และไม่รู้สึกละอายใจเมื่อเราเห็นว่าใช้งานได้ ในความเป็นจริงเราประหลาดใจมากกว่าหากเราเห็นว่ามันไม่ทำงาน ด้วยการทำความเข้าใจกฎที่ควบคุมไฟฟ้าและจดบันทึกไว้ เราก็จะสามารถสร้างแสงไฟได้ทั่วโลก เราสร้างได้อย่างไร? ก็โดยการสอนผู้อื่นว่ากฎเหล่านี้ทำงานอย่างไรและให้พวกเขาได้รับประโยชน์จากการมีแสงสว่างด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นได้จากความเข้าใจในกฎที่ควบคุมไฟฟ้า กฎทางจิตวิญญาณก็เช่นเดียวกัน หากเราไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เราจะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากมันหรือทำซ้ำได้เมื่อเราต้องการ

เมื่อเราเห็นเครื่องบินขึ้น เราจะไม่พูดว่า “ว้าว นั่นเป็นการอัศจรรย์” ไม่ใช่แน่ เราคาดหวังว่าเครื่องบินจะบินได้เพราะเราเข้าใจว่าเครื่องบินสามารถบินได้อย่างไร และทำไมเครื่องบินจึงบิน และอีกครั้ง หากเราย้อนกลับไปเมื่อ 1,000 ปีที่แล้ว เครื่องบินไอพ่นแอร์บัส 380 สองชั้นรุ่นใหม่ลำหนึ่งบินอยู่เหนือยอดไม้ ผู้คนจะพูดว่าอย่างไร พวกเขาจะบอกว่ามันเป็นการอัศจรรย์! ผมยอมรับว่าแอร์บัส 380 นั้นค่อนข้างน่าประทับใจ ด้วยน้ำหนัก 1.2 ล้านปอนด์ บรรทุกคนได้กว่า 800 คน ด้วยความเร็ว 570 ไมล์ต่อชั่วโมง เป็นระยะทาง 9,000 ไมล์ มันช่างสุดยอดมากจนอาจคิดว่าเป็นการอัศจรรย์ แต่มันไม่ใช่ เราสามารถถามวิศวกรที่สร้างเครื่องบิน 380 ได้ว่ามันบินได้อย่างไร และพวกเขาจะบอกเราทุกกฎทางฟิสิกส์ที่พวกเขาใช้เพื่อให้เครื่องบินสามารถบินได้ และบอกเราเกี่ยวกับสกรูและชิ้นส่วนทุกชิ้นที่ใช้ วิศวกรไม่ได้อยู่ที่รันเวย์ในเที่ยวบินแรกและพูดว่า “ว้าว คุณนั่นสิ ผมไม่อยากจะเชื่อเลยว่าสิ่งนั้นบินได้จริงๆ” อีกครั้งหนึ่ง เรามีความมั่นใจที่จะขึ้นเครื่องบินเพราะเรารู้ว่าความสามารถในการบินนั้นขึ้นอยู่กับกฎทางกายภาพที่ไม่เปลี่ยนแปลง ตราบใดที่เราอยู่ในขอบเขตของกฎเหล่านั้น เครื่องบินก็จะบิน ขอให้จำไว้ว่ากฎไม่มีวันเปลี่ยนแปลง!

เราจะไม่ขึ้นเครื่องบินถ้าภูนั้นไม่มีความแน่นอน หากเราซื้อตัวเครื่องบินแล้วมีข้อความกำกับไว้ด้านหน้าว่า “การเดินทางบนเครื่องบินลำนี้เป็นความเสี่ยงของคุณเอง เนื่องจากกฎการขึ้นลงลิฟต์ทำงานเป็นระยะๆ วันหนึ่งกฎใช้ได้ผล วันต่อมากลับใช้ไม่ได้ ไม่มีใครรู้ได้แน่นอน เราไม่รู้ว่าคุณจะโชคดีหรือไม่? ขอให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ” ครั้งสุดท้ายที่คุณกลัวว่าตัวเองจะลอยออกจากเก้าอี้คือเมื่อไร? ไม่เคยใช่ไหม ทำไมล่ะ? เพราะคุณรู้ว่ากฎแรงดึงดูดนั้นไม่เคยเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ผมกล่าวถึงเหล่านี้เป็นกฎทางกายภาพของอาณาจักรฝ่ายโลกที่พระเจ้าสร้างขึ้น แต่เดาซิว่าอะไร กฎฝ่ายวิญญาณของอาณาจักรของพระองค์ก็ดำเนินแบบเดียวกัน นั่นคือมันไม่มีวันเปลี่ยนแปลง! ก่อนที่พระเจ้าจะตรัสกับผมเกี่ยวกับอาณาจักรของพระองค์ ผมได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีเกี่ยวกับกฎทางกายภาพของโลก แต่ผมคิดว่าอาณาจักรของพระเจ้าแตกต่างออกไป ผมคิดว่าพระเจ้าแค่ทำทุกอย่างที่พระองค์ต้องการเมื่อใดก็ได้ที่พระองค์ต้องการ แต่ผมพบว่านั่นมันไม่จริง เมื่อผมเห็นว่ากฎแห่งอาณาจักรฝ่ายวิญญาณของพระเจ้าไม่มีวันเปลี่ยนแปลงและสามารถเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และนำไปใช้ได้ ผมจึงเข้าใจว่าทำไมพระเยซูจึงตรัสต่อไปว่า “อาณาจักรของพระเจาก็เป็นเช่นนั้น” จากนั้นพระองค์จะเชื่อมโยงอาณาจักรนั้นกับบางสิ่งในอาณาจักรฝ่ายโลกเพื่อให้เราเข้าใจว่ามันดำเนินอย่างไร จู๋ก็เหมือนหลอดไฟในใจผมดับไป ผมมีความคิดนี้ว่า “ถ้าพระเจ้าประทานอาณาจักรแก่เรา ซึ่งพระองค์ทรงประทานแล้ว และอาณาจักรดำเนินตามกฎที่ไม่เปลี่ยนแปลงนี้ ผมก็จะเรียนรู้กฎเหล่านั้นและนำมาปรับใช้กับชีวิตของผมได้”

“แกะฝูงน้อยเอ๋ย อย่างกลัวเลย เพราะพระบิดาของท่านทรงพอพระทัยที่จะประทานอาณาจักรนั้นแก่ท่าน

— ลูกา 12:32

นั่นคือวันที่ผมกลายเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ! ผมเห็นพระคัมภีร์ในแง่มุมที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง ผมเริ่มถามคำถามเมื่ออ่านพระคัมภีร์ว่า “ทำไมปลาเหล่านั้นจึงเพิ่มขึ้นทวีคูณ? ทำไมคนนั้นจึงได้รับการรักษา? ทำไมขนมปังนั้นเพิ่มขึ้นทวีคูณ?” และอื่นๆ เมื่อผมศึกษาพระคัมภีร์ในลักษณะนั้น ทูลขอพระเจ้าให้สำแดงกฎต่างๆ ที่นั่น ว้าว!

เมื่อพระเจ้าตรัสกับผมในวันที่ทนายความโทรมาและพระองค์ตรัสว่าปัญหาของผมเป็นเพราะผมไม่เคยใช้เวลาเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระองค์ดำเนินอย่างไร ผมจึงลงไปชั้นล่างทันทีและสำนึกผิดต่อภรรยาที่ไม่แสวงหาพระเจ้าและทำให้เราตกอยู่ในความยากลำบากอย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้ว แต่เราไม่รู้จริงๆ ว่าการไว้วางใจในอาณาจักรสำหรับคำตอบของเรา นั้น หมายความว่าอย่างไร อีกครั้งหนึ่งที่เรได้อยู่ในคริสตจักร บนเส้นทางไปสวรรค์ และเรารักพระเจ้า เราไม่เข้าใจว่าพระเจ้าหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ตรัสถึงคำว่า “อาณาจักร” ในตอนนั้น เรากำลังเผชิญปัญหาจริงๆ และเราไม่รู้ว่าเราจะเอาเงินที่ทนายบอกว่าให้เวลาสามวันได้อย่างไร หรือจะอย่างไรกับคดีความที่ตอนนี้เรากำลังจะถูกฟ้องถ้าเราไม่มีเงินมาให้ภายในสามวันนี้

ดังนั้น นี่เป็นบททดสอบที่ดี เป็นประสบการณ์ครั้งแรกของผมในปัญหาเรื่องการเงินที่ผมต้องการให้พระเจ้าทรงสำแดงให้ผมเห็นว่า “อาณาจักร” หมายถึงอะไร ขอให้ผมบอกคุณว่าเกิดอะไรขึ้น โปรดจำไว้ว่าทนายความบอกว่าผมมีเวลาสามวันเพื่อเอาเงินไปให้เขา ซึ่งตอนนั้นผมไม่มีเลย! ความสิ้นหวังเป็นเหตุให้ผมไปที่ห้องนอนและร้องทูลต่อพระเจ้า บอกพระองค์ว่าผมมีปัญหา! แน่นอน นั่นคือตอนที่พระองค์ตรัสกับผมเกี่ยวกับอาณาจักรว่าเป็นคำตอบของผม และอีกครั้งหนึ่งที่ผมไม่รู้ว่พระเจ้าหมายถึงอะไร แต่ผมมั่นใจว่าผมเต็มใจที่จะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้

สองวันต่อมาในเวลาเย็น ผมกำลังไปพบลูกค้าคนหนึ่งเกี่ยวกับประกันชีวิตของเขา ในสมัยนั้น ผมมักจะจอดรถไว้ตรงหัวมุมบ้านลูกค้าเสมอไม่เคยจอดหน้าบ้านเลย รถตู้มินิแวนที่ผมขับมีปัญหาเล็กน้อย เมื่อสตาร์ทรถ

แล้วมักจะเต็มไปด้วยควันสีขาวยาวทางเดินรถหรือบนถนน ซึ่งผมไม่ได้อยากให้สิ่งนี้เกิดขึ้นเลย ผมคิดอยู่เสมอว่านี่จะไม่เป็นผลดีต่อธุรกิจผมแน่ถ้าผมจอดรถขวางทางเข้าออกของลูกค้า และมีควันเต็มทางเดินรถหลังจากขับออกไป ผมคิดว่าความน่าเชื่อถือของผมในด้านการเงินอาจได้รับผลกระทบเล็กน้อยหากเกิดขึ้น เนื่องจากผมขอให้พวกเขาลงทุนหลายแสนดอลลาร์กับผมสุดท้ายนี้ ถ้าผมเป็นผู้จัดการทางการเงินที่ยอดเยี่ยม ทำไมผมถึงยังขับรถที่แทบจะวิ่งไม่ได้ล่ะ? คิโนก็ไม่ได้ต่างกันเลย

ขณะที่ผมกำลังเดินออกจากบ้านของลูกค้า ผมรู้สึกตกใจมากที่เห็นว่าลูกค้ากำลังตามผมไปที่ถนนเพื่อไปที่รถของผม เขาไม่ได้คิดอะไร และเราก็แค่สนทนากัน แต่ผมกังวลเล็กน้อยว่าเขาจะคอยวนเวียนอยู่ในขณะที่ผมสตาร์ทรถ เรากำลังคุยกันอยู่ขณะที่ผมขึ้นรถดู เมื่อหน้าต่างเลื่อนลง ผมยังคงพูดต่อไปโดยหวังว่าเขาจะกล่าวคำอำลา และจากนั้นผมก็ทำเหมือนว่ากำลังทำอะไรอยู่ครู่หนึ่งขณะที่เขาเดินจากไป แต่เขาไม่ได้ทำอย่างนั้น ท้ายที่สุดเขาก็กล่าวคำอำลา แต่เขาถอยห่างจากรถดูและยังคงยืนอยู่ที่นั่น ผมจึงรู้ว่าผมต้องไปแล้ว ผมสตาร์ทรถดูโดยหวังว่าครั้งนี้มันจะไม่พ้นควันสีขาวย่อออกมา แต่นั่นก็เป็นความปรารถนาที่ไม่เป็นความจริง ข้าวอัดใจอากาศก็เต็มไปด้วยควันที่เผาดวงตาของคุณ

ชายคนนั้นโบกมือให้ผมรีบปิดรถดู เขาเดินกลับไปหน้าต่างและถามว่าผมจะเปิดกระโปรงหน้ารถได้ไหม จากนั้นเขาก็อธิบายให้ผมฟังว่าเขาทำงานนอกเวลาเป็นช่างซ่อมรถยนต์ และเขาต้องการตรวจสอบบางอย่างหลังจากนั้นสักครู่ เขาก็กลับมาและพูดว่า “อย่างที่ผมสงสัย ประเก็นรถของคุณหวั่นแตกแล้ว ขอให้ขับรถกลับบ้านและซ่อมทันที” ผมขอบคุณเขาขณะที่ขับรถออกไป แต่การวินิจฉัยของเขาไร้ความหมายกับผม เพราะผมไม่มีเงินซ่อมรถดูนั้น

ที่ทำงานของผมอยู่ห่างจากบ้านของลูกค้าประมาณหกไมล์ และเมื่อผมมุ่งหน้ากลับไปสำนักงาน ความหดหู่ที่คุ้นเคยก็เข้ามาปกคลุมผม แต่ขณะ

ขับรถอยู่นั้น ผมจำสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผมได้ และเริ่มคุยกับพระองค์เกี่ยวกับรถตู้ของผม “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า” ผมได้ร้องทูล ผมไม่มีเงินซ่อมรถตู้คันนี้ ผมยังเป็นหนี้รถตู้อยู่เหมือนกัน และผมไม่สามารถขายมันได้ ผมไม่รู้ว่าจะ

ณ จุดนั้น เราได้พิสูจน ด้วยตัวเองแล้วว่าระบบ ของพระเจ้าได้ผล และ เรามุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และ ใช้ระบบของพระเจ้าแห่ง อาณาจักรต่อไปนับจากนั้น

ทำอะไร บางทีมันอาจจะดีกว่าถ้ารถตู้ถูกไฟไหม้ ด้วยวิธีนี้บริษัทประกันจะจ่ายเงินและผมจะได้กำจัดมันไปด้วย”

ประมาณสามไมล์จากที่ทำงานของผม ผมสังเกตเห็นฟองที่กระโปร่งหน้ารถซึ่งผมไม่เคยสังเกตมาก่อน ขณะที่ผมเฝ้าดู ฟองก็ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ จนเมื่อผมจอดรถในสำนักงานแล้ว ฟองก็แตกออกเป็นลูกบอลไฟ ผมตกใจมาก ตอน

นี้ทั้งด้านหน้าของรถตู้ลุกท่วมด้วยเปลวไฟที่ออกมาจากกระโปร่งหน้ารถหกฟุต ผมรีบวิ่งเข้าไปในอาคารสำนักงานและเรียกหน่วยดับเพลิงมา วันรุ่งขึ้นบริษัทประกันภัยได้รวมค่าความเสียหายของรถตู้ และพวกเขาให้เช็คกับผมเพื่อจ่ายเงินที่ค้างไว้ และเงินที่เหลือก็เพียงพอที่จะจ่ายเช็คให้กับธนาคารความที่โทรหาผมเมื่อสามวันก่อน เดรนด้าและผมประหลาดใจ เราไม่รู้ว่าจะจะคิดอย่างไรกับเรื่องนี้ เรารู้พระเจ้าทรงกำลังทำงานเพื่อเรา และมีบางอย่างกำลังเปลี่ยนแปลง แต่คำมั่นสัญญาของเราที่มีต่ออาณาจักรกำลังจะถูกทดสอบด้วยวิธีการใหม่ที่จะกำหนดเส้นทางของเราในอีกหลายปีข้างหน้า

หลังจากที่รถตู้ไฟไหม้ไปแล้ว ซึ่งแน่นอนว่าพวกเราตื่นเต้นกันมาก แต่ฉับพลันเราก็คิดได้ว่าเราไม่มีรถใช้ แม้ว่าตอนนี้รถตู้จะถูกชำระหนี้หมดแล้ว และค่าธนาคารความก็ได้ชำระด้วยบัตรเครดิตเรียบร้อยแล้ว แต่เราก็ไม่มีเงินที่จะซื้อรถตู้คันใหม่ เมื่อได้ยินข่าวรถตู้ของเราไม่มีแล้ว พ่อของผมก็โทรมาบอกเราว่าท่านอยากจะช่วยให้เรามีรถใหม่ เรารู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้ยินข่าวนั้น ผมกับพ่อจึงไปที่ตัวแทนจำหน่ายรถยนต์แถวบ้านและพบรถตู้ที่เดรนด้า

และผมชอบ พ่อของผมบอกว่าจะให้เงินกับเรา 5,000 ดอลลาร์สำหรับการซื้อคันใหม่นี้ ซึ่งมีราคาประมาณ 17,000 ดอลลาร์ นั่นจะทำให้เราเหลือเงิน 12,000 ดอลลาร์เพื่อเป็นเงินทุน ผมจึงกรอกใบสมัครสินเชื่ออย่างไม่เต็มใจนัก และพ่อของผมก็ร่วมลงนามด้วย พวกเขาจะแจ้งให้ผมทราบในตอนเช้า

คืนนั้นเรานอนไม่หลับ เรารู้ว่าเราไม่สามารถรับเงินก้อนนี้ได้ พระเจ้าเพิ่งตรัสกับผมเกี่ยวกับการกระทำเช่นนั้น แต่เนื่องจากเราไม่มีรถ ความกดดันจึงเกิดขึ้นทำให้ผมต้องยอมจำนน หลังจากผ่านการนอนหลับที่น่ายأسดสยองมาทั้งคืน เคนด้ากับผมตกลงกันว่าเราจะไม่เซ็นเอกสารเงินกู้ยืมนี้ ผมโทรหาพ่อและขอบคุณเขาสำหรับข้อเสนอดีๆ ของเขา แต่บอกพ่อว่าเราขอปฏิเสธ จากนั้นผมก็โทรหาตัวแทนจำหน่ายและบอกพวกเขาในสิ่งเดียวกัน พวกเขาทั้งสองก็รู้สึกผิดหวังเช่นกันเมื่อเงินกู้ได้รับการอนุมัติในเช้าวันนั้นแล้ว และรถตู้ก็พร้อมที่จะมารับแล้ว แม้ว่าเราจะไม่รู้ว่าพระเจ้าจะช่วยเราเรื่องรถตู้นี้ได้อย่างไร แต่เรารู้สึกมีสันติสุขในเรื่องนี้

ในช่วงเวลานั้นเคนด้าขายของเก่าสองสามชิ้นเพราะเธอพบว่ากำลังมีการประมูลขายของมือสองกันอยู่ เธอฝากข้อความถึงชายคนหนึ่งเกี่ยวกับการซื้อเฟอร์นิเจอร์หลายห้องที่เขาขายเมื่อหนึ่งเดือนก่อนที่รถตู้จะถูกไฟไหม้ แต่ไม่สามารถติดต่อเขาได้ สองสามวันหลังจากรถตู้ไฟไหม้ เขาโทรกลับมาและตกลงขายทั้งสามห้องที่เต็มไปด้วยเฟอร์นิเจอร์มากมายให้กับเคนด้า ในราคาต่ำกว่า 1,000 ดอลลาร์ เคนด้าทำข้อตกลงกับบริษัทประมูลเพื่อขายเฟอร์นิเจอร์ให้เธอ โดยสามารถต่อรองรับค่านายหน้าของเธอที่ได้ในการประมูลนี้ แทนที่จะรับเป็นเงินสด เคนด้าขอรับเป็นรถใช้แล้วคุณภาพดีที่บริษัทประมูลเป็นเจ้าของ ตอนนี้เรามีรถสแตชันแวกอนดีๆ ที่ได้จ่ายไปแล้ว บัตรเครดิตก็ได้จ่ายไปแล้ว และเงินกู้รถตู้ก็ได้จ่ายไปแล้ว

ว้าว! นี่คือการที่อาณาจักรดำเนินไป ถึงตอนนี้ เราได้พิสูจน์ด้วยตัวเองแล้วว่าระบบของพระเจ้าได้ผล และเรามุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และใช้ระบบแห่งอาณาจักรของพระเจ้าต่อไปนับจากนั้น คุณอาจถามว่า “เราใช้หลักการอะไร”

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการไม่วางใจในเรื่องหนี้สิน แต่ให้ทูลขอสิ่งที่เราต้องการจากพระเจ้า และให้พระองค์แสดงให้เราเห็นว่าต้องเก็บเกี่ยวผลอย่างไร

เหตุการณ์รุดตัวทำให้ผมอัศจรรย์ใจและตอกย้ำอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อสองสามเดือนก่อน แต่ตอนนั้นผมยังไม่เข้าใจสิ่งที่พระเจ้ากำลังสำแดงแก่ผม เนื่องจากจุดต่างๆ ในใจของผมยังไม่ถูกเชื่อมโยงกันกับหลักการเรื่องอาณาจักร

ผมชอบการล่ากวาง แต่ผมมักกลับมาเมื่อเปล่าหลายปีแล้ว ผมจะออกไปนั่งในที่เย็นและออกไปวันแล้ววันเล่าโดยไม่มีโชค ไม่ใช่ว่าผมรักการล่าสัตว์ แต่ผมมีลูกที่ต้องเลี้ยงดู และแน่นอนว่าสามารถนำเนื้อกวางมาทำอาหารได้ แม้ว่าผมจะเคยประสบความสำเร็จในอดีต แต่นั่นก็ผ่านมาหลายปีแล้วในการมีกวางล่ากวางที่ประสบความสำเร็จและนำเนื้อกวางกลับมาบ้านได้ วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังคิดถึงกวางล่ากวางที่กำลังจะมาถึง ผมได้ยินเสียงของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “ทำไมเจ้าไม่ให้เราสำแดงถึงวิธีล่ากวางในปีนี้” นั่นทำให้ผมตกใจ “สำแดงวิธีล่ากวางในปีนี้นั้นหรือ?” นั่นหมายความว่าอย่างไร? การอธิษฐานถึงพระคำรัสเหล่านั้นทำให้ผมรู้สึกฝังใจว่าผมต้องหว่านเมล็ดพันธุ์ทางการเงินหรือความสามารถสำหรับความต้องการที่แท้จริงในการได้รับกวางตัวนั้น ผมรู้สึกว่พระเจ้าตรัสกับผมว่า เมื่อผมหว่านเมล็ดพันธุ์ของผม นั่น ผมต้องเชื่อว่าผมได้รับแล้วก่อนที่จะได้รับจริงๆ ตามที่ มาระโก 11:24 กล่าวว่า

เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า ไม่ว่าท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใด
จงเชื่อว่าจะได้รับ แล้วท่านจะได้สิ่งนั้น

แม้ว่าในฐานะคริสเตียน ผมได้ให้และสนับสนุนคริสตจักรของผมเสมอมา แต่การหว่านเช่นนี้ด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่และเชื่อว่าผมจะได้รับเมื่อผมอธิษฐานนั้น ถือเป็นเรื่องใหม่ ดังนั้นผมจึงหิบบีชีและเขียนในส่วน

บันทึกว่า “สำหรับกวางปี 1987 ของผม” ผมวางมือบนเชือกและส่งไปยังหน่วยงานพันธกิจที่ผมมั่นใจเพื่อประกาศความเชื่อที่ผมเพิ่งได้รับกวางของผมเมื่อผมส่งไปทางไปรษณีย์ การอาศัยอยู่ในเมืองพัลซา รัฐโอกลาโฮมาในเวลานั้นมีความจำกัด ผมไม่สามารถหาสถานที่สำหรับล่าสัตว์ได้ แต่เพื่อนของผมที่คริสตจักรชวนผมไปที่บ้านของคุณยายในชนบทเพื่อฉลองวันขอบคุณพระเจ้า เขาบอกว่ามีกวางสองสามตัวรอบๆ ฟาร์ม ครอบครัวย้ายมาจึงเดินทางไปในวันขอบคุณพระเจ้าเพื่อเพลิดเพลินกับวันดีๆ ของอาหารและมิตรภาพ และตอนนี้เพื่อเอากวางของผมใส่ถุงกลับบ้าน

เพื่อนของผมไม่รู้ว่าจะบอกให้ผมไปตรงไหนดี แต่มีบริเวณทุ่งหญ้าที่ล้อมรอบด้วยป่าอยู่ เขาจึงแนะนำให้ผมออกไปที่ทุ่งหญ้าและนั่งข้างต้นไม้ใหญ่ที่อยู่แถวนั้น ตอนนั้นผมอยากให้คุณเห็นภาพนี้ ผมกำลังนั่งอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งๆ ที่มีต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งอยู่ตรงกลาง ดังนั้นผมจึงนั่งลงโดยหันหลังให้ต้นไม้และหันหน้าไปที่ป่าซึ่งน่าจะอยู่ห่างจากผม 130 หลา ตอนนี้ผมมองย้อนกลับไป ผมนั่งอยู่ตรงนั้นในทุ่งโล่งข้างต้นไม้ ซึ่งนั่นไม่ใช่สิ่งที่ คุณจะพูดได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่เหมาะสม

ประมาณ 30 หรือ 40 นาทีในตอนเช้า โดยที่ผมไม่รู้ตัว มีกวางตัวผู้ตัวหนึ่งวิ่งข้ามทุ่งข้างหลังผมไปทางป่าที่อยู่ข้างหน้าผม มีต้นไม้อยู่ระหว่างผมกับกวาง ดังนั้นกวางตัวผู้จึงไม่เห็นผมและผมก็ไม่เห็นมัน กวางตัวผู้วิ่งตรงไปที่ป่าโดยไม่เห็นว่าผมนั่งอยู่ตรงนั้น เมื่อกวางตัวผู้ขึ้นมาอยู่บนต้นไม้ มันก็ได้กลิ่นของผมและหยุดด้วยความสงสัยว่าผมอยู่ที่ไหน กวางตัวผู้มองไปรอบๆ ต้นไม้ และดวงตาของเราก็มองเห็นพร้อมกันจากระยะเพียงห้าหลา ผมไม่แน่ใจว่าใครประหลาดใจมากกว่ากัน แต่กวางนั้นไม่เสียเวลาในการเข้าเกียร์เร็วพร้อมด้วยเสียงอันดัง มันออกตัวด้วยความเร็วเต็มที่ไปยังป่า ผมยังคงนั่งอยู่ที่นั่น ขณะที่กวางตัวผู้กำลังวิ่งออกห่างจากผมเต็มอัตรา ผมจึงได้พยายามยกปืนไรเฟิลของผมขึ้นและหาจุดเพื่อเล็งให้อยู่ในเป้าของผม

ตอนนี้ การพยายามเล็งปืนให้อยู่ในแนวเดียวกับกวางทางขวาที่

กำลังวิ่งสุดชีวิตพร้อมกับเหนียวโกโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะยิง บอกตามตรงว่าผมไม่เคยยิงกวางที่กำลังวิ่งมาก่อน ผมจำได้ว่าผมแทบจะไม่สามารถเล็งกวางตัวนั้นให้อยู่ในเป้าของผมได้ เนื่องจากกวางกำลังกระโดดสูงอยู่ในอากาศ เช่นเดียวกับที่กวางผู้ทำเมื่อวิ่งเต็มที่ แต่เมื่อผมเหนียวโก กวางผู้ก็ล้มลงและไม่ขยับเขยื้อนแล้ว ผมตกใจ! ทุกอย่างเกิดขึ้นในไม่กี่วินาที นี่เป็นการยิงอยู่ที่ระยะ 110 หลาขณะที่ผมก้าวออกไป

เมื่อสิ้นเสียงปืนไรเฟิล เพื่อนของผมก็ออกมาแสดงความยินดีกับกวางของผมเมื่อเขาเห็นมันนอนอยู่ที่นั่น ผมไม่ได้บอกเพื่อนถึงสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับผมเกี่ยวกับการได้กวางของผม แต่ตอนนี้ผมมองไปที่เขาและพูดว่า “ผมไม่คิดว่ากวางตัวนี้ได้มาจากความสามารถในการล่าสัตว์ที่ยอดเยี่ยมของผม” จากนั้นผมก็ตั้งกระดากที่ผมเขียนในวันที่ที่ผมส่งเช็คไปทางไปรษณียอกจากเสื้อคลุมล่าสัตว์ของผมซึ่งเขียนไว้อย่างเรียบง่ายว่า “ผมเชื่อว่าผมได้รับกวางของผมแล้วในปี 1987 ในนามพระเยซู” ผมมีวันที่และเวลาที่ผมได้อิฐฐานไว้อิงเขียนไว้นั้นด้วย ผมชูกระดากให้เพื่อนดู แล้วเริ่มบอกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสสั่งให้ผมทำ

เหตุการณ์นี้ได้ดึงความสนใจของผม ผมรู้โดยไม่ต้องสงสัยเลยว่าสิ่งนี้เป็นมาจากพระเจ้า แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง ผมไม่เข้าใจว่าผมกำลังใช้กฎแห่งอาณาจักรอยู่ จริงๆ แล้ว คำว่า “อาณาจักร” ไม่ใช่สิ่งที่ผมเคยคิดด้วยซ้ำ การได้กวางนั้นมาช่างน่าอัศจรรย์มาก แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอีกหรือไม่? หากปราศจากแนวคิดเรื่องกฎแห่งอาณาจักร ผมคงไม่รู้ว่ากฎใดหรือกฎนั้นทำอย่างไรที่ทำให้กวางปรากฏตัว ดังนั้นผมจึงบันทึกสิ่งนี้ว่าเป็นของพระเจ้าและตั้งตารอคอยที่จะทดสอบอีกครั้งในฤดูล่ากวางครั้งถัดไป แต่ก่อนที่ฤดูหน้าจะมาถึง รถตู้ก็ไฟไหม้ เมื่อรถตู้ถูกไฟไหม้ รถสแตชันแวกอนก็ปรากฏขึ้นพร้อมได้จ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว พระเจ้าทรงสนพระทัยผมอย่างมาก ตอนนี้ผมรู้สึกตื่นเต้นมากที่จะได้ออกตามหากวางในฤดูกาลหน้า ผมต้องการทดสอบทฤษฎีของผมและเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ฤดูล่ากวางอยู่ไม่

ไกลหрок!

ผมยิงกวางตัวแรกในโอคลาโฮมาในฤดูใบไม้ร่วงปี 1987 แต่ในเดือนกรกฎาคม 1988 เราย้ายไปโอไฮโอซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผมเติบโตมา แม้ว่าผมจะเติบโตที่นั่น แต่ก็ผ่านมา 12 ปีแล้วที่ผมอาศัยอยู่ที่นั่น ในช่วงที่ผมเติบโตที่นั่นผมไม่เคยประสบความสำเร็จในการล่ากวางที่โอไฮโอเลย แม้ว่าผมจะลองมาหลายครั้งแล้ว แต่ผมก็ไม่เคยแม้แต่จะยิงได้สักครั้งเดียว เมื่อเราลงหลักปักฐานในทาวน์เฮาส์ที่เราเช่าในโอไฮโอแล้ว ผมก็ตระหนักว่าผมไม่รู้ว่ามีที่ไหนให้ล่าสัตว์ สมัยเป็นเด็ก ผมเคยล่ากระต่ายผิวดำตรงข้ามบ้านพ่อริมลำธารข้างถนน ผมวางกับดักมาเป็นเวลาหลายปีในขณะที่เติบโตขึ้น แต่ก็ยังไม่เคยเห็นกวางหรือสัญญาณใดๆ ที่บ่งบอกว่ามีกวางอยู่ในบริเวณนั้นเลยสักครั้ง วันหนึ่งขณะที่ผมเรียนอยู่ที่วิทยาลัย พี่ชายของผมโทรหาทุกคนด้วยความตื่นเต้น เขาบอกว่าเขาเห็นกวางอยู่ตามลำห้วยใกล้บ้านพ่อผมจริงๆ เราทั้งคู่ตกใจกันมาก

ผมจำบทสนทนานั้นได้ ผมตัดสินใจว่าจะไปที่ด้านล่างของลำธารนั้นเพื่อไปในวันเปิดฤดูล่ากวาง ผมโทรหาพี่ชายของผมและขอคำแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ที่จะไปยังลำธาร แม้ว่าเขาจะกลับไปที่นี่ได้ไม่กี่ปี แต่เขาจำต้นเมเปิลขนาดใหญ่ที่อยู่ริมลำธารตามแนวป่าได้ และคิดว่านั้นน่าจะเป็นสถานที่ที่ดี ตั้งแต่ผมขึ้นๆ ลงๆ ตลอดช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ผมรู้ทุกซอกทุกมุมในลำธารนั้นและรู้ว่าเขากำลังนำผมไปทางไหน

เดรนด้าและผมจำลองสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นเมื่อปีก่อนในโอคลาโฮมาได้ นั่นคือ หวานเมลิ็ดพันธุ์ จดบันทึก และเชื่อว่าเราจะได้รับเมื่อเราอธิษฐานร้องทูล ตามที่มาระโก 11:24 ได้บันทึกไว้ ในเวลานั้น รัฐโอไฮโอกำหนดให้ครอบครองกวางเพศใดเพศหนึ่งได้ไม่เกิน 2 ตัว แต่เราคิดว่าจริงๆ แล้วเราจะหวานเพื่อกวางหนึ่งตัวและออกไปหากวางตัวที่สองในภายหลัง เดรนด้าและผมหวานเมลิ็ดนั่นคือกวางและเชื่อว่าเราได้รับเมื่อเราอธิษฐานนำอัครรรย์ในเวลา 40 นาทีของเช้าวันเปิดฤดูล่ากวาง ผมไม่ได้ล่ากวางได้แค่ตัวเดียว แต่ได้ถึงสองตัว ว้าว เรามาถูกทางแล้ว!

หนึ่งเดือนต่อมา ผมมีความฝันเกี่ยวกับความคิดใหม่ๆ ทางธุรกิจ ธุรกิจนี้ใช้ความรู้ทางการเงินทั้งหมดที่ผมได้มาจากธุรกิจประกันภัย แต่มีจุดประสงค์ทางธุรกิจที่แตกต่างออกไป ในความฝันนั้น ผมไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ นัก แต่ผมมั่นใจว่าพระเจ้าทรงนำผมให้เริ่มต้นธุรกิจของตัวเอง และออกจากบริษัทที่ผมเคยร่วมงานมาแปดปี ในตอนที่มีความฝันนั้น ผมยังทำงานขายประกันชีวิตและหลักทรัพย์อยู่

สัปดาห์ที่ผมมีความฝันนั้น ผมได้ไปเยี่ยมครอบครัวตามกำหนดการ เพื่อพูดคุยเรื่องการประกันภัย และแม้ว่าเราจะคุยกันเรื่องประกันชีวิต แต่ผมรู้ว่าการมีประกันชีวิตไม่ใช่ความต้องการหรือปัญหาที่แท้จริงของพวกเขา แต่

ณ จุดนั้น เราได้พิสูจน์ด้วยตัวเองแล้วว่าระบบของพระเจ้าได้ผล และเรามุ่งมั่นที่จะเรียนรู้และใช้ระบบของพระเจ้าแห่งอาณาจักรต่อไปนับจากนั้น

เป็นงบประมาณรายเดือนและหนี้สินของพวกเขาต่างหากที่กลับด้านกัน ส่วนหนึ่งของการวางแผนตามปกติสำหรับลูกค้าของผมคือการให้พวกเขากรอกเอกสารข้อมูลที่มีข้อมูลทางการเงินทั้งหมดของพวกเขา สิ่งนี้จะทำให้ผมรู้ว่าพวกเขาจำเป็นต้องมีประกันชีวิตมากแค่ไหน คิन्नนั้นผมกลุ่มใจกับครอบครัวของผมในเรื่องนี้

ผมอยากช่วยพวกเขา แต่ผมไม่รู้ว่าต้องทำอะไร ผมนั่งลงทำงานกับเอกสารข้อมูลของพวกเขา และเริ่มคำนวณกับตัวเลือกบางอย่าง ขณะที่ผมคำนวณกับเครื่องคิดเลขทางการเงิน ผมหันเหจากมุมมองของการประกันชีวิตและเริ่มคิดว่าผมสามารถเพิ่มเงินสดในงบประมาณรายเดือนของพวกเขาได้อย่างไร เมื่อได้จัดเรียงบางสิ่งใหม่และเล่นกับเครื่องคิดเลข ผมตกใจมากที่พบว่าครอบครัวนี้อาจหมดหนี้ได้ภายในเวลาไม่ถึง 7 ปี รวมทั้งค่าจำนองบ้าน โดยที่รายได้ของพวกเขาไม่เปลี่ยนแปลง

ณ จุดนี้ ผมอยู่ในแวดวงการเงินมา 8 ปีแล้ว และไม่เคยได้ยินใครพูด

ว่าเป็นไปได้ ผมได้คำนวณใหม่ซ้ำแล้วซ้ำอีกและก็ได้คำตอบเดิมคือ 6.2 ปีที่พวกเขาจะหมดหนี้ จากนั้นผมไปที่ลินชั๊กเก็บไฟล์และเริ่มดึงเอกสารข้อมูลของลูกค้ารายอื่นมา ผมคำนวณแบบเดียวกันและได้คำตอบแบบเดียวกันว่าต่ำกว่า 7 ปีและจะไม่มีหนี้ บอกตามตรงว่าผมรู้สึกตกใจกับข้อมูลนี้

ผมคิดว่าลูกค้าของผมควรได้รับการสนับสนุนให้เห็นสิ่งนี้ ผมจึงตัดสินใจพิมพ์งานนำเสนอให้ออกมาดีและนำเสนอสิ่งที่ผมพบเมื่อได้พบพวกเขาในเรื่องของความต้องการด้านประกันชีวิตของพวกเขา ผมรู้สึกแย่มากๆ กับสิ่งที่ครอบครัวนี้เผชิญ ผมรู้ว่าความเครียดทางการเงินส่งผลกระทบต่อทุกด้านของชีวิตอย่างไร และต้องการให้พวกเขาเชื่อมั่นไม่ได้สิ้นหวัง ดังนั้นผมจึงนำเสนองานที่พิมพ์ออกมาเล็กน้อยให้กับลูกค้าของผม และขณะที่ผมเล่ารายละเอียดของตัวเลขแล้ว พวกเขาก็นั่งอยู่ที่นั่นอย่างตะลึงงัน หลังจากที่ผมแสดงให้พวกเขาเห็นแล้วว่าพวกเขาจะปลดหนี้ได้เร็วแค่ไหน สามีกก็กระโดดขึ้นทั้งน้ำตาและเริ่มขอบคุณผมจริงๆ มันเหมือนกับที่คุณเห็นในทีวีที่ครอบครัวหนึ่งถูกลอตเตอรี่หรือรางวัลใหญ่ในเกมโชว์ พวกเขาแทบจะไม่เชื่อในสิ่งที่ผมบอกเลย มันเป็นประสบการณ์ที่น่าประทับใจไม่เพียงสำหรับพวกเขา แต่สำหรับผมด้วย

เมื่อนึกถึงเรื่องเย็นวันนั้น ผมก็ไม่สามารถเปลี่ยนความจริงที่ว่า เพียงแค่จัดเรียงทรัพย์สินและตัวเลขของลูกค้ารายนั้นใหม่ ผมก็สามารถแสดงให้ลูกค้าเห็นว่าจะปลดหนี้ได้อย่างไรภายในเวลาไม่ถึง 7 ปี ผมได้เห็นผลสะท้อนและความหวังที่เกิดขึ้นกับพวกเขา ผมย้อนกลับไปดูไฟล์ลูกค้าส่วนใหญ่ของผมเพื่อตรวจสอบว่ามีลูกค้ากี่รายที่จะตกอยู่ใน “กรอบเวลา 7 ปีที่จะปลดหนี้ได้” และรู้สึกประหลาดใจที่เห็นว่า 85 เปอร์เซ็นต์ของพวกเขาสามารถทำเช่นนั้นได้ แต่ใครจะเป็นคนบอกกับพวกเขาถึงเรื่องนี้? หลังจากคินนันทน์กับลูกค้าของผม และหลังจากทำงานผ่านไฟล์ลูกค้าเก่าหลายไฟล์ ผมก็ตระหนักว่าผมอาจเริ่มต้นธุรกิจโดยแสดงให้เห็นวิธีการปลดหนี้ด้วยแผนของผม

ขณะนี้ ในเวลานั้นตัวผมเองยังไม่หมดหนี้ แต่ผมแน่ใจว่าผมมีความ

เห็นอกเห็นใจผู้คนที่มีความเครียดทางการเงิน และภารกิจนี้ดึงดูดใจผมมากกว่าแค่การขายประกันชีวิต ผมเริ่มให้ลูกค้าประกันของผมด้วยการพิมพ์แบบเดียวกันทั้งหมด และพวกเขาทั้งหมดก็ตกใจอย่างมาก ไม่เว้นแม้แต่คนเดียว

จากโมเดลธุรกิจนี้ ผมมีปัญหาเล็กน้อยที่ต้องหาคำตอบ อย่างแรกคือต้องใช้เวลานานมากในการคำนวณด้วยมือแล้วพิมพ์ด้วยมือในรูปแบบการนำเสนอ ประการที่สอง ผมจะทำเงินด้วยวิธีนี้ได้อย่างไร ในที่สุดผมก็ได้ข้อตกลงกับนักออกแบบซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์และได้เขียนโปรแกรมที่ผมสามารถใช้เพื่อจัดทำแผนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น สำหรับปัญหาที่สองของผม ผมรู้ว่าผมไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากผู้คนเพื่อปลดหนี้ได้ ในเมื่อพวกเขาไม่มีเงินให้เริ่มต้น ผมจึงเริ่มอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้

วันหนึ่งผมเกิดความคิดใหม่ ผมรู้สึกจริงๆ ว่าพระเจ้าให้แนวคิดในการบริหารบริษัทของผมเพื่อช่วยเหลือผู้คนโดยไม่ต้องเรียกเก็บเงินจากพวกเขา ในขณะเดียวกันก็สร้างรายได้ให้กับตัวเองด้วย ในแผนของผม ผมจะมองหาสิ่งที่ผมเรียกว่าเงินที่หายไป คือเงินที่ถูกค้ำมีอยู่แล้วแต่พวกเขามองไม่เห็น ตัวอย่างเช่น ผมจะทำการเปรียบเทียบอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ ประกันบ้าน ประกันชีวิต และประกันสุขภาพ โดยมองหาเงินออม ผมจะเปรียบเทียบอัตราการจำนองเพื่อดูว่าการรีไฟแนนซ์มีเหตุผลสมควรที่จะทำหรือไม่ ผมจะตรวจสอบหลายสิ่งหลายอย่าง ถึงแม้ว่าผมจะไม่ได้ดูแลธุรกิจทุกด้านที่ผมค้นคว้าเป็นการส่วนตัวก็ตาม เมื่ออยู่ที่บ้านลูกค้า ผมจะแสดงเงินที่สามารถประหยัดได้และแนะนำพวกเขาให้ไปหาบริษัทที่สามารถนำความคิดของผมไปใช้ได้ หรือหาตัวแทนที่ดำเนินการกับบริษัทที่ผมค้นพบ ซึ่งมีราคาไม่แพงสำหรับพวกเขา ทันใดนั้น ผมรับรู้ได้ว่าลูกค้ารายนี้อาจคุ้มค่ากับค่าธรรมเนียมการแนะนำให้กับบริษัทเหล่านั้น

โดยพื้นฐานแล้ว ผมทำทุกอย่างให้กับบริษัทและผลิตภัณฑ์ของพวกเขาเพื่อขายให้แก่ลูกค้า สิ่งที่พวกเขาต้องทำก็แค่ลงทะเบียน ดังนั้นผมจึงเริ่ม

ติดต่อผู้ชาย ตัวแทน และผู้เชี่ยวชาญที่ผมแนะนำลูกค้าของผมไป และบอกพวกเขาว่าผมกำลังทำอะไรอยู่ และถามพวกเขาว่าพวกเขาคิดว่านี่คุ้มค่ากับค่าธรรมเนียมการแนะนำหรือไม่ พวกเขาทุกคนตอบว่า “ใช่” นั่นแหละคือสิ่งที่ผมทำ ผมลาออกจากบริษัทเก่าและตั้งบริษัทของตัวเองเพื่อช่วยเหลือผู้คนให้หลุดพ้นจากหนี้สิน ธุรกิจเริ่มต้นขึ้นและในระหว่างนี้ก็ทำเงินมากพอที่จะทำให้ผมและเดรนด้าใช้หนี้ได้หมดภายในสองปีครึ่ง! เราตื่นเต้นมาก! (หากคุณสนใจที่จะทำแผนฟรี โปรดติดต่อที่ 1-800-815-0818 เรายังคงทำอยู่จนถึงวันนี้ 28 ปีมาแล้ว!)

ทุกวันนี้คือวันใหม่ เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นมากขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับการดำเนินไปของอาณาจักรของพระองค์ ขณะที่ผมไปเยี่ยมลูกค้ารายอื่นๆ พระเจ้าตรัสกับผมเกี่ยวกับการจ้างคนและสร้างธุรกิจเล็กๆ ของผมให้เป็นธุรกิจที่แท้จริง ขณะที่ผมจ้างคนมาทำงานกับเรา ธุรกิจของเราเริ่มประสบความสำเร็จในระดับที่มากขึ้น ผมได้บอกคุณไปแล้วในบทนำว่าเราเริ่มจ่ายเงินสดเพื่อซื้อรถของเราอย่างไร และเราสร้างบ้านในฝันของเราอย่างไร ในระหว่างการประชุมทางธุรกิจประจำเดือนกับพนักงานใหม่ ผมจะแบ่งปันเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า และผู้คนต่างสนใจมาที่บริษัทของผมเพื่อฟังมากขึ้นเกี่ยวกับอาณาจักรและวิธีนำอาณาจักรนี้ไปใช้ในชีวิตของพวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่พวกเขาจะได้รับโอกาสทางธุรกิจนั้น

บทเรียนที่พระเจ้าได้สำแดงให้ผมเห็นนั้นน่าทึ่งมาก และแน่นอนว่าบทเรียนจำนวนมากเหล่านั้นผมได้เรียนรู้ในขณะที่ผมออกไปล่าสัตว์ในแต่ละปี อย่างน้อยที่สุด เรื่องราวที่ผมเห็นจากการล่าสัตว์นั้นช่างน่าอัศจรรย์ที่จะพูดถึง ผมคงไม่เชื่อเรื่องเหล่านั้นนอกจากว่าผมเห็นเรื่องเหล่านี้เปิดเผยต่อหน้าต่อตาผมเอง ทุกเรื่องราวสอนผมถึงสิ่งใหม่เกี่ยวกับอาณาจักรที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน ผมคิดว่าผมจะแบ่งปันบางอย่างกับคุณในหนังสือเล่มนี้ แต่ถ้าคุณต้องการอ่านเรื่องราวการล่าสัตว์ของผมจริงๆ คุณสามารถรับหนังสือล่าสัตว์ (Faith Hunt) ได้จากเว็บไซต์ของผม

เรื่องราวนี้เกิดขึ้นสองสามปีหลังจากที่ผมค้นพบการล่ากวางโดยใช้ความรู้ใหม่ของผมเกี่ยวกับอาณาจักร ตามที่ผมได้แบ่งปันกับคุณแล้ว พระเจ้าสอนผมถึงวิธีการหว่านเพื่อให้ได้กวางตัวผู้ของผมและเพื่อจะได้รับสิ่งนั้นเมื่อผมอธิษฐาน และไม่มีข้อยกเว้น ผมจะเก็บเกี่ยวผลเป็นกวางตัวผู้ได้ใน 30 ถึง 45 นาทีทุกปี สิ่งนี้เกิดขึ้นมาเป็นเวลา 28 ปีแล้ว อย่างไรก็ตาม ปีนี้ผมก็ออกไปตามปกติ ด้วยความมั่นใจเต็มร้อยว่ากวางจะปรากฏมาให้เห็น แน่นอนว่าในไม่กี่นาทียี่สิบก็เห็นกวางตัวผู้เดินจากผมไปและกำลังจะเข้าไปในบ้านของเพื่อนบ้านซึ่งอยู่ห่างออกไป 200 หลา ผมรู้ว่าเมื่อกวางตัวนั้นเข้าไปในบ้านนั้น มันจะหายไป แต่ผมรู้ว่านี่จะต้องเป็นกวางตัวผู้ของผม นี่คือการที่ผมจะรู้เรื่องการใช้ธนูเพื่อล่าสัตว์ การใช้เสียงเรียก หรือการส่งเสียงร้อง ผมรู้ว่ากวางตัวผู้คือผลผลิตของผม แต่ผมเฝ้าดูอย่างหมัดหนทางเมื่อกวางตัวผู้กำลังจะเดินเข้าไปในป่าของเพื่อนบ้านของผม แต่ทันใดนั้นเองผมก็ได้ยินพระวิญญาณตรัสว่า “จงบอกกวางตัวผู้ให้มาหาเจ้า” “อะไรนะ?” “บอกกวางตัวผู้ให้มาหาผม? หมายความว่าอย่างไร?” ผมไม่แน่ใจ ผมจึงพูดออกไปดังๆ แต่เสียงไม่ดังพอที่กวางตัวผู้จะได้ยินผม “เจ้ากวาง ฉันสั่งให้เจ้าหยุด หันกลับมา แล้วมายืนอยู่ใต้โคนต้นไม้ของฉัน” ผมกำลังล่าสัตว์ด้วยธนูและเพิ่มเติมในส่วนสุดท้ายว่าให้ยืนใต้ต้นไม้ของผมเพราะผมต้องการให้กวางเข้ามาใกล้มากๆ ผมคิดว่าถ้าความเชื่อจะนำกวางตัวผู้นั้นมาให้ผม ผมก็อยากให้มันมาอยู่ใต้ต้นไม้ของผมเพื่อที่ผมจะได้ยิงมันได้อย่างสะดวก

เมื่อผมพูดคำนั้น เจ้ากวางตัวผู้ก็หยุดทันที หันกลับมา และเริ่มตรงไปที่ต้นไม้ของผม ผมตกใจมากเมื่อกวางตัวผู้เดินข้ามระยะ 200 หลาและตรงเข้ามาใต้ต้นไม้ของผม และใช่แล้ว มันยืนอยู่ตรงใต้ต้นไม้ซึ่งสูงกว่ามันเพียง 12 ฟุตเท่านั้น ผมไม่ได้สวมชุดลายพราง ไม่มีกลิ่น ไม่มีเสียงร้อง มีแค่ผมกับพระเจ้า แต่กวางตัวนั้นยังคงยืนอยู่ด้านล่างตรงหน้าผม ผมไม่คิดว่าจะมีใครยิงพลาดได้ แล้วผมก็นำกวางตัวผู้นั้นกลับบ้านด้วยความดีใจอย่างยิ่ง แต่ผมไม่สามารถสลัดสิ่งที่ผมเพิ่งเห็นได้ กวางตัวนั้นมาหาผมเพราะผมบอกและสั่ง

มันอย่างนั้นหรือ? ดูเหมือนว่าจะเป็นอย่างนั้น

ฟาร์มที่เราเช่าในโอไฮโออยู่บนพื้นที่ 89 เอเคอร์และสร้างขึ้นด้วยไม้บางชนิด ที่ลำห้วยด้านล่างมีพุ่มไม้และทุ่งหญ้า ในช่วงฤดูหนาวโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีหิมะบนพื้น เรามักชอบที่จะไปล่ากระต่ายกัน โอไฮโอมีฤดูไต้ฟ้าคอแหวนที่คู่ขนานไปกับฤดูกระต่าย แต่เราแทบไม่เคยเห็นไต้ฟ้าในทุ่งของเราเลย

ในวันที่แสนพิเศษ เราออกไปล่ากระต่ายกันและขณะที่กำลังล่าอยู่ ผ่านไปยังลำห้วยด้านล่าง มีไต้ฟ้าตัวหนึ่งกำลังสะบัดปีก ผมรีบแกว่งปืนไปทางไต้ฟ้าและยิง ผมรู้ในนาทินั้นเมื่อผมเหนี่ยวไกที่ผมดึงออกแล้วและโดนปีกของมัน ไต้ฟ้าได้ร่วงลง อย่างไรก็ดีตาม ในนาทิตี่มันตกลงพื้น ไต้ฟ้าตัวนั้นก็บินหนีไปทันที ไต้ฟ้าตัวหนึ่งสามารถวิ่งได้เร็วถึง 35 ไมล์ต่อชั่วโมง และไต้ฟ้าตัวนี้ก็ทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่อพิสูจน์ในเรื่องนี้ พื้นดินถูกปกคลุมด้วยหิมะใหม่ และไต้ฟ้ากำลังวิ่งออกไปในทุ่งหญ้าเปิดในมุมที่ชันขึ้นเล็กน้อย ดังนั้นผมจึงสามารถมองเห็นทุกอย่างก้าวของไต้ฟ้าได้อย่างง่ายดายในขณะที่มันกำลังหลบหนี

ผมยืนอยู่ที่นั่นครู่หนึ่งโดยคิดว่าไต้ฟ้าจะหนีไป แต่ผมสัมผัสได้ถึงพระวิญญาณในขณะนั้น ผมรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อผมสั่งให้กวางตัวนั้นหยุดและมาหาผม ผมรู้สึกว่าคุณควรลองทำตอนนี้ ผมจึงตะโกนออกไปดังๆ ว่า “เจ้าไต้ฟ้า ในนามของพระเยซู จงหยุด!” ทันใดนั้น ผมคลาดสายตาจากไต้ฟ้าที่วิ่งไปข้างหน้าทางด้านบน ผมมองเห็นพื้นที่ทั้งหมดได้อย่างชัดเจน และไต้ฟ้าก็หยุดทันทีที่ผมตะโกนออกไป ทิม ลูกชายของผมอยู่กับผม และเขาพูดว่า “พ่อครับ ไต้ฟ้าหยุดทันทีที่พ่อตะโกนออกมา” แต่มันอยู่ที่ไหน ทิมกับผมเดินตามรอยเท้าของมันออกไปในทุ่ง และพบมันกำลังนั่งอยู่บนหิมะ หัวของมันฝังอยู่ในหิมะประมาณครึ่งหนึ่ง แต่ตัวของมันนั่งอยู่บนนั้นกลางที่โล่งบนหิมะ มันอยู่หลังกอหญ้าเล็กน้อย นั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้เรามองไม่เห็นมัน มันตายแล้วหรือ? ทันทีที่ผมหยิบไต้ฟ้าขึ้นมา มันก็กระพือปีกด้วยความตื่นตระหนกอย่าง

มากและร้องเสียงดังทันที ไก่ฟ้าตัวนี้ยังมีชีวิตอยู่จริงๆ! เมื่อได้ตรวจดูไก่ฟ้าตอนที่เราแล่นน้ำมันแล้ว ผมจึงเห็นรอยกระสุนที่ปีกขวาของมัน ทิมและผมมองหน้ากันด้วยความประหลาดใจ ไม่มีใครจะเชื่อสิ่งที่เราเพิ่งเห็น ไม่มีใครเลย

ดังที่ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ รัฐโอไฮโออนุญาตให้มีกวางเพศใดเพศหนึ่งไม่เกิน 2 ตัว แต่สามารถล่าได้เพียง 1 ตัวต่อปีเท่านั้น โอไฮโอกำลังพยายามลดจำนวนประชากรกวางในรัฐโดยกำหนดเป้าหมายให้มากขึ้น ดังนั้นผมจะหว่านเมล็ดของผมเป็นกวางตัวผู้หนึ่งตัว และตัวเมียหนึ่งตัว และเหมือนกับนาฬิกาที่มาตรฐานเวลา กวางตัวผู้ได้ปรากฏให้เห็นใน 30 ถึง 40 นาทีเมื่อออกล่าในครั้งแรก แล้วครั้งต่อไปตัวเมียก็จะมาให้เห็น วันหนึ่งผมนึกขึ้นได้ว่า “เดี๋ยวลูกครู กวางกำลังมาตามลำดับที่ผมเขียนไว้เมื่อผมหว่านเมล็ดพันธุ์คือกวางของผม” นี่เป็นความจริงใช่ไหม? จะเกิดอะไรขึ้นหากผมลองทำกลับกัน? โดยปกติแล้วผมจะหว่านเป็นกวางตัวผู้และตามด้วยกวางตัวเมียนั่นคือลำดับที่พวกมันจะปรากฏตัวให้เห็น แต่ครั้งนี้ผมจะหว่านเป็นกวางตัวเมียแล้วตามด้วยกวางตัวผู้แทนที่จะเป็นกวางตัวผู้แล้วตามด้วยกวางตัวเมียและก็เป็นอีกครั้งที่กวางก็มาปรากฏ แต่คราวนี้กวางตัวเมียมาให้เห็นก่อนแล้วจึงตามด้วยกวางตัวผู้ ผมได้ลองเปลี่ยนลำดับมาสองสามปีเพื่อทดสอบทฤษฎีของผม และพบว่ามันได้ผลทุกครั้ง เมื่อผมเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ผมก็รู้สึกยำเกรงในอำนาจจักรอย่างยิ่ง และทำให้รู้ตัวว่าผมรู้น้อยเพียงใดในเรื่องนี้ สิ่งที่น่าขนองอย่างหนึ่งคือพระเจ้ากำลังแสดงให้เห็นว่าผมมีสิทธิอำนาจในการดำเนินชีวิตมากกว่าที่ผมเคยคิดไว้

หมายเหตุ ขณะนี้เป็นช่วงฤดูล่ากวางปี 2015 ผมหว่านสำหรับกวางเขาสีแฉกหรือมีเขาที่ใหญ่กว่านั้น, กวางตัวเมียอายุหนึ่งปี และกวางตัวผู้เขาปุมอายุหนึ่งเดือนเพื่อเป็นอาหาร เช่นเดียวกับนาฬิกาที่มาตรฐานเวลา กวางหกแฉกได้ตรงมาที่ต้นไม้ของผม ครั่งถัดไปผมจับกวางตัวเมียอายุหนึ่งปี ซึ่งเป็นตัวเดียวที่มาปรากฏให้เห็นที่ต้นไม้ของผม ผมมั่นใจว่าครั้งหน้ากวางเขาปุม

ตัวผู้จะมาปรากฏมาให้เห็น ผมรู้ว่ามันฟังดูเพี้ยน ผมแค่อยากบอกคุณว่าผมจะได้เห็นอะไรเกิดขึ้น

แต่มีการล่ากวางตัวหนึ่งที่ทำให้เรื่องราวทั้งหมดนี้เข้าใจได้ชัดเจนมากจนทำให้ผมกลัว ผมได้หว่านเมล็ดพันธุ์คือกวางตัวผู้เขาสี่แฉกหรือที่มีเขาใหญ่กว่านั้น และต่อมาก็เป็นกวางตัวผู้เขาปุม (กวางตัวผู้เขาปุมถูกนับให้เป็นกวางตัวเมียเนื่องจากเขาของมันอยู่ใต้ขนและเป็นเพียงปุมเล็กๆ) ผมออกไปล่าตามปกติและได้กวางเขาแปดแฉกภายใน 15 นาทีในช่วงฤดูล่าสัตว์ด้วยธนู เมื่อผมออกไปล่าในครั้งต่อไป ผมมั่นใจว่าจะเป็นกวางเขาปุมที่จะอยู่ที่นั่น

สองสัปดาห์ต่อมา ผมออกไปอีกครั้ง และขณะที่ผมนั่งอยู่บนแท่นต้นไม้ ผมเห็นกวางเขาแปดแฉกรูปร่างดีข้ามทุ่งหญ้าห่างจากผมประมาณ 300 หลา มันกำลังมุ่งตรงไปที่ต้นไม้ของผม โดยที่มันไม่ได้เปลี่ยนเส้นทางไปจากเส้นทางของมันและข้ามตรงไปยังทุ่งที่ได้ต้นไม้ของผม และยืนอยู่ตรงนั้นประมาณ 20 วินาที จากนั้นมันก็หันหลังกลับและข้ามทุ่งหญ้านั้นไปตามเส้นทางเดียวกับที่มันเคยไปที่นั่น โปรดจำไว้ว่าเราสามารถมีกวางที่ถูกกฎหมายได้เพียงตัวเดียวเท่านั้นในโอไฮโอ และผมได้กวางแปดแฉกไปแล้ว ดังนั้นผมจึงต้องนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อดูกวางตัวนี้โดยไม่สามารถยิงได้ ตอนนี้ผมรู้สึกสับสนไปหมด นี่เป็นครั้งแรกที่ผมออกไปล่าสัตว์และมีกวางเข้ามาใกล้ผมซึ่งไม่ใช่กวางที่ผมคาดหวังไว้ ท่าทางของกวางนั้นตรงเข้ามาข้ามทุ่งนั้นแล้วไปยืนตรงใต้ต้นไม้ของผม แล้วก็เดินกลับข้ามทุ่งหญ้าไปตามเส้นทางเดียวกับที่มันเข้ามา มันช่างประหลาดจริงๆ เหมือนกับว่ากวางตัวนั้นกำลังทำหน้าที่ตามที่ได้อธิบายอยู่ ผมรอจนเช้า แต่กวางเขาปุมก็ไม่ปรากฏตัว

คืนนั้นในที่ทำงานของผม ผมรู้สึกกังวลกับเรื่องทั้งหมดนี้ มีบางอย่างผิดปกติไป กวางตัวผู้เขาปุมควรจะปรากฏขึ้น แล้วทำไมกวางเขาแปดแฉกถึงแสดงท่าทางแบบนั้น? ขณะที่ผมนั่งอยู่ที่นั่น ผมเริ่มอธิษฐานในพระวิญญูญาณขอให้พระเจ้าทรงสำแดงให้ผมเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น แล้วผมได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ตรัสกับผมว่า “ดูที่เมล็ดพันธุ์ของเจ้าสิ” ดูที่เมล็ดพันธุ์ของผม

หรือ? ผมรู้ว่าผมหว่านอะไรไป ธนาการของผมทำสำเนาเช็คของผม ดังนั้นผมจึงดึงใบแจ้งยอดและคู่มือที่ผมเขียนไว้เมื่อผมได้หว่านสำหรับกวางของผม ผมคิดว่าผมได้หว่านไปสำหรับกวางตัวผู้สองตัว คือกวางตัวผู้สี่ขาหนึ่งตัวหรือเขาใหญ่กว่านั้น และกวางเขาปุมซึ่งนับเป็นตัวเมียอีกหนึ่งตัวดังที่ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ แต่เช็คของผมอ่านได้ว่า “กวางตัวผู้สองตัว คือกวางเขาสี่แฉกหรือใหญ่กว่าหนึ่งตัว, กวางเขาปุมหนึ่งตัว” ถึงแม้ผมตั้งใจจะพูดว่ากวางตัวผู้สองตัว คือกวางเขาสี่แฉกหรือเขาใหญ่กว่านั้นหนึ่งตัว และกวางเขาปุมหนึ่งตัว แต่มันบอกว่า “กวางเขาสี่แฉกสองตัวหรือใหญ่กว่านั้น และกวางเขาปุมหนึ่งตัว” นี่มันมีกวางกี่ตัวกันแน่ สามตัวและตัวที่สองเป็นกวางเขาสี่แฉกหรือเขาใหญ่กว่าเหมือนกับครั้งแรก เมื่อผมเห็นแบบนี้ก็นั่งอึ้ง กวางเขาแปดปุมได้อยู่ในรายการที่มอบหมายแล้ว เขาควรจะอยู่ที่นั่นเพราะกฎแห่งอาณาจักรผมกระโดดขึ้นและเริ่มตะโกนและวิ่งไปรอบ ๆ บ้าน ว้าว!!!!

ในเวลาเดียวกันสิ่งที่ผมเห็นทำให้ผมกลัว ถ้าสิ่งที่ผมเพิ่งเห็นคือการดำเนินของอาณาจักรที่แน่นอนและเฉพาะเจาะจงแล้ว ผมก็ต้องระมัดระวังให้มากขึ้น ผมบังเอิญสร้างเหตุการณ์ที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น แต่เหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นจริงๆ นั่นเพราะผมปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านั้นดำเนินไปตามกฎฝ่ายวิญญาณ ตอนนี้ผมตระหนักว่าหลายคนรวมถึงผมกำลังประสบกับสิ่งที่พวกเขาไม่ต้องการให้เกิดขึ้นแต่กลับได้เห็นว่ามันเกิดขึ้นจริงๆ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาเองปล่อยให้สิ่งที่พวกเขาประสบอยู่ดำเนินต่อไป โปรดจำไว้ว่าด้วยพระคำรัสของพระองค์ พระเยซูทรงสถาปตันมะเดื่อและเรียกลาซารัสออกจากหลุมฝังศพอีกครั้ง ทั้งสองกรณีใช้กฎเดียวกันเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ครั้งต่อไปที่ผมออกไปล่าสัตว์ กวางเขาปุมก็จะปรากฏตัวขึ้นเหมือนที่ผมหว่านไว้

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้ผมประหลาดใจและมีผลอย่างมากต่อมุมมองของผมเกี่ยวกับอาณาจักร ตอนนี้ผมรู้โดยไม่สับสนแล้วว่าอาณาจักรนั้นมีความเจาะจงมาก ถึงกระนั้นเราต้องประหลาดใจด้วยหรือ? กฎทางกายภาพ

ทุกข้อในแผ่นดินโลกนั้นมีความเฉพาะเจาะจง ผมเดาว่าผมไม่เคยตระหนักว่า กฎทางวิญญาณทำงานเหมือนกับกฎทางกายภาพที่สิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณนั้น จะปรากฏออกมาให้เห็น ผมควรรู้แต่กลับไม่รู้ แต่ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าอาณาจักร มีความเฉพาะเจาะจง เฉพาะเจาะจงมากจริงๆ

โอเค เมื่อคุณถามมา ผมก็จะเล่าเรื่องการล่าสัตว์ให้ฟังอีกสักเรื่อง (ผมชอบบทเรียนเหล่านี้ที่ผมได้เรียนรู้ขณะออกล่า ดังนั้นคุณจะต้องทนฟังผม หน่อย) เมื่อผมเห็นว่าอาณาจักรมีความเฉพาะเจาะจงเพียงใด ผมจึงตัดสินใจ ทำการทดลองในสิ่งที่เจาะจงยิ่งขึ้น ปีนี้ผมตัดสินใจที่จะหว่านเพื่อให้ได้กวาง ตัวผู้เขาเจ็ดแฉก โดยปกติแล้วกวางจะมีเขาเท่ากันในแต่ละแฉก กวางสี่แฉก จะมีสองแฉกในแต่ละด้าน กวางแปดแฉกจะมีสี่แฉกในแต่ละด้าน ฯลฯ แต่ หลายครั้ง เขาของกวางตัวผู้จะมีไม่สม่ำเสมอด้วยเหตุผลหลายประการ และ พวกมันจะมีจำนวนแฉกต่างกันในแต่ละด้านอีกด้วย แต่อย่างที่ผมบอกไปว่าปกติ แล้วมันจะมีจำนวนเท่ากันทุกข้าง

ผมต้องการปลดปล่อยความเชื่อของผมสำหรับบางสิ่งที่เจาะจงและ ไม่ใช่เรื่องปกติธรรมดา ในขณะที่ผมกำลังทำการทดลองอยู่ ผมได้เรียนรู้แล้ว ว่ายิ่งคุณเจาะจงมากเท่าไร คุณก็ยิ่งต้องรอนานขึ้นเท่านั้น และคำแนะนำ จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะยิ่งแม่นยำมากขึ้นเท่านั้นในการทำให้สำเร็จด้วย พอถึงวันเปิดฤดูกาลล่าสัตว์ด้วยธนู ผมไม่รู้จะออกไปไหนเพราะผมรู้ว่ากวางนั้น ไม่ได้อยู่ที่นั่น อันที่จริง ผมรอมานตลอดเดือนตุลาคม และรู้ด้วยจิตวิญญาณ ว่า “ไม่ มันยังไม่มา” นี่ช่างน่าหงุดหงิด สีสนของฤดูใบไม้ร่วง ป่าไม้ ทำให้ผม อยากจะออกไปที่นั่นจริงๆ แต่ถึงกระนั้นผมก็ยังรอ

และแล้วก็เกิดขึ้น คืนหนึ่งขณะที่ผมนั่งอยู่ในห้องนั่งเล่นคุยกับพ่อ แม่ของภรรยาซึ่งมาจากจอร์เจีย ผมได้ยินว่าพรุ่งนี้เช้าจะเป็นวันที่กวางตัวผู้ เขาเจ็ดแฉกจะอยู่ที่นั่น! ผมบอกทุกคนในครอบครัวว่าผมจะไปล่ากวางตัวผู้ ในวันรุ่งขึ้น ผมตื่นขึ้นอย่างตื่นเต้นและออกมาก่อนที่จะมีด ผมกำลังล่าสัตว์ ด้วยหน้าไม้บนแท่นไม้ที่มองเห็นบึงขนาดสิบเอเคอร์ล้อมรอบป่าของผม เป็น

เดี๋ยวนี้ผมได้รับรู้ โดยปราศจากข้อ สงสัยใด ว่า อาณาจักรนั้นมี ความเฉพาะเจาะ จงมากจริงๆ

จุดที่สวยงาม เปิดบินมาขณะที่คุณนั่งอยู่ข้างนอก
นั้น หนูมีสคริปต์และแม้แต่ตัวมิงค์ก็สามารถมองเห็นมันได้ ผมไม่ลื้อมรอบหนองน้ำ และเป็นพื้นที่
สำหรับนอนชั้นเยี่ยมที่หนึ่งของกวางในพื้นที่ของ
ผม ขณะที่ผมยืนรอนอนอยู่นั้นไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมรอ
เป็นเวลา 45 นาที จากนั้นเป็นหนึ่งในชั่วโมงและยัง
ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ผมได้ยินเสียงประตูรถเปิดและปิดทั่ว
สนามที่บ้านของผม และผมรู้ว่าพ่อแม่ของ
เตรนด้ากำลังเดินทางไปจอร์เจีย ผมสัญญาว่าจะทานอาหารเข้ากับพวกเขา
ก่อนที่พวกเขาจะจากไป และผมเป็นคนทำอาหาร แผนเดิมของผมคือการ
ลี้มกวางให้เร็วแล้วนำกลับไปที่บ้านเพื่อรับประทานเป็นอาหารเช้า แต่กวาง
ตัวผู้ยังไม่มา ผมจึงลงจากต้นไม้มุ่งหน้ากลับบ้านอย่างไม่เต็มใจนัก ผมรู้
จากประสบการณ์และพื้นที่ของผมว่ากวางจะเข้ามาในพื้นที่ลุ่มตอนเช้าตรู่
เนื่องจากมันเป็นพื้นที่หลักสำหรับการนอนของพวกมันดังที่ผมได้กล่าวไป
แล้ว โอ้ ผมรู้ว่ากวางตัวผู้จะอยู่ที่นั่นทุกนาที แต่ผมไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ ผม
จะต้องออกมาอีกครั้งในเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมตกทายทุกคนที่บ้านและเริ่มทำอาหารเช้า ผมเป็นคนหนึ่งที่มัก
จะทำอาหารเช้าที่บ้านของผมและทำมาตลอดเท่าที่ผมจำได้ ผมมีสูตรพิเศษ
ของตัวเองสำหรับวอฟเฟิลโฮลวีตที่อร่อยมาก ถ้าจะให้ผมพูด ไข่ ไข่กรอก
และปลายข้าวซีสเป็นเมนูยอดนิยม แต่รายการหลักที่ทำให้อาหารเช้าของผม
อร่อยมากคือน้ำเชื่อมเมเปิ้ลแท้ๆ โอโฮโอเป็นดินแดนแห่งน้ำเชื่อมเมเปิ้ล และ
ชาวบ้านในบริเวณที่ผมอยู่ก็ทำและขายน้ำเชื่อมเมเปิ้ลนี้ ผมไม่อนุญาตให้น้ำ
เชื่อมปลอมในบ้านของผม ต้องเฉพาะของจริงเท่านั้น ผมกำลังทำอาหารเช้า
อยู่ โดยมีหน้าต่างห้องครัวของเราหันไปทางป่าและบึง ทันใดนั้นผมเห็นกวาง
ตัวผู้กำลังข้ามทุ่งไปที่หนองน้ำ ผมตะโกนออกไปว่า “นั่นกวางของผม!” ผม

บอกสมาชิกคนอื่นให้ทำอาหารแทนเพราะผมกำลังจะไปไล่ล่ากวาง!

ผมรู้ได้จากการดูกวางข้ามทุ่งในอดีตรว่ามันกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน และการไปที่นั่นจะต้องข้ามใต้โคนต้นไม้ของผมโดยตรง ผมจึงคิดว่าถ้าผมสามารถไปที่โคนต้นไม้จากด้านหลัง โดยหวังว่าจะไปถึงพื้นที่นั่นก่อนที่กวางตัวผู้จะไปถึงที่นั่น ผมอาจจะยังได้ การไปที่นั่นและขึ้นไปบนต้นไม้ก่อนที่กวางตัวผู้จะมาถึงนั่นเป็นเรื่องยาก และผมจำเป็นจะต้องออกไปเดี๋ยวนี้! ผมวิ่งออกไปที่ประตู คว่ำคันธนูที่อยู่ตรงทางออก ผมวิ่งไปรอบๆ ทุ่งหญ้า จากนั้นทำตัวเงิบๆ เท้าที่จะทำได้เพื่อไปยังโคนต้นไม้และค่อยๆ ปีนขึ้นไป แต่จนถึงตอนนี้ผมไม่เห็นหัวแวนของกวางตัวผู้เลย

ผมลุกขึ้นจากโคนต้นไม้และนั่งลงเมื่อได้เห็นกวางตัวผู้เดินผ่านหนองน้ำตรงไปยังโคนต้นไม้ที่ผมนั่งอยู่ กวางตัวผู้ไม่สนใจสิ่งใดนอกจากกวางตัวเมียที่เดินตามหลังมา และมันไม่เห็นหรือได้กลิ่นของผม กวางตัวเมียวิ่งเหยาๆ ใต้โคนต้นไม้ของผมและเดินต่อไปที่บึง ส่วนกวางตัวผู้ก็มุ่งหน้าไปตามทางเดียวกัน ผมไม่สามารถหาตำแหน่งที่สมบูรณ์แบบกว่านี้ได้อีกแล้ว ตอนนี้อยู่ระยะ 25 หลา ผมเล็งหน้าไม้อย่างระมัดระวังและปล่อยลูกธนูไป ผมรู้ได้ในวินาทีนั้นที่ลูกธนูที่ผมเหนี่ยวได้ถูกปล่อยออกไป มาดูกันเถอะ ผมแทบหมดลมหายใจจากการวิ่งรอบด้านหลังทุ่งที่อยู่รอบบึงเพื่อพยายามจัดการกวางตัวผู้

ผมรู้สึกผิดหวังที่เห็นลูกธนูถูกยิงออกไปต่ำมาก และผมรู้ว่าผมพลาดส่วนที่สำคัญไปแล้ว เมื่อมันถูกยิง กวางตัวผู้ก็กระโดดเข้าไปในพุ่มไม้หนาที่บึงที่เรียงรายอยู่ริมบึง แล้วค่อยๆ เดินหายไปพันสายตา สิ่งที่ผมสังเกตเห็นในการล่าครั้งก่อนๆ คือ บางครั้งกวางไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อถูกโจมตีด้วยธนูหลายครั้งพวกมันจะเดินหนีไปจนพวกมันมองไม่เห็นคุณหรือได้กลิ่นคุณ ผมรู้ด้วยว่าโดยปกติแล้วกวางที่บาดเจ็บจะนอนอยู่ในพุ่มไม้และมักจะเดินอยู่ไม่ไกลนัก เนื่องจากกวางตัวนี้ไม่เคยเห็นเรา ผมจึงลงจากโคนต้นไม้อย่างเงิบๆ และมุ่งหน้ากลับบ้านตามเส้นทางที่ผมผ่านมาไกลออกไป เพื่อไม่ให้กวางตกใจ

เมื่อผมถึงบ้านแล้ว ทุกคนเริ่มถามผมว่าเกิดอะไรขึ้น และผมได้กว้างมาหรือไม่ ผมบอกทุกคนว่าเกิดอะไรขึ้น และขอให้ลูกชายมาช่วยผมไล่กวางตัวผู้ออกจากพุ่มไม้ โดยหวังว่าผมจะยิงมันได้อีกครั้ง เราล้อมพื้นที่ที่เป็นพุ่มไม้และค่อยๆ เดินผ่านมันไป ทันใดนั้น ผมเห็นลูกชายคนหนึ่งของผมกระโดดขึ้นไปบนกวางตัวผู้ ซึ่งกำลังกระโดดข้ามพุ่มไม้สูง เขาอยู่ข้างหน้าผมประมาณ 70 หลา ข้ามจากขวาไปซ้าย

ทันใดนั้นกวางตัวผู้เห็นลูกชายอีกคนของผมที่ริมทุ่ง เมื่อมันรู้ว่านี่ไม่ใช่คนๆ คนเดียวกับที่กระโดดขึ้นไปบนตัวมัน และมันก็ไม่รู้จริงๆ ว่าทางไหนจะปลอดภัย มันจึงหยุดเพื่อประเมินทางเลือกของมันอย่างรวดเร็ว ผมรู้ว่านี่เป็นโอกาสเดียวของผมถ้าผมอยากจะยิงมัน มันยังไม่ทันเห็นผมเลย ตอนนี้น้ำมันอยู่ข้างผมที่ระยะ 70 หลา กำลังมองไปที่ลูกชายของผม หน้าไม้นี้มีแรงมากพอที่จะฆ่ากวางในระยะนั้นได้ แต่ลูกธนูจะตกลงไปหลายนิ้วหรือแม้แต่อาจเป็นฟุตที่ระยะ 70 หลา ผมไม่เคยยิงธนูในระยะนั้นมาก่อน และนี่ไม่ใช่หน้าไม้แบบดิงน้ำหนัก 185 ปอนด์รุ่นใหม่ที่สามารยิงธนูได้เร็วกว่า 400 ฟุตต่อวินาที ความแม่นยำถูกจำกัดไว้ที่ 35 หรือ 40 หลาเท่านั้น

เนื่องจากกวางอยู่ทางด้านข้างและยืนนิ่งอยู่ ผมจึงตัดสินใจที่จะยิงผมยกคันธนูขึ้น เล็งไปที่กวางตัวผู้อย่างเดาใจ แล้วปล่อยลูกศรไป ผมมองดูลูกธนูพุ่งเข้าหากวางตัวผู้ และเห็นลูกธนูพุ่งเข้าที่คอของกวางด้วยความประหลาดใจ ผ่านคอกวางไปได้ครึ่งทาง (ขอภัยสำหรับรายละเอียดทั้งหมด) ตอนนี้นักธนูได้ปักอยู่ทั้งสองข้างของกวาง เมื่อกวางตัวผู้ถูกธนูปักอยู่ในพุ่มไม้ ผมจึงมองไม่เห็นว่ามันหายไปไหน ผมค่อยๆ เดินไปที่พุ่มไม้ที่กวางหายไป นั่นไง! ลูกศรได้ทำหน้าที่ของมันแล้ว และผมก็ได้ตัวกวางแล้ว

เมื่อทิม ลูกชายของผมเข้ามาสมทบ ณ ตอนนี ผมสนใจเขาของกวางตัวผู้มากกว่าสิ่งอื่นใด ผมไม่มีโอกาสนับเขาของมันอย่างจริงจัง แต่เมื่อเราได้นับแล้วพบว่ามันมีเจ็ดแฉก แต่เมื่อมองใกล้ๆ ไปยังกวางตัวผู้นี้ เราพบว่าจริงๆ แล้วกวางตัวนี้มี 8 แฉก แต่แฉกหนึ่งได้หักไป ทำให้เหลือ 7 แฉก ทิมกับผมยืน

อยู่ที่นั่นด้วยความยำเกรงและสรรเสริญพระเจ้า อาณาจักรนั้นช่างน่าอัศจรรย์ใจอย่างมาก! ขณะที่ผมกับทิมยืนอยู่ตรงนั้น เราก็ตระหนักเช่นกันว่า “ใครจะเชื่อเราบ้าง มีใครรู้อะไรบ้างว่าอาณาจักรดำเนินไปเช่นนี้?”

ผมคิดว่าคุณเข้าใจประเด็นนี้ อาณาจักรถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ดำเนินด้วยกฎที่เฉพาะเจาะจงและสามารถคาดได้ว่าจะดำเนินในลักษณะเดียวกันทุกครั้ง มั่นใจที่ตื่นเต้นมากที่นี่เป็นครั้งแรกที่ผมรู้ว่ากฎเหล่านี้ใช้ได้กับทุกสิ่ง รวมถึงเรื่องการเงินด้วย ผมสามารถเรียนรู้กฎเหล่านี้ได้ ผมจะเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางด้านจิตวิญญาณ และผมจะเข้าใจว่าอาณาจักรนี้ดำเนินไปอย่างไร ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยผมด้วยเถิด

บทที่ 2

หมอกควันสีน้ำเงิน

เมื่อผมกับเตรนต้าเริ่มเห็นอาณาจักรดำเนินไปและทำงานในชีวิตของเรา เราก็ปลอดภัยโดยสมบูรณ์ และเราอยากบอกทุกคนที่เราพบเจอถึงสิ่งที่เราได้เรียนรู้ เราเล่าให้ทุกคนฟังเมื่อเราได้เปิดคริสตจักรของเราและผมก็ทำธุรกิจของผม แต่ผมรู้สึกได้ในจิตวิญญาณถึงบางสิ่ง ผมไม่รู้ว่าคืออะไร แต่ผมรู้ว่ามากกว่าที่พระเจ้าได้ทรงนำให้ผมทำเพื่อแบ่งปันอาณาจักรกับผู้อื่น

ตลอดช่วงปี 2005 ผมมีแรงกระตุ้นฝ่ายจิตวิญญาณที่จะทำสิ่งที่กำลังจะเรียกว่าการประชุมเพื่อการปฏิวัติทางการเงิน ซึ่งเป็นการประชุมต่อเนื่องห้าเซสชันที่ผมรู้สึกว่าผมจะมีเวลาที่จะวางหลักการของอาณาจักรทางด้านการเงินที่ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของผม คริสตจักรเมธอดิสต์ได้เจริญเติบโตขึ้น บางครั้งเราดำเนินกิจกรรมฟื้นฟูเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ นี่เป็นรูปแบบที่ผมเห็นทางฝ่ายจิตวิญญาณของผม และในการประชุมห้าเซสชันที่ผมจะมีเวลานำผู้คนผ่านแนวคิดและหลักการที่พระเจ้าทรงสอนผมในด้านการเงิน จนถึงเวลานี้ผมไม่เคยรวบรวมหลักการเหล่านี้ให้เป็นระบบ แต่ในด้านฝ่ายจิตวิญญาณของผมผมมองตัวเองกำลังจัดการประชุมห้าครั้งในเรื่องการเงิน

ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมบังเอิญเจอแลร์รี เพื่อนของผมที่ไม่ได้เจอกันมาพักหนึ่ง เขาบอกผมเกี่ยวกับการประชุมที่กำลังจะมีขึ้นในแอลเบเนียที่เขา กำลังดำเนินการ และเขาเชิญผมไปพูดในงานนั้น

แลร์รีทำงานในพันธกิจภาคสนามในแอลเบเนียมาเกือบ 12 ปีและกำลังเกิดผลอย่างมากในประเทศนั้น ความคิดเรื่องการเดินทางไกลนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่สำหรับผม ผมไม่ได้เดินทางมากนักและไม่เคยไปแอลเบเนีย และไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่าแอลเบเนียอยู่ที่ไหน แลร์รีให้ทุนใจผมโดยบอกว่าเขากำลังจัดการประชุมทั่วประเทศซึ่งจะมีศิษยาภิบาลในประเทศหลายคนอยู่ที่นั่น และเขาคิดว่าความรู้เชิงลึกของผมเกี่ยวกับการเงินแห่งอาณาจักรจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้คน แลร์รีบอกว่าผมจะได้แบ่งปันสองหรือสามเซสชันในการประชุม แม้ว่าจะไม่ใช่ห้าเซสชันที่ผมตั้งใจจะสอน ผมก็ยังตั้งตารอคอยที่จะสอนในหัวข้อนี้จากหลายเซสชันที่ผมมี ดังนั้นผมจึงรับปากว่าผมอยากจะมา

เมื่อผมลงจากเครื่องบินในแอลเบเนีย แลร์รีทักทายผมด้วยคำพูดที่น่าประหลาดใจ “แกรี่” เขาพูด “วิทยากรคนหนึ่งของผมยกเลิกในนาทีสุดท้าย และคุณกำลังจะได้บรรยายห้าเซสชัน” หัวใจของผมเต้นแรง นี่โง่ละ! ผมรู้ว่านี่คือการนัดหมายของพระเจ้า และตอนนี้ผมจะได้เห็นว่าสิ่งที่ผมเห็นทางฝ่ายวิญญาณของผมเป็นอย่างไร ผมมีโน้ตอยู่กับตัวแต่ไม่ได้รวบรวมไว้ในรูปแบบห้าเซสชัน ดังนั้นในแต่ละวันผมจะสอน แล้วจากนั้นจะกลับไปอธิษฐานในพระวิญญาณ และเขียนบันทึกสำหรับเซสชันถัดไป ในแต่ละเซสชันสัมผัสได้ถึงการเจือปนที่น่าเหลือเชื่อ

ก่อนที่จะผมจะไปมากกว่านี้ ผมต้องบอกคุณว่าแอลเบเนียเป็นประเทศที่ยากจนมากในตอนที่ผมไป ค่าจ้างเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 500 ดอลลาร์ต่อเดือน และการติดสินบนเป็นวิถีชีวิตของคนที่นี่ ขณะที่ผมคิดเกี่ยวกับการสอนผู้คนในด้านการเงิน ผมไม่แน่ใจว่าพวกเขาจะรับได้หรือไม่ ผมรู้ว่าพระวอนจะใช้ได้ผลกับทุกคน แต่นี้เป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับผม ขณะที่ผมสอนเซสชันแรก ผมสัมผัสได้ถึงกำแพงที่ก่อตัวขึ้นในช่วงแรกๆ พอเมื่อถึงช่วงที่สอง ผมรู้สึกได้ถึงความหิวกระหายฝ่ายวิญญาณของผู้คนที่ดึงผมเข้ามา และผมเห็นความเชื่อบนใบหน้าของพวกเขาเพิ่มขึ้นเมื่อพวกเขาได้ยินข่าวดีเรื่องของอาณาจักร ในแต่ละวันเมื่อผมสอนผู้คน พวกเขามีความสุขมากขึ้นและมีความ

สุขมากขึ้น และผมก็บอกได้เลยว่าพวกเขาตื่นเต้นกับอาณาจักร

ในช่วงเย็นก่อนที่ผมจะสอนเซสชันสุดท้าย พระเจ้าตรัสกับผมว่าให้ผมจัดให้มีการถวายทรัพย์เพื่อคริสตจักรท้องถิ่น ผมไม่แน่ใจในเรื่องนี้เพราะอย่างแรกเลย นี่ไม่ใช่การประชุมของผม และประการที่สอง ผมไม่แน่ใจว่าผู้คนจะตอบสนองอย่างไร แลร์รี่กับผมต้องจ่ายค่าเดินทางและค่าที่พักจำนวนมากเพียงเพื่อให้ศิษยาภิบาลในท้องถิ่นได้เข้าร่วมประชุม ผมคุยกับแลร์รี่เกี่ยวกับเรื่องนี้ และเขาบอกผมว่าให้ผมดำเนินการได้เลยและรับเงินถวายนี้

ดังนั้นในวันสุดท้าย ผมจึงจัดให้มีการถวายทรัพย์ในการประชุม และสัมผัสได้ถึงการเจริญแรงจูงใจผมแทบยืนไม่ไหว ทุกคนในห้องประชุมต่างเดินโลดและโห่ร้องเมื่อพวกเขานำเงินมาถวายที่ด้านหน้าประชุม เจ้าหน้าที่เดินถวายขณะที่ผู้คนกำลังถวายเงินกำลังร้องไห้และไม่สามารถยืนได้ต่อไป ผมไม่เคยเห็นอะไรแบบนี้มาก่อน อย่างน้อยก็ตอนช่วงถวายทรัพย์ ตอนนั้นขณะที่ผมดูผู้คนเดินโลดและโห่ร้องด้วยความชื่นชมยินดีขณะที่พวกเขาถวาย ผมรู้สึกตื่นเต้นไปกับการเฉลิมฉลองถึงความเชื่ออย่างจริงใจของพวกเขาผู้ซึ่งได้ให้เมล็ดพันธุ์ที่ล้ำค่าเช่นนั้น

หลังการรับใช้ เห็นได้ชัดว่าแลร์รี่ได้รับการเคลื่อนไหวอย่างมากกับสิ่งที่เขาได้เห็น เขายังประหลาดใจกับถวายสองถุงที่เราได้นำกลับไปทีออฟาร์ทเมนต์ของเขาหลังจากรอบนมัสการช่วงเย็น แลร์รี่บอกผมว่าโดยปกติแล้วถวายหนึ่งใบจะเต็มเพียงบางส่วนเท่านั้นหลังเลิกรอบประชุมที่ซึ่งเขาได้รวบรวมเงินถวายเมื่อในอดีต เราย้ายอย่างรวดเร็วและเก็บถุงเงินอย่างมิดชิดขณะที่เราเดินไปทีออฟาร์ทเมนต์เล็กๆ ของแลร์รี่ผ่านถนนที่มีผู้คนพลุกพล่าน

เมื่อเราไปถึงออฟาร์ทเมนต์ของแลร์รี่แล้ว เราได้นั่งลงในห้องนั่งเล่นของเขาและเปิดถวายเพื่อนับเงิน ขณะที่แลร์รี่วางถุงในถาดถวายนบนโต๊ะ มีบางอย่างเกิดขึ้นจนยากที่จะอธิบายเป็นคำพูดได้จนถึงทุกวันนี้ เมื่อนั้น

มีหมอกควันสีน้ำเงินอ่อนปกคลุมไปทั่วห้อง และการทรงสถิตของพระเจ้าก็ปกคลุมเหนือเรา เรานั่งลงอยู่ในการเฝ้าที่เต็มล้นอยู่ในห้องนั้น นี่ไม่เหมือนการเฝ้าครั้งใดที่ผมเคยสัมผัสขณะเทศนาหรืออธิษฐานเพื่อคนอื่น แต่การเฝ้านี้มีการทรงสถิตอยู่ด้วย มันเป็นความศักดิ์สิทธิ์และทำให้ผมรู้สึกเหมือนอยู่ต่อพระพักตร์ในการทรงสถิตของพระเจ้า ขณะที่เรานั่งอยู่ที่นั่น สัมผัสได้การทรงสถิตในห้องนั้นมากขึ้นเรื่อยๆ เราทำได้เพียงแค่นั่งลงและร้องไห้ แล้วผมก็เห็นแหวนแต่งงานของผู้ชายวงหนึ่งวางอยู่ท่ามกลางกองเงินถวายเป็นที่ถูกหลงมาบนโต๊ะเล็กๆ ผมรู้ทันทีจากข้อเท็จจริงที่ว่าในคืนนั้นมีคนที่นั่นที่ไม่มีเงินได้ให้สิ่งเดียวที่มีค่าของเขา พระเจ้าตรัสกับผมในขณะนั้นว่า

“เรากำลังเรียกเจ้าไปยังประเทศต่างๆ เพื่อสอนหลักการเหล่านี้ที่เราได้สอนเจ้าในเรื่องอาณาจักรและการเงิน แหวนวงนี้ถูกถวายเป็นในคืนนี้ด้วยความเชื่ออย่างเปี่ยมล้น แต่เราประสงค์ให้เจ้าเก็บเอาไว้เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจของคำคินนี้ จงรู้ไว้เถิดว่านี่เหมือนดังแหวนแต่งงานที่กล่าวถ้อยคำแห่งพันธสัญญาซึ่งเจ้ากำลังประกาศถึงพันธสัญญาของเราต่อการจัดเตรียมที่มีถึงประชากรของเรา”

ผมนอนไม่หลับทั้งคืน คืนนั้นผมพักอยู่ที่อพาร์ทเมนต์ของแลร์รี และการเฝ้ายังคงอยู่ที่นั่น เมื่อได้ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกระหว่างทางกลับบ้าน ผมก็ยังคงนอนไม่หลับ สิ่งที่ผมทำได้คือมองออกไปนอกหน้าต่างและร้องไห้ตลอดเที่ยวบิน 8 ชั่วโมงนั้น ผมนอนไม่หลับเป็นเวลา 46 ชั่วโมงหลังจากที่พระเจ้าตรัสกับผมในคืนนั้น เป็นระยะเวลาหลายเดือนหลังจากคืนนั้น เมื่อใดที่ผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมจะสัมผัสได้ถึงการทรงสถิตแบบนั้นและเริ่มร้องไห้

ผมไม่ได้บอกแลร์รีว่าพระเจ้าบอกอะไรกับผมถึงเรื่องแหวนวงนั้น เงินถวายนั่นเป็นของคริสตจักรที่แอลเบเนีย และผมรู้ว่าแหวนสามารถขายเป็นเงินเพิ่มเติมได้ แต่ผมรู้ว่าพระเจ้าบอกผมเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร ดังนั้นผมจึง

มีความสุขมากเมื่อแลร์รี่โทรหาผมและบอกว่าพระเจ้าตรัสกับเขาและบอกให้ผมมอบแหวนวงนั้นให้ผม ผมสวมแหวนวงนั้นและตอนนั้นมันอยู่ในที่ทำงานของผม มีหลายครั้งที่ผมมองดูแหวนวงนั้นและต้องนึกถึงพระคำรัสของพระเจ้าที่ตรัสถึงผมในคืนนั้น เนื่องจากผมเผชิญกับสิ่งที่ดูเหมือนเป็นความท้าทายทางการเงินครั้งใหญ่ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อที่จะจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นสำหรับผมเพื่อให้ดำเนินตามแนวทางของพระองค์ในคืนนั้นอย่างไม่ขาดตกบกพร่องเลย คืนนั้นในแอลเบเนียได้เปลี่ยนชีวิตผม แต่ยังมีอีกมากที่พระเจ้าจะสำแดงให้ผมเห็นในวันข้างหน้า

เมื่อกลับถึงบ้านจากแอลเบเนียถึงบ้านแล้ว ผมรู้สึกมีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะนำข่าวสารเกี่ยวกับอาณาจักรนี้ไปยังทุกที่ที่สามารถทำได้ ผมมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะสื่อสารข้อมูลนี้ออกไป และผมก็ประหม่าทุกครั้งเมื่อต้องสอนห้าเซสชันนี้อีกครั้งและดูว่าผลลัพธ์แบบเดียวกันนี้จะเกิดขึ้นหรือไม่ ซึ่งผมไม่ต้องรอนาน ผมได้รับเชิญจากศิษยาภิบาลในยูทาห์ให้ไปสอนเนื้อหาห้าเซสชันแบบเดิม เขาได้ยินจากแลร์รี่ว่าผมเปลี่ยนชีวิตผู้คนได้ และเขาอยากให้ผมไปที่นั่น เขาเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรอินเดียขนาดเล็กที่ยากจนมาก พวกเขาต้องการความช่วยเหลือทางการเงินและหากสิ่งที่แลร์รี่บอกเขาเป็นความจริง เขาก็รู้ว่าผมสามารถช่วยได้

ผมจึงนั่งเครื่องบินไปและจัดการประชุมในเช้าวันอาทิตย์และคืนวันอาทิตย์ถึงคืนวันพุธ มีทั้งหมดห้าเซสชันเหมือนกับในแอลเบเนีย และผมก็ได้รับการตอบสนองแบบเดียวกัน ผู้คนให้ร้องและเต้นโลดในคืนสุดท้ายของการประชุม ภายใต้การเจิมที่เต็มล้นอย่างมากขณะที่พวกเขาถวายทรัพย์ ครึ่งนี้ผมไม่เห็นหมอกควันสีน้ำเงิน แต่ผมสัมผัสถึงการเจิมที่เต็มล้นตลอดห้าเซสชันนั้น หลังจากช่วงสุดท้าย ผมรู้สึกตกใจเช่นเดียวกับที่แลร์รี่เคยประสบที่แอลเบเนีย แม้มีเพียง 17 คู่แต่ก็ได้รับเงินถวายเป็นก้อนใหญ่มาก ผมได้เก็บเงินถวายนีไว้ในถุงถวายปิดผนึกแล้วนำไปที่สำนักงานเพื่อดำเนินการในวันรุ่งขึ้น

เช้าวันรุ่งขึ้น ผมได้รับโทรศัพท์จากที่สำนักงานของผม เลขาฯ การ

ของผมได้อยู่ในสาย และผมสังเกตได้ว่ามีบางอย่างเกิดขึ้น เสียงของเธอสั้น และฟังดูเหมือนเธอกำลังร้องไห้ คำพูดแรกของเธอคือ “ท่านศิษยาภิบาลคะ มีบางอย่างเกี่ยวกับเงินถวายที่คุณนำกลับมา” “คุณหมายความว่าอย่างไร เทรซี่” ผมถาม จากนั้นเธอก็บอกผมว่าเธอได้เปิดถุงถวายเพื่อจะนับและดำเนินการฝาก แต่นาทีที่เธอได้ดำเนินการ การเจิมอย่างเต็มล้นได้มาแตะต้องเธอในห้องทำงานจนเธอล้มลงกับพื้น เลขานุการอีกคนของผมเมื่อได้ยินเสียงอะอะก็เข้ามาที่มุมห้อง และเธอเองก็เช่นกัน เธอเริ่มตัวสั่นอยู่ในการเจิม นั้น เทรซี่พูดว่า “เกิดอะไรขึ้นกับเงินก้อนนั้นในยุทธศาสตร์” ผมบอกเธอว่าผมเองก็ไม่รู้

สองสามสัปดาห์ต่อมา ผมกำลังสอนหลักการเดียวกันนี้ที่คริสตจักรเล็กๆ ทางตอนใต้ของรัฐโอไฮโอ ที่คริสตจักรนี้ เราได้ส่งศิษย์ของสี่เซสชันแรกมาให้และพวกเขาได้ดูกันล่วงหน้าเมื่อสี่สัปดาห์ก่อน และผมลงมาในคืน

**แต่พระเยซูไม่เพียงแต่
จ่ายราคาเพื่อสิทธิของ
เราในการไปสวรรค์
เท่านั้น แต่พระองค์ยัง
ทรงทำให้เราสามารถ
ดำเนินชีวิตในฐานะบุตรา
หรือบุตรีของพระเจ้า
และผลิตผลกับผล
ประโยชน์จากอาณาจักร
ของพระเจ้าในโลกนี้**

วันอาทิตย์เพื่อปิดการสอนในเซสชันที่ห้า และอีกครั้งที่การเจิมกำลังจะทำให้เราล้มลง เมื่อผมรับเงินถวายในคืนนั้น ผมได้เห็นการตอบสนองแบบเดียวกับที่ผมได้เห็นในการประชุมครั้งอื่นๆ ผู้คนตื่นเต้นมากที่จะถวาย ในระหว่างถวายนั้น คริสตจักรได้วางตะกร้าไว้ด้านหน้าเพื่อให้คนใส่เงินถวาย คราวนี้เมฆหมอกสีน้ำเงินได้ปรากฏขึ้นอีกครั้ง มีสัญญาณเป็นวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณห้าฟุตรอบตะกร้าถวายทรัพย์สินที่ผู้คนถวาย การเจิมเต็มล้นอย่างมากจนต้องมีคนช่วยพาผมไปที่รถหลังการประชุม เพราะผมเดินเองไม่ไหว

เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ผมไม่รู้จักจริงๆ ว่าเกิดอะไรขึ้น และผม

ไม่เคยได้ยินว่ามันได้เกิดขึ้นที่อื่น ผมยังดำเนินการต่อไป และการเจิมก็ยังคงเต็มล้นอย่างมาก และใช่แล้ว หมอกควันสีน้ำเงินนั้นปรากฏขึ้นอีกในการประชุมสองสามครั้ง แต่สิ่งทำให้ผมงงงวยที่สุดคือข้อเท็จจริงที่ว่า การเจิมนั้นมาจากเงินถวายนั่นเอง หลังจากการประชุมแล้ว เจ้าหน้าที่ของผมจะมีปัญหาในการนับเงินถวาย จำได้ไหมว่ามีการเจิมเกิดขึ้นที่อพาร์ทเมนต์แห่งนั้นในแอลเบเนียเมื่อแลร์ริวางเงินถวายบนโต๊ะ? ถ้าคุณจะหยิบเงินบางส่วนที่มีการถวายมา คุณจะรู้สึกได้ทันทีถึงการเจิมและเริ่มตัวสั่น ผมรู้ว่ามันฟังดูเพี้ยน แต่นี่คือสิ่งที่ผมสังเกตเห็น

ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ ผมรู้สึกฉงนกับเรื่องทั้งหมดนี้ และทูลถามพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระองค์ตรัสกับผมและบอกผมว่าเหตุใดการเจิมอันเต็มล้นนี้จึงเกิดขึ้นบนเงินถวาย พระองค์ตรัสบอกผมว่าคนส่วนใหญ่ถวายตามหน้าที่หรือตามกฎระเบียบ บางคนให้เงินเป็นรูปแบบ แต่พวกเขาไม่มีความเชื่ออย่างแท้จริงเมื่อพวกเขาถวายมา หลายคนถวายเพราะพวกเขาคิดว่าพระเจ้าจะโกรธพวกเขาหากพวกเขาไม่ให้ บางคนให้เหมือนเป็นบิลค่าจ่าย พระองค์ตรัสกับผมว่าขณะที่ผมกำลังสอนเรื่องอาณาจักรของพระองค์นั้นได้เปิดเผยหลักการทางการเงินที่ซ่อนอยู่ของอาณาจักร ความเชื่อจึงเพิ่มขึ้นในหัวใจของผู้คน จากนั้นเมื่อพวกเขาถวาย พวกเขาจึงถวายด้วยความเชื่ออย่างแท้จริง ส่งผลให้มีการเชื่อมต่อกับอาณาจักร และด้วยเหตุนี้จึงมีการหลั่งไหลของการเจิม

ตั้งแต่การเดินทางไปแอลเบเนียในปี 2005 ชีวิตผมก็เปลี่ยนไปอย่างมาก ความปรารถนาของผมที่จะเข้าถึงผู้คนด้วยข่าวดีเรื่องอาณาจักรทำให้เดรนด้าและผมใช้โทรศัพท์เพื่อเข้าถึงนานาชาติด้วยข่าวดีนี้ ตอนนี้เรากำลังใช้เงินหลายล้านต่อปีเพื่อบอกผู้คนเกี่ยวกับอาณาจักรนี้ที่เราค้นพบเมื่อหลายปีก่อน แต่บางทีคุณอาจยังไม่เคยได้ยินข่าวดีเรื่องอาณาจักรนี้ เราก็คืออย่างนั้น ผู้เชื่อไปสวรรค์แต่ไม่รู้วิธีปลดปล่อยสวรรค์สู่แผ่นดินโลก แต่พระเยซูไม่เพียงแต่จ่ายราคาเพื่อสิทธิ์ของเราในการไปสวรรค์เท่านั้น แต่พระองค์

ยังทรงทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตในฐานะบุตรหรือบุตรของพระเจ้าและ
เพลิดเพลินกับผลประโยชน์จากอาณาจักรของพระเจ้าในโลกนี้ แต่ที่สำคัญ
กว่านั้น มีคนนับล้านที่เราต้องนำข่าวประเสริฐแห่งพระกิตติคุณไปถึง ซึ่ง
จำเป็นต้องใช้เงินเพื่อทำสิ่งนั้น ผู้คนกำลังได้รับชม ชีวิตเราได้เปลี่ยนไปแล้ว!

ผมสอนอะไรในแอลเบเนียที่นำไปสู่การเจิมนั้น? อะไรคือสิ่งที่พระเจ้า
ตรัสให้ผมประกาศแก่ประชาชาติ? นั่นคือจุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้ และ
ผมเชื่อมั่นว่ามันจะเปลี่ยนชีวิตคุณเช่นเดียวกับที่เปลี่ยนชีวิตผม

บทที่ 3

โปรดเกิดพระเจ้า ขอรังเมตตา

เจอร์รีโทรมาที่สำนักงานของผม และถามว่าเขาจะแวะมาทานอาหารกลางวันกับผมได้ไหมเมื่อผมเข้ามาในพื้นที่ของเขา ผมกำลังสัมภาษณ์ที่สถานีโทรทัศน์ในเมืองใกล้กับเขา และเขาต้องการบอกผมว่าชีวิตของเขาเปลี่ยนไปอย่างไรจากสื่อและการออกอากาศทางโทรทัศน์ของผม ผมไม่เคยเจอเจอร์รีมาก่อนแต่ได้คุยทางโทรศัพท์กับเขารั้งหรือสองครั้ง ผมพูดว่า “แน่นอน” ยังไงเราก็ต้องได้กินมือเที่ยงด้วยกัน และผมคิดว่าระหว่างอยู่ที่นั่น ผมจะได้พบเขาและฟังเรื่องราวของเขา

ในมือกลางวันผมได้พบกับเจอร์รีและลูกชายของเขา และเจอร์รีก็เริ่มเล่าเรื่องราวของเขาให้ผมฟัง เจอร์รีเป็นศิษยาภิบาลที่ดูแลคริสตจักรมา 30 ปี แต่เขาต้องออกจากงานรับใช้เพราะโรคเส้นเลือดในสมองซึ่งทำให้เขาพิการในช่วงเวลาหลังจากเป็นโรคเส้นเลือดในสมอง ชีวิตของเขาก็พังทลาย เมื่อเขาไม่สามารถทำงานได้ ไร้ความสามารถในการหาเงินที่פקของครอบครัวต้องเอามาจำนองให้นายอำเภอ การจ่ายค่าสาธารณูปโภคและการซื้ออาหารก็กลายเป็นความท้าทายด้วยเช่นกัน อันที่จริง เจอร์รีกล่าวว่าสิ่งต่างๆ เลวร้าย

มาก จนวันหนึ่งเขานั่งถือปืน .45 อยู่ในมือข้างหนึ่งและถือพระคัมภีร์ไว้ในมืออีกข้าง พลังครุ่นคิดที่จะปลิดชีวิตตัวเอง

ท่ามกลางความสับสนหวั่นไหว เจอร์รี่เห็นการออกอากาศทางโทรทัศน์ของเราและสั่งซื้อสื่อบางอย่างของผม เขาอธิบายต่อไปว่าตอนที่เขาได้รับเอกสารครั้งแรก เขามีความจำเป็นต้องใช้เงินด่วนประมาณ 2,000 ดอลลาร์เพื่อจ่ายในค่าใช้จ่ายพื้นฐานต่างๆ และค่าอาหาร เมื่อเขาฟังเนื้อหาซ้ำแล้วซ้ำเล่าจนเกิดความเชื่อมั่นขึ้นในใจ เขาจึงตัดสินใจเชื่อพระเจ้าสำหรับเงิน 2,000 ดอลลาร์ที่เขาจำเป็นต้องใช้ ดังนั้นเขาจึงทำในสิ่งที่เตรนด้าและผมทำกับกวางตัวแรกที่ผมได้รับ เขาหว่านเมล็ดพันธุ์สำหรับเงิน 2,000 ดอลลาร์นั้น เขาเขียนวันที่และเวลาที่เขาเชื่อว่าเขาได้รับเงินนั้นลงในกระดาษ ตามพระธรรมมาระโก 11:24 และส่งเช็คไปที่พันธกิจของเรา

ผมไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเนื่องจากผมไม่ได้พูดคุยกับเจอร์รี่อีก เขาบอกว่าในประมาณหนึ่งสัปดาห์ครั้งมีชายคนหนึ่งมาที่ประตูหน้าและขอพูดคุยกับเขา เจอร์รี่รู้จักชายคนนั้นมาก่อน แต่เขาบอกว่าพวกเขาไม่ได้คุยกันมาพักหนึ่งแล้ว พวกเขาพูดคุยกันอีกสักพัก จากนั้นชายคนนั้นก็พูดว่าเขามาเพื่อมอบเช็คให้เจอร์รี่ 2,000 ดอลลาร์ เขาอธิบายต่อไปว่าหนึ่งสัปดาห์ครึ่งที่แล้วในวันและเวลาดังกล่าว เขาได้รับการเคลื่อนไหวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้นำเงินมาให้เจอร์รี่ 2,000 ดอลลาร์

เจอร์รี่ยืนอึ้งอยู่ตรงนั้น เขาริบเอื้อมมือไปหยิบกระเป๋าสตางค์ซึ่งใส่กระดาษแผ่นเล็กๆ ระบุวันและเวลาที่เขาเชื่อว่าเขาจะได้รับเงิน 2,000 ดอลลาร์ที่เขาต้องการ วันที่และเวลาที่เขียนบนกระดาษของเจอร์รี่ตรงกับเวลาที่ชายคนนั้นพูดถึงเมื่อเขารู้สึกได้รับการเคลื่อนไหวที่จะมอบเงินให้เจอร์รี่ 2,000 ดอลลาร์ เจอร์รี่รู้ว่าไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เขารู้ว่านี่เป็นการตอบสนองโดยตรงจากอาณาจักรพระเจ้าอย่างเจาะจงด้วยกฎแห่งอาณาจักร

เขาเล่าเรื่องของเขาต่อและบอกผมว่าเขามีลูกเจ็ดคน ทุกคนแต่งงานแล้วยกเว้นลูกชายอายุ 16 ปี (คนที่อยู่กับเขาในมื่อกลางวัน) ซึ่งตอนแรกเขา

หันเหจากพระเจ้าเมื่อเขาเห็นทุกสิ่งที่พ่อของเขา กำลังประสบ ลูกชายโอรส
พระเจ้าเพราะพ่อของเขาเชื่อสัตย์ต่อพระองค์มาตลอด 30 ปี และลูกชายรู้สึก
ว่าพระเจ้าได้ทอดทิ้งเขาแล้ว

เจอร์รี่ต้องการให้ลูกชายยอมรับ และเขาได้มีความคิดหนึ่งขึ้น ผมพูด
หลายครั้งเกี่ยวกับการล่ากวางในเอกสารของผม และบอกว่าพระเจ้าสอนผม
ให้ล่าด้วยความเชื่ออย่างไร การล่ากวางเป็นความชอบของลูกชายของเขาด้วย
เจอร์รี่จึงอธิบายให้ลูกชายฟังถึงวิถีหาเงินที่ตกหล่น วิถีแห่งอาณาจักร ลูกชาย
ครุ่นคิดและตกลงในที่สุด จากนั้นเขาและเจอร์รี่ก็ได้ปลดปล่อยความเชื่อเช่น
เดียวกับทเจอร์รี่ทำสำหรับเงิน 2,000 ดอลลาร์ของเขา ลูกชายล่ากวางตัวผู้ได้
ในแปดนาทีก่อนที่เจอร์รี่กับลูกชายพากวางไปที่ร้านขายเนื้อ เจอร์รี่มีชีตของ
ผมอยู่ในเครื่องเล่นซีดี ขณะที่เจอร์รี่กำลังพากวางไปที่ร้าน ลูกชายบอกว่าเขา
อยากจะอยู่ในรถและฟังต่ออีกหน่อย เมื่อเจอร์รี่ออกมา ลูกชายของเขาพูดว่า
“พ่อครับ ผมคิดว่าหลายปีมานี้เราขาดอะไรบางอย่างไป ผมรู้ว่ากวางเป็นผล
มาจากอาณาจักรของพระเจ้า”

ลูกชายของเขาอุทิศชีวิตให้กับพระเจ้าอีกครั้งและบอกพ่อของเขาว่า
ถ้าพระเจ้าสามารถนำเงิน 2,000 ดอลลาร์และกวางมาให้ได้ พระองค์ก็จะนำ
เงิน 17,000 ดอลลาร์ที่พวกเขาต้องการเพื่อไถ่ถอนบ้านจากการถูกยึดจำนอง
ไป เมื่อมาถึงตอนนี้เองที่ผมได้แนะนำเจอร์รี่เป็นครั้งแรก ผมจำจดหมายของ
เจอร์รี่ที่ส่งมาพร้อมกับเจอร์รี่และเมล็ดพันธุ์ของลูกชายของเขาเพื่อนำบ้าน
ออกจากการถูกยึด ผมจำได้ว่าจดหมายฉบับนั้นสั้น แต่ได้แสดงถึงสิ่งที่พวก
เขาต้องการได้อย่างเรียบง่าย ไม่มีการพูดถึงสิ่งอื่นใดนอกจากการนำบ้านออก
จากถูกยึด ผมยังจำได้อีกว่าได้วางมือบนจดหมายฉบับนั้นและตกลงกับพวก
เขา ผมจำช่วงขณะนั้นและเวลานั้นได้อย่างชัดเจน

ณ ตอนนั้น เจอร์รี่บอกผมว่าประมาณสองสัปดาห์มีชายอีกคนมาที่
ประตูหน้าบ้าน นี่เป็นคนที่เจอร์รี่รู้จักในอดีต ชายคนนั้นบอกว่าเขาเห็นบ้าน
อยู่ในรายการที่นายอำเภอจะขาย และถามเจอร์รี่ว่าต้องใช้เงินเท่าไรจึงจะ

ได้บ้านนี้คืนจากการถูกยึดทรัพย์ เจอร์รี่บอกเขาว่าเป็นจำนวนเงินมากกว่า 17,000 ดอลลาร์ ชายคนนั้นเขียนเช็คสำหรับจำนวนเงินทั้งหมดและจากไป เจอร์รี่จ้องที่เช็ค ถึงตอนนี้ เจอร์รี่กำลังนั่งร้องไห้อยู่ตรงข้ามโต๊ะกับผมที่ร้านอาหารและขอบคุณผมที่สอนผู้คนเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า เจอร์รี่กล่าวว่าเขาดีใจมากที่ลูกๆ ทุกคนเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้า และนั่นทำให้เขามีโอกาสแบ่งปันเรื่องอาณาจักรแก่พวกเขา ผมรักเรื่องนี้! นี่คือการเป็นจริงของอาณาจักรของพระเจ้า และผมรู้สึกเป็นพรอย่างมากที่ได้แบ่งปันให้กับผู้คนแล้วจากนั้นก็ได้ฟังเรื่องราวของพวกเขา คุณเห็นไหมว่าเจอร์รี่ไม่ต้องการความเห็นใจ และเขาได้พบแล้วในอาณาจักรของพระเจ้า

ตอนนี้ ผมรู้สึกว่าผมต้องเพิ่มบางอย่าง แม้ว่าดูเหมือนว่าจะมีคนมาหาเจอร์รี่ที่ประตูหน้าบ้านแล้วให้เงินเขา ผมไม่อยากให้คุณเข้าใจผิดว่าคำ

**เราบอกความจริงแก่ท่าน
ว่าหากท่านมีความเชื่อสัก
นิดแก่เมล็ดมีสตาร์ด ท่าน
สามารถสั่งภูเขานี้ว่า ‘จง
เคลื่อนจากที่นี่ไปที่นั่น’ มัน
ก็จะเคลื่อนไป จะไม่มีสิ่งใด
เลยที่เป็นไปไม่ได้สำหรับ
พวกท่าน**

-มัทธิว 17:20ข

ตอบทางการเงินของคุณจะปรากฏ
ขึ้นในขณะที่คุณกำลังนั่งลงและกำลัง
ดื่มโค้ก ไม่ใช่เช่นนั้น คุณจะมีส่วนใน
การเก็บเกี่ยวสิ่งที่คุณต้องการ ในกรณี
ของเจอร์รี่ เจอร์รี่เป็นศิษยาภิบาลมา
30 ปี เขาได้หว่านลงในผู้คนเป็นเวลา
นานมาก และประการที่สองเจอร์รี่
ไม่สามารถออกจากบ้านได้เนื่องจาก
โรคเส้นเลือดในสมอง เจอร์รี่เก็บ
เกี่ยวจากที่ที่เขาหว่าน จากผู้คนใน
คริสตจักรของเขาซึ่งเขาได้หว่านลงไป
ตลอดหลายปีที่ผ่านมา

ผมต้องบอกคุณว่าเจอร์รี่ได้รับการเยียวยารักษาให้หายเป็นปกติจากโรคเส้นเลือดในสมองแล้ว และน้ำหนักหายไปกว่า 70 ปอนด์เมื่อผมพบเขาในมือกลางวันในวันนั้น สรรเสริญพระเจ้า เขาได้เข้าร่วมในอาณาจักรแล้ว

คุณอาจพูดว่า “ก็เจอรรีเป็นศิษยาภิบาล แน่نون เขาย่อมรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับอาณาจักร เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่แน่ และผมแน่ใจว่าเขาไม่ได้อยู่ตามลำพังจากสายตาของผม น่าเสียดายที่คนในคริสตจักรจำนวนมากไม่รู้วิธีเข้าถึงอาณาจักรของพระเจ้าและได้รับคำตอบเช่นกัน เรื่องราวในมัทธิวแสดงให้เห็นว่าหลายคนคิดอย่างไร

เมื่อพวกเขาพบกับฝูงชน ชายคนหนึ่งมาคุกเข่าต่อหน้าพระเยซู และทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า โปรดเมตตาลูกชายของข้าพระองค์ด้วยเถิด เขาเป็นโรคลมชักและทรมาณมาก เขาตกน้ำตกไฟบ่อยๆ ข้าพระองค์พาเขามาหาสาวกของพระองค์ แต่พวกเขารักษาไม่ได้”

พระเยซูตรัสตอบว่า “คนในยุคที่ขาดความเชื่อและวิปริต เราจะอยู่กับท่านนานเท่าใด? เราจะต้องทนพาท่านนานเท่าใด? จงนำเด็กนั้นมาพบเราที่นี่” พระเยซูทรงกำราบผี มันจึงออกจากร่างของเด็กคนนั้น เขาก็หายโรคทันที

แล้วเหล่าสาวกมาเข้าเฝ้าพระเยซูเป็นการส่วนตัวและทูลถามว่า “เหตุใดพวกข้าพระองค์จึงไม่สามารถขับผีนั้นได้?” พระองค์ตรัสว่า “เพราะพวกท่านมีความเชื่อน้อย เรากล่าวความจริงแก่ท่านว่าหากท่านมีความเชื่อสักนิดเท่าเมล็ดมัสตาร์ด ท่านสามารถสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงเคลื่อนจากที่นี่ไปที่นั่น’ มันก็จะเคลื่อนไป จะไม่มีสิ่งใดเลยที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่าน”

— มัทธิว 17:14-20

ในเรื่องนี้เราเห็นชายคนหนึ่งที่ยึดมั่นหวัง ลูกชายของเขาถูกรักษาโดยชั่วทรมาณจนเกือบตาย เมื่อได้ยินเกี่ยวกับพันธกิจในการเยียวยารักษาของ

พระเยซูและรู้ว่าพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจในการขับผีได้ เขาจึงวางแผนที่จะพา ลูกชายไปหาพระเยซูเพื่อให้พระองค์ทรงรักษาเขา อย่างไรก็ตาม เมื่อไปถึงที่ นั้น เขาพบว่าพระเยซูไม่ได้อยู่ที่นั่น แต่ได้พาสาวกสามคนขึ้นไปบนภูเขาเพื่อ อธิษฐาน สาวกคนอื่นๆ ที่อยู่ที่นั่นบอกว่าไม่มีปัญหา พวกเขาสามารถขับผี ออกตั้งแต่ที่พระเยซูประทานฤทธิ์อำนาจให้พวกเขาทำในนามของพระองค์ และสามารถดูแลลูกชายของชายคนนั้นได้ แต่ขณะที่พวกเขาอธิษฐานเพื่อชาย หนุ่มคนนี้ ผีร้ายก็ยังไม่จากไป แม้ว่าพวกเขาจะพยายาม แต่ผีร้ายก็ไม่ยอม จากไป บิดาเกิดความไม่พอใจและฝูงชนที่ติดตามพระเยซูก็สับสน

แต่ขณะนั้นเอง พระเยซูและสาวกทั้งสามลงมาจากภูเขามาถึงที่ เกิดเหตุ พระเยซูทอดพระเนตรเห็นความโกลาหลจึงตรัสถามว่าเกิดอะไร ขึ้น พ่อของลูกชายจึงอธิบายว่าเขาพาเด็กไปหาสาวกได้อย่างไร แต่พวกเขา ไม่สามารถขับผีออกได้ จากนั้นผู้เป็นพ่อได้ทำทุกหนทางที่เป็นไปได้ เมื่อดู เหมือนไม่มีคำตอบจากวิกฤติที่เผชิญอยู่ เขาร้องทูลขอพระเมตตาจากพระ เยซู แม้ว่าการขอความเมตตาจะฟังดูดีเมื่อคุณหมดหวัง แต่นั่นไม่ใช่คำตอบ ของชายคนนี้ และก็ไม่ใช่คำตอบของคุณเช่นกัน ผู้เป็นพ่อต้องการทำให้พระ เยซูเห็นใจต่อสถานการณ์ของเขา จึงไปบอกพระเยซูว่าผีสิงทรมาณลูกชาย อย่างไร ผีร้ายโยนเขาลงในกองไฟ และพยายามจะฆ่าเขา พระเยซูหยุดชาย คนนั้น พระองค์ไม่จำเป็นต้องทนฟังความทรมาณที่ลูกชายของชายคนนั้นได้ รับอีกต่อไป ด้วยความหงุดหงิดพระเยซูร้องว่า “คนในยุคที่ขาดความเชื่อและ วิปริต เราจะอยู่กับท่านนานเท่าใด? เราจะต้องทนพวกท่านนานเท่าใด? จงนำ เด็กนั้นมาพบเราที่นี่” ในประโยคหนึ่งของพระองค์ พระเยซูทรงอธิบายอย่าง ครบถ้วนว่าทำไมผีจึงไม่ออก

แต่ก่อนที่เราจะลงลึกถึงความหมายโดยนัยของสิ่งที่พระเยซูตรัส เรา ต้องยืนยันรากฐานที่เราวางอยู่บนนั้นอีกครั้ง ซึ่งก็คือว่าพระเจ้าไม่ทรงมูสา และไม่สามารถมูสาได้ สิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นเป็นความจริง เมื่อเรื่องนี้คลี่คลาย แล้ว เราสามารถประเมินสถานการณ์ด้วยข้อความนี้ “ผีควรจะไป!” เมื่อ

ไม่เป็นเช่นนั้น แสดงว่ามีบางอย่างผิดปกติ และไม่ได้อยู่ที่พระเจ้าแต่อยู่ที่เรา จำไว้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการได้รับจากพระเจ้านั้นอยู่ที่ตัวเราเสมอ พระเยซูบอกเราอย่างชัดเจนถึงเหตุผลที่ผีไม่ออก นั่นคือความดีร้ายและความไม่เชื่อ เราจะกล่าวถึงเหตุผลทั้งสองนี้ในหนึ่งนาที แต่ในการสนทนาของเรา ณ ตอนนี้อย่างยิ่ง ผมต้องการเน้นที่พ่อและลูกชายในเรื่องนี้ก่อน

เห็นได้ชัดว่าพ่อสิ้นหวังกับลูกชายของเขา เมื่อเหล่าสาวกอธิษฐานเพื่อเขาและดูเหมือนจะไม่มียะไรเกิดขึ้น ไม่มีคำตอบที่ชัดเจน คำตอบเดียวที่เขาคิดว่าสามารถช่วยได้กลับไม่ช่วยอะไรเลย เหลือเพียงสิ่งเดียวที่ต้องทำ นั่นคือการทูลขอพระเมตตา วลี “ทูลขอพระเมตตา” หมายความว่าบางคนมีอำนาจหรือสิทธิอำนาจที่จะช่วยเหลือ แต่เลือกที่จะไม่ช่วย ดังนั้น สิ่งเดียวที่ต้องทำคืออธิษฐานอย่างยาวเหยียดเกี่ยวกับการทรมานอันน่าสยดสยองที่ได้กลายต้องเผชิญ โดยพยายามทำให้พระเยซูสะเทือนพระทัยและขอความเห็นใจต่อสถานการณ์ของเขา

พูดตรงๆ นี่คือวิธีที่คนส่วนใหญ่อธิษฐาน โดยรู้ว่าพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยแต่ไม่แน่ใจในการตอบสนองของพระองค์ พวกเขาจึงร้องทูลพระเมตตา ด้วยคำอธิษฐานยืดยาวและถ้อยคำมากมาย พวกเขาใส่รายละเอียดเกี่ยวกับความเจ็บปวดและสถานการณ์ต่างๆ ไว้ “พระบิดา พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์ต้องการเงินจำนวนนั้นภายในวันศุกร์ ได้โปรดเถิดพระเจ้า ช่วยผมด้วย” หรือ “ได้โปรดเถิด ถ้าพระองค์รักษาลูกของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ตลอดชีวิตของข้าพระองค์ พระเจ้าได้โปรดเถิด” ผมไม่ได้ดูถูกในสถานการณ์ที่ผู้คนเผชิญอยู่ แต่โปรดสังเกตว่าพระเยซูทรงนำฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเข้ามาในสถานการณ์นั้นและปลดปล่อยเด็กชายคนนั้นได้เร็วเพียงใด นี่คือพระทัยของพระเจ้าที่พระองค์ทรงปรารถนา นี่ไม่ใช่เรื่องของการขาดพระเมตตา, ขาดฤทธิ์อำนาจ, หรือขาดสิทธิอำนาจ ในเรื่องนี้ก็ไม่มีปัญหาเช่นกัน พระเยซูทรงตรัสถึงปัญหาว่าเป็นความดีร้ายและความไม่เชื่อ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความคิดที่ผิดและการขาดความเชื่อของพวกเขา

เขาขัดขวางฤทธิ์อำนาจของอาณาจักรสำหรับกรณีนี้

เอาละ ตรงนี้มีเรื่องให้พูดถึงเยอะเลย กฎหมายสำคัญมากมายในเรื่องของอาณาจักรและวิธีที่จะให้ได้ผล ผมไม่อยากจะลงรายละเอียดอย่างสมบูรณ์แบบในบางเรื่องที่คุณต้องรู้ในตอนนี้ แต่อย่างน้อยผมจะพูดถึงและเราจะศึกษาถึงกฎที่เราเห็นว่าได้ทำงานที่นี้ในภายหลัง

เพื่อจะมีความเข้าใจขั้นพื้นฐานของกฎแห่งอาณาจักร เราต้องเข้าใจประเด็นหลักและประเด็นพื้นฐานนี้ นั่นคือ พระเจ้าให้อาตมมีอำนาจโดยสมบูรณ์ทั่วแผ่นดินโลก เขาต้องปกครองโลกนี้

แล้วพระเจ้าตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบเรา ตามอย่างเรา เพื่อให้เขาครอบครองปลาในทะเล นกในอากาศ สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่าทั้งปวง และสัตว์ที่เลื้อยคลาน”

— ปฐมกาล 1:26

ผมคิดว่า ฮีบรู 2:7-9 อธิบายไว้ชัดเจนมาก ว่า

พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงสวมมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติให้แก่เขา และทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าของเขา ”ในการทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น พระเจ้าไม่ให้มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ในขณะนี้เรายังไม่เห็นว่ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

อย่างน้อยตอนนี้ ขอให้เข้าใจว่าพระเจ้าไม่สามารถใช้สิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลก (ในอาณาจักรของมนุษย์) เว้นแต่ชายหรือหญิงที่มีสิทธิอำนาจตามกฎหมายของที่นี่จะปลดปล่อยสิทธิอำนาจของสวรรค์ลงมานั่นคือเหตุผลที่พระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ในมัทธิว 18:18 ว่า

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่าพวกท่านผูกมัดสิ่งใดๆ ในโลก สิ่งนั้น
จะถูกผูกมัดในสวรรค์ และพวกท่านปลดปล่อยสิ่งใดๆ ในโลกสิ่งนั้นจะ
ถูกปลดปล่อยในสวรรค์”

กล่าวอีกครั้งว่า สวรรค์ไม่มีสิทธิอำนาจในแผ่นดินโลก เว้นแต่จะผ่าน
ชายหรือหญิงที่จะนำการปลดปล่อยมาที่นี่ นั่นคือเหตุผลที่พระเยซูตรัสว่า
ถ้าชายหรือหญิงจะปลดปล่อยสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์ สวรรค์จะตอบรับ ถ้า
เราไม่ทำ สวรรค์ก็ไม่สามารถทำได้ ถ้าฉันฟังดูแปลกสำหรับคุณ ก็โปรดอย่า
เพ่งหยุดฟัง ผมจะอธิบายรายละเอียด
ที่ยอดเยี่ยมของหัวข้อนี้ในภายหลัง แต่
ตอนนี้ขอให้ยอมรับความจริงที่ว่าเหตุใด
ผีจึงไม่ออกจากเด็กชายคนนี้ เพราะมัน
ไม่จำเป็นต้องออก! มันใช้สิทธิ์ตามกฎหมาย
ที่มันจะอยู่ที่นั่น อีกครั้งที่พระเยซูตรัส
ถึงเหตุผลที่ผีไม่ยอมออกเพราะว่าขาด
ความเชื่อหรือขาดอำนาจ พระเจ้าสูญเสีย
อำนาจในกิจการของมนุษย์เมื่ออาดัมขับไล่พระเจ้าออกไปโดยการกบฏ
ของเขา ที่นี้ซาตานจึงได้รับอำนาจเหนือมนุษย์เช่นกัน

**แต่ไม่ใช่กับคุณ
เพื่อนเอ๋ย คุณสามารถ
เข้าถึงความยุติธรรมใน
อาณาจักรได้ มีคำตอบ
สำหรับปัญหาของคุณ**

มารนำพระองค์ขึ้นไปยังที่สูงและสำแดงให้พระองค์เห็นอาณาจักร
ทั้งหมดของโลกในคราวเดียว และทูลพระองค์ว่า “สิทธิอำนาจและ
ความโอ้อวดระการการทั้งหมดนี้เราจะยกให้ท่าน เพราะสิ่งเหล่านี้ได้ถูก
มอบไว้แก่เราแล้วและเราจะยกให้ใครก็ได้ตามใจชอบ ฉะนั้นหากท่าน
นมัสการเรา ทั้งหมดนี้จะเป็นของท่าน”

— ลูกา 4:5-7

ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเสียสิทธิ์ตามกฎหมายในแผ่นดินโลกพร้อมกับที่พระองค์สูญเสียชายผู้ครอบครองโลกนี้นั่นคือ-อาดัม อีกครั้งที่ผมจะอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎที่เจาะจงเหล่านี้ในภายหลังตามที่ผมได้พูดไปแล้ว แต่เหตุผลหลักที่ผมนำเรื่องนี้ขึ้นมาก็เพื่อชี้ให้เห็นทัศนคติและความสิ้นหวังของผู้เป็นพ่อและวิธีที่เขาโน้มกายเพื่อร้องทูลขอพระเมตตา โปรดอ่านสองสามประโยคต่อไปนี้อย่างระมัดระวัง

หากไม่มีอำนาจหรือกฎและระบบที่จะอำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหให้กับผู้ต้องการความช่วยเหลือ การร้องขอความเมตตาก็เป็นเพียงสิ่งเดียวที่เหลืออยู่ ให้ผมพูดอีกอย่าง หากบุคคลไม่มีวิธีแก้ไขทางกฎหมายสำหรับปัญหาและไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ ก็จะไม่มีความหลักประกันในคำตอบ การร้องขอเป็นเพียงสิ่งเดียวที่เหลืออยู่ให้ทำ

แต่ไม่ใช่กับคุณ เพื่อนเอ๋ย คุณสามารถเข้าถึงความยุติธรรมในอาณาจักรได้ มีคำตอบสำหรับปัญหาของคุณ โปรดจำไว้ว่า อาณาจักรคือการปกครอง และทำงานภายใต้กฎที่เป็นธรรมและพร้อมให้กับพลเมืองทุกคนที่อาศัยอยู่ภายใต้ขอบเขตของอาณาจักรนั้น ดังที่ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ในหนังสือเล่มนี้ อาณาจักรของพระเจ้าสร้างขึ้นบนความยุติธรรม (กระบวนการทางกฎหมายที่เข้าถึงสิทธิอำนาจของพระเจ้าเพื่อบังคับใช้สิ่งที่กฎหมายของพระองค์กล่าวว่าถูกต้อง) และความชอบธรรม มีเหตุผลที่วิญญาณชั่วไม่ออกและไม่ใช้ความอ่อนแอของพระเจ้าหรือการเปลี่ยนพระทัยของพระองค์ พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงตำหนิเหล่าสาวกอย่างรวดเร็วเพียงใดแล้ว จึงขับผีออก

คริสเตียนส่วนใหญ่เมื่อไม่ได้เห็นการสำแดงของอาณาจักรก็เปลี่ยนหลักคำสอนโดยพูดว่า “วิญญาณชั่วทั้งหลายไม่ยอมออก” พวกเขารู้ว่าพระเจ้าทรงฤทธานุภาพในทุกสิ่ง ดังนั้นพวกเขาจึงสันนิษฐานว่าพระเจ้าสามารถทำสิ่งใดก็ได้ที่พระองค์ประสงค์จะทำในแผ่นดินโลก ดังนั้นเมื่อวิญญาณชั่วไม่ออกมา นั่นเพราะพระเจ้าประสงค์ให้มันไม่ออกมา เพื่อนเอ๋ย

ความเข้าใจนี้ผิดอย่างมหันต์ พระเยซูตรัสว่าในกรณีนี้เป็นเพราะใจต้อติงและความไม่เชื่อของพวกเขาที่ทำให้อำนาจของสวรรค์ลี้ดวจรไป ผมขอพูดแบบนี้ เหตุผลที่วิญญาณชั่วไม่ออกน้นเพราะประเด้นในเรื่องของกฎ จบนะ ที่มันไม่จำเป็นต้องออกมา ก็เพราะไม่มีใครนำสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์และอำนาจของกฎมาใช้ในสถานการณ์น้น “แต่แกรี พวกเขาพยายามจะไล่มันออกไป” ใช่ แต่อย่างที่ผมพูดไป ตามกฎแล้วมันไม่จำเป็นต้องออก ทำไมนะหรือ? ขอพูดอีกครั้งนะ สวรรค์ไม่มีอำนาจขับวิญญาณชั่วให้ออกไป

ให้ผมถอดความสิ่งที่ผมเพิ่งพูดไป พวกเขามีความคิดที่ผิดเพี้ยนไปเมื่อเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าดีแล้วหรือยอมรับได้ ซึ่งนี้เป็นเรื่องที่ผิดหรือเป็นความคิดที่สวนทางกันเมื่อเทียบกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับประเด้นเหล่านี้ ความไม่เชื่อยังคงเป็นประเด้นสำคัญเนื่องจากสวรรค์เรียกร้องความเชื่อเพื่อการมีอำนาจในแผ่นดินโลก พวกสาวกไม่มีความเชื่อและขาดความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าวิญญาณชั่วจะออก พวกเขากลัว

เนื่องจากมนุษย์มีความชอบธรรมตามกฎหมายเหนือแผ่นดินโลก การปกครองของพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์จึงไม่สามารถเคลื่อนไหวได้จนกว่าชายหรือหญิงผู้มีอำนาจน้นจะเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นในสิ่งที่สวรรค์กล่าวถึง จากนั้นสิทธิอำนาจน้นจึงจะถูกปลดปล่อยที่นี้ อย่างไรก็ตาม การที่ใจเราเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นน้น สวรรค์เรียกสิ่งนี้ว่าความเชื่อ ซึ่งในวันน้นไม่มี

เนื่องจากมนุษย์มีความชอบธรรมตามกฎหมายเหนือแผ่นดินโลก การปกครองของพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์จึงไม่สามารถเคลื่อนไหวได้จนกว่าชายหรือหญิงผู้มีอำนาจน้นจะเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นในสิ่งที่สวรรค์กล่าวถึง จากนั้นสิทธิอำนาจน้นจึงจะถูกปลดปล่อยที่นี้

ใครมีความเชื่อเลย พวกเขาที่มีความคิดสองจิตสองใจและเต็มไปด้วยความไม่เชื่อ ด้วยเหตุนี้จึงตัดจากเขตอำนาจของสวรรค์ในสถานการณ์นี้ แต่พระเยซูมีความเชื่อและรู้ว่าวิญญาณชั่วนี้กำลังจะออก! พระเยซูเข้าควบคุมและมันก็จากไป “แต่ แกรี เหตุผลที่วิญญาณชั่วออกมาตอนที่พระเยซูตำหนิเพราะพระองค์คือพระเยซูไง” จริงหรือ ลองดูมาระโก 6:5 เมื่อพระเยซูทรงทำพันธกิจที่บ้านเกิดของพระองค์

“พระองค์ไม่อาจทำการอัศจรรย์ใดๆ ที่นั่นเว้นแต่ทรงวางมือบนคนป่วยบางคนและรักษาพวกเขาให้หาย”

คุณเห็นด้วยว่าพระเยซูมีฤทธิ์อำนาจในการรักษาไข้ไหม? ถ้าอย่างนั้นคุณต้องตอบให้ได้ว่าทำไมพระองค์ไม่สามารถทำทุกสิ่งที่พระองค์ประสงค์จะทำได้สำหรับเรื่องนี้ มีความต้องการอยู่ที่นั่น แต่บางอย่างได้ขัดขวางพระองค์ไว้ พระองค์ได้ตรัสในข้อ 6 ว่า และพระองค์ทรงแปลกใจที่พวกเขาขาดความเชื่อ ความเชื่อ (ข้อตกลงกับสวรรค์) ทำให้ความชอบธรรมบนสวรรค์ปรากฏบนแผ่นดินโลก ตัวอย่างเช่น คุณสามารถเห็นหลักการนี้ได้อย่างง่ายดายในการที่คุณได้รับความรอดและมีความสัมพันธ์กับพระคริสต์

เพราะท่านเชื่อด้วยใจ จึงทรงให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรม และเพราะท่านยอมรับด้วยปาก จึงทรงให้ท่านรอด

— โรม 10:10

คุณเชื่อด้วยหัวใจของคุณ (ซึ่งเป็นสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้) และคุณกลายมาเป็นผู้ชอบธรรม นั่นเป็นคำศัพท์ทางกฎหมาย ซึ่งหมายถึงการจัดการทางกฎหมาย และบอกเป็นนัยว่าสวรรค์มีความชอบธรรมตามกฎหมายในแผ่นดินโลก ด้วยมุมมองที่เรียบง่ายของหลักการนี้ ขอให้จำไว้ว่าอาดัมได้รับสิทธิอันชอบ

ธรรมในการปกครองโลกนี้ และมนุษย์ก็ได้รับสิทธินั้นอยู่ สิ่งนี้ไม่ต้องสับสนกับการที่มนุษย์ไม่สามารถปกครองโลกฝ่ายวิญญาณได้ ซึ่งเขาเสียให้กับซาตานไปในส่วน พระเจ้าไม่สามารถละเมิดตำแหน่งตามกฎหมายที่มนุษย์มีอยู่ในแผ่นดินโลกได้ ดังนั้น พระเจ้าจึงต้องหาชายหรือหญิงที่จะมีข้อตกลงกับสวรรค์เพื่อเข้าถึงตามกฎหมายนั้นและสำแดงไปยังแผ่นดินโลก

ในโรม 10:10 คุณจะสังเกตเห็นว่ามีสองสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นก่อนที่สิทธิอำนาจและฤทธานภาพแห่งสวรรค์จะถูกปลดปล่อยในแผ่นดินโลกนี้ สิ่งแรกที่ผมได้กล่าวไปแล้วคือ เราต้องเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นและมีสติปัญญาในสิ่งที่สวรรค์ได้กล่าวถึง สิ่งนี้เรียกว่าความเชื่อ ประการที่สอง เราต้องเข้าใจว่าการมีความเชื่อเพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถปลดปล่อยสวรรค์ที่นี้ได้ น่าประหลาดใจใช่ไหม? ขอผมอธิบายหน่อย ลองนึกถึงสวิตช์ไฟ กำลังไฟยังคงมีอยู่ แต่คุณก็ยังต้องกดสวิตช์เพื่อเปิดไฟ เมื่อเราเชื่อในหัวใจของเราถึงสิ่งที่สวรรค์กล่าว สิ่งนั้นได้ทำให้เกิดการเชื่อมต่อกับกฎแห่งสวรรค์หรือกฎแห่งความชอบธรรม แต่เราต้องปลดปล่อยสิทธิอำนาจนั้นที่นี้ เหมือนกับตัวอย่างของผม เราต้องเปิดสวิตช์ เราทำเช่นนี้เมื่อเราสารภาพและปฏิบัติตามสิทธิอำนาจของอาณาจักร

ผมรู้ว่าผมกำลังพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่การเข้าใจกฎแห่งอาณาจักรนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อให้คุณมีความสามารถที่จะรับเอาสิ่งที่สวรรค์มีไว้ให้คุณ ในแบบเดียวกับที่คุณได้รับความรอด นั่นคือโดยความเชื่อในสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้ในใจของคุณ แล้วจึงพูดหรือปฏิบัติตามสิ่งที่สวรรค์กล่าว

อาณาจักรตามที่พระเยซูทรงสอนและแสดงให้เห็นนั้นเป็นสิ่งแปลกปลอมโดยสิ้นเชิงสำหรับเหล่าสาวก หลายครั้งที่เราเห็นเหล่าสาวกสับสนกับสิ่งที่พวกเขาเห็น ในข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้ที่เราอ่าน ผมเชื่อว่าเหล่าสาวกหวาดกลัวกับการปรากฏตัวของวิญญาณชั่วและกลายเป็นคนสองจิตสองใจ ดังนั้นจึงทำให้ความเชื่อของพวกเขาไร้ผล ผมกำลังสันนิษฐานว่าขณะที่พวกเขาไปขับผี ผีนั่นสำแดงฤทธิ์ด้วยการอาจจะโยนเด็กลงและแสดงฤทธิ์เดช

ใหญ่โต สิ่งนี้อาจทำให้เกิดความกลัวอย่างฉับพลัน ผมแค่คาดเดาที่นี่ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมแน่ใจ มีบางอย่างเกิดขึ้นที่ทำให้จิตใจของพวกเขาหลุดพ้นจากข้อตกลงกับสวรรค์และนำไปสู่ความไม่เชื่อ

ในทางกลับกัน พระเยซูทรงเชื่ออย่างเต็มที่ในสิ่งที่สวรรค์กล่าวถึงเกี่ยวกับสถานการณ์ดังกล่าวและส่งให้วิญญาณชั่วออกไปดังที่เราเห็น ปัญหาที่วิญญาณชั่วไม่ออกคือในแผ่นดินโลก ไม่ใช่ในแผ่นดินสวรรค์

ถ้าผมต้องเลือกพระคัมภีร์เพียงข้อเดียวที่จะแสดงให้เห็นถึงหน้าที่ของอาณาจักรในแผ่นดินโลกได้ดีกว่าข้ออื่นๆ ผมคงต้องบอกว่าน่าจะเป็น

**เหตุฉะนั้นเราบอกท่าน
ว่าไม่ว่าท่านอธิษฐาน
ทูลขอสิ่งใดจงเชื่อว่า
จะได้รับแล้วท่านจะได้
สิ่งนั้น**

-มาระโก 11:24

มาระโก 11:22-24 เพื่อเตรียมพร้อมไว้ เราต้องสำรองข้อมูลสองสามข้อ และเราจะได้เห็นว่าพระเยซูตรัสกับต้นมะเดื่อและต้นมะเดื่อก็ตายเมื่อไม่พบผลบนต้น พระเยซูจึงได้สาปต้นนี้ วันรุ่งขึ้นเมื่อเหล่าสาวกเดินผ่านต้นไม้ต้นเดิมอีกครั้ง พวกเขาพบว่ามันตายแล้ว เปโตรประหลาดใจกับสิ่งที่เขาเห็นและร้องเรียกพระเยซูด้วยความตกใจ

พระเยซูตรัสตอบว่า “จงเชื่อพระเจ้า เราบอกความจริงแก่ท่านว่า หากผู้ใดสั่งภูเขาลูกนี้ว่า ‘จงทิ้งตัวลงทะเลไป’ และใจไม่สงสัยเลยแต่เชื่อว่าจะจะเป็นไปตามที่เขาพูดก็จะเป็นจริงตามนั้น เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่าไม่ว่าท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใดจงเชื่อว่าจะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น

— มาระโก 11:22-24

สังเกตว่าเปโตรประหลาดใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น มันเกิดขึ้นได้อย่างไร? พระเยซูแค่เพียงตรัสกับต้นไม้ แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าต้นไม้ตอบสนองต่อพระ

คำรัสของพระเยซูและต้นไม้ก็ตาย จากนั้นพระเยซูตรัสกับเปโตรถึง “ความจริง” ซึ่งเป็นกฎแห่งอาณาจักรของพระเจ้า คำอธิบายของพระเยซูทำให้เราเข้าใจมากขึ้นว่าอาณาจักรของพระเจ้า มีปฏิกิริยาอย่างไรในแผ่นดินโลก ในตัวอย่างนี้อีกครั้งที่เราเห็นกฎเดียวกันนี้กำลังทำงานในสิ่งที่เราพูดถึง ชายหรือหญิงในโลกที่มีความเชื่อมั่นอย่างหนักแน่นในสิ่งที่สวรรค์ได้กล่าวไว้ (ซึ่งตอนนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าถูกต้อง) จากนั้นจึงกล่าวหรือปลดปล่อยสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์ออกมา แน่แน่นอนว่าชายในเรื่องนี้คือพระเยซูเอง แต่พระเยซูทรงอธิบายอย่างชัดเจนแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ใครๆ” ก็สามารถทำในสิ่งที่พระองค์พึงทำได้

ผมมั่นใจว่าคุณคงเห็นด้วยว่าถ้าผู้คนรู้เรื่องนี้อย่างถ่องแท้และเข้าใจกฎที่พระเยซูกำลังสอนพวกเขา กฎนั้นจะส่งผลอย่างมากต่อชีวิตของพวกเขา ผมเห็นผลของอาณาจักรที่เกิดขึ้นในชีวิตครอบครัวของผมเอง แต่นี่ก็ยอดเยี่ยมเช่นกันที่ได้เห็นอาณาจักรนั้นส่งผลต่อครอบครัวอื่นๆ เมื่อเราได้สอนพวกเขาในสิ่งที่เราได้เรียนรู้มา ผมขอเล่าเรื่องราวในคริสตจักรของผมเองที่ได้แสดงกฎนี้ให้เห็น หลายครั้งที่การมีความรู้เรื่องอาณาจักรและการทำงานของอาณาจักรนั้นคือความแตกต่างระหว่างความเป็นกับความตาย มันอยู่ในเรื่องราวนี้

เจนนิเฟอร์เริ่มไปคริสตจักรของผมและได้รับรู้ในเกี่ยวกับความเชื่อและอาณาจักร เธอรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิอำนาจและสิทธิของเธอในอาณาจักรในช่วงที่เธอกำลังตั้งครรภ์ลูกคนที่สอง และเธอต้องการคลอดที่บ้าน ดังนั้นเธอจึงเริ่มศึกษาว่าพระวาระของพระเจ้าตรัสอย่างไรในเรื่องการคลอดบุตรและพระสัญญาในอาณาจักรเพื่อจะนำไปใช้กับลูกของเธอ เธอเชื่อมั่นว่าเธอสามารถมีสุขภาพที่ดีได้ เธอจัดงานพยาบาลผดุงครรภ์และถามไถ่ผู้หญิงคนหนึ่งในคริสตจักรของเราซึ่งคลอดบุตรเองที่บ้านมาสามคนแล้วว่าจะช่วยฝึกสอนเธอระหว่างทำคลอดได้หรือไม่

ในช่วงเวลาก่อนคลอด เธอทำทุกสิ่งที่จะทำให้ได้สัมผัสกับหลักการ

ของอาณาจักร แนวคิดเหล่านี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับเจนนิเฟอร์ และเธอชอบเรียนรู้ถึงคำตอบที่แท้จริงในอาณาจักรของพระเจ้า น่าเสียดายที่ในช่วงเวลานี้ สามี่ของเธอต้องทำงานในวันอาทิตย์และไม่สามารถไปคริสตจักรกับเธอได้บ่อยนัก ในที่สุดก็ถึงเวลาที่ทารกจะคลอด นางพยาบาลผดุงครรภ์และผู้ฝึกสอนจึงถูกเรียกมา

เวลาประมาณ 02.00 หรือ 03.00 น. เมื่อโทรศัพท์ข้างเตียงของผมหดขึ้น ในอีกฝั่งหนึ่ง ผมได้ยินครูกูฟของเจนนิเฟอร์ตะโกนใส่โทรศัพท์ว่า “ศิษยาภิบาลคะ ได้โปรดอธิษฐานเผื่อด้วยค่ะ ทารกที่คลอดมาได้ตายแล้ว!” ขาวนี้ทำให้ผมตื่น ครูฝึกผู้ทำคลอดระบุว่าทารกเพิ่งขึ้นรถฉุกเฉินเพื่อไปโรงพยาบาล เธอเล่าให้ผมฟังว่า จริงๆ แล้ว ทีมแพทย์ได้ประกาศว่าทารกเสียชีวิตแล้วเมื่อไปถึง

ผมกับเดรนด้าลุกขึ้นแต่งตัว ผมเริ่มอธิษฐานในพระวิญญาณ คอยฟังสิ่งที่ผมควรทำ ผมรู้ว่าวิญญาณชั่วชอบใส่ร้ายคริสตจักรของเราด้วยเหตุการณ์แบบนี้ ผมอาจได้เห็นพาดหัวข่าวว่า “ทารกเสียชีวิตจากการที่ลัทธิคริสตจักรสนับสนุนการคลอดที่บ้าน” เราไม่ได้มาแสดงจุดยืนในประเด็นที่ว่าทารกควรจะคลอดอย่างไร ไม่ว่าจะที่บ้านหรือไม่ก็ตาม เพียงแต่ผู้หญิงหลายคนเลือกที่จะคลอดที่บ้าน นั่นเป็นเรื่องจริง เดรนด้าและผมอธิษฐานในพระวิญญาณอย่างต่อเนื่องไปขณะที่เราขับรถไปโรงพยาบาลซึ่งใช้เวลา 20 นาที ขณะที่ขับรถได้ประมาณครึ่งทาง ทันใดนั้นผมรู้สึกถึงพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาเหนือผม และผมรู้ว่าทารกจะปลอดภัย ในวินาทีนั้น ภรรยาหันมาหาผมและบอกว่าพระเจ้าเพิ่งตรัสกับเธอว่าทารกนั้นจะปลอดภัย

ผมรู้ว่าพระเจ้าตรัสสิ่งใดกับภรรยาและผม ดังนั้นเมื่อผมเดินเข้าไปในห้องฉุกเฉิน ผมจึงอยากรู้อย่างไร ในห้องฉุกเฉินนั้นผมเห็นพยาบาลกลุ่มหนึ่งประมาณเจ็ดหรือแปดคนยืนล้อมรอบสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นทารกปกติที่สมบูรณ์ตัวสีชมพูกำลังร้องไห้อยู่ ผมเพ่งดูใบหน้าอย่างระมัดระวัง ในตอนนั้นที่ทารกกำลังถูกอุ้มอยู่โดยกลุ่มพยาบาลที่คนน่าจะได้เห็นรอยยิ้มจาก

พวกเธอ แต่คราวนี้ไม่เห็นรอยยิ้มเลย ตรงกันข้าม พวกเธอมองดูด้วยสีหน้าที่ตกตะลึงกันทุกคน

เราได้พบผู้หญิงคนนั้นที่โทรมาหาเรา เธอแจ้งเราอีกครั้งว่าทารกถูกประกาศว่าเสียชีวิตแล้วที่บ้านซึ่งอยู่ห่างออกไป 20 นาที ทารกได้รับการประกาศว่าเสียชีวิตที่โรงพยาบาลอีกครั้งเมื่อทารกมาถึง แต่ทันใดนั้นทารกก็ตื่นขึ้นมา สรรเสริญพระเจ้า! เทรนด้ากับผมตื่นตื่นที่ได้เห็นทารกมีชีวิตและปลอดภัยอย่างที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสกับเรา

ในขณะเดียวกัน โรงพยาบาลอีกคันก็พาเจนนิเฟอร์ผู้เป็นแม่ของทารกไปที่แผนกสูติกรรม ดังนั้นเธอจึงไม่ทราบถึงสถานะของทารกหญิงลูกของเธอ เทรนด้าภรรยาของผมไปที่ชั้นสูติกรรมเพื่อตรวจดูทารก ขณะที่เทรนด้าเดินเข้าไปในห้องที่เจนนิเฟอร์กำลังพักผ่อนอยู่ เธอได้พูดว่า “เจนนิเฟอร์ ลูกของเธอปลอดภัยดี และเธอก็สวยมาก” พยาบาลที่ยืนถัดจากเจนนิเฟอร์กระโดดเข้ามาและกล่าวหัวเราะว่า “ไม่ใช่ ทารกนั้นอยู่ในถุงเก็บศพแล้ว!” ภรรยาของผมจึงได้แก้ไขข้อผิดพลาดของนางพยาบาลอย่างแน่วแน่ วันนี้ ขอถวายพระสิริแด่พระเจ้า ทารกหญิงผู้มีชื่อว่าเฮลีย์ เป็นเด็กหญิงที่สวยงาม ไม่มีความเสียหายทางสมองหรือปัญหาสุขภาพใดๆ เมื่อเข้าใจว่าอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินไปตามกฎฝ่ายวิญญาณ ผมก็รู้ว่าผลลัพธ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ ดังนั้น ในฐานะที่ผมเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ (ไม่ใช่วิทยาศาสตร์คริสเตียน แต่เป็นคนที่ศึกษาว่าอาณาจักรของพระเจ้าทำงานอย่างไร) นั่นคือผม ผมต้องการที่จะค้นหาให้พบว่าเกิดอะไรขึ้น

ผมรู้ว่าเด็กน้อยเฮลีย์ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการว่า “เสียชีวิตเมื่อมาถึง” โดยทีมโรงพยาบาลที่มารับที่บ้าน ผมรู้ด้วยว่าทารกก็ถูกประกาศว่าเสียชีวิตที่โรงพยาบาลเช่นกัน แล้วเกิดอะไรขึ้น? ผมได้พูดคุยกับครูฝึกทำคลอดที่อยู่ที่นั่น และขอให้เธอเล่าทุกอย่างโดยละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ผมกำลังมองหาเบาะแส เธอบอกว่าทุกอย่างเกี่ยวกับการคลอดผ่านไปด้วยดีจนกระทั่งทารกเกิด เธอไม่มีสัญญาณชีพและตัวมีสีฟ้าเข้ม ผดุงครรภ์

พยายามช่วยชีวิตทารกแต่ทำไม่ได้ ครูฝึกทำคลอดกล่าวต่อไปว่าเจนนิเฟอร์มีสมาชิกในครอบครัวหลายคนที่น่าซึ่งเริ่มต้นตระหนัก แต่เจนนิเฟอร์บอกพวกเขาอย่างใจเย็นว่าให้เงียบไว้ แล้วเธอก็เอานิ้วชี้หน้าสามีแล้วพูดว่า “อย่าพูดอะไรออกมา เด็กคนนี้จะต้องปลอดภัย!”

ผมหยุดเรื่องราวของครูฝึกไว้ตรงนั้นและถามเธอว่าจะเล่าสิ่งที่เจนนิเฟอร์พูดกับสามีของเธอให้ฟังอีกครั้งได้ไหม เธอบอกผมแบบเดียวกับที่เธอเพิ่งพูดไป นั่นคือเจนนิเฟอร์เอานิ้วชี้หน้าสามีแล้วพูดว่า “อย่าพูดอะไรออกมา เด็กคนนี้จะต้องปลอดภัย!” ว้าว! นั่นแหละ! คือช่วงเวลานั้นเอง การประกาศที่ได้ช่วยชีวิตทารกของเฮลีย์ ผมรู้สึกเหมือนเป็นนักสืบที่เพิ่งคลี่คลายคดีสำคัญ! ผมมีความสุข มันง่ายมาก แต่ลึกซึ้งมาก เจนนิเฟอร์เพิ่งใช้กฎทางจิตวิญญาณท่ามกลางสถานการณ์นั้น และมันได้ช่วยชีวิตลูกน้อยของเธอ! เมื่อใคร่ครวญถึงสิ่งที่ผมเพิ่งเรียนรู้มา ทุกอย่างมีเหตุผล

เจนนิเฟอร์รู้ว่าเนื่องจากตารางงานของเธอ สามีของเธอจึงไม่ได้รับความเชื่อเท่าที่เธอได้รับในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา เธอรู้ด้วยว่าในฐานะหัวหน้าครอบครัว การยอมรับของเขากับฉากที่น่ากลัวในระหว่างการคลอดบุตรจะกำหนดชะตาชีวิตของทารก นั่นคือเหตุผลที่คำตอบแรกของเธอคือการพูดกับสามีของเธอและไม่อนุญาตให้เขายอมรับกับการตายของเด็ก เจนนิเฟอร์เชื่อมั่นว่าเด็กจะมีชีวิตอยู่และปลอดภัยดี เธอประกาศด้วยความกล้าหาญและด้วยความเชื่อ

ทันทีที่เจนนิเฟอร์ออกจากโรงพยาบาล เธอไปหาเจ้าหน้าที่รถฉุกเฉินและถามพวกเขาว่าพวกเขาทำอะไรให้ทารกน้อยข้างระหว่างทางไปโรงพยาบาลในคืนนั้น พวกเขามองเธอด้วยใบหน้าที่ยินยอม

“ไม่ได้ทำอะไรเลย” หนึ่งในนั้นกล่าวในที่สุด

“หมายความว่าอย่างไรที่ว่าไม่ได้ทำอะไรเลย” เจนนิเฟอร์ถามว่า

“คุณได้ทำการปั๊มหัวใจหรือไม่”

“ไม่เลย” พวกเขากล่าว

“คุณทำอะไรเพื่อเด็กน้อยนี้หรือเปล่า”

“ไม่” พวกเขาพูดอีกครั้ง

พวกเขาบอกว่าทารกเพิ่งเสียชีวิต และพวกเขาไม่มีความหวังที่เธอจะฟื้น อย่างไรก็ตาม ทารกเพิ่ง “ฟื้น” เมื่อไปถึงโรงพยาบาล! เจ้าหน้าที่รถฉุกเฉินคนนั้นได้รับรางวัลจากโรงพยาบาลและหน่วยดับเพลิงได้รับรางวัลกระแสดอรับแห่งปี รางวัลประจำปีขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของสถานการณ์ที่ยากลำบาก แต่พวกเขายอมรับว่าไม่ได้ทำอะไรเลย

เมื่อเร็วๆ นี้เราได้รับชมเฮลียในรายการทีวีของเรากับเจนนิเฟอร์แม่ของเธอ และพวกเราทุกคนก็เฉลิมฉลองอาณาจักรของพระเจ้าอีกครั้งด้วยน้ำตาคลอเบ้า เราเฉลิมฉลองความจริงที่ว่าไม่มีใครบางคนอยู่ในที่เกิดเหตุซึ่งรู้วิธีดำเนินการภายใต้กฎหมายวิญญูณและสิทธิอำนาจของอาณาจักร

ในเรื่องนี้เราเห็นเจนนิเฟอร์มีความเชื่อมั่นที่หนักแน่นในสิ่งที่สวรรค์กล่าว จากนั้นจึงปลดปล่อยสิทธิอำนาจนั้นในสถานการณ์นั้นด้วยถ้อยคำของเธอ กฎนั้นได้ผล!

อีกครอบครัวหนึ่งในคริสตจักรของผมที่มีประสบการณ์เดียวกันนี้ในเรื่องกฎแห่งอาณาจักรของพระเจ้า พี่สาวสองคนตัดสินใจไปทานอาหารกลางวันด้วยกัน ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะพวกเขาน่าจะมีลูก 12 หรือ 13 คนที่อยู่กับพวกเขา ขณะที่พวกเขากำลังรับประทานอาหารกลางวัน พวกเขาสังเกตเห็นว่าโจเอล อายุสี่ขวบหายไป พวกเขามองหาทั่วบ้านก็ไม่พบเขา ดังนั้นพวกเขาก็คิดว่าเขาอาจซ่อนตัวอยู่ แต่หลังจากการค้นหาเสร็จสิ้นอีกครั้งก็ยังหาไม่พบ ตอนนั้นเอง ที่น่าผู้เป็นแม่ก็เกิดความคิดอันเลวร้ายขึ้น แล้วสระน้ำในสวนหลังบ้านล่ะ? เธอวิ่งออกไปทางประตูหลังโดยมีคอร์ทนี หลานสาวอายุ 13 ปีอยู่ข้างๆ เธอ ที่น่าเกิดความกลัวสุดขีดเมื่อพวกเขาพบโจเอลที่ก้นสระโดยไม่ขยับเขยื้อน ไม่มีใครรู้ว่าเขาอยู่ที่นั่นมานานแค่ไหน ที่น่าตะโกนเรียก 911 ขณะที่เธอกระโดดลงไปในสระน้ำและดึงโจเอลออกมา เขาไม่หายใจแล้วร่างกายซีดเซียวและไม่เคลื่อนไหว

เด็กหญิงอายุ 13 ปีซึ่งเติบโตในแผนกพันธกิจเด็กของเราพูดกับป้าของเธอว่า “ไม่ต้องค่ะ ป้าทีนา เราไม่ต้องโทรหา 911 เรามีสิทธิอำนาจอยู่ที่นี่ เราต้องอธิษฐาน” ทั้งสองจึงเริ่มอธิษฐานแต่ก็ยังไม่มียุติเกิดขึ้น ทีนาตะโกนออกมาอีกครั้ง “โทร 911!” คอร์ทนีย์พูดกับป้าของเธอว่า “ป้าทีนา เราต้องพูดว่าเขายังมีชีวิตอยู่” คอร์ทนีย์จึงพูดว่า “โจเอล ในนามของพระเยซู ตื่นเถิด!” ทันใดนั้นโจเอลก็สำลัก เขาสำลักน้ำออกมา และฟื้นคืนสติเป็นปกติอย่างสมบูรณ์

เมื่อนึกย้อนกลับไปถึงเรื่องนี้ ผมรู้สึกประหลาดใจอยู่เสมอ ไม่ได้ประหลาดใจที่เด็กชายปลอดภัยดี แต่ประหลาดใจกับเด็กอายุ 13 ปีและจิตใจของเธอในขณะนั้น ในสถานการณ์แห่งความเป็นความตายที่แสนตึงเครียดนั้น เธอสามารถประเมินสิ่งที่จำเป็นต้องทำได้โดยปราศจากความกลัว คอร์ทนีย์ยืนยันว่าการรู้ว่าอาณาจักรดำเนินไปอย่างไรนั้นเป็นมากกว่าคำเทศนาที่ดี มันคือชีวิตหรือความตาย!

ขออย่าอีกครั้งว่ากฎของอาณาจักรดำเนินไปอย่างไร อย่างแรก คอร์ทนีย์บอกว่าพวกเขาจำเป็นต้องอธิษฐาน ซึ่งพวกเขาก็ทำ แต่ก็ไม่มียุติเกิดขึ้น นั่นเป็นเพราะเมื่อเราอธิษฐาน เราไม่ได้ปลดปล่อยสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่เราอธิษฐานขอหนทาง นั่นคือสิ่งที่พวกเขาต้องการในขณะนั้น จากนั้นคุณจะสังเกตเห็นในเรื่องราวที่คอร์ทนีย์บอกว่าพวกเขาจำเป็นต้องพูดว่าเขายังมีชีวิตอยู่ เมื่อพวกเขาทำอย่างนั้น เขาก็ตื่นขึ้นอย่างปลอดภัยและยังมีชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้ นี่เป็นอีกครั้งที่เราได้เห็นใจที่เชื่อมั่นอย่างสุดหัวใจถึงสิ่งที่สวรรค์บอก แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มียุติเกิดขึ้นจนกว่าอำนาจนั้นจะได้รับการปลดปล่อยในแผ่นดินโลกโดยชายหรือหญิงที่ความเชื่อ

ขอเล่าอีกเรื่องหนึ่งซึ่งใกล้บ้านมาก พี่ชายของเดรนด้าพาแคนดี้ซึ่งเป็นภรรยาของเขาไปโรงพยาบาลเพื่อคลอดบุตรคนที่ห้า เดรนด้ากับผมหยุดที่โรงพยาบาลในตอนเช้าที่แคนดี้เจ็บท้องคลอดเพื่อรอดูสมาชิกใหม่ของครอบครัว เราคิดว่าการคลอดเกิดขึ้นนานแล้วก่อนที่จะไปถึงที่นั่น แต่

อย่างที่เราารู้ว่ามีความล่าช้าเล็กน้อย การคลอดจึงเพิ่งเกิดขึ้น ขณะที่เราเดินไปที่แผนกสูติกรรม ทารกน้องชื่อฮอลแลนด์เพิ่งจะถูกนำเข้ามาในศูนย์ทารกแรกเกิด อย่างที่คุณเคยเห็น ศูนย์ทารกแรกเกิดในแผนกสูติกรรมของโรงพยาบาลมีหน้าต่างทุกบาน ทำให้คุณสามารถมองเห็นทารกแรกเกิดขณะที่พวกเขาถูกนำเข้ามา

ขณะที่พวกเขาพาหนูน้อยฮอลแลนด์เข้ามา ผมสังเกตได้ทันทีว่าเธอดูขาวซีดเกือบทั้งตัว ลูกๆ ของจอห์นนี่มีตัวเกือบขาวซีดและมีผมสีบลอนด์ทุกคนเมื่อแรกคลอด ผมคิดว่าการ

มีผิวซีดขาวของเธออาจเป็นเรื่องปกติสำหรับลูกของเธอในช่วงแรกเกิด แต่ถึงกระนั้นเธอก็ดูไม่ปกติทันใดนั้นหมอทุกคนก็เริ่มวิ่งวนไปมา พยาบาลรีบปิดม่านเพื่อไม่ให้

**ผมอยากให้คุณจำไว้ว่ากฎ
ของอาณาจักรมีผลทุกครั้ง
สำหรับทุกคน!**

ผมมองเข้าไปในศูนย์ทารกแรกเกิด และผมรู้นั่นไม่ใช่สัญญาณที่ดี แม้จะถึงม่านปิดแล้วยังมีช่องโหว่ซึ่งทำให้ผมเห็นทุกอย่างที่เกิดขึ้น พยาบาลเริ่มลากอุปกรณ์ และหมอก็เริ่มทำการปั๊มหัวใจฮอลแลนด์ ผมเดินไปที่ประตูอีกห้องของศูนย์ทารกแรกเกิด ทำให้ผมได้ยินอย่างชัดเจนว่าหมอกำลังพูดถึงอะไร ขณะที่ผมฟังอยู่ ผมตกใจมากเมื่อได้ยินพวกเขาพูดว่าทารกไม่มีการเต้นของหัวใจและพวกเขาไม่สามารถทำให้หัวใจได้รับการตอบสนองได้ ขณะที่ผมฟังต่อไป ผมได้ยินเสียงหัวใจเต้นถี่ๆ ขึ้น แล้วผมได้ยินเสียงเต้นหนึ่งจังหวะ จากนั้นอีก 15 หรือ 20 วินาทีก็จะเต้นใหม่ แล้วจากนั้นผมก็จะได้ยินเสียงเต้นอีกครั้ง ฮอลแลนด์หัวใจเต้นไม่เป็นจังหวะ!

หมอได้ออกมาจากห้องและเดินไปหาจอห์นนี่ “มันดูไม่ดีเลย จอห์นนี่ ผมเสียใจ แต่เรายังคงพยายามอยู่” เราไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในศูนย์ทารกแรกเกิด เทรนต้าและจอห์นนี่จึงวางมือบนประตูที่ปลายด้านหนึ่งของศูนย์ทารกแรกเกิด และผมก็วางมือบนประตูที่ปลายอีกด้านของศูนย์ทารกแรกเกิด เราเริ่มอธิษฐานและประกาศว่าฮอลแลนด์จะมีชีวิตอยู่และจะไม่ตาย และเธอ

จะปลอดภัยดี เราสั่งให้หัวใจเต้นในนามพระเยซู

ทันใดนั้นหมอที่คุยกับจอห์นนี้รีบออกมาจากศูนย์ทารกแรกเกิดอย่างรวดเร็ว เขาวิ่งผ่านเราไปโดยไม่พูดอะไรสักคำ ไม่กี่นาทีเขาก็กลับมามีชีวิตชีวาโดยมีพยาบาลเดินตามมาด้วยพร้อมพูดเสียงดัง “คุณหมอ เราไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เราไม่ได้รับอนุญาตให้โรงพยาบาลนี้ทำหัตถการดังกล่าว ดิฉันไม่อนุญาตให้คุณใช้เลือดนั้นได้” แต่เขาไม่สนใจเธอขณะที่เขากลับเข้าไปในศูนย์ทารกแรกเกิด เขาหยิบคู่มือขึ้นมา และผมบอกได้เลยว่าเขากำลังศึกษาวิธีทำหัตถการอย่างรอบคอบ ตอนนี้ผมมองผ่านช่องผ้า màn ขณะที่เขาลุกขึ้นและเริ่มสอดสายยางยาวเข้าไปในทารก ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าเขากำลังให้เลือดทารก

ทันใดนั้น ผมได้ยินเสียงการเต้นของหัวใจกลับมามีดังขึ้น มันมีความเร็วที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามจังหวะการเต้นของหัวใจปกติของทารกแรกเกิด ไม่นานหมอก็ออกมาและพูดว่า “มีทูตสวรรค์อยู่ที่นั่น พระเจ้าทรงช่วยผมเพื่อทารกนี้!” เราบอกได้เลยว่าเขาหัวเราะ แล้วเราถึงพบว่าเขาไม่ได้มาเพื่ออยู่เฝ้า และไม่ได้มาเพื่อทำคลอดให้แค่นั้นดี ตอนที่มันเกิดขึ้นนั้น เขาเพิ่งมาถึงโรงพยาบาลเพื่อตรวจคนไข้รายอื่นในช่วงเวลาดังกล่าว ผมกลับบอกได้เลยว่าหมอยังประหลาดใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเขาบอกเราว่าฮอลแลนด์หัวใจหยุดเต้นเป็นเวลา 36 นาทีแล้ว!

วันนี้ฮอลแลนด์เป็นเด็กปกติแสนสวยอายุสี่ขวบ ผมเชื่อว่าความเข้าใจของเราเกี่ยวกับกฎแห่งอาณาจักรนำมาซึ่งคำตอบสำหรับสถานการณ์นั้น ผมยังจำได้ ขณะที่ผมวางมือบนประตุนัยทารกแรกเกิดและคิดกับตัวเองว่า “เราจะไม่จัดงานศพให้หลานสาวตัวน้อยของเดรนด้า! สิ่งนี้จะไม่มีวันเกิดขึ้น!”

ขณะที่เราหยุดพิจารณาว่าอาณาจักรส่งผลต่อเรื่องราวแต่ละเรื่องที่ผมเพิ่งแบ่งปันไปอย่างไร ผมอยากให้คุณจำไว้ว่ากฎของอาณาจักรมีผลทุกครั้ง สำหรับทุกคน! อย่างที่ผมได้กล่าวไว้ในตอนต้นของหนังสือเล่มนี้ กฎทางธรรมชาติของแผ่นดินโลกสร้างผลลัพธ์แบบเดียวกันทุกครั้ง กฎเหล่านี้มีความ

เสมอภาคและได้ผลกับทุกคนที่ยินดีใช้เวลาเพื่อเรียนรู้และนำไปใช้ กฎของไฟฟ้าใช้ได้เหมือนกันทั้งในสหรัฐอเมริกาและในแอฟริกาด้วย มันไม่มีความแตกต่าง

เมื่อผมเริ่มตระหนักว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นอาณาจักรที่มีกฎที่ชัดเจนมาก แม้ว่าจะซ่อนเร้นอยู่แต่ก็ชัดเจนมาก ผมรู้ว่าผมพบคำตอบสำหรับปัญหาของผมแล้ว ผมตระหนักว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าที่ชอบปิดบังผม ไม่ใช่พระเจ้าที่เลือกที่จะไม่ช่วยหรือช่วยเหลือผมในเวลาที่ผมต้องการ ไม่ใช่เช่นนั้น ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าพระเจ้าประทานทุกสิ่งที่ผมต้องการในชีวิตให้ผมผ่านทางพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงสละพระองค์เองเพื่อให้ผมได้รับทุกสิ่งที่สวรรค์มี ตอนนี้ผมเข้าใจแล้วว่าอาณาจักรดำเนินการโดยกฎที่ผมสามารถเรียนรู้และนำไปใช้กับชีวิตของผมได้

ผมเริ่มอ่านทุกเรื่องราวในคัมภีร์ด้วยความคิดที่ต่างไปจากเดิม โดยมองหาเบาะแสที่เปิดเผยกฎอื่นๆ ของอาณาจักร ผมตั้งปณิธานที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณเพื่อที่ผมจะได้รู้ว่าเหตุใดจึงเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่ผมได้อ่านอยู่บ่อยๆ ข้อพระคัมภีร์ใน 1 ยอห์นนี้ฟังดูตลกและแปลกสำหรับหลายๆ คน ผมรู้ว่าเราอ่านก่อนหน้านี้แล้ว แต่ลองอ่านอีกครั้ง เพราะในข้อความนั้นสะท้อนความจริงที่เป็นคำตอบของคุณ

นี่คือความมั่นใจที่เรามีเมื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า คือถ้าเราทูลขอสิ่งใดที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังเรา และถ้าเรารู้ว่าพระองค์ทรงฟังเรา (รับคดีของเราไว้พิจารณา) เมื่อเราทูลขอสิ่งใดๆ เราก็รู้ว่าจะได้รับสิ่งที่เราทูลขอจากพระองค์

— 1 ยอห์น 5:14-15

ผมขอบพระคัมภีร์ข้อนี้เพราะพูดถึงกฎหมาย และกฎหมายทำให้เรามั่นใจว่าจะได้รับความยุติธรรม นี่คือความมั่นใจของเรา หากเราขอสิ่งใด

ตามพระประสงค์ของพระเจ้า (กฎหมาย สิ่งที่พระเจ้าเรียกว่าความชอบธรรม) พระองค์จะทรงฟังเรา โปรดอ่านอีกครั้ง คำว่า “ทรงฟัง” ไม่ได้หมายถึงแค่ ว่าพระเจ้าทรงได้ยินคำพูดของเราเท่านั้น แม้ว่าพระองค์จะทรงได้ยินจริงๆ ก็ตาม แต่เป็นการพูดถึงการที่พระเจ้ารับเอาคดีไว้พิจารณา หากคุณนึกถึงผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีและตัดสินตามกฎหมาย ไม่ใช่ความรู้สึกรู้สึกของตัวเอง (อย่างน้อยก็เป็นวิธีที่ควรจะเป็น) คุณจะเข้าใจพระคัมภีร์ข้อนี้ พระองค์รับฟังเรา พระองค์รับไว้พิจารณาคดีหรือรับฟังคดี และเรามั่นใจได้ว่าจะได้รับความยุติธรรม สิ่งที่เป็นของเราตามกฎหมาย

เพื่อนเอ๋ย ผมคิดว่าคุณต้องหยุดและอ่านอีกครั้งอย่างช้าๆ หากสิ่งที่คุณเพิ่งอ่านเป็นเรื่องจริง และเป็นเช่นนั้นจริง ชีวิตของคุณก็พร้อมที่จะระเบิดความยินดีออกมา! คนที่อธิษฐานโดยปราศจากความรู้นี้จะไม่มีความมั่นใจ พวกเขาพูดช้าๆ เมื่อพวกเขาอธิษฐาน พระเยซูตรัสเรื่องนี้ในมัทธิว 6:7-13 ว่า

และเมื่อท่านอธิษฐาน ไม่ต้องพูดพร่ำซ้ำซากเหมือนคนต่างศาสนา
เพราะเขาคิดว่าพูดมากๆ พระเจ้าจะได้ยิน

— มัทธิว 6:7

คำว่า “พูดซ้ำซาก” หมายถึงการพูดคำหรือเสียงที่สับสนโดยปราศจากความหมาย นี่คือวิธีที่คนส่วนใหญ่อธิษฐาน พวกเขาไม่รู้ถึงสิทธิในการได้รับความยุติธรรมหรือแม้กระทั่งสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่พวกเขาอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้วในอาณาจักร คุณไม่จำเป็นต้องอ้อนวอนหรือร้องไห้ในสิ่งที่คุณได้รับอยู่แล้ว!

ลองสมมติว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจยืนอยู่บนถนนและกำลังบอกให้รถบรรทุกหยุด และเขาก็เริ่มร้องไห้และอ้อนวอนให้รถบรรทุกหยุด “ได้โปรด รถบรรทุก หยุด โปรดเมตตาผมด้วย ได้โปรด ได้โปรด หยุดเถิด” นั่นคงจะเป็นการดูหมิ่นประเทศสหรัฐอเมริกาและระบบกฎหมายอย่างน่าสมเพช

และนำชายหน้าที่สุด ไม่เลย เจ้าหน้าที่ตำรวจคนนั้นยืนขึ้นสูงและบอกให้รถบรรทุกหยุดอย่างชัดเจน และหยุดตามกฎหมายของแผ่นดินและตามตำแหน่งของเขาในฐานะเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลของประเทศ

คนที่วิ่งวอนขอพระเจ้านั้นไม่มีรู้ในกฎหมายของแผ่นดินหรือในตำแหน่งของพวกเขา เหตุที่เจ้าหน้าที่ตำรวจวิ่งวอนขอให้รถบรรทุกหยุดนั้นเป็นการดูหมิ่นประเทศชาติ เนื่องจากการแสดงภาพของประเทศที่ไม่มีกฎหมายและสิทธิอำนาจ สิ่งที่คุณจะมีในประเทศแบบนั้นคือความโกลาหล เมื่อคริสเตียนวิ่งวอนขอและวิ่งวอนอย่างต่อเนื่อง สิ่งนั้นแสดงถึงว่าอาณาจักรของพระเจ้านั้นอ่อนแอและไม่มีคำตอบให้ ซึ่งนั่นทำให้ผู้คนสงสัยในพระประสงค์ของพระเจ้าหรือสงสัยในความสามารถของพระองค์ที่จะช่วยเหลือพวกเขา ทั้งที่ตลอดมา พวกเขามีสิทธิในสิ่งที่พวกเขาขออยู่แล้ว พระเยซูให้คำตอบที่ชัดเจนแก่เราเกี่ยวกับคำอธิษฐานที่ว่างเปล่าแบบนี้ว่า “หยุดเถิด!”

“และเมื่อท่านอธิษฐาน ไม่ต้องพูดพร่ำซ้ำซากเหมือนคนต่างศาสนา เพราะเขาคิดว่าพูดมากๆ พระเจ้าจะได้ยิน อย่าทำอย่างเขาเลยเพราะพระบิดาของท่านทรงทราบว่าท่านต้องการอะไร ก่อนที่ท่านจะทูลขอต่อพระองค์ “ฉะนั้น ท่านควรจะอธิษฐานดังนี้ว่า

‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูนสักการะ ขอให้อาณาจักรของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้ ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในโลกเช่นเดียวกับในสวรรค์ ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายในวันนี้ ขอทรงยกหนี้ให้ข้าพระองค์ทั้งหลาย เหมือนที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยกหนี้ให้ผู้ที่เป็นหนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายเช่นกัน และขออย่าให้ข้าพระองค์ทั้งหลายล้มลงเมื่อถูกทดลอง แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากมารร้าย’”

— มัทธิว 6:7-13

โปรดจำไว้ว่าพระเยซูกำลังสอนเราถึงวิธีการอธิษฐานในข้อนี้ นำเสียตายที่หลายคนใช้ข้อเหล่านี้มากล่าวซ้ำซากอย่างดุติที่บ้านของพวกเขา แต่ไม่ได้เข้าใจความหมายของข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น ข้อความนี้เรียกว่าคำอธิษฐานของพระเจ้า แต่พระองค์กำลังสอนสาวกถึงวิธีการอธิษฐานด้วยถ้อยคำเหล่านั้น พระองค์ไม่ได้อธิษฐานตามตัวอักษรเหมือนอย่างที่เราทำในรอบนัมัสการของเรา ถ้อยคำเหล่านั้นเป็นคู่มือสอนวิธีการอธิษฐานให้ได้ผล ไม่ใช่เป็นเพียงข้อที่ต้องท่องจำเพื่อนำมาพูด

“ขอให้อาณาจักรของพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้ ขอให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จในโลกเช่นเดียวกับในสวรรค์” เป็นคำแนะนำในการอธิษฐาน เราอธิษฐานเพื่อนำพระประสงค์ของพระเจ้าที่อยู่ในสวรรค์ให้มาปรากฏในแผ่นดินโลกและในสถานการณ์ของเรา ดังนั้นแล้วคำตอบของคุณคืออะไร? เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าตรัสนั่นคือคำตอบของคุณ และใช้สิทธิอำนาจของคุณที่อยู่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์นำลงมาสู่แผ่นดินโลกเพื่อจัดหาสิ่งที่คุณต้องการและสิ่งที่คนรอบข้างต้องการ

ดังนั้น ขอให้หยุดสักครู่และคิดในเรื่องนี้ หากคุณรู้โดยปราศเงาแห่งความสงสัยว่าคำอธิษฐานของคุณได้ผลและสวรรค์รับรองคำอธิษฐานนั้น จะทำให้คุณมั่นใจเมื่อคุณอธิษฐานใช่หรือไม่? ใช่!!! การรู้แน่ชัดในสิทธิทางกฎหมายของคุณในฐานะพลเมืองแห่งสวรรค์, การรู้ถึงสิ่งที่คุณได้รับมาเปล่าๆ และความเข้าใจในกระบวนการเพื่อรับสิ่งนั้น, และการผลิตเพลินในผลประโยชน์ของกฎหมายนั้น จะทำให้คุณสามารถเดินอยู่ในวิถีใหม่ได้ นี่คือนิยามแห่งอาณาจักร จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีความกลัว? จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีความไม่แน่นอน? ความรู้นั้นจะสร้างความมั่นใจในอนาคตของคุณและความมั่นใจท่ามกลางพายุได้อย่างไร? นี่คือนิยามของอาณาจักรที่มีต่อเดรนด้าและผมเมื่อเราเริ่มค้นพบมัน เรามักจะประหลาดใจกับสิ่งที่เห็น ไม่มี ให้ผมใช้คำใหม่ที่เราประหลาดใจและอัศจรรย์ใจตลอดเวลา! ยิ่งกว่านั้น เราอัศจรรย์ใจในสิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้กับคริสตจักรเพื่อดำเนินการในนามของ

พระองค์และปกครองในแผ่นดินโลก

เพราะว่าโดยทางพระเยซูคริสต์ กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตได้
ปลดปล่อยท่านให้เป็นอิสระจากกฎแห่งบาปและความตาย

— โรม 8:2

การได้รู้ว่าเราเป็นไทจาก “กฎแห่งบาปและความตาย” และได้รับ
อาณาจักรและการเข้าถึง “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิต” นั้นช่างเป็นสิ่งที่
ท่วมท้นในใจ และอีกครั้งที่ท่วมท้นยิ่งกว่าสำหรับเราก็คือ การเฝ้าดูกฎนั้น
สร้างความชอบธรรมแห่งอาณาจักรให้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา

อาณาจักรช่วยให้ผมได้รับการเยียวยาทั้งทางร่างกายและทาง
อารมณ์ไปสู่ความหวังใหม่และเป็นอิสระจากอาการซึมเศร้า มันทำให้ผมหลุด
พ้นจากความขัดสน การดิ้นรนเพื่อจ่ายค่าเช่าเพียงเดือนละ 300 ดอลลาร์
สำหรับบ้านในไร่ยุค 1800 ที่ทรุดโทรมไปสู่การมีเงินสร้างบ้านใหม่และ
สามารถซื้อบ้าน 7,700 ตารางฟุตบนพื้นที่ 59 เอเคอร์ที่สวยงามได้ทั้งหลัง
ภรรยาของผมพอใจผมมากขึ้นด้วย! การขับรถสภาพดีที่เครื่องยนต์ไม่เสียทุก
วันนั้นประเมินค่าไม่ได้ การถวายเป็นเงินหลายแสนดอลลาร์สำหรับชาวประเสริฐ
เป็นความคิดที่เป็นไปไม่ได้เมื่อไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ ชีวิตและแสงสว่างแห่ง
อาณาจักรกำลังกลืนกินความมืดมิด และเช่นเดียวกับที่พระเจ้าตรัสไว้ในพระ
ธรรมปฐมกาลขณะที่พระองค์ทอดพระเนตรสิ่งที่ได้ทรงสร้างเสร็จแล้วนั้นว่า
“ดี!” ผมก็เช่นกันที่ยืนอยู่ด้วยความอัศจรรย์ใจแล้วพูดออกมาว่า “นี่ดี ดียิ่ง
นัก”

เดรนด้าและผมตื่นเต้นมากที่เราจะบอกใครก็ตามที่จะฟังเรื่อง
อาณาจักรและเล่าเรื่องของเราให้พวกเขาฟัง ผู้คนในคริสตจักรของเราต่าง
เข้าใจและได้รับประสบการณ์เช่นเดียวกับเราได้รับ และหนึ่งในคนเหล่านั้น
คือลูกสาววัย 12 ขวบของเราเอง เธอได้เห็นพระเจ้าทรงทำกิจมากมายและได้

เห็นกฎที่ไม่มีวันเปลี่ยนแปลงของอาณาจักรเกิดขึ้นในชีวิตเราครั้งแล้วครั้งเล่า ผมรู้ว่าเธอกำลังดูและเรียนรู้ในกฎเหล่านี้อยู่ แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งทำให้ผมเห็นว่าเธอเรียนรู้มากแค่ไหน

วันหนึ่งผมขึ้นไปบนห้องนอนของเธอเพื่อกล่าววราตรีสวัสดิ์ และมีบางอย่างเปลี่ยนไป บนผนังของเธอมีรูปสุนัขปอมเมอเรเนียน ตอนนี้สำหรับคนที่ เป็นพ่อแม่มาสักกระยะหนึ่ง การได้เห็นภาพดังกล่าวย่อมรู้ว่าเป็นสัญญาณที่ ชัดเจนว่าพวกเขา กำลังจะถูกขอให้เลี้ยงสุนัข ผมตั้งใจที่จะขัดขวางเพราะผม ไม่ต้องการให้มีสุนัขในบ้านอีก พอลลีน้องสาวของคริสเท่นมีสุนัขในบ้านอยู่ แล้ว และพวกเขาก็นอนที่ห้องร่วมกัน ดังนั้นสุนัขของพอลลีจึงอยู่กับพอลลี และคริสเท่นตลอดเวลา

ผมพูดกับคริสเท่นเบาๆ ว่าผมชื่นชมรูปของเธออย่างไร แต่ผมไม่ ต้องการสุนัขในบ้านอีก หากเธอต้องการเลี้ยงสุนัข เธอควรใช้เวลามากขึ้น ในการดูแลตัวสุนัข สุนัขของน้องสาว คริสเท่นไม่ได้พูดอะไรในคืนนั้น แค ยอมรับในสิ่งที่ผมพูด ผมคิดว่าเรื่องนี้จบลงแล้ว แต่หลังจากนั้นไม่นานก็มีการ พูดถึงปอมเมอเรเนียนในความคิดเห็น เช่นว่า “ดีไหมที่เราจะเลี้ยงปอมเมอเร เนียน? หรือ “พวกมันขนปุกปุยมาก” แน่แน่นอนว่าคริสเท่นจะแสดงภาพหนึ่งใน นั้นที่เธอพบทางออนไลน์ให้ผมดูอย่างรวดเร็ว ขออย่าอีกครั้งว่า “ไม่” ผมเป็นผู้ มีสิทธิอำนาจในบ้าน และเราจะไม่มีสุนัขตัวอื่นในบ้านอีก

ผมคิดอีกครั้งว่าเรื่องนี้จบลงแล้วจนกระทั่งวันหนึ่งประมาณหนึ่ง เดือนต่อมาเมื่อเรากลับมาจากคริสตจักร คริสเท่นเดินมาหาผมอย่างมั่นใจ และยิ้มบนใบหน้าของเธอและพูดว่า “พ่อคะ วันนี้หนูได้รับลูกสุนัขปอมเมอเร เนียนทางความเชื่ออย่างที่คุณพ่อสอนหนู” ผมเตือนความจำเธออีกครั้งถึง คำพูดก่อนหน้านี้ของผมเกี่ยวกับการมีสุนัขอีกตัว เธอพูดโดยไม่เปลี่ยนรอย ยิ้ม “แต่พ่อคะ แม่บอกว่าพระเจ้าเปลี่ยนใจกะซัตริย์ได้” ความคิดเห็นของเธอ ที่มีต่อผมไม่ได้เป็นการต่อต้าน เธอแค่เห็นด้วยกับแม่ของเธอและอธิษฐานขอ พระเจ้าเปลี่ยนใจผม ผมพอแล้ว ตอนนี้ผมรู้แล้วว่าแม่ของเธอและเธอคุยกัน

แล้ว และแม่ของเธอได้หนุนใจเธอว่าพระเจ้าจะเปลี่ยนใจผมได้จริงๆ

จากการหนุนใจนั้นทำให้เธอได้ปลดปล่อยความเชื่อของเธอในเช้าวันนั้นที่คริสตจักร เธอหัวเราะและสารภาพความเชื่อที่ได้รับสนับตัวนั้นมาด้วยความเชื่อแล้ว ผมกักตุนแน่นและทำให้เธอมั่นใจในความรักของผม และพูดเรื่องของผมอีกครั้งและบอกเธอว่า “เราจะไม่สนับตัวอื่นอีกในบ้าน” ผมบอกว่าผมขอโทษ แต่มันจะไม่เกิดขึ้น ดูเหมือนเธอจะไม่สนใจสิ่งที่ผมพูด เธอเดินยิ้มออกไป อีกครั้งผมคิดว่าปัญหานี้จบแล้ว

แต่ประมาณหนึ่งเดือนต่อมา ผมได้รับเชิญให้ไปสอนในคริสตจักรเล็กๆ ในมิสซิสซิปปี เป็นคริสตจักรที่เล็กมากในชนบทที่ล้อมรอบด้วยพื้นที่เปิดโล่งหลายไมล์ ในตอนท้ายของคืนแรก ศิษยาภิบาลเดินมาหาผมและกล่าวว่าพระเจ้าตรัสกับเขาระหว่างรอบนมัสการ เขาพูดว่า “ผมไม่รู้ว่าคุณรู้เรื่องนี้หรือไม่ แต่ผมเลี้ยงปอมเมอเรเนียนไว้และพระเจ้าตรัสว่าให้ผมมอบลูกสุนัขหนึ่งตัวที่ตอนนี้อายุหกสัปดาห์และพร้อมที่จะมีบ้านใหม่ให้แก่คุณ” ผมยืนอ้าปากค้างอยู่อย่างนั้น ผมยังคงตั้งใจที่จะไม่พาสนับตัวนั้นไป ผมจึงพูดว่า “เดี๋ยวผมจะบอกคุณ” ผมไม่รู้ว่าเขาเลี้ยงสุนัขทุกชนิด และแน่นอนว่าผมไม่เคยพูดอะไรเกี่ยวกับคริสเท่นว่าอยากได้ลูกสุนัขมาก่อน

ในที่สุดผมก็ยอมแพ้และบอกเดรนด้าว่าเกิดอะไรขึ้น และผมก็ไม่อยากพาสนับกลับบ้าน เธอมองมาที่ผมและพูดว่า “คุณจะปฏิเสธความเชื่อของลูกสาวเราอย่างนั้นหรือไม่?” จริงๆ แล้วเดรนด้าก็ไม่ต้องการสนับตัวที่สองในบ้านเช่นกัน แต่เธอก็รักคริสเท่นมากกว่าความไม่สะดวกสบายใดๆ ที่สุนัขอาจก่อขึ้นกับเรา และตอนนี้พระเจ้าทรงนำสนับมาเพราะความเชื่อของคริสเท่น เราจะปฏิเสธเธอได้อย่างไร ผมจึงบอกศิษยาภิบาลว่าผมยินดีจะพาสุนัขไป

เราไม่ได้บอกคริสเท่น แต่บอกให้พี่สาวของเธอว่าให้แน่ใจว่าได้พาคริสเท่นไปที่สนามบินเมื่อเธอมารับเรา คริสเท่นมาที่สนามบินและเราเดินไปส่งกระเป๋าดูทางไปจ๊วที่เรารู้ชื่อไว้สำหรับสุนัขให้เธอ เมื่อคริสเท่นเห็นปอม

เมื่อเรเนียนตัวน้อย เธอก็น้ำตาไหล ทุกอย่างหยุดลง ทุกคนที่อยู่รอบตัวเราต่างหยุดและมองดูเหตุการณ์ตรงหน้าพวกเขา ไม่นานฝูงชนก็มาล้อมเราขณะที่คริสเท่นกำลังร้องให้อยู่ที่นั่น อัมลูกสุนัขตัวน้อยนั้นไว้ เทรนด้ากำลังบอกทุกคนว่าสุนัขถูกมอบให้กับเราได้อย่างไร และคริสเท่นเชื่อพระเจ้าสำหรับสุนัขตัวนั้นอย่างไร

นั่นคือตอนที่ผมรู้ว่าผมคิดว่าคุณสามารถเป็นที่สนใจในสนามบินได้ เพียงแค่คุณอัมลูกสุนัขไว้ในมือ ผู้คนต่างก็อยากเห็นลูกสุนัขตัวนี้ และฝูงชนที่สนามบินต่างก็ร้องไห้ไปกับคริสเท่นแม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ด้านการบริหารความปลอดภัยในการขนส่ง เวลานี้ผมรู้สึกเป็นพ่อที่แย่มากเมื่อผมเห็นความสุขที่ลูกสุนัขนำมาให้กับลูกสาวของผมและวิธีที่พระเจ้าทรงนำสุนัขตัวนั้นมาด้วยความเชื่อของลูกสาว ผมสงสัยว่าทำไมผมถึงได้ต่อต้านสิ่งที่มีค่ามากสำหรับเธอ เซกสเปียร์คือชื่อที่เธอตั้งให้ และมันก็ช่างน่ารัก

มันได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวอย่างแท้จริง แม้ว่ามันจะเป็นลูกหมาตัวเล็กที่รักอิสระ แต่มันก็ติดตามคริสเท่นไปทุกที่ที่เธอไปทั้งกลางวันและกลางคืน

แม้ว่านี่จะเป็นเรื่องราวที่น่าซาบซึ้งใจ แต่ผมจำเป็นต้องถามคำถามที่ต้องการคำตอบและเป็นจุดประสงค์ของหนังสือเล่มนี้จริงๆ **สุนัขตัวนั้นปรากฏตัวได้อย่างไร?** ผมไม่เคยมีใครให้สุนัขมาก่อน และลูกสาวของผมปลดปล่อยความเชื่อเพื่อจะได้รับลูกสุนัขอย่างเจาะจงนี้ได้อย่างไร? มันเป็นความบังเอิญใช่หรือไม่? ไม่ใช่อย่างแน่นอน นี่เป็นผลลัพธ์โดยตรงจากอาณาจักรและกฎที่ควบคุมสิ่งนี้อยู่ ซึ่งได้ก่อขึ้นในชีวิตครอบครัวของผม มันเกิดขึ้นเหมือนทุกครั้งสำหรับใครก็ตามที่มีความเชื่อและปลดปล่อยสิทธิอำนาจแห่งอาณาจักร ณ ที่นี้ ในแผ่นดินโลก เรารับรู้ได้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้ทำให้สุนัขตัวนั้นมีขึ้น แต่มันทำได้อย่างไร? กฎใดที่ทำให้เกิดการทำงานบางอย่างขึ้นมา? หวังว่าเมื่อเราอ่านหนังสือเล่มนี้จบ เราจะมีคำตอบที่ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้คุณรู้ว่าจะเพลิดเพลินกับอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร หายที่สุด

นี่ คุณเป็นพลเมืองของอาณาจักรนั้นด้วยสิทธิและผลประโยชน์ทางกฎหมายแล้ว! แต่ก่อนอื่น ผมขอยกตัวอย่างเรื่องอาณาจักรจากชีวิตครอบครัวของเราให้คุณฟังก่อน

บทที่ 4

ปลาตัวใหญ่

เมื่อเดรนด้าและผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและสิทธิอำนาจที่เรามีในแผ่นดินโลก เราก็อึ้งตระหนักรู้มากขึ้นในความจริงที่ว่าเราคือผู้กำหนดชีวิตของเราอย่างแท้จริง อาณาจักรของพระเจ้าส่งผลต่อทุกด้านในชีวิตของเรา แต่เราต้องเป็นคนที่ปลดปล่อยสิ่งที่เราจำเป็นหรือที่เราต้องการในชีวิตของเราออกมา มันไม่สามารถเกิดขึ้นได้เอง เช่นเดียวกับลูกสุนัขของลูกสาว ไม่มีสิ่งใดเล็กเกินไปหรือไม่สำคัญเกินกว่าจะนำมาไว้ใต้การปกครองของอาณาจักรได้ เมื่อเราตระหนักว่าไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้หรืออยู่นอกเหนือความเป็นไปได้สำหรับเรา ตลอดชีวิตของผม ผมไม่เคยเข้าใจเลยจริงๆ ว่าพระเจ้าได้ทรงประทานอาณาจักรให้แก่เรา อาณาจักรทั้งหมดได้ประทานให้เราเพื่อให้เราได้เพลิดเพลิน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสนุกที่ได้เห็นอาณาจักรส่งผลต่อทุกพื้นที่ในชีวิตของเรา แม้แต่พื้นที่เล็กๆ ที่ไม่สำคัญ ตัวอย่างของเรื่องนี้ถูกอธิบายโดยเรื่องราวต่อไปนี้ ผมเรียกวานิธานปลาใหญ่

เรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อครอบครัวของเราไปพักผ่อนที่อลาสก้า ความจริงการที่เราได้อยู่ที่นั่นเป็นเหมือนความฝันสำหรับผม เราบินไปที่แองเคอเรจและเช่ารถบ้านเคลื่อนที่เป็นเวลาสามสัปดาห์และขับรถไปทั่วชายฝั่งตะวันตก มันสวยงามมาก! วันหนึ่งขณะที่เราขับรถไปรอบ ๆ ในคาบสมุทรเคโนเราสังเกตเห็นปลาตัวใหญ่ห้อยอยู่นอกเรือเข้าหาลำบานชั้นวาง เรือเข้า

เหล่าน้ำส่วนใหญ่เพิ่งเข้ามา และขึ้นลงที่ท่าเรือ ปลาตัวใหญ่เหล่านี้แขวนอยู่ ผมเห็นบางชนิดเป็นปลาลิ้นหมาขนาดใหญ่ ในเวลานั้นผมไม่เคยเห็นปลาแฮลิบัต (กลุ่มปลาซีกเดียว เนื้อสีขาวคล้ายปลาหิมะ เป็นปลาที่ได้รับความนิยมในวันสำคัญทางศาสนาคริสต์ -ผู้แปล) พวกนี้มาก่อน และไม่เคยรู้ว่ามันหน้าตาเป็นอย่างไร แต่พวกมันตัวใหญ่มาก เราประหลาดใจเมื่อเราเดินผ่านบริษัทเช่าเหมาลำไป แล้วก็เดินผ่านบริษัทเช่าเหมาลำอีก ทั้งหมดนี้โฆษณาว่าให้เช่าเพื่อตกปลาแฮลิบัตในหนึ่งวัน ทันใดนั้น ภรรยาของผมก็หันมาหาผมและพูดว่า “ฉันอยากตกแฮลิบัต และฉันก็อยากจะตกปลากับกับตันคนนั้นที่อยู่ที่นั่น” เธอชี้ไปที่ป้ายโฆษณาการเช่าเหมาลำตกปลาแฮลิบัตซึ่งมีสัญลักษณ์รูปปลาแบบคริสเตียนอยู่บนป้ายนั้น

อย่างแรกเลย ผมตกใจ! “คุณอยากตกปลาแฮลิบัตงั้นเหรอ?” เธอไม่เคยอยากตกปลามาก่อนแต่เธอยืนยันจะทำ เราจึงตั้งประตูและเดินเข้าไปในสำนักงาน เจ้าหน้าที่สำนักงานยุ่งอยู่กับลูกค้ายรายอื่น เราจึงแค้มองไปรอบๆ สักพัก อ่านรายการที่มีคนติดไว้บนกระดานข่าว เราเห็นป้ายที่พูดถึงการแข่งขันตกปลาแฮลิบัตที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งอีกไม่นานก็ใกล้จะจบแล้ว เนื่องจากเราไม่รู้ด้วยตัวเราเองว่ามันคืออะไร มีโอกาสที่คุณเองก็อาจจะไม่รู้เช่นกัน ดังนั้นให้ผมได้อธิบายให้ฟัง การแข่งขันตกปลาแฮลิบัตเป็นการแข่งขันสำหรับใครก็ตามที่ตกปลาแฮลิบัตได้ตัวใหญ่ที่สุดในเดือนนี้จากบรรดากับตันเรือเช่าเหมาลำทั้งหมด ผู้ชนะจะมีรูปในหนังสือพิมพ์และได้รับเช็ค อย่างไรก็ตาม เทรนด้ากับผมคุยกันเรื่องการเข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่เราออกนอกบ้านแล้ว เพียงไม่กี่ดอลลาร์ที่จะเข้าร่วม และนั่นคือตอนที่มันเกิดขึ้น

เรนด้า ภรรยาที่แสนหวานและเป็นภรรยาที่มีความเป็นผู้หญิงมาก ได้หันมาหาผมและบอกว่าเธอตัดสินใจแล้วว่าเธอจะชนะการแข่งขันเพื่อให้ธุรกิจของกับตันคนนี้ได้รับการยอมรับจากกับตันเรือทั้งหมดเพราะเขาเป็นคริสเตียนและพระเจ้าจะได้รับเกียรติ ดังนั้นเมื่อถึงรอบของเราที่จะลงทะเลเบียนที่โต๊ะ เทรนด้าประกาศอย่างกล้าหาญว่าเธอกำลังจะชนะการแข่งขัน

ตกปลาแฮลิบัตเพื่อที่พระเจ้าจะได้รับพระเกียรติ และธุรกิจของพวกเขาจะได้รับการจดจำเพราะพวกเขาคือนักธุรกิจคริสเตียน แน่ใจว่าสำหรับกับตันเรือเช่าเหมาลำ คุณสามารถจินตนาการได้ว่าเขาคิดอย่างไร แน่ใจว่าใครๆ ก็อยากชนะการแข่งขันตกปลาแฮลิบัต และผมแน่ใจว่าเขาได้ยินเรื่องนั้นจากนักท่องเที่ยพลายคนที่เขาพาออกไป อย่างไรก็ตาม ผมไม่แน่ใจว่าเขาได้ยินว่ามีกี่คนที่ประกาศว่ากำลังจะชนะเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

เขาไม่ได้พูดอะไรมากเกี่ยวกับความคิดเห็นของเดรนด้าในเรื่องการแข่งขัน ขณะที่เราออกไปตกปลา เราเริ่มจับปลาแฮลิบัตได้ และเดรนด้าคอยถามกับตันซึ่งเป็นเจ้าของเรือด้วยว่าปลาแฮลิบัตต้องมีขนาดใหญ่แค่ไหนจึงจะชนะการแข่งขัน เขาจะบอกว่ามันต้องใหญ่กว่าตัวที่เธอเพิ่งจับได้ ซึ่งทำให้เธอตั้งคำถามทุกครั้งที่เราจับได้ ดังนั้นเมื่อเธอจับได้หนัก 40 ปอนด์ เขาก็บอกว่าไม่ใหญ่พอ เมื่อเธอจับน้ำหนักได้ 70 ปอนด์ มันไม่ใหญ่พอ แน่ใจว่าทุกคนรู้ดีว่าการกินปลาแฮลิบัตนั้นดีอย่างไร ดังนั้นเราจึงวางแผนที่จะส่งสิ่งที่เราจับได้กลับบ้าน ข้อจำกัดคือเรากลับได้สองตัวต่อหนึ่งคน ดังนั้นเราจึงเก็บตัวที่หนัก 70 ปอนด์ไว้

วันนั้นได้ดำเนินไปจนถึงเย็น และตอนนี้เป็นเวลาพลบค่ำแล้ว ทอม ลูกชายของผม พอลลี ลูกสาว และตัวผมเอง ทุกคนมีข้อจำกัดในการตกปลาแฮลิบัตได้สองตัว ลูกอีกสองคนของผม เอมีและทิม ต้องบินกลับบ้านก่อนกำหนดเพื่อเข้าร่วมการประชุมและไม่ได้อยู่กับเรา แน่ใจว่าเดรนด้ามีปลาน้ำหนักเกิน 70 ปอนด์อยู่ แต่ไม่มีปลาตัวใดที่เรามีบนเรือจะสามารถชนะการแข่งขันได้ แต่เดรนด้ายังคงมั่นใจว่าจะจับปลาตัวใหญ่ได้ เมื่อใกล้จะค่ำแล้ว กับตันบอกให้พวกเราทุกคนหมุนเสาของเรา เพราะได้เวลาไปเทียบท่าแล้ว เดรนด้าเพิกเฉยต่อคำสั่งในขณะที่กับตันช่วยพวกเราทุกคนยกไม้ค้ำขึ้นและเก็บอุปกรณ์ เธอขอเวลาอีกสองสามนาทีขณะที่เธอประกาศอีกครั้งว่าเธอกำลังจับปลาแฮลิบัตที่ชนะการแข่งขันได้ กับตันรอสักครู่แล้วในที่สุดก็เริ่มเดินเข้าไปหาเธอขณะที่เขากำลังพูดว่า “ผมขอโทษด้วย แต่เราจำเป็นต้องไป

แล้วจริงๆ”

ก่อนที่จะเขาจะไปถึงเสาของเธอ จู่ๆ เสาก็ล้มลงอย่างกะทันหัน เห็นได้ชัดว่าเป็นปลาตัวใหญ่เมื่อคันเบ็ดงอขึ้นและเครื่องมือลากเริ่มส่งเสียงร้องกับต้นยกเสาขึ้นเพื่อดูว่าปลาตัวใหญ่แค่ไหนและคิดว่าเป็นปลาตัวใหญ่แต่เป็นปลาฉลาม เขาบอกว่าเขาสามารถบอกได้จากวิธีที่ปลาดึงคันเบ็ด เทรนดำใช้เวลาพอสมควรในการเอาปลาตัวนั้นขึ้นมา เธอต้องใช้กำลังทั้งหมดเพื่อดึงปลาตัวนั้นขึ้นมาจากด้านล่างซึ่งอยู่ลึกลงไป 300 ฟุต เมื่อปลาโผล่ขึ้นมาบนผิวน้ำ ทุกคนก็เห็นว่ามันเป็นปลาแฮลิบัตตัวใหญ่มาก ใหญ่กว่าตัวเรนดำเสียอีก

ขณะที่ดึงปลาขึ้นเรือ กับตันบอกว่าปลาตัวใหญ่เกินกว่าที่ใช้คันเบ็ดเกี่ยวแล้วดึงเข้าเพื่อขึ้นเรือทั้งที่ยังมีชีวิตได้เพราะมันกำลังตื่นอยู่ และความใหญ่ของมันก็อาจทำร้ายคนหรือเรือได้ เขามิไ้กระทุ้งชนิดพิเศษที่ออกแบบใช้กับปลาตัวใหญ่แบบนี้ ไม้กระทุ้งมีหัวลูกศรที่สามารถระเบิดได้ติดอยู่ เมื่อเล็งไปที่หัวปลา ลูกศรจะพุ่งออกไปและฆ่าปลาได้ เมื่อกับตันเล็งไม้กระทุ้งไปที่หัวของปลาตัวใหญ่และปลายระเบิดก็พุ่งออกไป แต่ปลาดีดไปมาทำให้การโจมตีพลาดไป

เมื่อได้ยินเสียงนั้น ปลาก็ว่ายลงไปก้นทะเลสุดแรงอีกครั้ง ตลอดทางที่ว่ายลงไป สายทั้งหมด 300 ฟุตก็ส่งเสียงดังออกจากกรอก เรากลัวว่าสายจะรั้งปลาไว้ไม่อยู่และเบ็ดจะถูกดึงออกมาเนื่องจากปลาได้พุ่งลงไปที่ก้นทะเลอย่างบ้าคลั่ง เป็นอีกครั้งที่เรนดำต้องดึงปลาตัวใหญ่นั้นขึ้นมา เธอพยายามดิ้นรนที่จะทำเช่นนั้นเพราะเธอเคยปล้ำสู้กับปลาแบบนี้มาแล้วครั้งหนึ่ง ดังนั้นผมจึงโอบแขนเธอไว้ โดยวางมือบนรอกกับเธอ และเราทั้งคู่ก็ค่อยๆ เหยี่ยมันขึ้นสู่ผิวน้ำอีกครั้ง คราวนี้กับตันสามารถนำมันขึ้นเรือได้ ซึ่งเราทุกคนต่างก็ประหลาดใจกับขนาดของมัน

เรานำปลาแฮลิบัตไปที่จัตุรัสกลางเมืองซึ่งมีตาชั่งขนาดใหญ่พอที่จะชั่งได้ ปลา มีน้ำหนัก 123 ปอนด์และยาวกว่าตัวเรนดำเสียอีก คนที่ชั่งบอก

ตอนนั้นว่านี่เป็นปลาที่ใหญ่ที่สุดที่ส่งเข้าประกวด แต่การแข่งขันยังมีเวลาอีกสองสัปดาห์ ดังนั้นเรายังไม่รู้แน่ชัดว่าปลาตัวนี้จะชนะหรือไม่ แต่ที่แน่ๆ วันหนึ่งมีเช็คมายังพร้อมกับชื่อของเดรนด้า และสำเนาบทความในหนังสือพิมพ์ที่มีรูปภาพของเธอแปะอยู่บนกระดาน เราตื่นตื่นมาก

อาณาจักรได้ทำงานอีกครั้ง! และผมขอตั้งคำถามอีกครั้งว่า “เธอสามารถตกปลาตัวนั้นได้อย่างไร?” ผมรู้ว่าเธอตกปลาเพียงแค่สองครั้งตลอดชีวิตแต่งงานของเรา และการตกปลาก็ไม่ใช่งานถนัดของเธอ ผมยังคงตกใจที่เธอต้องการจะตกปลาแฮลิบัตต์ตั้งแต่แรก แต่เธอก็มีเหตุผลของเธอ เธอจะเป็นผู้ชนะในการแข่งขันนี้! และเธอก็ทำสำเร็จ ขณะที่เราเช็คเอาท์กับกัปตันที่โอลาสกานัน เราได้เล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและวิธีที่เราจับปลาได้ แม้ว่าจะไม่ใช่ผู้ชนะอย่างเป็นทางการในตอนที่เราจากกัปตันไปในวันนั้น แต่ปลานั้นก็ใหญ่พอที่จะดึงดูดความสนใจของเขาได้ และแน่นอนว่ามันเป็นผู้ชนะในที่สุด

คุณอาจคิดว่าเรื่องปลาตัวใหญ่ของเราหรือของผมควรจะพูดว่าเป็นเรื่องราวปลาตัวใหญ่ของเดรนด้าซึ่งได้จบลงตรงนี้ ผมรู้ว่าผู้คนจะคิดว่าเธอแค่อีโก้ แต่ถ้ามันเกิดขึ้นสองครั้งแล้วละ? ประมาณห้าปีต่อมา เดรนด้ากับผมได้เชิญศิษยาภิบาลซึ่งเป็นเพื่อนของเราไปตกปลาปลาแซลมอนที่โอลาสก้า เราไม่ได้กลับไปอีกเลยตั้งแต่เราไปเที่ยวด้วยรถบ้านเคลื่อนที่กับครอบครัว และพยายามหาข้ออ้างที่จะกลับไปอีกครั้งตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เราเช่ารถบ้านเคลื่อนที่อีกครั้งและวางแผนที่จะไปตกปลาปลาแซลมอนเนื่องจากมีปลาแซลมอนพันธุ์ซอคอย (เรียกอีกอย่างว่าแซลมอนแดง-ผู้แปล) อุดมสมบูรณ์ ขณะที่เรากำลังจับปลาแซลมอน บทสนทนาก็ดำเนินไปถึงการตกปลาแฮลิบัตต์และปลาของเดรนด้า เพื่อนเราไม่เคยตกปลาแฮลิบัตต์มาก่อน เราก็เลยพูดว่า “งั้นไปกันเถอะ” เราตัดสินใจว่าเราต้องการกลับไปจุดเดิมและกัปตันเข้าเหมาลำคนเดิมหากเขายังทำธุรกิจอยู่

ขณะที่เราขับรถไปยังตำแหน่งที่เขาเคยอยู่ เราเห็นว่าเขาไม่อยู่ที่นั่น

แล้วและคิดว่าเราอาจต้องใช้กับตันคนอื่น ก่อนทำเช่นนั้น เราคิดว่าเราแค่ตรวจสอบอินเทอร์เน็ตเพื่อดูว่าเราพบชื่อของเขาหรือไม่ เพราะเราจำชื่อเรือหรือบริษัทของเขาไม่ได้ หลังจากค้นหาอยู่พักหนึ่ง เราก็พบสำเนาบทความในหนังสือพิมพ์ที่เล่าเรื่องปลาของเดรนด้าพร้อมรูปภาพของเธอเมื่อ 5 ปีก่อน ซึ่งได้กล่าวถึงเรือและชื่อบริษัท ดังนั้นด้วยความรวดเร็วในการโทรหา เราจึงสามารถติดต่อและเตรียมการในสิ่งต่างๆ ได้ บริษัทยังคงดำเนินกิจการอยู่แต่ได้ย้ายสถานที่ประกอบธุรกิจออกไปประมาณห้าไมล์

เมื่อเราเข้าไปถึงร้าน ผู้หญิงที่อยู่โต๊ะผู้ซึ่งเป็นภรรยาของกับตันและเป็นเจ้าของกิจการได้เงยหน้าขึ้นมองและพูดว่า “ผู้ชนะปลาแฮลิบัต!” เราสนทนากันอย่างสนุกสนานอยู่สักครู่ถึงเรื่องปลาแฮลิบัตตัวใหญ่และสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เศรษฐกิจถดถอย และธุรกิจไปได้ไม่ค่อยดีนัก เธอบอกว่าผู้คนไม่ได้เดินทางและใช้เงินไปกับการตกปลาเหมือนที่เคย และสามีของเธอก็ท้อใจ เราทำให้เธอนึกถึงเรื่องของอาณาจักร และเธอบอกว่าสามีของเธอไม่สนใจที่จะรับใช้พระเจ้า

เมื่อเราขึ้นเรือ เขาก็จำเดรนด้าและปลาตัวใหญ่ได้เช่นกัน เดรนด้าเดินเข้าไปหาเขาและถามไถ่ว่าการตกปลาเป็นอย่างไรบ้าง และเขาบอกว่าพวกเขาจับได้แต่ปลาตัวเล็กเมื่อเทียบกับตัวที่เธอจับได้ในการแข่งขันนั้น แต่เขาบอกว่าปลาตัวใหญ่ไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณนี้เพราะมันตื่นเกินไป เขาอธิบายต่อไปว่าสาเหตุที่เขาย้ายสถานที่ประกอบธุรกิจก็เพราะที่ที่เขาเคยตกปลาและที่ที่เดรนด้าชนะการแข่งขันเป็นที่ที่น้ำลึกกว่าแต่เต็มไปด้วยปลาฉลาม ฉลามจะมาแย่งชิงเหยื่อก่อนที่จะเหยื่อจะลงไปที่ก้นทะเล ทำให้ต้องใช้เหยื่อและใช้เวลามากเกินไป

เราจึงถามว่าพวกเขาจับปลาได้ตัวขนาดไหนในพื้นที่ใหม่นี้ และเขาบอกว่าเขาไม่เคยเห็นปลาขนาดใหญ่กว่า 20 ถึง 30 ปอนด์ในหนึ่งเดือนเลย เดรนด้าจึงมองดูเขาและพูดว่า “เออละ ดิฉันจะจับปลาตัวใหญ่ในวันนี้ ตัวใหญ่ที่สุดที่คุณเคยเห็นมาพักหนึ่งแล้ว เพื่อคุณจะได้รู้ว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ”

แต่เขาก็ล้อเลียนเธอตลอดทั้งวัน เราจับปลาได้หนัก 20 ปอนด์เหมือนกับกัปตันบอก และตลอดวันกัปตันก็เหน็บแนมเดรนด้าเรื่อง “ปลาตัวใหญ่” ที่เธอกำลังจะจับ ซึ่งนี่มันซ้ำกับทริปที่แล้ว

ในตอนท้ายของวัน กัปตันบอกให้เราหมุนเสาทั้งหมด และเดรนด้าไม่สนใจ โดยบอกว่าเธอต้องการเวลาเพียงหนึ่งหรือสองนาทีก่อนจะจับปลาตัวใหญ่อีกครั้งที่กัปตันรอสักครู่แล้วบอกเธอว่าเขาต้องไป ตอนนั้นเองที่ไม้ค้ำของเธอจุ่มลง และเพื่อให้เรื่องยาวนี้ได้สั้นลง เธอจับปลาหนัก 70 ปอนด์ได้ กัปตันก็ประหลาดใจอีกครั้ง

เมื่อเราไปที่ร้านอาหารหลังจากตกปลาแล้ว เราได้พูดคุยกับกัปตัน เขาเหลาะแหละซึ่งกำลังรับประทานอาหารเช้าอยู่ที่นั่นด้วย เมื่อเขาได้ยินว่าเดรนด้าจับปลาน้ำหนัก 70 ปอนด์ได้ เขาแทบไม่อยากจะเชื่อ คุณไปตกปลาที่ไหน? อยู่ไกลแค่ไหน? เขาอยากรู้ว่าเราจับปลาตัวใหญ่ได้ที่ไหน หลังจากที่เรากลับจากร้านอาหาร เราก็ก็นั่งรถไปอีกครั้งและเซ็นชื่อเพื่อส่งปลากลับบ้าน

ก่อนที่จะเร่จากลากัปตันเรือเซาท์เฮมาล้า เรามีโอกาสอีกครั้งที่จะแบ่งปันเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า ผมมองไปที่กัปตันและพูดว่า “คุณจำเป็นต้องรู้ให้ได้ว่าเธอจับปลาสองตัวนั้นได้อย่างไร กฎแห่งอาณาจักรใช้ได้กับเรื่องการเงินเช่นเดียวกัน” คราวนี้เราได้รับความสนใจจากเขา และอย่างน้อยเขาก็สนใจ เราให้หนังสือของผมเรื่อง “แก้ปัญหาสารพันการเงิน” (*Fixing the Money Thing*) ไว้กับเขาแล้วจากไป

ปลาสองตัวนี้เป็นผลมาจากความบังเอิญหรือเป็นผลมาจากกฎแห่งอาณาจักร? คุณสามารถตัดสินใจได้ แต่เดรนด้าและผมได้ตัดสินใจมานานแล้ว จากทริปตกปลา การปลดหนี้ หรือการเยียวยารักษา ประสบการณ์ของเรากับอาณาจักรของพระเจ้านำตื้นตันและได้เปลี่ยนชีวิตเรา คนอื่นๆ ก็ได้รับประสบการณ์เรื่องอาณาจักรด้วยเช่นกัน นี่คือการจดหมายจากหญิงคนหนึ่งที่ได้ยินเรื่องราวของเดรนด้า

สวัสดีแกรีและเดรนด้า

ดิฉันคิดว่าหลังจากอ่านหนังสือของคุณเรื่องที่เตรนด้าจับปลาแฮลิบัตได้ ดิฉันก็ควรแบ่งปันเรื่องปลาของดิฉันกับคุณด้วย เมื่อเร็วๆ นี้เราได้พาครอบครัวไปพักผ่อนที่หาดโกโก้, แหลมคานาเวอร์ล (Cocoa Beach/Cape Canaveral) รัฐฟลอริดา โรเบิร์ต สามีของดิฉันต้องการออกเรือไปหาปลาในทะเลลึกและหวังว่าจะได้ปลากลับมาบ้านที่โคโลราโด เราวางแผนการเดินทางมาสองสามเดือนแล้ว ดังนั้นเมื่อเขาบอกดิฉันว่าเขาต้องการไปตกปลา ดิฉันตื่นเต้นและพูดว่า “ไปกันเถอะ! แล้วมาเชื่อพระเจ้าสำหรับการตกปลาที่ยอดเยี่ยมครั้งนี้กันเถอะ!” ดิฉันถามบ๊อบว่ามีปลาอะไรบ้างให้เราจับในฟลอริดา จากปลาทั้งหมดที่เขาได้สาธยายให้ดิฉันฟัง ดิฉันเลือกที่จะอธิษฐานและเชื่อพระเจ้าว่าจะได้รับปลากะพงแดงยักษ์

วันนั้นมาถึงและเรากำลังรอรับคำแนะนำจากกัปตันเรือและลูกเรือ ดิฉันเคยสารภาพความเชื่อที่กำลังจะจับปลากะพงแดงยักษ์ ดังนั้นความตื่นเต้นของดิฉันจึงเพิ่มขึ้นเมื่อกัปตันพูด ดิฉันรู้สึกผิดหวังที่ได้ยินกัปตันบอกว่าตอนนี้ปลาชนิดเดียวที่เราไม่สามารถจับได้คือปลากะพง ปลาหินหมา และปลากะพงแดง! โอ้ ดิฉันคิด ยังเหลืออะไรให้เชื่ออีกไหม?

ดิฉันจะไม่พลาดโอกาสนี้ในการสร้างความเชื่อของดิฉัน ดิฉันทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อเรื่องปลากะพงแดงยักษ์ และไม่ว่าจะเป็นอย่างไร ข้าพระองค์จะจับได้หนึ่งตัวและนำปลาชนิดนั้นกลับบ้าน!

ขณะอยู่บนเรือ ดิฉันหันไปหาราเซล ลูกสาววัย 8 ขวบของดิฉันและพูดว่า “จำไว้ว่าลูกสามารถอธิษฐานและเชื่อพระเจ้าได้ว่าลูกจะจับปลาได้ในวันนี้ ลูกเชื่อไหมจ๊ะ?” เธอยิ้มและส่ายหัวขึ้นด้วย ดิฉันพูดให้กำลังใจลูกสาววัย 21 ปี จอร์แดน เธอมองดิฉันด้วยความประหลาดใจ แต่ก็ตอบตกลง ดิฉันมองไปที่บ๊อบแล้วพูดว่า “เชื่อเถอะ

ว่าจะจับตัวใหญ่ได้!”

ไม่กี่ชั่วโมงผ่านไปและไม่มีอะไรมากระทบกับสายของเราที่ค้างอยู่ ทันใดนั้น สายของราเซลก็กระตุก และเธอก็ตื่นเต้นมาก เธอร้องเรียกพ่อให้ช่วย ไม่กี่นาทีต่อมา พวกเขาถึงฉลามแอตแลนติกขึ้นมา! ว้าว ราเซลมีความเชื่อแล้ว! ดังนั้นเราจึงขึ้นชมเธอ ช่างเก่งเสียจริงๆ!

ดิฉันจำได้ได้ว่าช่วงแรกนั้นดิฉันเริ่มคิดว่าดิฉันอาจจะไม่ได้ปลาอะไรเลย แต่ดิฉันได้หยุดความคิดนั้นไว้และสารภาพความเชื่อว่ดิฉันได้ปลาแล้ว ดิฉันนั่งลงและปล่อยให้คลายความกังวลและได้ยินพระเจ้าตรัสว่า “ถ้าเจ้าคลายความกังวลและให้เรานำเป็นผู้นำปลามาให้เจ้า เจ้าจะได้ปลานั้น” ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่ใช่คนประเภทที่จะเป็นชาวประมงได้ ดังนั้นดิฉันจึงไม่สามารถพึ่งพาทักษะของตัวเองได้ ดิฉันนั่งลงและหายใจเข้าลึกๆ ด้วยความมั่นใจในพระเจ้าและรอคอย ประมาณ 20-30 นาทีต่อมา สายของดิฉันมีปัญหาเล็กน้อย อย่างน้อยดิฉันคิดว่ามีปัญหา แต่กลับกลายเป็นปลาอย่างแน่นอน

สามีของดิฉันเริ่มสอนดิฉัน จากนั้นกับตันก็เข้ามาทำแบบเดียวกัน เขาบอกดิฉันขณะที่ดิฉันกำลังตกปลาตัวใหญ่ว่า ดิฉันน่าจะได้ปลากระพงยักษ์อยู่ที่ปลายสาย ดิฉันประหลาดใจมากที่เขารู้ว่ามันคือปลาอะไรก่อนที่จะมองเห็นปลานั้น! แน่แน่นอนว่าในขณะที่ดิฉันหมุนรอกและดึงต่อไป ปลากระพงแดงยักษ์หนัก 20 ปอนด์ของดิฉันก็ได้ขึ้นมาจากผิวน้ำ! ดิฉันขอบคุณพระเจ้าด้วยความยินดีและตื่นเต้นมาก ดิฉันรู้ว่าดิฉันมีความก้าวหน้าในระบบความเชื่ออย่างมาก ดิฉันนึกถึงความเชื่อของเดรณด้าอยู่เสมอและคิดว่าดิฉันจะสามารถมีความศรัทธาและความเชื่อแบบนั้นได้ ดิฉันเพียรพยายามและมันก็ได้ผล

ขอบคุณสำหรับพันธกิจของคุณและสำหรับการเขียนหนังสือซึ่งรวมถึง “การล่าศรัทธา” (*The Faith Hunt*) ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณพระเจ้าและพันธกิจของคุณที่ช่วยให้ดิฉันได้เคลื่อนเข้าสู่

พระพรที่มากขึ้นกว่าเดิม ดิฉันตั้งตารอนาคตด้วยความเชื่อและความ
ตื่นตัวมากขึ้นกว่าเดิม ดิฉันรู้ว่าประสบการณ์นี้ช่วยครอบครัวเราได้
มากเพียงใด!

ด้วยความจริงใจ

เอสที

บทที่ 5

ใครเป็นคนเลือก?

ในเรื่องก่อนหน้านี้ เราได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้ทำให้สิ่งต่างๆ เกิดขึ้นในแผ่นดินโลก ไม่ว่าจะเป็นสุนัข, ปลา, เงินเพื่อไถ่ถอนหนี้บ้าน การมีเงินมาจ่ายค่ารถยนต์และบ้านที่เราต้องการในชีวิต ช่วยชีวิตเด็กสามคนและอื่นๆ อีกมาก เรื่องราวทั้งหมดนี้เกิดขึ้นโดยอาณาจักรของพระเจ้า หรือให้ผมทำให้เป็นเรื่องส่วนตัวมากขึ้น อาณาจักรของพระเจ้าของเรา! เราไม่ควรแปลกใจเพราะอาณาจักรของพระองค์ยิ่งใหญ่เกินกว่าจะประเมินได้

2 เปโตร 1:3ก กล่าวว่า:

*ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ได้ประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่เรา
ที่จะดำเนินชีวิตในทางพระเจ้า*

ในเรื่องราวทั้งหมดที่เราเห็นมา ผมอยากถามคำถามที่สำคัญมาก “ใครเป็นคนเลือกให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น?” ผมหมายความว่าพระเจ้าทรงประทานสุนัขให้กับคริสเตนอย่างกะทันหัน หรือประทานปลาตัวนั้นให้กับเดรนด้าภรรยาของผมโดยกะทันหันหรือ? หรือเป็นเพียงเหตุการณ์ที่พระเจ้าผู้มีอำนาจสูงสุดได้ตัดสินใจทำเพื่อเราอย่างนั้นหรือ? หรือมีเหตุผลอื่นที่มาก

กว่านี้ที่ทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น? ผมคิดว่าคำตอบนั้นทำให้ทุกคนตกใจ ผมก็ตกใจมาแล้ว

เพื่อตอบคำถามนั้น ลองดูเรื่องราวในพระคัมภีร์จาก ลูกา 8

ขณะพระเยซูเสด็จไปผู้คนเบียดเสียดพระองค์แน่นขนัด ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่งตกเลือดเรื้อรังมาสิบสองปีแล้ว แต่ไม่มีใครรักษานางให้หายได้ นางมาข้างหลังพระองค์และแตะชายฉลองพระองค์ ทันใดนั้นเลือดก็หยุดไหล พระเยซูตรัสถามว่า

“ใครแตะต้องเรา?” คนทั้งปวงต่างก็ปฏิเสธ เปโตรทูลว่า “พระอาจารย์ ผู้คนรุมล้อมเบียดเสียดพระองค์” แต่พระเยซูตรัสว่า “มีคนเดียวที่เราารู้ว่าฤทธิ์อำนาจชานออกจากตัวเรา”

ฝ่ายหญิงนั้นเห็นว่าไม่อาจหลบเลี่ยงไปได้ก็กลัวจนตัวสั่นและเข้ามาหมอบลงแทบพระบาท นางกราบทูลพระองค์ต่อหน้าคนทั้งปวงถึงสาเหตุที่แตะต้องพระองค์และที่นางหายโรคทันที

พระองค์จึงตรัสกับนางว่า “ลูกสาวเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค จงกลับไปด้วยสันติสุขเถิด”

— ลูกา 8:42-48

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นชัดเจนมากกว่าพระเยซูถูกเบียดเสียดจากทุกด้าน แม้แต่เปโตรก็ยังประหลาดใจกับคำถามของพระเยซูที่ว่า “ใครแตะต้องเรา?” ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ ผมอยากรู้และผมจำเป็นต้องรู้ให้ได้ว่าทำไมหญิงคนนี้ถึงได้รับการรักษา และไม่มีใครอื่นได้รับการรักษาเหตุใดการเจิมจึงลบล้างโลหิตที่เธอเท่านั้น และไม่ไหลไปถึงคนอื่นๆ ที่แตะต้อง

พระองค์ในขณะนั้น คำตอบอยู่ที่นี้แล้ว แต่ก่อนจะตอบคำถามนั้น เรามาลองอีกข้อหนึ่งก่อน พระเยซูจงใจรับใช้แต่เธอหรือไม่? พระองค์ทรงวางพระหัตถ์บนเธอหรือไม่? คำตอบคือไม่ใช่ อันที่จริงแล้ว พระเยซูไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเธออยู่ที่นั่น พระองค์จึงต้องถามว่าใครเป็นผู้ปลดปล่อยการเจมนี้อะไรเพราะพระองค์ไม่ได้เห็นเธอ แล้วใครละที่ทำให้ให้เธอหายเป็นปกติในวันนั้น?

ขอถามอีกแบบหนึ่งนะครับ พระเจ้าเลือกที่จะรักษาเธอในขณะนั้นหรือเป็นการตัดสินใจของเธอเองที่จะรับจากพระเจ้า? นี่เป็นคำถามที่สำคัญเนื่องจากผู้คนจำนวนมากกำลัง “รอ” ให้พระเจ้าทำบางสิ่งในชีวิตของพวกเขา ผมเชื่อว่าข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเธออยู่ที่นั่นซึ่งนั่นเป็นการพิสูจน์ว่าเธอเป็นผู้ตัดสินใจเลือกที่จะรับ ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจของพระเยซูที่จะรักษาเธอ

ตอนนี้ นี่เป็นการเปิดเผยที่สำคัญอย่างยิ่ง นั่นคือพระเจ้าไม่ได้สู้เพื่อรักษาใครบางคนและไม่รักษาใครบางคน พระองค์ได้ทรงให้เราทุกคนเข้าถึงการรักษาโดยสถานะทางนิตินัยในอาณาจักรของพระองค์แล้ว ดังนั้น ในความเป็นจริงแล้ว เราเป็นคนเลือก แต่ผมอยากรู้ว่าเธอจะต้องฤทธิ์อำนาจนั้นได้อย่างไร? เธอ “ตัดสินใจ” ที่จะรับอย่างไร? พระเยซูได้บอกกับเราอย่างชัดเจนว่าเธอจะต้องสิทธิอำนาจแห่งอาณาจักรและฤทธิ์อำนาจนั้นได้อย่างไร พระองค์ตรัสว่า “ลูกสาวเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค จงกลับไปด้วยสันติสุขเถิด” ประโยคนี้บอกเราทุกอย่างที่เราต้องรู้และได้ตอบคำถามของเรา ว่าทำไมเธอถึงได้รับการรักษาและทำไมไม่มีใครได้รับการรักษาที่นั่นในวันนั้น ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ทางวิญญาณ เรามาเริ่มพิจารณาเรื่องราวนี้อย่างใกล้ชิดและดูว่าเราจะสามารถหาเบาะแสว่าทำไมเธอถึงได้รับการรักษา

ประการแรก พระเยซูทรงตรัสเรียกเธอว่า “ลูกสาวเอ๋ย” หมายความว่าเธอเป็นส่วนหนึ่งของชนชาติอิสราเอล นั่นหมายความว่าเธอมีพันธสัญญา

กับพระเจ้า หรือคุณอาจพูดได้ว่าเธอมีสิทธิทางนิตินัยในสวรรค์ในฐานะ

พลเมืองของชนชาติอิสราเอลที่จะได้รับจากพระเจ้า ข้อเท็จจริงนี้ไม่ใช่เหตุผลเดียวที่ทำให้เธอได้รับ เพราะทุกคนในวันนั้นที่เบียดเสียดพระเยซูก็มีความชอบธรรมทางนิตินัยเช่นเดียวกัน ต้องมีอย่างอื่นที่ทำให้ฤทธิ์อำนาจไหลออกมา พระเยซูได้บอกเราถึงเหตุผลที่ชัดเจนถึงสิ่งที่ทำให้เธอได้รับเป็นการส่วนตัว พระองค์ตรัสว่าความเชื่อของเธอนั้นทำให้เธอได้รับการ

ดังนั้นตอนนี้เราจึงรู้เหตุผลที่เธอได้รับการรักษาแล้ว ประการแรกเป็นสิทธิทางนิตินัยที่เธอจะได้รับเนื่องจากเธอเป็นบุตรธิดาของอับราฮัม และประการที่สอง ความเชื่อของเธอเป็นสวิตช์ที่ทำให้ฤทธิ์อำนาจนั้นไหลเข้าสู่ร่างกายของเธอเองในชั่วขณะนั้น ข้อเท็จจริงที่ว่าเธอเป็นบุตรธิดาของอับราฮัม หมายความว่าเธอยืนอยู่ต่อหน้าสวรรค์ภายใต้พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงให้ไว้กับอับราฮัม เปรียบได้กับการไฟฟ้าที่ได้เปิดไฟฟ้าและไฟก็วิ่งตามสายเข้าสู่บ้านของคุณ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าไฟของคุณได้ถูกเปิดให้สว่างแล้ว คุณต้องจำเป็นต้องเปิดสวิตช์ด้วยเพื่อให้ไฟสว่างขึ้น ตอนนี้สิ่งที่เราต้องหาคือสวิตช์อยู่ตรงไหน หรือสวิตช์คืออะไร พระเยซูเรียกสิ่งนี้ว่าความเชื่อของเธอ แต่ความเชื่อคืออะไรและผมจะเปิดสวิตช์นี้ได้อย่างไร นี่เป็นคำถามสำคัญที่ต้องตอบ

ความเชื่อคืออะไร?

ความเชื่อเป็นคำที่คริสเตียนใช้อย่างหลวมๆ และผมเชื่อว่าหลายคนแม้ไม่ใช่คนส่วนใหญ่ก็ไม่ว่าความเชื่อคืออะไร, เหตุใดจึงมีความจำเป็น, รู้ได้อย่างไรว่าพวกเขามีความเชื่อ และจะพบความเชื่อได้อย่างไร หากความเชื่อคือสวิตช์ที่รักษาหญิงคนนี้ เราก็น่าจะต้องพิจารณาความเชื่ออย่างใกล้ชิด! เราพบนิยามของความเชื่อใน โรม 4:18-21 โอ้ ผมรู้ว่าคุณกำลังคิดอะไรอยู่ “ไม่ใช่ซะ แกรี่ ฮีบรู 11:1 ต่างหากคือนิยามความเชื่อของเรา”

ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจในสิ่งที่เรามอง

ไม่เห็น

— ฮีบรู 11:1

ใช่ นั่นเป็นคำตอบแบบดั้งเดิม แต่ถ้าคุณดูที่พระคัมภีร์ ฮีบรู 11:1 กำลังบอกเราถึงประโยชน์ของความเชื่อ แท้ที่จริงแล้วยังไม่ใช่นิยามของความเชื่อ ผมเชื่อว่าข้อพระคัมภีร์ในพระธรรมโรมจะทำให้เราเห็นภาพชัดเจนว่าความเชื่อคืออะไร

ทุกๆ ที่ไม่น่าจะมีความหวังใดๆ อับราฮัมก็ยังเชื่อ เพราะเขามีความหวัง เขาจึงได้เป็นบิดาของหลายชนชาติ เหมือนที่ได้ตรัสกับเขาไว้แล้วว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะเป็นเช่นนั้นแหละ” ความเชื่อของเขาไม่ได้ถดถอยเลยเมื่อเขาเผชิญกับความจริงที่ว่าร่างกายของเขาเหมือนได้ตายไปแล้ว เพราะเขามีอายุร่ำรวยปีแล้ว และความจริงที่ว่าซาราก็ไม่สามารถมีบุตร กระนั้นเขาก็ไม่ได้หวั่นไหวกลางแครงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่มันคงในความเชื่อและถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เพราะเชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้

— โรม 4:18-21

มาทำความเข้าใจกับฉากของเรื่องนี้กัน อับราฮัมและซาร่าที่ไม่สามารถมีลูกได้ ผมไม่ได้หมายความว่าพวกเขามีปัญหาในการตั้งครรภ์และควรพยายามต่อไป ผมหมายความว่าพวกเขามีอายุเกือบ 100 ปีแล้ว และมันก็จบลงแล้ว ร่างกายของพวกเขาไม่สามารถมีลูกได้ มันเป็นไปได้ แต่พระเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่าจะมีลูก แม้ว่าในธรรมชาติจะเป็นไปไม่ได้ก็ตาม พระคัมภีร์บอกว่าอับราฮัมเชื่อมั่นว่าพระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจที่จะทำตามสิ่งที่พระองค์ตรัส ทุกๆ ที่ข้อเท็จจริงโดยธรรมชาติระบุไว้คนละเรื่อง ต่อไปนี้เป็นนิยามของความเชื่อของ

ความเชื่อคือความแน่ใจใน สิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจใน สิ่งที่เรามองไม่เห็น

– ฮีบรู 11:1

เรานั้นคือ “เชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้” ผมขอกล่าวดังนี้ด้วยข้อตกลงกับสวรรค์ ไม่เพียงด้านจิตใจเท่านั้น แต่เชื่อมั่นอย่างเต็มที่จิตใจของเราจึงพักสงบและเชื่อมั่นถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ ทั้งๆที่ ดินแดนฝ่ายธรรมชาติบ่งบอกเป็นอย่างอื่น

นิยามของเราเกี่ยวกับความเชื่อ

ความเชื่อคือความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในสิ่งที่พระเจ้าตรัส! นั่นคือทั้งจิตใจและความคิดของเราได้ตกลงกับสวรรค์ หัวใจของเราเชื่อมั่นและมั่นใจอย่างเต็มที่ และพักสงบ

เหตุใดจึงจำเป็นต้องมีความเชื่อ

ทำไมพระเจ้าไม่สามารถรักษาทุกคนในโรงพยาบาลเมื่อพระองค์ประสงค์? ทำไมพระองค์ถึงหยุดสงครามไม่ได้? เหตุใดพระองค์จึงส่งทูตสวรรค์มาประกาศข่าวประเสริฐแก่เราไม่ได้? ผมแน่ใจว่าคุณเคยได้ยินคำถามเหล่านี้ทั้งหมดมาก่อน คำตอบคือพระองค์ไม่สามารถทำได้ ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่มีความสามารถที่จะทำเช่นนั้น แต่พระองค์ไม่มีอำนาจหรือสิทธิอำนาจในการทำเช่นนั้น “แกรี คุณกำลังจะบอกว่าพระเจ้าไม่สามารถทำทุกอย่างที่พระองค์มีพระประสงค์หรือ?” ผมรู้ว่าตอนนี้ฟังดูแปลกสำหรับคุณ แต่ลองมาดูที่พระคัมภีร์เพื่อหาคำตอบนี้

แต่มีผู้กล่าวยืนยันไว้ตอนหนึ่งว่า

“มนุษย์เป็นใครหนอ พระองค์จึงทรงพะวงถึง? บุตรของมนุษย์เป็นผู้ใด พระองค์จึงทรงห่วงใยดูแล? พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงสวมมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติให้แก่เขา และทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าของเขา”

ในการทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น พระเจ้าไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ในขณะนี้เรายังไม่เห็นว่าคุณสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

— ฮีบรู 2:6-8

เราสามารถเห็นได้จากพระคัมภีร์นี้ว่าพระเจ้าประทานกรอบแห่งอำนาจทางนิதியที่สมบูรณ์แบบให้แก่มนุษย์ทั่วทั้งแผ่นดินโลกเมื่อเขาได้รับการทรงสร้าง ณ ที่แห่งนี้ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่อยู่ภายใต้กรอบแห่งอำนาจของเขา เขาปกครองอาณาจักรนี้ด้วยกรอบแห่งอำนาจและสิทธิอำนาจอันเด็ดขาดนี้ ความสามารถของเขาในการปกครองด้วยสิทธิอำนาจนั้นได้รับการรับรองจากการปกครองได้แต่งตั้งเขาไว้ที่นี่ โดยปกติแล้ว เขาปกครองด้วยสิทธิอำนาจที่ได้รับการมอบหมายจากอาณาจักรของพระเจ้า เขาสวมมงกุฎของการปกครองซึ่งเป็นตัวแทนของพระสิริของพระเจ้า การเจิมและตำแหน่งแห่งพระเกียรติที่เขาได้รับ

เพื่อให้เห็นภาพที่ภาพทั้งดงามว่ามีลักษณะอย่างไร ให้นึกถึงกษัตริย์โดยทั่วไป แม้ว่าพระองค์จะเป็นมนุษย์ธรรมดาและไม่ได้มีอำนาจที่แท้จริงในตัวตนของพระองค์ แต่พระองค์สวมมงกุฎซึ่งบ่งบอกว่าพระองค์ไม่ได้เป็นตัวแทนของตัวพระองค์เองเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงอาณาจักรและการ

ปกครองทั้งหมดด้วย คำพูดของเขามีสิทธิอำนาจเนื่องจากได้รับการรับรองด้วยสิทธิอำนาจและทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดของการปกครองและของอาณาจักรที่เขาเป็นตัวแทน

หากคุณนึกถึงนายอำเภอที่กำลังการจราจร เขาจะหยุดรถบรรทุกหัวลากขนาดใหญ่ด้วยคำสั่งว่า “หยุดในนามของกฎหมาย” ใช่แล้ว รถบรรทุกใหญ่กว่าผู้ขายมาก และผู้ขายเองก็ไม่ใช่ว่าต่อสู้ของรถบรรทุก แต่รถบรรทุกก็หยุด รถไม่ได้หยุดเพราะขายคนนั้น แต่เพราะตราซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลที่ขายคนนั้นสวมใส่ ในกรณีนี้รัฐบาลเป็นใหญ่กว่าคนที่สวมตรา สำหรับคนขับรถบรรทุกแล้ว เขาไม่ได้กลัวขายคนดังกล่าว แต่เขามีความกลัวเกรงต่อรัฐบาลที่ขายคนนั้นเป็นตัวแทนอยู่ ทำให้รถบรรทุกจึงต้องหยุด เช่นเดียวกับที่นี้ อาตัมปกครองทุกสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในแผ่นดินโลก อำนาจและการปกครองของพระเจ้า ซึ่งแสดงด้วยมงกุฎแห่งสง่าราศีและพระเกียรติทำให้มนุษย์มั่นใจได้ว่าคำพูดของเขานั้นปกครองในนามของอาณาจักรของพระเจ้า

เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องสังเกตว่าเมื่ออาตัมสูญเสียความสามารถในการปกครองโลกโดยการทรยศต่อการปกครองของพระเจ้า เขาก็สูญเสียมงกุฎไป แผ่นดินโลกได้เป็นมลทินและเปลี่ยนไป ความตายเข้าสู่แผ่นดินโลก และบัดนี้ซาตานมีสิทธิอำนาจ

นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าต้องใช้คนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้อำนาจตามน้ำพระทัยของพระองค์ในชีวิตของมนุษย์

และอิทธิพลทางนิติบัญญัติในกิจการของมนุษย์ จำเป็นอย่างยิ่งที่คุณจะต้องเข้าใจด้วยว่ามนุษย์ยังคงเป็นผู้ปกครองที่ถูกต้องทางนิติบัญญัติเหนือแผ่นดินโลกตามที่พระเจ้าทรงตั้งเขาไว้ แต่บัดนี้เขาไม่มีสิทธิอำนาจปกครองฝ่ายวิญญาณอย่างที่เคยมี

แม้แต่ในยามที่เขาล้มลง เขายังคงได้ดูแลโลกนี้ ใช่แล้ว เขาไม่มีมงกุฎแห่งการปกครองของพระเจ้ารับรองอีกต่อไป เขาไม่มีสิทธิอำนาจที่จะปกครองด้วย

อำนาจและพระเกียรติอีกต่อไป เขาได้สูญเสียตำแหน่งแห่งเกียรติศักดิ์ศรีของเขาไป แต่เขายังคงเป็นประตูทางนิตินัยเพียงประตูเดียวที่นำสู่แผ่นดินโลก นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าต้องใช้คนที่เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ในชีวิตของมนุษย์ ในทำนองเดียวกัน ชาตานใช้ผู้ที่ได้รับการตลใจจากวิญญาณชั่วเพื่อมีอิทธิพลต่อแผ่นดินโลกตามแผนการของมันที่มีต่อมนุษย์ หลักการของขอบเขตแห่งอำนาจของมนุษย์ที่มีต่อโลกนี้มีความสำคัญต่อความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับกฎแห่งอาณาจักร และเมื่อคุณได้เข้าใจแล้ว หลักการนี้จะช่วยตอบคำถามทางฝ่ายวิญญาณมากมายที่คุณอาจมีในอนาคตว่าทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น หรือทำไมสิ่งนี้จึงไม่เกิดขึ้น

คุณอาจพูดว่า “แต่ผมคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของโลกและรวมถึงทุกสิ่งที่เป็นของพระองค์ไม่ใช่หรือ?” ใช่ทีเดียว เป็นเช่นนั้น ผมหวังว่าตัวอย่างนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจสิ่งที่ผมพูดถึง ถ้าผมให้คุณเช่าบ้านที่ผมเป็นเจ้าของอยู่ แม้ว่าผมจะเป็นเจ้าของบ้านตามกฎหมายก็ตาม แต่ผมก็ต้องยกสิทธิ์ตามกฎหมายที่จะแะมาได้ทุกเมื่อที่ต้องการให้คุณ ส่วนใหญ่แล้วในสัญญาเช่ามักจะมีข้อกำหนดที่ระบุเวลาเพื่อให้ผู้ให้เช่าสามารถเข้าไปในสถานที่เช่าได้อย่างถูกกฎหมาย เช่น เพื่อจัดการกับเหตุฉุกเฉินหรือเพื่อทำการซ่อมแซม และแจ้งเตือนจำนวนเงินที่ต้องจ่ายให้ทราบล่วงหน้า หากผมพยายามเข้าไปในบ้านนอกเหนือข้อตกลงนี้จะถือว่าเป็นการผิดข้อตกลงและเป็นการบุกรุก แม้ว่าผมจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินนี้ก็ตาม หากผมละเมิดกฎที่ระบุไว้ในสัญญาเช่านั้น ผมก็อาจถูกบังคับให้ออกจากสถานที่นั้นแม้ว่าผมจะเป็นเจ้าของก็ตาม นี่แสดงให้เห็นว่าเหตุใดชาตานจึงต้องผ่านทางอาดัมเพื่อเข้าถึงยังแผ่นดินโลก มีเพียงอาดัมเท่านั้นที่มีกุญแจนี้! ชาตานต้องเข้าผ่านทางประตูนี้และเป็นอาดัมนั่นเอง ถ้าชาตานพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่เข้าผ่านทางอาดัม มันจะถูกบังคับด้วยกฎนี้เพื่อให้มันออกไป

มารนำพระองค์ขึ้นไปยังที่สูงและสำแดงให้พระองค์เห็นอาณาจักร

ทั้งหมดของโลกในคราวเดียว และทูลพระองค์ว่า “สิทธิอำนาจและความโอ้อำนาจการทั้งหมดนี้เราจะยกให้ท่าน เพราะสิ่งเหล่านี้ได้ถูกมอบไว้แก่เราแล้วและเราจะยกให้ใครก็ได้ตามใจชอบ ฉะนั้นหากท่านนมัสการเรา ทั้งหมดนี้จะเป็นของท่าน”

— ลูกา 4:5-7

คุณสามารถเห็นในข้อนี้ว่าซาตานอ้างว่าสิทธิอำนาจและความรุ่งโรจน์ (ความมั่งคั่ง) ของอาณาจักรของมนุษย์ได้มอบให้แก่มันแล้ว ใครได้ให้อำนาจนี้แก่มัน? ผู้เดียวที่มีสิทธิอำนาจนั้นคืออาดัม! ดังนั้น พระเจ้าจึงไม่สามารถเข้ามายุ่งในกิจการของมนุษย์โดยไม่ผ่านช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมายได้ ถ้าพระองค์ทำเช่นนั้น ซาตานจะอ้างว่าเป็นการกระทำที่ผิดกติกาไม่ พระเจ้าจะต้องเข้าทางประตูเดียวกับที่ซาตานใช้เพื่อนำการปกครองและสิทธิอำนาจของพระองค์มาสู่แผ่นดินโลก และนั่นคือมนุษย์ แต่มีมนุษย์แบบนี้ด้วยหรือไม่?

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เคยตรัสกับอับราฮัมว่า “จงละบ้านเมืองของเจ้า วงศ์ตระกูลของเจ้า และครอบครัวบิดาของเจ้าเพื่อไปยังดินแดนที่เราจะล่ำแดงแก่เจ้า “เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าเลื่องลือ และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลกจะได้รับพรผ่านทางเจ้า”

— ปฐมกาล 12:1-3

อับราฮัมถูกเรียกว่าเป็นบิดาแห่งความเชื่อ เพราะเขาคือผู้ที่เปิดประตูแห่งแผ่นดินโลกสู่พระเจ้าเพื่อให้ทุกประชาชาติในโลกได้รับพรแน่นอนว่าเมื่อข้อนี้กล่าวถึงประชาชาติจะได้รับพรนั้นได้กล่าวถึงพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งต่อมาได้

ทรงเปิดทางให้การปกครองของพระเจ้าสามารถเข้าไปยังแผ่นดินโลกได้อย่างถูกกฎหมายอีกครั้งโดยความเชื่อของอับราฮัม ความเชื่อของอับราฮัมได้เปิดประตูที่ถูกกฎหมายสู่สวรรค์ซึ่งพระเจ้าได้ปิดตายมาก่อน บัดนี้ได้ถูกเปิดอีกครั้งผ่านทางข้อตกลงตามกฎหมาย (คือพันธสัญญา) กับอับราฮัมและเชื้อสายหรือทายาทของเขา

ฉะนั้นความเชื่อจึงเกิดขึ้นจากการได้ยินเรื่องราวนั้น และเรื่องราวที่ได้ยินนั้นคือพระวอนะของพระคริสต์
-โรม 10:17

ผมขอถอดความสิ่งที่ผมได้พูดไป การปกครองของสวรรค์สามารถเข้าถึงดินแดนโลกได้ผ่านทางชายหรือหญิงบนโลกเท่านั้นเพราะพวกเขามีกรอบอำนาจตามกฎหมายที่นั่น ความถูกต้องทางกฎหมาย นั้นจะบรรลุผลได้ก็ต่อเมื่อชายหรือหญิงมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในสิ่งที่พระเจ้าตรัส (นั่นคือความเชื่อ) โดยสิ้นเชิง

อีกวิธีหนึ่งทีกล่าวได้ว่าสวรรค์มีผลทางกฎหมาย ต่อชายหรือหญิงในแผ่นดินโลกที่ปรารถนาและเลือกที่จะอยู่ภายใต้การปกครองและสิทธิอำนาจของพระเจ้าเท่านั้น นี่จะเป็นหลักการเดียวกับที่ซาตานใช้เพื่อเข้ามายังแผ่นดินโลกโดยใช้อาดัมเป็นเครื่องมือ เขาโน้มน้าวให้อาדםเชื่อว่าพระเจ้าไม่สามารถไว้วางใจได้ และทำให้จิตใจของอาดัมออกห่างจากข้อตกลงกับพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ อาดัมจึงเลือกที่จะเชื่อซาตานและปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระเจ้า

นี่เป็นหลักการเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อนำการปกครองและสิทธิอำนาจของพระองค์กลับคืนแผ่นดินโลกผ่านทางอับราฮัม อับราฮัมเชื่อพระเจ้าและพระเจ้าทรงถือว่าข้อตกลงของเขาคือความชอบธรรมหมายความว่าข้อตกลงทางกฎหมายที่จำเป็นอยู่ที่นั่น ข้อตกลงนี้โดยทั้งสองฝ่าย คือพระเจ้าและอับราฮัมได้อนุญาตให้พระเจ้าทำสัญญาตามกฎหมาย

(พันธสัญญา) ในสถานที่ซึ่งรับประกันได้ว่าสวรรค์จะสามารถเข้าสู่แผ่นดินโลกได้ แต่สิ่งสำคัญที่ต้องสังเกตไว้คือข้อตกลงนี้มีผลเฉพาะกับอับราฮัมและทายาทของเขาเท่านั้น เครื่องหมายแห่งพันธสัญญานี้มอบให้กับทายาทของอับราฮัมทุกคน ซึ่งเป็นผู้เข้าสู่หนัด การขลิบเป็นการตัดหนังหุ้มปลายองคชาติออกจากอวัยวะเพศชาย เมื่อผู้ชายปลุกเมล็ดพันธุ์ของเขาในผู้หญิง เมล็ดพันธุ์ของเขาต้องผ่านอวัยวะเพศที่เข้าสู่หนัด ซึ่งประกาศต่อชาตानและบิดามารดาว่าเด็กคนนี้อยู่ต่อหน้าสวรรค์ในฐานะทายาทของข้อตกลงทางกฎหมายที่พระเจ้าและอับราฮัมได้วางไว้

อย่างไรก็ตาม ดังที่เราอ่านก่อนหน้านี้ ชายหรือหญิงแต่ละคน แม้ว่าจะมีข้อตกลงทางกฎหมายที่พร้อมอยู่แล้วสำหรับพวกเขา แต่ก็ยังต้องดำเนินตามข้อกำหนดทางกฎหมายนั้นด้วย คือมีใจที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้เพื่อจะได้เฟลิดเฟลินกับผลประโยชน์ของข้อตกลงที่พระเจ้าและอับราฮัมทำขึ้น ในสาระสำคัญของเรื่องนี้คือพันธสัญญาได้ถูกต่อสายไปที่บ้านของพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาจำเป็นต้องเปิดสวิตช์โดยการใช้ความเชื่อและการดำเนินชีวิตตามพระคำรัสของพระเจ้าในแต่ละบุคคลด้วย

เอาล่ะ ตอนนี้เรารู้แล้วว่าความเชื่อคืออะไร และทำไมความเชื่อจึงเป็นกฎที่จำเป็นต้องมี ตอนนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องรู้ว่าเราจะมีเชื่อได้อย่างไร และรู้ได้อย่างไรว่าเรามีความเชื่อแล้ว

เราจะได้รับความเชื่อได้อย่างไร?

นี่คือเงื่อนไข คุณไม่สามารถอธิษฐานขอให้มีความเชื่อได้ น่าแปลกใจไหม? ผมก็คิดอย่างนั้น

ฉะนั้นความเชื่อจึงเกิดขึ้นจากการได้ยินเรื่องราวนั้น และเรื่องราวที่

ไดยีนนั้น คือพระวณะของพระคริสต์

— โรม 10:17

ความเชื่อมาจากการไดยีนพระวณะของพระเจ้าได้อย่างไร? นั่นคือทั้งหมดที่มีหรือไม่? กระบวนการคืออะไร? แคไดยีนพระวณะก็เพียงพอแล้วสำหรับการพัฒนาความเชื่อในจิตวิญญาณของมนุษย์ใช่ไหม? เพื่อทำความเข้าใจว่าความเชื่อเกิดขึ้นได้อย่างไรและสิ่งที่ โรม 10:17 กำลังพูดถึงนั้น เราสามารถดูได้ที่มาระโก บทที่ 4 ถ้าคุณโยนพระคัมภีร์ของคุณขึ้นไปในอากาศ มันจะตกลงมาแล้วกางออกมาที่มาระโกบทที่ 4 ซึ่งมันเป็นบทที่สำคัญมาก! พระเยซูตรัสใน มาระโก 4:13 ว่าถ้าคุณไม่เข้าใจสิ่งที่พระองค์กำลังสอนในบทนี้ คุณก็จะไม่สามารถเข้าใจอุปมาอื่นๆ ในพระคัมภีร์ได้ บอกเลยว่านี่มันสำคัญมาก!

ทำไมบทนี้จึงสำคัญมาก? เป็นเพราะว่ามันบอกเราว่าสวรรค์เชื่อมต่อกับแผ่นดินโลกได้อย่างไร สวรรค์ได้รับความถูกต้องตามกฎหมายอย่างไรและเกิดขึ้นที่ไหน ไม่มีอะไรสำคัญต่อชีวิตของคุณมากไปกว่าการรู้ว่าทั้งบทนี้พูดถึงอะไร คุณอาจถามว่า“อาณาจักรของพระเจ้าทำงานอย่างไร?” ขอให้อ่าน มาระโก บทที่ 4! ในบทนี้ พระเยซูทรงเล่าอุปมาสามเรื่องว่า ความเชื่อเกิดขึ้นในจิตวิญญาณของมนุษย์ได้อย่างไร ซึ่งอย่างที่คุณทราบในตอนนี่ว่าความเชื่อเป็นข้อกำหนดที่จำเป็นต้องมีเพื่อเปิดทางให้สวรรค์ได้เข้าสู่แผ่นดินโลกอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

คำอุปมาสามเรื่องในบทนี้ ได้แก่ อุปมาเรื่องผู้หว่านเมล็ดพืช อุปมาเรื่องเมล็ดพืชที่งอกขึ้น และอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ด

เรามาเริ่มกันที่เรื่องที่สองที่พระเยซูเล่าในมาระโกบทที่ 4 เรื่องชายผู้หว่านเมล็ดพืช

พระองค์ตรัสด้วยว่า “อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนคนหนึ่ง

หว่านเมล็ดพืชลงในดิน ทั้งวันทั้งคืนไม่ว่าเขาหลับหรือตื่น เมล็ดพืชก็งอกและเติบโตขึ้นแม้เขาไม่รู้ว่ามีงอกขึ้นได้อย่างไร ดินทำให้มันงอกเป็นต้นอ่อนแล้วออกรวง จากนั้นมีเมล็ดข้าวเต็มรวง เมื่อข้าวสุกแล้วเขาก็ใช้เคียวเกี่ยวเพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว”

— มาระโก 4:26-29

ก่อนที่จะเราเข้าสู่เนื้อหานี้ ให้เรามากำหนดนิยามกันก่อน เมล็ดพืชที่พระเยซูกำลังพูดถึงคืออะไรและดินคืออะไร? พระเยซูทรงนิยามคำเหล่านั้นในคำอุปมาก่อนหน้าเรื่องผู้หว่านพืชในบทเดียวกัน เมล็ดพืช คือ พระวาระของพระเจ้า ส่วนดิน คือจิตใจของมนุษย์หรือจิตวิญญาณของมนุษย์ ดังนั้นในคำอุปมานี้จึงใช้คำนิยามของสองคำนี้ตามแบบเดียวกับที่พระองค์ได้ใช้ ซึ่งได้บอกว่าพระเยซูกำลังตรัสว่ามีชายคนหนึ่งหว่านพระวาระของพระเจ้าเข้าไปในจิตใจของเขาเอง จากนั้นดินหรือจิตใจของมนุษย์เองได้เริ่มสร้างความเชื่อ (ข้อตกลงกับสวรรค์) ในแผ่นดินโลก

ก่อนที่จะผมจะได้พูดต่อไปนั้น สิ่งสำคัญคือคุณต้องจำไว้ว่านิยามของความเชื่อคืออะไร นั่นคือจิตใจของชายหรือหญิงที่เชื่อมั่นอย่างหนักแน่นในสิ่งที่สวรรค์ได้กล่าวไว้ ข้อความนี้กล่าวว่าแม้ว่ามนุษย์ไม่รู้ว่าการบวกร่างกายดำเนินไปอย่างไร แต่พระคำที่หว่านลงในจิตใจของเขาจะเริ่มเติบโตและออกผลแห่งข้อตกลงทั้งหมดนี้เอง สิ่งนี้ยังคงเกิดขึ้นไม่ว่าเขาจะหลับหรือตื่นอยู่ก็ไม่ใช่สำคัญเพราะการงานนี้ยังคงดำเนินต่อไป ขณะที่มนุษย์รับพระวาระนี้ไว้ในจิตใจ หัวใจของเขาก็จะค่อยๆ เข้าสู่ข้อตกลงกับสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้ และความเชื่อก็เกิดขึ้น

การอ้างอิงพระวาระในมาระโกบทที่ 4 นั้นได้บอกเราว่าจิตใจทำให้เกิดข้อตกลงซึ่งนำไปสู่กระบวนการที่ทำให้เกิดความเชื่อ อุปมานี้บอกเราว่าเมื่อจิตใจของเราได้รับพระวาระ ความเชื่อก็จะก่อตัวขึ้น พระเยซูเปรียบระยะนี้เหมือนกับต้นอ่อน และเมื่อต้นอ่อนแตกใบและเติบโตต่อเนื่องเป็น

กิ่งก้าน ในที่สุดต้นก็จะเติบโตเป็นลำต้น ท้ายที่สุดแล้วก็เกิดจะเป็นเมล็ดพืชจากลำต้นนั้น แม้ว่าในกระบวนการเติบโตช่วงท้ายจะยังไม่เห็นผลของมัน ดูเหมือนข้อตกลงจะยังไม่เกิด และดูเหมือนมองไม่เห็นว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นในแผ่นดินโลก จากนั้นพระเยซูจึงได้ตรัสว่ากระบวนการเจริญเติบโตนี้ได้ดำเนินต่อไปจนเมล็ดโตเต็มที่และออกรวง เมื่อกระบวนการมาถึงขั้นนี้ เมล็ดที่โตเต็มที่ก็ได้อยู่ในต้นพืชแล้ว ข้อตกลงก็อยู่ที่นั่นด้วย นั่นคือความเชื่อได้อยู่ในนั้น ชายหรือหญิงจึงสามารถเก็บเกี่ยวผลแห่งความเชื่อนี้ในแผ่นดินโลกที่ซึ่งสวรรค์ได้ปลูกไว้ในจิตใจของมนุษย์

ตอนนี้ โปรดให้ความสนใจอย่างใกล้ชิด ลองทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สวรรค์ได้หว่านพระวณะของพระเจ้าลงในแผ่นดินโลก ลงในจิตใจของชายหรือหญิงที่ต้องการทำข้อตกลง ในเวลานั้น จิตใจของมนุษย์ยังไม่ได้มีข้อตกลงกับสวรรค์ แต่กระบวนการได้เริ่มเกิดขึ้นในจิตใจ นำจิตใจให้เกิดข้อตกลงในสิ่งที่ได้ถูกหว่านไป พระเยซูทรงใช้คำอุปมาที่ดีเยี่ยมนี้เพื่อแสดงให้เราเห็นถึงกระบวนการนี้ เมื่อเปรียบเทียบขั้นตอนนี้กับขบวนการที่หว่านเมล็ดพืชและการที่พืชเติบโตเต็มที่แล้ว พระเยซูทำให้เราเห็นภาพว่าความเชื่อมีหน้าตาอย่างไรในโลกฝ่ายธรรมชาติ เมื่อเมล็ดที่อยู่ในต้นได้โตเต็มที่แล้ว มันก็จะมีหน้าตาเหมือนกันทุกประการกับเมล็ดพันธุ์ที่ใช้หว่านลงดิน ผมขอพูดอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อเมล็ดที่อยู่ในต้นโตเต็มที่แล้ว มันจะมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ – ทุกประการ – กับเมล็ดพืชที่ถูกหว่านลงดิน

เมื่อเราปลูกข้าวโพด เมล็ดในฝักที่แก่แล้วก็มีลักษณะเหมือนกับเมล็ดที่คุณปลูก พวกมันเหมือนกัน หน้าตาเหมือนกัน และรสชาติเหมือนกัน คุณไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างทั้งสองได้ เพราะพวกเขาเหมือนกัน

ดังนั้น ผมขอถอดความสิ่งที่พระเยซูตรัสไว้ เมื่อเราได้ยินพระวณะ (โรม 10:17) นั้นหมายความว่าเรากำลังหว่านพระวณะของพระเจ้าลงไป ในวิญญาณจิตของมนุษย์และของเรา ถ้าเราเลี้ยงพระวณะนั้นไว้ในใจ พระวณะนั้นก็จะเติบโตขึ้น และเมื่อโตเต็มที่ ภาพในใจของเรา (ซึ่งอยู่ในแผ่นดิน

โลก) ก็จะสอดคล้องกับที่สวรรค์ได้กล่าวไว้ หากเราพูดในอีกแง่หนึ่ง เราอาจกล่าวได้ว่าเมื่อคุณหวนพระสัญญาจากสวรรค์ลงในใจของคุณ พระสัญญานั้นก็จะค่อยๆ สร้างความเชื่อในสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้ทั้งหมด จนในที่สุด ใจของคุณจะเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้ และข้อตกลงก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ตัวอย่างเช่น หากคุณกำลังเผชิญกับความเจ็บป่วย สถานการณ์ในร่างกายของคุณกำลังบอกคุณว่าคุณกำลังป่วย เมื่อคุณหวนพระวาทะของพระเจ้าที่ได้กล่าวว่าพระเจ้าได้จ่ายราคาสำหรับการรักษาของคุณผ่านสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ ใจของคุณก็จะค่อยๆ เชื่อมั่นในสิ่งที่พระเจ้าตรัสด้วยใจของคุณเอง เมื่อพระวาทะนั้นเติบโตในใจคุณ ความมั่นใจว่าคุณหายดีแล้วจะกลายเป็นสิ่งที่คุณเชื่อและคุณพูด คุณไม่ต้องอ้างสิ่งที่สวรรค์กล่าวอีกต่อไป บัดนี้ใจของคุณเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่แล้ว เมื่อคุณพูดว่า “ผมได้รับการรักษาแล้ว” จึงไม่ใช่สูตรสำเร็จที่คุณยกมากล่าวอ้าง แต่เป็นสิ่งที่คุณเชื่อและรู้ว่านี่คือข้อเท็จจริง สิ่งที่สวรรค์กล่าวได้กลายมาเป็นการรับรู้ความจริงของตนเองแล้ว

นี่จึงเป็นสิ่งที่ทำไม ฮีบรู 11:1 กล่าวไว้

“ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็น”

นี่คือความมั่นใจที่เหนือธรรมชาติในสิ่งที่สวรรค์กล่าวเมื่อเรามีความเชื่อ แต่ยังมีอีกขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการนี้

ตอนนี้ ชายคนนี้ต้องใช้เคียวเพื่อเก็บเกี่ยวเข้าสู่อาณาจักรที่มีอยู่จริง ที่ซึ่งเขามั่นใจในจิตใจของเขา

เมื่อข้าวสุกแล้ว เขาก็ใช้เคียวเกี่ยวเพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว”

— มาระโก 4:29

ขอให้สังเกตว่าถึงแม้ว่าจิตใจมีข้อตกลงกับสวรรค์แล้ว และความ
จริงของสวรรค์ได้กลายมาเป็นความเป็นจริงของพวกเขา แต่เนี่ยะยังไม่มี
การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงเกิดขึ้นในฝ่ายกายภาพ เพราะมนุษย์คือผู้ที่มียานา
ตามธรรมชาติในโลกนี้ เขาจึงเป็นผู้เดียวที่สามารถปลดปล่อยสิทธิอำนาจ
แห่งสวรรค์มาสู่แผ่นดินโลก พระเจ้าไม่สามารถทำได้เองหากไม่มีพวกเขา ผม
สามารถแสดงให้คุณเห็นในข้อพระคัมภีร์ที่เราคุ้นเคยอยู่แล้ว ซึ่งเราได้พูดคุย
กันมาก่อนหน้านี้

เพราะท่านเชื่อด้วยใจ จึงทรงให้ท่านเป็นผู้ชอบธรรม และเพราะ
ท่านยอมรับด้วยปาก จึงทรงให้ท่านรอด

— โรม 10:10

ด้วยหัวใจของมนุษย์ที่เชื่อพระวจนะ ได้ทำให้เกิดความเชื่อและนำไป
สู่ความชอบธรรม ความชอบธรรมเป็นศัพท์ทางกฎหมาย หมายถึงการดำเนิน
การตามกฎหมาย ดังนั้นเมื่อใจของมนุษย์มีข้อตกลงกับสวรรค์ และใจของ
เขาเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ในสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้ ตอนนี้เขาจึงเป็นผู้ชอบธรรมตาม
กฎหมาย สวรรค์จึงได้หั่งไหลเข้ามาในชีวิตของเขาสู่แผ่นดินโลก แต่การเป็น
คนชอบธรรมเพียงอย่างเดียวไม่สามารถปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้
เช่นเดียวกับบ้านที่มีไฟฟ้าวิ่งเข้าสู่บ้านจากสถานีจ่ายไฟ ยังมีอีกขั้นตอนหนึ่ง
นั่นคือการเปิดสวิตช์เพื่อปล่อยกระแสไฟ แล้วไฟจึงจะสว่างขึ้น ทำไมจึงเป็น
เช่นนั้น? เพราะตามที่ โรม 10:10 ชี้ให้เห็นว่ายังมีอีกหนึ่งขั้นตอนหนึ่งหลังการ
เป็นคนชอบธรรมแล้ว

ผู้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าสวรรค์และโลกโดยชอบธรรมต้องสารภาพหรือ
กระทำตนตามข้อตกลงเพื่อปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจและการเจิมที่แท้จริงของ

พระเจ้าออกมาสู่แผ่นดินโลก โปรดอ่านพระวจนะข้อนั้นซ้ำอีกครั้ง และอ่านซ้ำอีกครั้งจนกว่าคุณจะเข้าใจถึงสิ่งที่ผมพูดอย่างถ่องแท้ นี่คือการที่ได้ผล! นี่คือการที่สวรรค์ได้รับความชอบธรรมตามกฎหมายในแผ่นดินโลก จิตใจเป็นส่วนเชื่อมต่อกับสวรรค์ในแผ่นดินโลก จากนั้นคำพูดและการกระทำของเราที่เป็นสวิตช์ที่ปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจจากสวรรค์อย่างแท้จริง โปรดให้ความใส่ใจกับส่วนที่สองของข้อนั้นอีกครั้ง นั่นคือ เราคือคนนั้นที่ต้องปลดปล่อยสิทธิอำนาจแห่งสวรรค์ลงมายังโลกนี้

หลักการของสวรรค์กำลังรอขายหรือหญิงที่: ประการแรก ถูกต้องตามกฎหมาย, ประการที่สองปลดปล่อยอำนาจในแผ่นดินโลกให้สามารถมองเห็นได้ผ่านทางสิ่งที่พระเยซูได้สอนไว้ใน มัทธิว 16 และ มัทธิว 18

“เราบอกความจริงแก่ท่านว่าพวกท่านผูกมัดสิ่งใดๆ ในโลก สิ่งนั้นจะถูกผูกมัดในสวรรค์ และพวกท่านปลดปล่อยสิ่งใดๆ ในโลกสิ่งนั้นจะถูกปลดปล่อยในสวรรค์”

— มัทธิว 18:18

นี่คือการที่ได้ผล! นี่คือการที่สวรรค์ได้รับความชอบธรรมตามกฎหมายในแผ่นดินโลก จิตใจเป็นส่วนเชื่อมต่อกับสวรรค์ในแผ่นดินโลก จากนั้นคำพูดและการกระทำของเราก็เป็นสวิตช์ที่ปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจจากสวรรค์

พระเยซูตรัสตรงนี้ว่า พระองค์มอบกุญแจ (สิทธิอำนาจ) แห่งอาณาจักรของสวรรค์ซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกให้กับคริสตจักร พระองค์ตรัสว่าสิ่งใดก็ตามที่คุณกล่าวห้ามในโลก สวรรค์ก็จะรับรอง และสิ่งใดก็ตามที่คุณอนุญาตในโลก สวรรค์ก็จะรับรอง ลองคิดอีกครั้งถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ เขามีสิทธิอำนาจ แต่รัฐบาลคือผู้มีอำนาจ เจ้า

หน้าที่ตำรวจเป็นผู้ถือกุญแจหรือสิทธิอำนาจของรัฐบาลตามที่ได้ถวายสัตย์ปฏิญาณว่าเป็นตัวแทนของรัฐบาลนั้น สิ่งที่เขาพูดจะได้รับรองจากรัฐบาลโปรดจำไว้ว่าเฉพาะชายหรือหญิงเท่านั้นที่มีกรอบอำนาจตามกฎหมายที่นี่ ดังนั้น มีเพียงชายหรือหญิงเท่านั้นที่สามารถให้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายสวรรค์แก่ที่นี่ได้

มีประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับความเชื่อ ผมขอกล่าวถึงข้อพระคัมภีร์ในมาระโกบทที่ 4 อีกครั้งหนึ่ง

ดินทำให้มันงอกเป็นต้นอ่อนแล้วออกรวง จากนั้นมีเมล็ดข้าวเต็ม
รวง

— มาระโก 4:28

โปรดจำไว้ว่า พระเยซูทรงนิยามดินที่กล่าวถึงในอุปมานี้ว่าเป็นตัวแทนของจิตใจของมนุษย์ หรือวิญญาณของมนุษย์ ดังที่ผมได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ สิ่งแรกที่ความเชื่อได้เกิดขึ้น สิ่งนี้ทำให้คุณประหลาดใจไหม? ไม่ใช่เกิดบนสวรรค์อย่างที่คนส่วนใหญ่เชื่อ แต่เกิดขึ้นที่นี่ในแผ่นดินโลก และเกิดขึ้นจากจิตใจของคุณเอง คุณไม่สามารถอธิษฐานให้มีหรือขอจากพระเจ้าได้เนื่องจากความเชื่อไม่ใช่สิ่งจำเป็นต้องมีในสวรรค์ เราไม่จำเป็นต้องมีข้อตกลงกับสวรรค์ ไม่เลย แต่มันจำเป็นสำหรับที่นี่ ในแผ่นดินโลกเท่านั้น และสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้ในจิตใจของทุกคนบนโลกเท่านั้น ดังที่อุปมาในมาระโกบทที่ 4 ได้สอนไว้ หนทางเดียวที่จะได้รับนั้นคือโดยการรับพระวอนะของพระเจ้ามาไว้ในใจของคุณและปล่อยให้กระบวนการของข้อตกลงได้ทำงาน ถ้าผมต้องการความเชื่อ ถ้าผมอยากมีความเชื่อ ผมต้องทำอะไร? ผมต้องหว่านพระวอนะลงในจิตใจของผม และให้มันเติบโตจนความเชื่อได้เกิดขึ้นที่นั่น นั่นคือหนทางเดียวที่จะมีความเชื่อ

ก่อนที่ผมจะเลิกพูดถึงมาระโก 4 ผมอยากจะพูดถึงเคียวที่เคยกล่าว

ถึงไปแล้วอีกสักครั้ง

“เมื่อข้าวสุกแล้ว เขาก็ใช้เคียวเกี่ยว เพราะถึงฤดูเกี่ยวแล้ว”

— มาระโก 4:29

ผมเชื่อว่าคริสตจักรส่วนใหญ่ในโลกไม่ได้รับการสอนวิธีใช้เคียว หมายความว่าพวกเขาไม่ได้รับการสอนวิธีเก็บเกี่ยวสิ่งที่พวกเขาต้องการ คริสตจักรโดยทั่วไปได้รับการสอนถึงวิธีการให้ แต่ไม่ใช่วิธีการปลูกและเก็บเกี่ยวจากเมล็ดที่พวกเขาได้หว่าน พระเยซูตรัสอย่างเจาะจงมากใน พระธรรมข้อนี้ โดยกล่าวว่าเมื่อการเก็บเกี่ยวความเชื่อของเราได้พร้อมแล้ว เราต้องลงมือเอาเคียวเกี่ยว แม้ว่าเราจะทำงานได้อย่างยอดเยี่ยมในการหว่าน เมล็ดของเราด้วยความเชื่อ แต่ถ้าเราไม่รู้วิธีใช้เคียว การเก็บเกี่ยวก็绝不会เกิดขึ้น บอกตามตรงนะ ผมไม่รู้เรื่องนี้เลยจนกระทั่งพระเจ้าทรงเริ่มสอนผมว่า อาณาจักรดำเนินไปอย่างไร ผมขอยกตัวอย่างบางส่วนให้คุณทราบว่าสิ่งนี้มี ลักษณะอย่างไร

ผมได้รับเชิญให้ไปพูดที่คริสตจักรในแอตแลนตา ตอนนั้นเป็น รอบนมัสการในคืนวันพุธและคริสตจักรที่นั่นไม่ใหญ่นัก แต่ผมมองว่านั่น ก็ดีสำหรับผม ผมแค่ชอบสอนผู้คนเกี่ยวกับเรื่องอาณาจักร เมื่อผมมาถึง คริสตจักรแล้ว ผมรู้สึกแปลกใจที่ประตูถูกล็อคอยู่และไม่มีใครอยู่ที่นั่น ซึ่ง เหลืออีกสิบนาทีก่อนที่รอบนมัสการจะเริ่มขึ้น แล้วผมได้ยินเสียงรถบรรทุก ดังอยู่ข้างหลังผม มันฟังดูเหมือนไม่มีท่อไอเสียเลย เมื่อผมมองไป ผมเห็นรถ ปิกอัพเก่าๆ สภาพทรุดโทรมกำลังถอยเข้ามาหลังซอยคริสตจักร ผมไม่ได้คิด อะไรเลย เนื่องด้วยผมอยู่ในตัวเมืองแอตแลนตา ขณะที่ผมรอนั้น มีชายคน หนึ่งเดินออกมาจากด้านหลังอาคารและแนะนำตัวเองว่าเป็นศิษยาภิบาล เขา บอกว่าเขาขอโทษที่มาสาย แต่รถปิกอัพคันเก่าของเขาสตาร์ทไม่ติด เขาบอก ผมว่าเขาต้องสตาร์ทรถโดยวิ่งลงเนิน จากนั้นเมื่อเพิ่มความเร็วได้ระดับหนึ่ง

แล้วจึงเหยียบคลัตช์ เนื่องจากสตาร์ทเตอร์ไม่ทำงาน เขาพูดหลายครั้งว่ามันสตาร์ทไม่ติดเลย ทำให้เขาต้องเดินด้วยระยะทางห้าไมล์ไปยังคริสตจักร

เขาเล่าเรื่องคริสตจักรของเขาให้ผมฟัง เขาบอกผมว่าถึงแม้เขาจะเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนี้ แต่หน้าที่หลักของคริสตจักรก็คือเลี้ยงคนในเมือง พวกเขาเลี้ยงอาหารมากกว่า 10,000 มื้อต่อเดือนที่นั่น ขณะที่ศิษยาภิบาลกำลังพูดอยู่นั้น ผมรู้สึกหงุดหงิดขึ้นมา นี่คือคนของพระเจ้าที่ให้อาหารคน 10,000 คนต่อเดือน แต่เขาไม่มีแม้แต่รถที่จะไว้วางใจได้ด้วยซ้ำ เขาเป็นดังพระฉายของพระเจ้าเพียงคนเดียวที่คนมากมายที่เขาเลี้ยงดูได้มองเห็น ถ้าคนเหล่านี้เห็นเขาที่เดินแทบไม่ได้ต้องเดินไปคริสตจักร 5 ไมล์ในท่ามกลางอุณหภูมิ 100 องศาฟาเรนไฮต์ในวันที่เป็นฤดูร้อน พวกเขาจะมีความมั่นใจหรือว่าพระเจ้าจะช่วยพวกเขาได้? ผมสามารถดูแลเรื่องนั้นได้ ผมมีรถที่ค่อนข้างใหม่ที่วิ่งไปแล้ว 20,000 ไมล์อยู่ที่บ้านซึ่งผมให้เขาได้ ผมบอกเขาเกี่ยวกับแผนของผมและผมจะส่งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของผมไปยังแอตแลนตาพร้อมกับรถคันนั้น แน่แน่นอนว่าเขาตื่นเต้นดีใจมาก ผมใช้เวลาในคืนนั้นสอนเขาและสอนคริสตจักรเล็กๆ ของเขาเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าและวิธีการที่อาณาจักรทำงานที่เกี่ยวข้องกับเงิน

เมื่อผมกลับมาบ้าน ผมจัดการให้รถขับไปแอตแลนตา เมื่อเจ้าหน้าที่มาที่บ้านเพื่อรับรถ ผมรู้ว่าผมกำลังทำธุรกรรมทางฝ่ายวิญญาณในสวรรค์ ผมรู้ว่าเมื่อผมปล่อยรถคันนั้นเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า ผมก็จะเชื่อพระเจ้าสำหรับยานพาหนะที่ผมจำเป็นเช่นกัน ผมไม่ใช่คนชอบรถ หมายความว่าผมไม่ค่อยสนใจเรื่องรถมากเท่าไร บางคนเป็นคนอย่างนั้น แต่ผมไม่ได้เป็น รถเป็นเพียงเครื่องมือสำหรับผม แน่แน่นอนว่าผมชอบที่จะมีรถสวยๆ แต่ผมมักจะขับมันไปจนกว่าจะถึงเวลาที่ต้องเปลี่ยน

เมื่อเจ้าหน้าที่ของผมแวะมา ผมจึงไปที่โรงรถของผม และวางมือบนรถคันนั้นและพูดว่า “พระบิดา ข้าพระองค์ปล่อยรถคันนี้เพื่อใช้ในงานพันธกิจของพระองค์ และเมื่อข้าพระองค์ปล่อยรถคันนี้ไปแล้ว ข้าพระองค์

จะได้รับรถกลับคืน” ผมเกิดความลังเล ผมรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้ามีความเจาะจงเพียงใด และผมก็รู้ว่าใช้แค่คำว่า “รถ” นั้นไม่ได้ ผมรู้ด้วยว่าผมต้องลงรายละเอียดเจาะจง และเดรนด้ากับผมจำเป็นต้องเห็นพ้องต้องกันของความเจาะจงในสิ่งที่เราจะได้รับนั้น ขณะที่ผมยืนอยู่ตรงนั้น ผมก็คิดว่าผมยังไม่รู้ว่าผมต้องการรถประเภทไหน ดังนั้นผมจึงเริ่มใหม่ว่า “ข้าแต่พระเจ้า วันนี้ข้าพระองค์ปล่อยรถคันนี้เพื่อใช้ในการพันธกิจของพระองค์ และข้าพระองค์เชื่อว่าข้าพระองค์ได้รับรถที่ดีมากๆ เมื่อข้าพระองค์ได้หว่านลง แต่ข้าพระองค์จะมาหาพระองค์ใหม่อีกครั้งพร้อมกับรุ่นและประเภทของรถ เมื่อข้าพระองค์คิดออก” และนั่นแหละ รถได้จากไปแล้วจริงๆ แล้วผมไม่มีรถคันไหนในใจเลยที่จะพูดว่า “ใช่ ผมต้องการรถคันนั้น”

ไม่กี่เดือนผ่านไป แน่นอนว่าเดรนด้าเห็นด้วยกับผมในการมอบรถให้ไป และเธอก็ยังไม่รู้ว่าเธอต้องการรถประเภทไหน เช่นเดียวกับผม ตลอดสองเดือนต่อมาเราคุยกันเรื่องรถ และในที่สุดวันหนึ่งเธอก็พูดว่า “คุณรู้ไหม ฉันคิดว่าฉันน่าจะมีความสุขกับการมีรถเปิดประทุนนะ” ผมบอกเธอว่าผมเห็นด้วยและบอกว่าผมคิดว่าฟังดูน่าสนใจ แต่ว่าแบบไหนล่ะ? เป็นอีกครั้งที่เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีรถเปิดประทุนแบบไหนบ้าง แต่วันหนึ่งขณะที่เรากำลังขับรถออกไปทานอาหารกลางวัน ภรรยาผมก็พูดขึ้นมาทันใดว่า “นั่นไง!” “อะไรเหรอ?” ผมพูด “นั่นไงล่ะ” เธอพูดพร้อมกับชี้ไปที่ลานจอดรถของร้านอาหารที่เราเข้าไป “อะไรเหรอ?” ผมพูด “รถคันนั้นไง รถคันที่ฉันอยากได้!” จากนั้นผมก็เห็นรถเปิดประทุนได้อย่างชัดเจนในลานจอดรถ “มาดูกันว่ามันเป็นแบบไหน” ผมพูด เราก็เลยขับรถไปหยุดอยู่ข้างหลังคันนั้น

ไม่แปลกใจเลยที่เราชอบรถคันนี้ นี่คือรถ BMW 645Ci รถเปิดประทุนที่ดีและมีราคาแพงมากในตอนนั้น ด้วยความสัตย์จริง เมื่อผมเห็นรถยนต์ยี่ห้อนั้น ผมคิดว่า “เอาล่ะ พระเจ้า โปรดสำแดงให้พวกข้าพระองค์รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรต่อไป” ผมรู้ว่าผมจะไม่ต้องจ่ายเงิน 115,000 เหรียญสหรัฐเพื่อรถ BMW คันใหม่ ผมรู้พระเจ้าทรงสามารถที่จะทำการอัศจรรย์นี้ได้ เดรนด้ากับ

ผมไม่ได้บอกใครเกี่ยวกับเรื่องรถหรือบอกใครว่าเรากำลังมองหาอยู่

ประมาณสองสัปดาห์ต่อมา พี่ชายของเดรนด้าโทรมาหาเราและบอกว่า “ผมเจอรถของเดรนด้าแล้ว!” “คุณหมายความว่าอย่างไรที่บอกว่าเจอรถของเดรนด้า” ผมพูด เขาพูดว่า “ผมเห็นรถคันนี้ขายอยู่ และในตอนนั้น ผมก็รู้สึกว่ามันควรจะเป็รถของเดรนด้า และผมควรจะบอกคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้” “รถรุ่นอะไรครับ” ผมถาม “มันคือ BMW 645Ci ที่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ ผมหมายถึงสมบูรณ์แบบ รดอายุสองสามปี เลขไมล์น้อย และไม่มีรอยขีดข่วนใดๆ มันสมบูรณ์แบบ นอกจากนี้ คุณยังรู้จักชายคนที่ขายรถอีกด้วย” “ผมรู้จักหรือ?” ผมพูด “ใช่แล้ว” เขาพูด “คุณควรโทรหาเขาในเรื่องนี้” เมื่อเขาบอกผมถึงยี่ห้อและรุ่นของรถ จึงรู้ได้อย่างชัดเจนว่านี่เป็นรถแบบเดียวกับที่ผมและเดรนด้าคุยกันว่าเราทั้งคู่ชอบเมื่อสองสามสัปดาห์ก่อน ผมจึงรู้ว่าพระเจ้ากำลังทำอะไรบางอย่างอยู่

ผมได้โทรหาชายเจ้าของรถ ใช่แล้ว ผมรู้จักเขา เราได้พูดคุยกันเล็กน้อยเกี่ยวกับรถคันนี้ และเขาได้บอกผมว่ารถมีสภาพดีเพียงใด จากนั้นเขาก็พูดถ้อยคำเหล่านี้กับผมว่า “คุณรู้ไหม ตั้งแต่เราคุยกันทางโทรศัพท์เกี่ยวกับรถคันนี้ ผมรู้สึกจริงๆ ว่านี่ควรเป็นรถของเดรนด้า” ผมไม่ได้บอกเขาว่าผมกำลังดูรถให้เดรนด้า ชายคนนั้นพูดต่อไปว่า “ผมขอบอกคุณถึงสิ่งที่ผมจะทำต่อไป ผมจะขายให้คุณในราคา 28,000 ดอลลาร์” หูของผมแทบจะไม่เชื่อในสิ่งที่ผมได้ยิน รถมีมูลค่ามากกว่านั้นมาก เมื่อผมบอกเดรนด้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอตื่นเต้นมากจนพูดไม่ออก เราจ่ายเงินสดสำหรับรถคันนั้นและยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน มันยังคงวิ่งอยู่และอยู่ในสภาพดีมาก มันยังไม่มีรอยขีดข่วน เราขับรถคันนี้พร้อมกับเปิดประทุนอยู่หลายครั้งแล้ว มีเสียงสเตอริโอดังลั่น และแสงแดดได้เติมพลังให้กับชีวิตในวันที่เหนื่อยล้า

ทรัพย์สินของเราคือการขับรถเปิดประทุนที่แสนยอดเยี่ยมผ่านภูเขาโคโลราโดพร้อมอุปกรณ์ตั้งแคมป์ในรถ คริสเท่นลูกสาวของเราไปกับเราในทริปนั้นด้วย และผมจำได้ว่าได้ขับรถเปิดประทุนผ่านแคนซัสบนถนน I-70

ในตอนกลางคืน คริสเท่นนอนอยู่ด้านหลังขณะที่ผมขับรถ ดวงดาวส่องแสงเจิดจ้าเหนือศีรษะของเรา และถนนก็ว่างโล่ง ยกเว้นเจอร์รถบรรทุกหนึ่งหรือสองคันเป็นครั้งคราว นี่เป็นหนึ่งในคืนที่สมบูรณ์แบบ มีอากาศดีและทุกอย่างในโลกนี้ก็ช่างสวยงาม เราใช้เวลาสองสัปดาห์ต่อมาในการขับรถผ่านเทือกเขาร็อกกีซึ่งนั่นทำให้ผมรู้ได้ว่ารถคันนี้คุ้มค่าได้ดีเยี่ยมเพียงใด คำเดียวที่สามารถอธิบายได้นั่นคือ ยอดเยี่ยม!

แต่นี่คือคำถามที่สำคัญมาก รถคันนั้นมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร? ทำไมเดรนด้าถึงพูดว่า “นั่นไง!” ทำไมถึงเป็นรถคันเดียวกันล่ะ? ผมรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้านารถคันนั้นเข้ามาในชีวิตเรา ผมรู้ว่าเมื่อผมหวานรถนั้นให้กับศิษยาภิบาลคนนั้น ผมกำลังวางกฎฝ่ายวิญญาณให้เข้าที่ ผมจำได้ตอนที่ผมกำลังพูดว่าผมกำลังรับรถยนต์กลับมา ไม่ใช่รถอเนกประสงค์ (SUV) ไม่ใช่รถจี๊ป แต่เป็นรถยนต์ ผมจำได้ถึงคำพูดที่ดีคำนี้ แต่ผมกับเดรนด้าจำเป็นต้องใช้เคียวในคำพูดด้วย รถคันนั้นจะไม่ปรากฏจนกว่าเราจะพูดคำว่า “นั่นไง!” แม้ว่าผมจะมีความเชื่อเมื่อผมปล่อยรถคันนั้นไป แต่จะไม่ได้ใช้เคียวเกี่ยวจนกว่าเดรนด้าจะพูดว่า “นั่นไง”

มีอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ดึงเอาหลักการนี้ออกมาได้ดีกว่า อย่างที่คุณทราบ ผมชอบล่าสัตว์ ผมอาศัยอยู่ในประเทศล่าสัตว์ที่ดีมาก และผมมีความสุขที่ได้เป็นเจ้าของพื้นที่ล่าสัตว์ของตัวเอง บนพื้นที่ 60 เอเคอร์ของผม มีต้นไม้เนื้อแข็งประมาณ 19 เอเคอร์ และที่ลุ่มประมาณ 10 เอเคอร์ ผมล่ากวางและกระรอกทุกปีและประสบความสำเร็จอย่างมาก มีเปิดและห่านบินไปมาอยู่เสมอ แต่ด้วยเหตุผลบางอย่าง ผมไม่เคยคิดอย่างจริงจังที่จะล่าพวกมันเลย อ้อ มีครั้งหนึ่งหรือสองครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผมกับลูกชายเดินลงไปที่บึงและยิงห่านสองสามตัวเพื่อเป็นอาหารมื้อเย็น แต่เราไม่เคยล่าเปิดเลย

ไม่กี่ปีที่ผ่านมา ขณะที่ผมดูเปิดหลายสิบตัวบินเข้าไปในบึง ผมคิดว่าผมจะลองล่าเปิดดูบ้าง ว้าว มันน่าตื่นเต้นมาก! ผมติดใจการล่าเสียแล้ว

ระหว่างการล่าเปิดในฤดูใบไม้ร่วงนั้น ผมพบว่าผมจำเป็นต้องฝึกยิงเปิดอย่างจริงจัง ผมวางแผนที่จะจับสักสองสามตัว และพบว่าพวกมันก็เป็นอาหารชั้นเยี่ยมที่จะเอามากินเหมือนกัน ผมสังเกตเห็นว่าหลายครั้งที่เปิดอยู่ห่างจากระยะทางปืนหรือไม่ก็อยู่ขอบระยะทางปืนของผม ซึ่งผมเชื่อว่ามีส่วนทำให้ยิงพลาดบ้าง โดยผมใช้ปืนลูกซองทั่วไปที่ใช้กับกระต่ายไปจนถึงกวางนั้นคือปืนเรมิงตันรุ่น 1187 อย่าเข้าใจผมผิด ผมยังชอบปืนกระบอกนั้นอยู่ และมันเป็นปืนที่ดีมาก แต่ผมได้ยินมาว่ามีปืนรุ่นใหม่ที่ดีขึ้นเพื่อการล่าเปิดโดยเฉพาะ มันช่วยพรางตัวได้และบรรจุกระสุนแม็กนั่มขนาดสามนิ้วครึ่ง ซึ่งผมรู้ว่าจะช่วยในการยิงระยะไกลได้ ผมวางแผนว่าจะหาไว้สักหนึ่งกระบอกก่อนที่จะฤดูล่าเปิดครั้งต่อไปจะเริ่มขึ้น

ฤดูเปิดสิ้นสุดลงแล้ว ขณะนี้เป็นเดือนมกราคม และผมกำลังเดินผ่านร้านค้าเปล่า และคิดว่าผมจะเดินผ่านแผนกปืนลูกซองเพื่อดูว่าปืนเหล่านั้นหน้าตาเป็นอย่างไร ขณะที่ผมเดินเข้าไปในแผนกปืนลูกซอง ผมได้เห็นว่าพวกเขามีทั้งแผนกสำหรับปืนลูกซองสำหรับการล่าเปิดโดยเฉพาะ ผมมองไปที่พวกเขาสองสามคนและคิดว่าจะซื้อกระบอกที่ผมชอบ แต่ราคามันอยู่ที่ 2,000 ดอลลาร์ และตอนนี้ฤดูล่าก็อยู่ห่างออกไปหลายเดือน “ผมจะรอ” ผมคิดในใจ แต่ผมได้ทำสิ่งที่ไม่ปกติเท่าไรนักเมื่อผมกำลังจะเดินออกจากร้าน ผมไม่ต้องคิดเมื่อผมทำสิ่งนั้นลงไป ผมทำไปโดยไม่ต้องคิด นั่นคือผมซื้อที่ปืนลูกซองที่ผมต้องการแล้วพูดออกมาดังๆ ว่า “ผมจะมีปืนกระบอกนั้น ในนามของพระเยซู” ผมไม่ได้คิดอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมแค่ประกาศว่าผมจะมีปืนกระบอกนั้น ใจของผมมีภาพที่ชัดเจนของปืนล่าเปิดที่ผมต้องการ

ผมได้รับเชิญให้ไปพูดในการประชุมทางธุรกิจสองสามสัปดาห์ต่อมา และมีบางอย่างเกิดขึ้นที่นั่นซึ่งสะดุดความสนใจของผม หลังจากที่ผมพูดจบ เจ้าของบริษัทก็เดินมาหาผมและบอกว่าพวกเขาอยากให้ของขวัญแก่ผมเป็นการขอบคุณที่ผมมา เขาพูดว่า “เรารู้ว่าคุณชอบล่าสัตว์ เราจึงซื้อปืนลูกซองนี้ให้คุณ” ผมรู้สึกตกใจมากเมื่อพวกเขานำปืนล่าเปิดกึ่งอัตโนมัติรุ่น

**พระเจ้าทรงสำแดงให้ผมเห็น
ว่าพระองค์ทรงรักผมเมื่อ
พระองค์ได้ส่งพระเยซูมาเพื่อ
ผม และมอบทั้งอาณาจักรให้
แก่ผม!**

ใหม่เอี่ยมยี่ห้อเบเนลลีมามอบให้
เป็นปีนที่ผมเคยเห็นในร้านและ
เป็นปีนที่ผมซื้อ! คุณเห็นสิ่งนี้ไหม?
ปีนชนิดนี้ปรากฏได้อย่างไร? ผมได้
ให้ปีนคนอื่นไปหลายสิบกระบอก
ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ไม่เคย
ได้ใช้เคียวกับเกี่ยวเลย กล่าวอีก

นัยหนึ่งคือ ผมได้หว่านปีนเหล่านั้นด้วยความเชื่อและด้วยใจกว้างขวาง แต่
ไม่เคยลงมือเกี่ยวเกี่ยวเลย ผมไม่เคยพูดว่า “พระเจ้า นั่นไง! นั่นคือสิ่งที่ผม
ต้องการ” แต่ทันทีที่ผมได้ทำ การเกี่ยวเกี่ยวก็ปรากฏขึ้น!

ผมเล่าเรื่องราวของปีนลูกของให้เพื่อนร่วมพันธกิจคนหนึ่งฟัง เขา
ตอบว่า “ใช่ ผมคิดว่าบางครั้งพระเจ้ายกก็ทำเช่นนั้น เขาจะอวยพรคุณด้วยของ
ขวัญพิเศษเล็กน้อยเพื่อบอกว่าเขารักคุณ” ขณะที่ผมนึกถึงสิ่งที่เขาพูด ผม
ก็คิดได้ว่า “ไม่ นั่นไม่ใช่ ใช่ละว่าพระเจ้าทรงรักผม แต่พระองค์ไม่ต้องการ
ให้ผมประหลาดใจเพียงแค่ว่าของขวัญเล็กน้อยเหล่านี้” สุนัข ปลา กวางที่มา
อย่างเจาะจงตามลำดับ รดยนต์ด้วย ทั้งหมดนี้ไม่ได้มาเพียงเพราะพระเจ้า
ประสงค์จะสำแดงให้ผมเห็นว่าพระองค์ทรงรักผม แต่พระเจ้าทรงสำแดงให้
ผมเห็นว่าพระองค์ทรงรักผมเมื่อพระองค์ได้ส่งพระเยซูมาเพื่อผม และมอบทั้ง
อาณาจักรให้แก่ผม!

ผมอยากจะบอกคุณอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการเกี่ยวเกี่ยว อย่างที่ผม
บอกคุณไปแล้วว่าผมไม่ใช่คนที่หลงใหลในรถยนต์ เราขับมันจนกว่าจะจำเป็น
ต้องเปลี่ยน ตัวอย่างคือรถยนต์ฮอนด้า ไฟลิตต์ อายุแปดปีของเรา เราชอบ
รถคันนั้น มันใช้ประโยชน์ได้ดี รุ่งได้ดี ดูใหม่ เราก็กะลวยเก็บมันไว้ แต่เรามักจะ
คิดอยู่เสมอว่าจะซื้อรถอเนกประสงค์ที่ใหญ่ขึ้นเพื่อบรรทุกผู้โดยสารและแขก
เมื่อไม่นานมานี้ เราเช่ารถคาดีแลค เอสคาเลด (Cadillac Escalade) สำหรับ
งานหนึ่งที่เรากำลังขึ้นที่นาวเซ็นเตอร์ (Now Center) เทรนด้าและผมได้ขับรถ

ไปรอบๆ เราชอบมันมาก เราชอบสีชาวมุกของรถคันนี้ และเราชอบรุ่นที่สั้นกว่าที่เราขับอยู่ ตรงข้ามกับรุ่นที่ยาวกว่าที่คาดีแลคมี เราพูดว่า “นี่คือสิ่งที่เราต้องการ คาดีแลค เอสคาเลด สีชาวมุก ในรุ่นที่สั้นกว่า เราต้องซื้อแบบนั้นหนึ่งคัน” แต่เนื่องด้วยชีวิตที่แสนยุ่ง และเรายังไม่มีเวลาจริงๆ ที่จะดูรอบๆ เพื่อพิจารณาซื้อเลย

ประมาณหนึ่งเดือนต่อมา ผมเพิ่งก้าวออกจากประตูหน้าและกำลังรับหนังสือพิมพ์เข้าที่ทางเดินหน้าบ้าน และโทรศัพท์มือถือของผมก็ดังขึ้น ชายคนหนึ่งพูดว่า “เฮ้ ศิษยาภิบาลครับ ผมอยากซื้อรถดีแลค เอสคาเลดให้คุณ คุณต้องการสีอะไร ผมจึงพูดกลับไปว่า “ว้าว เยี่ยมไปเลย เดรนด้าและผมชอบสีชาวมุกครับ” “เออละ” เขาพูด “ผมขอมองหา แล้วดูว่าผมหาได้ไหม” ด้วยความตื่นเต้นของผม ผมลืมนึกบอกว่าเราชอบรุ่นที่สั้นกว่ามากที่สุด ความตั้งใจของเขาคือการหารถที่มีอายุหนึ่งหรือสองปีและอยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมไมล์ที่ต่ำมาก

เราไม่ได้รับการติดต่อจากชายคนนี้ประมาณหนึ่งเดือน ในที่สุดเขาก็โทรมาและพูดว่า “ผมมีเอสคาเลดให้คุณแล้ว โปรดมาพบผมในวันนี้ เวลาที่นี้ คุณสามารถพามันกลับบ้านได้เลย” เราจึงไปพบเขา และเขามีเอสคาเลดสีชาวมุกในรุ่นที่สั้นกว่า มันสวยมาก! “ผมขอโทษที่ใช้เวลานานมากในการกลับมาหาคุณ” เขาพูด “ผมพยายามหารุ่นที่ยาวกว่านั้น แต่พวกมันเป็นที่ต้องการอย่างมากจึงไม่มีเหลือเลย ทั้งหมดที่ผมหาได้คือรุ่นที่สั้นกว่า ผมหวังว่าคุณจะเรียบร้อยนะ” เรียบร้อยหรือ? นี่แหละคือสิ่งที่เราอยากได้ ตามที่เราได้บอกเอาไว้เป๊ะ!

ผมถามคำถามอีกครั้งว่าเอสคาเลดที่เราต้องการนั้นปรากฏขึ้นได้อย่างไร? ก่อนอื่นเลย ผมได้ให้รถไปแล้วแปดคัน นอกเหนือจากรถที่ผมให้ศิษยาภิบาลที่ผมพูดถึงก่อนหน้านี้ แต่ผมไม่เคยพูดว่า “นั่นไง!” ในเรื่องรถมาก่อน จนกระทั่งเดรนด้าพูดกับรобиเอ็มดับเบิลยู (BMW) คันนั้น เป็นอีกครั้งที่เดรนด้ากับผมตกลงกันได้และพูดออกมาดังๆ ว่า “นั่นไง!” ผมพูดมาหลาย

ปีแล้วว่าคริสตจักรทำได้ค่อนข้างดีในการสอนเกี่ยวกับการให้ แต่ไม่เป็นที่พึงพอใจในการสอนผู้คนถึงวิธีการเก็บเกี่ยว คุณสามารถบอกได้ไหมว่าเคยจากเรื่องก่อนๆ คืออะไร? ผมหวังว่านี่จะชัดเจนสำหรับคุณ! ผมว่านารถหลายคันด้วยความเชื่อเพื่อจะได้รับการกลับมา แต่ผมกับเดรนด้ายไม่เคยตกลงกันในเรื่องรถคันใหม่เลย นี่เป็นอีกครั้งที่เราขับรถของเรามาพักหนึ่งแล้ว แต่ในนาที่ที่เราพูดว่า “นั่นไง!” รถคันใหม่ก็ปรากฏขึ้น การใช้เคียวจึงหมายถึงคำพูดของเรา!

ล้นมีอำนาจขึ้นเป็นชีวิตาย คนที่รักการพูดจะได้กินผลของมัน

— สุภาพิต 18:21

มีช่วงหนึ่งที่ดูเหมือนคริสตจักรจะสอนกันอย่างมากในเรื่องการสารภาพความเชื่อของเรา ผมเคยได้อยู่ในกลุ่มนั้น และคิดว่าคุณก็คงเคยอยู่ด้วย เมื่อเราพูดอะไรบางอย่างออกมา จากนั้นบ๊องปากคนอื่นแล้วพูดว่า “ผมจะจับตาดูสิ่งที่ผมได้สารภาพ (ความเชื่อ) ออกไปแล้ว นี่ฟังดูแล้วเหมือนเป็นงานที่ทรงคุณค่า และผมยอมรับว่ามันจะช่วยรักษาลัทธิคำนี้ให้อยู่ในใจคุณ แต่การเฝ้าดูคำสารภาพนั้นไม่เกี่ยวข้องอะไรกับการใช้เคียวเก็บเกี่ยวเลยอะไรนะ? แต่ผมคิดว่าคุณเพิ่งพูดว่าเคียวได้แก่คำพูดของเรา ใช่ ผมเข้าใจดี แต่แค่การเข้าใจสูตรในการพูดสิ่งที่ถูกต้องให้เชี่ยวชาญนั้นไม่ใช่กุญแจสำคัญโดยตัวมันเอง

เราบอกความจริงแก่ท่านว่าหากผู้ใดสั่งภูเขาตอนนี้ว่า ‘จงทิ้งตัวลงทะเลไป’ และใจไม่สงสัยเลยแต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่เขาพูด ก็จะเป็นจริงตามนั้น

— มาระโก 11:23

ขออย่าอีกครั้ง เคียวในมาระโกบทที่ 4 นั้นได้แก่คำพูดของคุณ! เมื่อ

มาระโกบทที่ 4 กล่าวถึงเคียวนั้น ได้กล่าวถึงขั้นตอนของความเชื่อและวิธีที่เราจะได้รับความเชื่อ โดยบอกว่าเมื่อเมล็ดแก่แล้ว คุณจึงใช้เคียวเพราะว่าการเก็บเกี่ยวมาถึงแล้ว การเก็บเกี่ยวเกิดขึ้นได้เพราะคุณมีความเชื่อและมีข้อตกลงกับสวรรค์ในจิตใจของคุณ ข้อข้างต้นในมาระโก 11 นี้แสดงหลักการเดียวกัน เมื่อจิตใจของคุณเชื่อพระวณะ แล้วพูดออกมา แล้วการปลดปล่อยสิทธิอำนาจจากสวรรค์จึงได้ลงมา แต่ลองสังเกตวลีที่ว่า “เชื่อว่าจะไปตามที่เขาพูด” การทดสอบความเชื่อคือ คุณได้เชื่อตามสิ่งที่คุณพูดออกมาหรือไม่ แค่พูดหรือสารภาพพระวณะของพระเจ้าออกมายังไม่ใช่ความเชื่อจากการพูดหรือสารภาพนั้น จนกว่าจิตใจของคุณจะอยู่ในข้อตกลงกับสวรรค์ แม้คุณจะสารภาพจนคุณหน้าซีดก็จะมีอะไรเกิดขึ้น ดังนั้นเราควรจะให้ความสนใจไปที่การสารภาพหรือจิตใจของเรากันแน่?

คนดีย่อมนำสิ่งดีออกจากความดีที่สะสมไว้ในใจของตน ส่วนคนชั่วก็นำสิ่งชั่วออกจากความชั่วที่สะสมไว้ในใจของตน เพราะปากย่อมเอ่ยสิ่งที่เอ่อล้นออกมาจากใจ

— ลูกา 6:45

ที่สำคัญที่สุด จงระแวงระวังใจของเจ้า เพราะทุกสิ่งที่เจ้าทำล้วนไหลออกมาจากใจ ให้ปากของเจ้าปราศจากคำตลบตะแลง ให้ริมฝีปากของเจ้าห่างไกลจากคำหลอกลวง

— สุภาพิต 4:23-24

เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าสิ่งที่เราพูดนั้นต้องออกมาจากใจและออกมาจากสิ่งที่เชื่อ เมื่อทำตามขั้นตอนในมาระโกบทที่ 4 เราจะรู้วิธีเปลี่ยนสิ่งที่ใจของเราเชื่อได้อย่างแท้จริง เพื่อให้สอดคล้องกับสวรรค์และความเชื่อ เมื่อเราเชื่อมั่นอย่างเต็มที่แล้ว เราจึงใช้เคียวเก็บเกี่ยวจากคำพูดและการกระทำ

ของเรา คุณเข้าใจแล้วใช่ไหม? เยี่ยมไปเลย ให้เราไปกันต่อ

ขณะที่เราสนทนาเรื่องความเชื่อกันต่อไป ผมมีคำถามที่คุณสามารถที่จะตอบได้

ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่าฉันมีความเชื่อที่แท้จริง?

นั่นเป็นคำถามที่สำคัญและคุณจำเป็นต้องรู้ เนื่องจากเป็นไปได้ที่จะอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานแห่งความเชื่อโดยปราศการเริ่มต้นมีความเชื่อ ก่อน มีหลายวิธีที่จะรู้ว่าคุณมีความเชื่อหรือไม่ มีอาการมากมายที่คุณต้องรู้และค้นหา เพราะคุณจะใช้ความกลัวอันเลวร้ายมากมายมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของคุณ เมื่อคุณไม่มีความเชื่อ การตัดสินใจบนพื้นฐานจากความกลัวมักจะจับคุณเป็นตัวประกันให้อยู่กับคำแข่งสาปของโลก และจะทำให้คุณพลาดสิ่งที่พระเจ้ามีพระประสงค์สำหรับคุณ ดังนั้นแล้ว หลักฐานของการอยู่ในความเชื่อคืออะไร? สัญญาณแรกนั้นง่าย คุณสามารถย้อนกลับไปทีนิยามของความเชื่อของเราและเข้าใจว่าการมีความเชื่อมั่นที่หนักแน่นในจิตใจเป็นกุญแจที่แท้จริง แต่หลายครั้งเราคิดว่าเรามีความเชื่อมั่นแล้ว แต่นั่นเป็นเพียงการเห็นด้วยกับพระวาทะนั้น ไม่ใช่มาจากจิตใจของเรา คุณต้องสามารถบอกความแตกต่างได้ เมื่อคุณมีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้านั้น แน่ใจว่าไม่เพียงจะมีข้อตกลงทางใจกับสิ่งที่พระวาทะกล่าว แต่ยังเป็นการรู้ถึงความแน่ใจ ความมั่นใจที่ทำให้เกิดสันติสุขและความหวังในสิ่งที่เกิดขึ้น

ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้และมั่นใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็น

— ฮีบรู 11:1

หากคุณมีหลักฐานว่าคุณมีบางอย่าง คุณยังจำเป็นต้องสร้างความ

มันใจว่าคุณมีสิ่งนั้นหรือไม่? ไม่แน่นอน อีกครั้งว่า เมื่อคุณอยู่ในความเชื่อ จะมีการรับรู้ได้ มีสันติสุข และมีความมั่นใจว่าคุณได้รับสิ่งที่พระวณะของพระเจ้าได้ตรัสไว้ แม้ว่าคุณอาจจะยังมองไม่เห็นก็ตาม หลายคนจะพูดแบบนี้ “ผมรู้ว่า ผมรู้ว่า ผมรู้ว่า ผมรู้ว่าผมได้รับแล้ว” ความรู้นี้มาจากภายในและไม่ได้มาจากสถานการณ์ที่กำลังบอกคุณ มันมีอยู่ในจิตวิญญาณหรือในจิตใจของคุณ ความกลัวจะหายไป ไม่มีความครุ่นคิดกังวลมาบั่นทอนจิตใจของคุณอีกต่อไป คุณรู้ว่าคุณได้รับแล้ว

อีกมุมมองหนึ่งของการอยู่ในความเชื่อคือการมีความชื่นชมยินดี และการมีใจที่คาดหวังในสิ่งที่จะเกิดขึ้น คำตอบของคุณอยู่ที่นั่นแล้ว คุณได้รับแล้ว! ความเชื่อเป็นมากกว่าความรู้สึกมีสันติสุขหรือมีความมั่นใจ แม้ว่า คุณจะต้องมีสิ่งเหล่านั้นด้วยก็ตาม คุณควรจะสามารถปกป้องความเชื่อทางจิตวิญญาณของคุณได้ เมื่อผมพูดอย่างนั้น ให้นึกถึงห้องพิจารณาคดีและคุณเป็นทนายความที่ชกค้านพยาน ทำไมคุณถึงเชื่ออะไรที่คุณเชื่อเกี่ยวกับสถานการณ์ของคุณ? คุณจะปกป้องความเชื่อของคุณได้อย่างไร? มีเพียงคำตอบเดียวนั่นคือพระวณะของพระเจ้า

ตัวอย่างเช่น ถ้ามีคนมาที่บ้านคุณแล้วพูดว่า “เฮ้ ออกไปจากบ้านผม” คุณจะพูดว่า “โอ้ ผมขอโทษ ให้เวลาเราสักหนึ่งวันแล้วเราจะออกไปอย่างนั้นหรือ”? ไม่ คุณไม่ทำแน่ คุณอาจจะหัวเราะ ถ้าชายคนนั้นพูดว่า “ไม่ใช่ นี่ คือบ้านของผม ออกไปไม่ฉันผมจะไปพบคุณที่ศาล” คำตอบของคุณคือ “ผมยินดีที่ได้พบคุณในศาล!” ในการพิจารณาคดี คุณจะแสดงให้เห็นการกระทำของคุณอย่างใจเย็น เขาจะตรวจสอบ

**ความเชื่อคือความแน่ใจ
ในสิ่งที่เราหวังไว้และ
มั่นใจในสิ่งที่เรามองไม่เห็น**

-ฮีบรู 11:1

และจับกุมชายอีกคนในข้อหาบุกรุกและให้เขาจ่ายค่าใช้จ่ายในศาลทั้งหมด ความมั่นใจของคุณไม่ได้ตั้งมั่นอยู่บนความรู้สึกและอารมณ์ของคุณ แต่ขึ้นอยู่กับ

กับกฎหมายและความจริงที่ว่าคุณเป็นเจ้าของบ้านอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เมื่อพูดถึงการอยู่ในความเชื่อ ผมพบว่าหลายครั้งคนที่ไม่เข้าใจว่าความเชื่อคืออะไรจะสับสนได้ง่ายโดยให้ความมั่นใจในการแสดงออกของตนแทนที่จะเป็นแหล่งความเชื่อเดียวของพวกเขา ซึ่งก็คือพระวณะของพระเจ้า เป็นเรื่องง่ายที่จะสับสนระหว่างการกระทำหรือรูปแบบของการกระทำตามพระวณะของพระเจ้ายกกับอำนาจที่แท้จริงของอาณาจักร ซึ่งมาจากใจที่เชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ ตัวอย่างเช่น หากคุณหว่านเงินลงในอาณาจักรของพระเจ้า และผมถามคุณว่าทำไมคุณถึงเชื่อว่า你会ได้รับผลตอบแทนจากการให้ นั่น คำตอบของคุณไม่ควรเป็น “เพราะในวันนั้นผมได้ให้เงินจำนวนหนึ่ง” คำสารภาพนั้นคือการดูที่การกระทำและรูปแบบของคุณเท่านั้น ซึ่งนั้นไม่สามารถรับประกันใดๆ ได้ ความมั่นใจของคุณต้องมาจากพระวณะของพระเจ้าเท่านั้น

ผมไม่สามารถนับจำนวนคนที่ผมได้อิทธิฐานเมื่อไป เมื่อผมถามว่าทำไมพวกเขาถึงเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับเมื่อผมได้อิทธิฐานเมื่อไป พวกเขาเพียงจ้องมองผมโดยไม่มีคำตอบ เมื่อผมถามพวกเขานั้น ผมกำลังมองหาความเชื่อของพวกเขา ข้อตกลงของพวกเขา กับสวรรค์ ผมอยากได้ยินพวกเขาพูดว่า “ผมรู้ว่าผมจะได้รับเพราะพระเจ้าทรงสัญญากับผมในพระธรรมเล่มนั้น และในข้อนั้นซึ่งผมรับไว้เป็นของผม” เป็นไปได้ว่าที่พวกเขาไม่สามารถให้ข้อพระคัมภีร์กับผมได้ เพราะพวกเขาไม่ได้ทออดสมอ และพวกเขาไม่มีเบาะแสว่าเรือของพวกเขา กำลังไปที่ใด

จำไว้ว่า ความเชื่อจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคุณรู้พระประสงค์ของพระเจ้า ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพราะความเชื่อจะดำรงอยู่ได้ก็ต่อเมื่อใจของคุณสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า ผมเชื่อว่าหลายคนคิดว่าพวกเขาอยู่ในความเชื่อทั้งที่พวกเขาไม่ได้ อยู่ ขอกล่าวอีกครั้ง ความคิดของพวกเขาอาจเห็นด้วยว่าพระวณะของพระเจ้านั้นเป็นความจริงและเป็นสิ่งดี แต่ความเชื่อจะอยู่ที่นั่นก็ต่อเมื่อจิตใจของพวกเขา มีความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า สำหรับหลาย

คน ความคิดของพวกเขาเห็นด้วยกับพระวณะของพระเจ้า แต่จิตใจของพวกเขาไม่ได้เข้ามาพักพิงด้วย

นี่คือตัวอย่างที่ดีของสิ่งที่ผมกำลังพูดถึง ซึ่งผมเชื่อว่าจะทำให้เห็นว่าคนจำนวนมากไม่ได้อยู่ในความเชื่อเมื่อพวกเขาคิดว่าเป็นเช่นนั้น จะเป็นอย่างไรถ้าผมจะบอกคุณว่าเมื่อเร็วๆ นี้ผมพบว่าท้องฟ้าไม่ได้เป็นสีฟ้าอย่างที่หลายคนพูด แต่สีฟ้าที่พวกเขาเรียกนั้น จริงๆ แล้วมันเป็นสีเหลือง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผมบอกคุณว่าเราถูกสอนมาผิดๆ เกี่ยวกับสีมาตลอดชีวิต และสีฟ้า นั้นไม่ใช่สีฟ้าจริงๆ แต่เป็นสีเหลือง คุณจะทำอะไร? คุณจะอ้าปากค้างด้วยความตกใจแล้วรีบคว้าโทรศัพท์มือถือโทรหาครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วตะโกนใส่พวกเขา กล่าวหาว่าพวกเขาทำให้ชีวิตคุณยุ่งเหยิง สอนสีผิดๆ ให้คุณหรือเปล่า? ผมไม่คิดเช่นนั้น จะไม่มีปฏิกิริยาทางอารมณ์แห่งความกลัว ไม่มีดราม่า คุณแค่รู้ว่าผมนั้นช่างใจง่าย แล้วก็เพิกเฉยกับความคิดเห็นที่ไร้เหตุผล และไปยุ่งเกี่ยวกับธุระของคุณแทน ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะคุณเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าสีฟ้าก็คือสีฟ้า!

ตอนนี้ เรามาเปรียบเทียบตัวอย่างของผมกับการสนทนาเรื่องความเชื่อของเรากัน จะเป็นอย่างไรถ้าคุณเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับการรักษา เมื่อหมอบอกคุณว่าคุณกำลังจะตายด้วยโรคมะเร็ง? คุณก็จะมองหมอคนนั้นและคิดว่าเขาช่างเป็นคนใจง่าย เพราะคุณรู้ว่าสิ่งนี้ไม่มีทางเกิดขึ้นได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เป็นเพราะคุณเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าถึงการจัดเตรียมการรักษาที่พระเจ้าได้จ่ายราคาให้แล้ว คุณเห็นไหม? แน่แน่นอนว่าหลายคนอธิษฐาน แต่เมื่อตรวจสอบแล้ว ผมพบว่าคำอธิษฐานของพวกเขาไม่ใช่คำอธิษฐานด้วยความเชื่อ แต่เป็นด้วยความหวัง เนื่องจากพวกเขาไม่แน่ใจในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อนเอ๋ย นี่คือการหลอกลวงทำไมจึงสำคัญมากที่เราจะสร้างตัวเองขึ้นด้วยพระวณะของพระเจ้า เราจำเป็นต้องรู้ว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร เพื่อที่เราจะมั่นใจในสิ่งที่พระองค์ตรัส และเพื่อให้เราสามารถปฏิเสธสิ่งที่ไม่ใช่พระประสงค์ของพระองค์ได้ ผมขอยกตัวอย่างจาก

ชีวิตผมเองซึ่งแสดงให้เห็นว่าการทำตามสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับชีวิตนั้นมีความสำคัญเพียงใด

ผมเหนื่อยมาก เพราะเป็นเวลาสองสามสัปดาห์ที่ยากลำบากในฐานะเจ้าของธุรกิจ (ก่อนหน้านี้ผมเป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักร) ตารางงานของผมอัดแน่นไปด้วยการโทรติดต่อฝ่ายขาย และแน่นอนความกดดันทางการเงินจากค่าคอมมิชชั่น ผมกำลังจะไปหาหมอฟันเพื่ออุดฟันตามปกติ ทุกอย่างเป็นปกติจนกระทั่งทันตแพทย์ไปฉีดโนโวเคน ขณะที่เขาสอดเข็มเข้าไป มีการกระตุกอย่างกะทันหัน จากนั้นกรามของผมก็ชาทันที ตรงข้ามกับที่มันควรจะค่อยๆ ชาขึ้น ผมรู้สึกประหลาดใจและบอกหมอฟันว่าเกิดอะไรขึ้นกับผม เขาพูดว่า “โอ้ ผมเดาว่าผมคงไปโดนเส้นประสาท” ผมรีบถามเขาว่า “นี่จะปกติไหม” เขาตอบคำถามนี้ว่า “โดยปกติก็จะหาย” อะไรวะ? ผมได้ยินเขาถูกต้องใช่ไหม? “คุณหมอ หมายความว่าอย่างไรที่บอกว่าโดยปกติก็จะหาย?” เขากล่าวว่า “ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ถึง 85 เปอร์เซ็นต์ของกรณีเช่นนี้จะหายโดยไม่มีผลข้างเคียงถาวร”

อะไรวะ? ทันใดนั้นความกลัวก็เกิดขึ้นกับผม แล้วตอนนั้นมันคืออะไรวะ? มันจะหายไหม? จิตใจของผมเริ่มถูกรอบงำด้วยความคิดที่น่าหวาดกลัว หลังการนัดหมายนั้น ใบหน้าของผมยังคงชา ไม่เหมือนการนัดหมายของทันตแพทย์ทั่วไปที่อาการชาจะค่อยๆ หายไป ผมกำลังตรงไปหาลูกค้าตามนัดหมาย ใช้เวลาห่างจากที่นัดทันตแพทย์ประมาณหนึ่งชั่วโมง ดังนั้นผมจึงมีเวลามากพอที่จะคิดถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่ตลอดทางจนถึงนัดนั้น ผมอยู่ในความทรมาน ไม่ใช่จากความเจ็บปวดใดๆ แต่จากการขาดสันติสุข และจากความกลัวที่หมุนวนอยู่ในจิตใจผม

ระหว่างทางกลับบ้านจากที่นัดหมายไว้ ในเวลาต่อมา ผมแวะไปที่บ้านเพื่อน ใบหน้าของผมยังคงชาอยู่ และผมกำลังมองหาคำปลอบใจจากใครสักคนว่าสิ่งนี้จะหายดี ให้สังเกตความผิดพลาดของผม ผมไม่ได้มองหาพระวาระของพระเจ้า แต่มองหาแม้กระทั่งคนที่ไม่มี ความเชื่อที่เข้มแข็งเพื่อให้

ความมั่นใจกับผม ผมบอกคนๆ นี้ว่าเกิดอะไรขึ้นและกำลังรอเพื่อให้เขาพูดว่า “นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่นะ แกรี่ เตี้ยมันจะหายดี!” แต่สิ่งที่เขาพูดกลับเป็นว่า “ไม่นะ! ผมมีเพื่อนที่เจอเรื่องนี้เหมือนกัน และใบหน้าของพวกเขาไม่หายกลับมาเป็นปกติอีกเลย ใบหน้าของพวกเขาเป็นอัมพาตตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา” ผมไม่อยากเชื่อในสิ่งที่ผมได้ยิน! จิตใจตอนนี้ตกอยู่ในความกลัวสุดขีด ผมทำเหมือนรู้ดีว่าผมจะไม่เป็นอะไร และขอบคุณสำหรับเวลาของเขา ด้วยความสิ้นหวัง ผมหยุดที่บ้านของเพื่อนอีกคนหนึ่งและถามคำถามเดียวกันนี้ และต้องตกใจเมื่อผมได้ยินคำตอบเดียวกันว่า “ไม่ ไม่” พวกเขาพูดว่า “ผมมีเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นแบบนี้เหมือนกัน และใบหน้าของพวกเขาก็ไม่กลับมาเป็นปกติอีกเลย ใบหน้าของพวกเขายังคงเป็นอัมพาตจนถึงทุกวันนี้”

ณ ตอนนั้นเอง ผมรู้ว่า ความหวังเดียวของผม อยู่ในพระวอณะของ พระเจ้า

หลังจากการเยี่ยมเยียนในครั้งนี้ ผมยังรู้สึกค้างคาใจ ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงรักษา (ในจิตใจของผม) แต่ผมกลับไม่สามารถกำจัดความกลัวนั้นออกไปได้ จิตใจของผมขาดความเชื่ออันแน่วแน่ไป คึ้นนั้นผมอยู่ในความทุกข์ทรมาน! จิตใจของผมเต็มไปด้วยความกลัว และใบหน้าของผมยังคงดูเหมือนตอนที่ทำฟันอยู่ที่คลินิก ขณะที่ผมพยายามจะนอน ผมเริ่มรู้สึกเจ็บเล็กน้อยที่หูข้างขวา หรือว่ามันอาจจะเป็น? พ่อของผมเคยต่อสู้กับอาการกล้ามเนื้อใบหน้าอ่อนแรงครึ่งซีกเมื่อ 1-2 ปีก่อนหน้านี้ และเขาบอกผมว่าอาการนี้เริ่มขึ้นจากความเจ็บปวดใต้หูของเขา อาการกล้ามเนื้อใบหน้าอ่อนแรงครึ่งซีกเกิดขึ้นเมื่อเส้นประสาทที่ควบคุมกล้ามเนื้อใบหน้าซึ่งเดินทางผ่านรูเล็กๆ ในกระดูกใต้ใบหูถูกบีบรัดจากการติดเชื้อหรือการอักเสบ

ขณะที่ผมนอนอยู่เพื่อจะหลับ สิ่งที่ผมได้ยินทั้งหมดคือคำพูดเหล่านี้ผ่านความคิดของผม “คุณจะเป็นโรคอัมพาตใบหน้าครึ่งซีกเหมือนกับพ่อของคุณ” เมื่อผมตื่นขึ้นในตอนเช้า ผมมีอาการกล้ามเนื้ออ่อนแรงใบหน้าครึ่งซีก!

ตอนนี้ ไม่เพียงแต่گرامของผมซา แต่ทั้งใบหน้าด้านขวาของผมก็ซาเช่นกัน และผมไม่สามารถหลับตาหรือปิดปากได้ ผมสับสนมึนงง

ผมไปหาหมอในพื้นที่เพื่อยืนยันข้อสงสัยของผม หลังการตรวจแล้ว เขามองมาที่ผมและบอกว่าผมมีอาการกล้ามเนื้อใบหน้าอ่อนแรงครึ่งซีก ผมจึงพูดว่า “จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป” เขากล่าวว่า “ประมาณ 80 ถึง 85 เปอร์เซ็นต์ของกรณีจะหายเป็นปกติโดยไม่เป็นอัมพาตถาวร” “เขาพูดอย่างที่ผมคิดว่าเขาเพิ่งพูดไปหรือเปล่าเนี่ย?”

ตอนนั้นผมรู้แล้วว่าผมกำลังมีปัญหา ผมรู้ว่าวิญญาณชั่วจะไม่หยุดเพียงแค่นั้น และผมไม่อยากจะเห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ผมรู้จักสงครามฝ่ายวิญญาณมากพอที่จะรู้ตัวว่ากำลังมุ่งหน้าไปผิดทาง โปรดจำไว้ว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน ก่อนที่ผมจะรู้เรื่องทำนองนี้อย่างมากมาย แต่ผมก็มากพอที่จะเข้าใจว่าผมต้องรับมือกับสิ่งนี้ทางฝ่ายวิญญาณถ้าผมจะเอาชนะมันได้สำเร็จ ผมยังตระหนักกว่านี่เป็นการจัดฉากของวิญญาณชั่วที่จะทำให้ผมตั้งตัวไม่ทัน เมื่อผมเหนื่อยอ่อนและไม่ได้มีการป้องกันใดๆ ที่เกิดขึ้น

ณ ตอนนั้นเอง ผมรู้ถึงความหวังเดียวของผมอยู่ในพระวาระของพระเจ้า โดยตัวผมเองผมไม่สามารถหยุดความกลัวที่เกาะกินจิตใจของผมได้ ดังนั้นผมจึงเขียนกระดาษการ์ดขนาด 3 x 5 ด้วยข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับการเยียวารักษาแล้วติดไว้ที่หัวบ้าน ผมกลับใจใหม่ต่อพระพักตร์พระเจ้าและเริ่มกระบวนการพัฒนาความเชื่อในใจผม ผมรู้ว่าผมต้องหว่านพระวาระในใจผมเพื่อให้ความเชื่อเติบโต ผมจึงใช้เวลาใคร่ครวญพระวาระของพระเจ้าตลอดทั้งวัน

ในช่วงแรกนั้นไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ใบหน้าของผมยังคงซาอยู่ และผมยังคงต่อสู้กับวิญญาณแห่งความกลัวอย่างต่อเนื่อง ผ่านไปประมาณหนึ่งสัปดาห์โดยที่ใบหน้าของผมยังคงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงนั้นก็ได้มีบางอย่างเกิดขึ้น! เหมือนกับกระบวนการที่พระคัมภีร์ในมาระโก 4:26 ได้สอนเรา เมื่อผมหว่านพระวาระลงในจิตใจของผม ความเชื่อก็เริ่มก่อตัวขึ้น เริ่มแรกเติบโต

เป็นใบเรียว จากนั้นจึงมีก้าน เป็นลำต้น และกลายเป็นเมล็ดข้าวแก่แล้วบน
ลำต้น

ตลอดกระบวนการทั้งหมดนี้ ไม่พบข้อตกลงและด้วยเหตุนี้จึงไม่
ยังพบความเชื่อ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าผมจะไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือ
รู้ว่ากระบวนการนี้ทำงานตามพระธรรมในมาระโกบทที่ 4 อย่างไร แต่การ
เปลี่ยนแปลงที่แท้จริงได้เกิดขึ้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงที่ผมกำลังพูดถึงนี้ยังไม่
ปรากฏให้เห็นได้ในโลกฝ่ายธรรมชาติ แต่การเปลี่ยนแปลงนี้กำลังเกิดขึ้นใน
จิตใจของเรา หากเรายึดมั่นในพระวณะ พระวณะจะค่อยๆ เปลี่ยนแปลง
ระบบความเชื่อในจิตใจของเราจากความไม่เชื่อไปสู่การมีข้อตกลงกับสวรรค์
ด้วยตัวเอง ดังนั้น ในกรณีนี้ ผมจึงยึดมั่นในพระวณะเพราะรู้อย่างนั้นคือคำตอบ
เดียวของผม

วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังเดินผ่านบ้านของผมพร้อมกับกระต่ายการ์ด 3
x 5 ที่มีพระวณะเกี่ยวกับการเฝ้ารักษาดูแลไว้ทุกที่ ทันใดนั้น ผมบังเอิญ
เหลือบไปเห็นกระต่ายการ์ดใบหนึ่งซึ่งผมเคยเห็นมาเป็นร้อยๆ ครั้งแล้ว แต่
ครั้งนี้พอได้ดู ปัง! การเจิมก็เหมือนยังผมในทันใด ความกลัวหายไปทันที และ
ผมรู้ว่าผมหายเป็นปกติแล้ว ใช่แล้ว ใบหน้าของผมยังคงขำอยู่ ยังไม่มีการ
เปลี่ยนแปลง แต่ผมรู้ว่าผมหายดีแล้ว ภายในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ใบหน้าของผมก็
เป็นปกติอย่างสมบูรณ์ และอาการขาทั้งหมดก็หายไป สรรเสริญพระเจ้า! พระ
วณะเป็นจริง!

แม้ว่าผมจะปล่อยให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณอ่อนแอลง เนื่องจากการ
ละเลยและความยุ่งวุ่นวาย แต่ในที่สุดผมก็ตระหนักในความผิดพลาดและ
กลับใจจากความโง่เขลา นี่ย้อนกลับไปเมื่อครั้งแรกที่ผมเรียนรู้ว่าความเชื่อ
ทำงานอย่างไร และผมยังไม่มีประสบการณ์ในด้านนี้มากนัก ผมได้มองย้อน
กลับไปเห็นถึงสิ่งที่ผมได้ทำ นั่นคือการถามคนอื่นอย่างโง่เขลาในเรื่องอนาคต
ของผมเมื่อมีปัญหา แทนที่จะมุ่งตรงไปที่พระวณะของพระเจ้า แต่เมื่อผม
เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว ผมก็หันไปหาพระวณะของพระเจ้าด้วยความมั่นใจ น้า

เสียดายที่คนส่วนใหญ่ไม่มั่นใจในกระบวนการนี้ เพราะพวกเขาไม่เคยได้รับการสอนเกี่ยวกับความเชื่อและที่มาของการได้รับความเชื่อนั้น เนื่องจากพวกเขาไม่ตระหนักถึงกระบวนการนี้ เมื่อพวกเขาอยู่ภายใต้ความกดดัน พวกเขาจึงปล่อยวางพระวจนะโดยคิดว่ามันไม่ได้ผล

เข้าใจการโจมตีกลับของซาตาน

คริสตินมาที่คริสตจักรของเราโดยไม่รู้เรื่องพระเจ้ามากนัก เธอเกิดบังเกิดใหม่ในรอบนมัสการเช้าวันอาทิตย์ในวันหนึ่ง และชีวิตของเธอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ในคริสตจักรของเรา เรามีชั้นเรียนปฐมนิเทศเรื่องอาณาจักรประเด็นหนึ่งที่เราพูดและสอนคือสิทธิตามกฎหมายในการได้รับการเยียวยารักษา คริสตินมีปัญหาเกี่ยวกับการไต่ยืนมาหลายปี เธอใส่เครื่องช่วยฟังมา 40 ปีแล้ว และสูญเสียการไต่ยืนไปแล้วกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ แม่ของเธอหูหนวก และน้องชายของเธอก็ประสบปัญหาเดียวกันนี้เช่นกันกับการสูญเสียการไต่ยืน เมื่อคริสตินไต่ยืนว่า ในฐานะผู้เชื่อ เธอมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับการรักษาจึงเธอตื่นเต้นมาก!

ในชั้นเรียน ภรรยาของผมวางมือบนตัวเธอและอธิษฐานให้เธอไต่ยืน และทันใดนั้น เป้าะ เธอก็สามารถไต่ยืนได้อย่างสมบูรณ์ คริสตินเริ่มส่งเสียงดังลั่นและร้องไห้พร้อมทั้งสรรเสริญพระเจ้า เมื่อภรรยาของผมเดินด้าและคริสตินมาบอกข่าวดีแก่ผม ผมรู้สึกอยากเตือนเธอเกี่ยวกับการโต้กลับของซาตาน ผมบอกเธอเดินด้าให้ส่งคริสตินว่าหากอาการไม่ได้ยืนเริ่มกลับมาอีก ให้เธอกล่าวถ้อยคำด้วยใจกล้าหาญ ประกาศว่าเธอหายเป็นปกติแล้ว และให้ซาตานจงถอยออกไป เช้าวันรุ่งขึ้นการทดสอบมาถึง การไต่ยืนของเธอเปลี่ยนกลับไปสู่การไต่ยืนที่ไม่ดี เธอจึงทำตามที่เราบอกทุกประการว่า “ไม่! ซาตานฉันไม่รับสิ่งนี้ ฉันได้รับการรักษา และฉันหายป่วยแล้ว ในนามพระเยซู!” เป้าะ! หูของเธอกลับมาไต่ยืนและยังคงไต่ยืนอยู่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

โปรดจำไว้ว่าซาตานจะโจมตีกลับและพยายามยึดดินแดนคืน จงอย่าปล่อยให้มันทำ แต่จงยืนหยัดในพระวาระของพระเจ้า!

ในบทนี้ ผมได้ใช้เวลาพอสมควรเพื่อให้ความเข้าใจพื้นฐานแก่คุณว่าความเชื่อคืออะไร ทำหน้าที่อย่างไร จะรู้ได้อย่างไรว่าคุณมีความเชื่อหรือไม่ และจะรับความเชื่อได้จากที่ใด เพื่อให้อาณาจักรของพระเจ้าดำเนินในชีวิตของคุณ คุณต้องรู้เรื่องนี้ จำไว้ว่าพระเยซูตรัสกับหญิงนั้นว่า “ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายโรค” และจะเป็นเช่นนั้นสำหรับคุณ ความเชื่อของคุณ จิตใจของคุณที่เชื่อมั่นอย่างเปี่ยมในสิ่งที่สวรรค์กล่าวไว้ และการใช้เคียวเพื่อเก็บเกี่ยวจะเป็นคำตอบให้คุณสำหรับทุกปัญหาหรือทุกความต้องการที่คุณอาจต้องเผชิญในชีวิต

บทที่ 6

พระพรของ พระเจ้า

ผมกำลังนั่งอยู่ที่ร้านอาหารกับภรรยาและวิทยากร ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 10:00 น. และเราเพิ่งเสร็จสิ้นรอบนมัสการอันทรงพลังในตอนเย็น บริกรรมารับออร์เดอร์ของเราและเราก็เริ่มสนทนากัน วิทยากรรับเชิญของผมเริ่มบอกเขา (บริการ) ว่ารอบนมัสการนั้นยอดเยี่ยมเพียงใดและเล่าเกี่ยวกับคริสตจักรของเรา จากนั้นเธอ (วิทยากร) ก็พูดว่า “คุณ (บริการ) ชอบล่าสัตว์ไหม” เขาบอกว่าเขาชอบล่าสัตว์ วิทยากรรับเชิญของผมมักจะตื่นเต้นกับเรื่องราวการล่าสัตว์ของผม และที่จริง ผมได้มอบหนังสือ *ล่าศรัทธา (Faith Hunt)* เล่มหนึ่งให้เธอในเย็นวันนั้นเพื่อนำกลับบ้านให้เพื่อนของเธอ หนังสือที่ผมกำลังจะให้เธอนำกลับบ้านนั้นได้วางอยู่ข้างๆ ผมบนพื้น

บริการพูดต่อไปว่าเขาได้ล่าสัตว์และล่าสัตว์อย่างไร แต่ว่ายังไม่เคยล่ากวางได้สักตัว แขนของผมและผมเริ่มอธิบายว่าอาณาจักรของพระเจ้าดำเนินไปอย่างไร ซึ่งเขาต้องคาดหวังว่าจะได้รับกวางของเขาทุกครั้งเมื่อเขาออกล่า เขาไม่รู้จริงๆ ว่าเขาคิดอย่างไรกับเรา แต่ผมจำได้ว่ามีหนังสืออยู่กับตัวเล่มหนึ่งจึงได้มอบให้เขา ผมบอกเขาว่าผมจะทำสำเนาเล่มใหม่ให้เธอซึ่งเธอก็ตกลง พนักงานเสิร์ฟขอบคุณผมและสัญญาว่าจะอ่านหนังสือนี้ แต่ผมคิดว่า

นั่นอาจจะเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมจะได้ยินจากเขา แต่มันไม่ใช่

หนึ่งปีต่อมา วิทยากรคนเดิมมาที่คริสตจักรและบอกว่าเธอชอบร้านอาหารที่เราเคยไปเมื่อปีที่แล้วและถามว่าเราไปที่นั่นได้ไหม ดังนั้นเราจึงไปที่นั่น เมื่อเรานั่งลง เราก็อประหลาดใจที่พบบริกรคนเดียวกับที่เราพบเมื่อปีที่แล้ว เมื่อเขาเดินมาหา เขามองมาที่เราแล้วพูดว่า “เฮ้ คุณนี่เองเมื่อหนึ่งปีที่แล้วที่เราคุยกันเรื่องการล่ารางวัล” เราตอบว่า “ใช่ เราจำได้” เขาพูดว่า “ผมอ่านหนังสือที่คุณให้ผมแล้ว และผมได้ทำตามที่คุณบอก ปีที่แล้วผมล่ารางวัลได้สองตัวและคาดว่าจะได้รางวัลของผมในปีนี้อีกเช่นกัน” เรารู้สึกตื่นเต้นที่ได้ยินเรื่องราวของเขา แต่ก็ไม่แปลกใจหรอก อาณาจักรได้ผลทุกครั้ง!

ผมกำลังจัดการประชุมสำหรับศิษยาภิบาลประมาณ 25 คน เพื่ออธิบายเรื่องอาณาจักรของพระเจ้าและวิธีที่อาณาจักรทำงาน มันเป็นการประชุมที่ยอดเยี่ยม ขณะที่ผมกำลังจะออกจากห้องประชุมและพนักงานของผมกำลังทำความสะอาดนั้น มีศิษยาภิบาลคนหนึ่งกลับเข้ามา เขาและภรรยาได้มาหาภรรยาของผมและถามว่าพวกเขาจะคุยกับเราได้ไหม ศิษยาภิบาลเริ่มบอกเราว่าบ้านของเขากำลังจะถูกยึดภายในสิ้นสัปดาห์ เว้นแต่ว่าเขาจะหาเงินได้ประมาณ 6,900 ดอลลาร์ เขาอธิบายว่าเขาไม่มีเงินนอกจากเงิน 100 ดอลลาร์นี้ สำหรับตัวเอง ซึ่งตอนนี้เขาได้ถืออยู่ในมือ “นี่คือทั้งหมดที่ผมมี” เขาพูด “แต่ผมต้องการหาเงินนี้ตามที่คุณสอนคืนนี้ โดยขอให้คุณและภรรยาได้ตกลงกับเราเรื่องถึงเงินที่เราต้องการในสัปดาห์นี้” เราทุกคนจับมือกันอธิษฐานและขอบคุณพระเจ้าสำหรับเงินนั้น

ประมาณหนึ่งเดือนต่อมา ผมเห็นศิษยาภิบาลคนเดียวกันนี้ทำงานอื่น และเขาวิ่งมาหาผมด้วยความตื่นเต้น “ผมต้องบอกคุณว่าเกิดอะไรขึ้น” เขากล่าว “ผมไม่ได้บอกคุณเรื่องนี้เมื่อตอนที่เราได้คุยกันก่อนหน้านี้ ผมกับภรรยามีธุรกิจทำเสื้อยืดซิลค์สกรีนซึ่งเป็นงานนอกเวลาเล็กๆ ซึ่งนานๆ ครั้งจะขายออก เราไม่ได้ทำอะไรมากกับธุรกิจนี้ ซึ่งนานๆ ครั้งเราจะได้รับคำสั่งซื้อสักที วันรุ่งขึ้นหลังจากเราอธิษฐานกับคุณ เราได้รับคำสั่งซื้อหลายรายการ

รวมมูลค่า 8,900 ดอลลาร์ สัปดาห์นั้นเราต้องทำงานหนักมาก แต่เมื่อถึงวันศุกร์ เราก็มียังเงิน 6,900 ดอลลาร์สำหรับรักษากันของเรา ขอขอบคุณมาก!”

ผมเข้าร่วมการประชุมศิษยาภิบาลในนอร์ทแคลิฟอร์เนียกับศิษยาภิบาลคนอื่นๆ ประมาณ 500 คน ผมไม่ได้สอนอะไร ผมแค่มาเข้าร่วมงาน มีชายคนหนึ่งเดินมาหาผมและพูดว่า “ผมมีเรื่องจะคุยกับคุณ” เขาเป็นศิษยาภิบาลจากประเทศเยอรมนี และบอกว่าเขามีเรื่องราวที่น่าสนใจที่จะเล่าให้ผมฟัง

ลูกชายของเขาซึ่งเป็นวัยรุ่นได้เอาซีดีของผมไปฟัง หลังจากฟังบทเรียนเหล่านี้แล้ว เขาตัดสินใจว่าเขาจะได้รับ PlayStation 3 ด้วยความเชื่อเนื่องจากเขาไม่มีเงินซื้อมัน ผมเชื่อว่าทุกคนรู้ว่า PlayStation 3 คืออะไร แต่ในกรณีที่คุณไม่รู้ มันคือเครื่องเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ศิษยาภิบาลบอกผมว่าลูกชายของเขาเข้ามาในห้องทำงานของเขาได้อย่างไรในวันหนึ่ง และถามเขาว่าเขาจะทำข้อตกลงด้วยกันกับลูกสำหรับ PlayStation 3 นั้นหรือไม่ ลูกชายอธิบายให้พ่อฟังถึงสิ่งที่เขาเรียนรู้จากซีดีของผมและวิธีที่เขาต้องหว่านเมล็ดพันธุ์และอธิษฐานร่วมกันกับพ่อของเขาในเรื่องนี้ ศิษยาภิบาลจึงบอกผมว่าเขาไม่ต้องคิดมาก แต่ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักร เขาได้รับเมล็ดพันธุ์จากลูกชายของเขา คือการถวายให้กับคริสตจักร เขาและลูกชายอธิษฐานด้วยกันและมีข้อตกลงว่าตอนนี้ลูกชายได้รับ PlayStation 3 แล้ว และพวกเขาถือว่าสิ่งนี้ได้รับแล้ว

วันรุ่งขึ้น ชายคนหนึ่งจากคริสตจักรของพวกเขาโทรหาศิษยาภิบาลและถามว่าลูกชายของเขาจะรังเกียจไหมที่จะหาเงินพิเศษ เนื่องจากเขามีโครงการระยะสั้นที่ต้องการให้ช่วย ลูกชายรู้สึกดีใจที่หาเงินได้มากพอที่จะซื้อ PlayStation 3 จากโครงการระยะเวลา 2 วันนั้น

สิ่งนี้ดึงดูดความสนใจของลูกชายและสองสามสัปดาห์ต่อมา ศิษยาภิบาลบอกว่าลูกชายของเขากลับมาที่ห้องทำงานของเขาอีกและถามว่าเขาจะตกลงในสิ่งอื่นๆ อีกได้ไหม ศิษยาภิบาลบอกผมว่าเขาตอบว่า “แน่นอน” แต่เขารู้สึกประหลาดใจเล็กน้อยเมื่อลูกชายของเขาถามเขาว่าเขา

เห็นด้วยกับเขาหรือไม่ที่พระเจ้าจะให้กล้ำเนื้อที่ใหญ่ขึ้นแก่เขา ศิษยาภิบาลบอกผมว่าเขาไม่รู้ว่าจะตอบลูกชายของเขาอย่างไรในเรื่องนี้ แต่ในที่สุด เขาก็บอกลูกชายของเขาว่าเขาต้องทำส่วนของเขาเมื่อขอให้กล้ำเนื้อ และจะตกลงกับเขาตรงเท่าที่เขาเข้าใจในเรื่องนี้ ลูกชายของเขาจึงได้ตกลง เป็นอีกครั้งที่ลูกชายได้หวนไปที่กล้ำเนื้อที่ใหญ่ขึ้น และพวกเขาอธิษฐานด้วยข้อตกลงนี้

วันรุ่งขึ้น มีรถเข้ามาจอดที่ถนนของศิษยาภิบาล เป็นครอบครัวที่มาจากคริสตจักร เมื่อศิษยาภิบาลออกไปพูดคุยกับพวกเขา พวกเขาบอกว่าพวกเขากำลังทำความสะอาดโรงรถของพวกเขาและมีชุดอุปกรณ์ยกน้ำหนักที่พวกเขาคิดว่าลูกชายของศิษยาภิบาลอาจต้องการ แต่ถ้าไม่ต้องการ พวกเขาคิดว่าศิษยาภิบาลอย่างน้อยอาจรู้จักคนอื่นในคริสตจักรที่ต้องการ ศิษยาภิบาลบอกผมว่าไม่มีใครรู้อะไรเกี่ยวกับความต้องการการกล้ำเนื้อของลูกชาย และพวกเขาเพิ่งอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อคืนก่อน ศิษยาภิบาลกล่าวว่าเขาตกใจอย่างยิ่ง! แล้วเขาเข้าไปในบ้านและถามลูกชายว่า “แผ่นซีดีเหล่านั้นอยู่ที่ไหน?”

เรื่องราวประหลาดนี้มีอยู่ทั่วไป ผมได้ยินพวกเขาตลอดเวลาและผมอยากให้เรื่องราวเหล่านี้เป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตของคุณเช่นกัน จนถึงตอนนี้เราได้ริเริ่มและอภิปรายประเด็นสำคัญหลายประการเกี่ยวกับวิธีการทำงานของกฎแห่งอาณาจักรของพระเจ้า ตลอดจนข้อตกลงหรือความเชื่อที่จำเป็นต้องมีสำหรับสวรรค์เพื่อที่จะได้รับสิทธิตามกฎหมายหรือขอบเขตอำนาจปกครองในแผ่นดินโลก ตอนนี้เรามาเจาะลึกลงไปอีกหน่อยว่ากฎเหล่านี้ของอาณาจักรสามารถช่วยเราในด้านการเงินได้อย่างไร

พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้านำความมั่งคั่งมาให้ และไม่ได้ทรง
แถมความทุกข์ร้อนมาด้วย

— สุภาษิต 10:22

เมื่อผมเห็นข้อพระวจนะข้อนี้ครั้งแรก ผมคิดว่า “แน่นอนว่า นี่ไม่ได้

หมายความว่าตามที่บอกอย่างนั้นจริงๆ ใช่มั้ย?” แต่ผมพบว่ามันมีความหมายตรงตามที่พูด! เพื่อทำความเข้าใจว่าข้อความนี้พูดถึงอะไร เราจะต้องมองย้อนกลับไปที่จุดเริ่มต้น เมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้นครั้งแรก

แต่มีผู้กล่าวยืนยันไว้ตอนหนึ่งว่า “มนุษย์เป็นใครหนอ พระองค์จึงทรงพะวงถึง?”

“บุตรของมนุษย์เป็นผู้ใด พระองค์จึงทรงห่วงใยดูแล? พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงสวมมงกุฎแห่งศักดิ์ศรีและเกียรติให้แก่เขา และทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าของเขา”

ในการทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขานั้น พระเจ้าไม่ให้มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา แต่ในขณะนี้เรายังไม่เห็นว่ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา

— ฮีบรู 2:6-8

เราได้อ่านข้อความนี้มาก่อนแล้ว แต่ตอนนี้มีความสำคัญที่เราต้องมาพูดคุยกัน เมื่อเราทบทวนจะเห็นว่า เมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้น ทุกสิ่งบนโลกอยู่ภายใต้การปกครองของเขา ไม่มีสิ่งใดที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเขา เขาปกครองแผ่นดินโลกด้วยสิทธิอำนาจซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยตำแหน่ง และสวมมงกุฎแห่งการปกครองในฐานะที่เขาเป็นตัวแทน เขาถูกตกแต่งด้วยการเจิมและได้รับศักดิ์ศรีโดยสิทธิอำนาจที่เขาได้รับ

พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้านำความมั่งคั่งมาให้ และไม่ใ้ใครทรงแถมความทุกข์ร้อนมาด้วย

— สุภาษิต 10:22

ซาตานซึ่งกบฏต่อพระเจ้าได้ถูกโยนลงมายังโลกก่อนที่จะมีอาดัม ซาตานดูหมิ่นมนุษย์เมื่อเขาพบว่าตนเองถูกปกครองโดยชายผู้สวมมงกุฎแห่งสิทธิอำนาจของพระเจ้า ตอนนี้ซาตานต้อง

ยอมจำนนต่อสิ่งที่ถูกสร้างตามธรรมชาตินี้ ซึ่งโดยทางกายภาพแล้วค่อนข้างอ่อนแอกว่ามัน อย่างไรก็ตาม โดยฝ่ายวิญญาณแล้ว ทุกคำที่อาดัมพูดนั้น มีสิทธิอำนาจเหมือนกับว่าพระเจ้าตรัสเอง อาดัม บุตรของพระเจ้าได้ปกครองโลกโดยตำแหน่งแห่งสิทธิอำนาจและความยิ่งใหญ่อันน่าเกรงขามนี้

ดังนั้น ซาตานจึงเกลี้ยกล่อมชายผู้นี้และปรารถนาจะได้สิทธิอำนาจที่เขา มีเหนือแผ่นดินโลก คำตอบเดียวของมันเป็นคือการแย่งชิงมงกุฎซึ่งเป็นตำแหน่งที่ชายคนนี้จะครอบครองไปจากเขา มีปัญหาเล็กน้อยเพียงข้อเดียวนั่นคือซาตานไม่มีอำนาจที่จะชิงมงกุฎไปจากอาดัมได้ ความหวังเดียวของมันเป็นที่จะล่อลวงอาดัมให้ถอดมงกุฎได้ โดยการโน้มน้าวเอาว่าไม่ควรไว้วางใจพระเจ้าและชีวิตมีอะไรให้มากกว่าที่พระเจ้าให้ อาดัมและเอวาเลือกที่จะเชื่อซาตานมากกว่าพระเจ้าและกระทำการกบฏต่อพระเจ้า ในท้ายที่สุด อาดัมและเอวาสูญเสียสิทธิอำนาจซึ่งเป็นตำแหน่งทางกฎหมายในอาณาจักรของพระเจ้า และซาตานกลายเป็นพระเจ้าของโลกนี้ ดังที่เราเห็นเปาโลได้เน้นย้ำถึงเขาใน 2 โครินธ์

พระของยุคนี้ทำให้จิตใจของผู้ไม่เชื่อมืดบอดไป เพื่อพวกเขาจะไม่สามารถเห็นแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐอันทรงพระเกียรติสิริของพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระฉายของพระเจ้า

— 2 โครินธ์ 4:4

ก่อนที่อาดัมจะกบฏ เขาชื่นชมยินดีในการได้รับประโยชน์จากการเป็นบุตร ทุกสิ่งที่พระเจ้านั้นเป็นของเขา เพื่อความสุขของเขา และเขาไม่เคยรู้จักวันแห่งความต้องการหรือความกลัวแม้แต่วันเดียวในชีวิตของเขา ทุกสิ่งที่เขาต้องการเพื่อใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ถูกวางไว้ที่นั่นแล้วก่อนที่จะถูกสร้างขึ้น

หากเรานึกย้อนไปถึงห้วงแห่งการทรงสร้างในพระธรรมปฐมกาล

เราพบว่ามนุษย์ถูกสร้างขึ้นเมื่อสิ้นสุดวันที่หกของการทรงสร้าง ซึ่งเป็นส่วนสุดท้ายของแผนการทรงสร้างของพระเจ้าที่ได้จัดวางไว้ มีสิ่งที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเขาคือวันที่เจ็ด ซึ่งพระเจ้าประกาศว่าเป็นวันแห่งการพักผ่อน ไม่ใช่เพราะพระเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อย แต่เพราะพระองค์ทรงทำสำเร็จแล้ว และทุกสิ่งก็สมบูรณ์ ลองคิดสักครู่ในสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างจนสำเร็จ และแผนการอันเต็มด้วยสง่าราศีที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษย์ นำเราที่อาดัมยอมทิ้งทุกสิ่งเหล่านั้น และในระหว่างนั้น เราได้สูญเสียสถานะตามกฎหมายของอาณาจักรไป

เมื่อพระเจ้าเสด็จมาหาเราหลังจากที่เราเลือกที่จะไม่เชื่อฟัง พระเจ้าตรัสกับอาดัมว่า

“แผ่นดินจึงถูกสาปแช่งเพราะเจ้า เจ้าจะหาเลี้ยงชีพจากแผ่นดิน ด้วยความลำบากตรากตรำ ตลอดชีวิตของเจ้า ดินหนามน้อยใหญ่จะงอกขึ้นมาบนแผ่นดิน และเจ้าจะกินพืชพันธุ์จากท้องทุ่ง เจ้าจะทำมาหากินอาบเหงื่อต่างน้ำ ตราบจนเจ้ากลับคืนสู่ดิน เพราะเรานำเจ้ามาจากดิน เพราะเจ้าเป็นธุลีดิน และเจ้าจะกลับคืนสู่ธุลีดิน”

— ปฐมกาล 3:17ข-19

สิ่งแรกที่ผมอยากให้คุณเห็นคือ พระเจ้าไม่ได้แช่งสาปโลกนี้ แต่อาดัมเป็นคนทำ เขามีอำนาจเหนือโลกนี้อย่างสมบูรณ์ เนื่องด้วยเขาต้องเป็นผู้ดูแล อาดัมมีอำนาจเหนือโลกอย่างสมบูรณ์และเบ็ดเสร็จ การทรยศต่อการปกครองของพระเจ้าได้ขับไล่พระเจ้าออกไป การตัดสินใจครั้งนี้ไม่เพียงส่งผลกระทบอย่างมากต่ออาดัมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทั้งแผ่นดินโลก รวมถึงชายหรือหญิงทุกคนที่จะมีชีวิตอยู่บนโลกนับจากวันนั้นเป็นต้นไป แม้ว่าเขาจะยังคงมีกรอบอำนาจเหนือแผ่นดินโลกที่พระเจ้ามอบให้ แต่ตอนนี้เขาพบว่าตัวเองไม่มีอำนาจในการครอบครองในแง่ของมงกุฎแห่งสิทธิอำนาจและการ

ปกครองที่ครั้งหนึ่งเขาเคยได้เป็นตัวแทน และได้รับการสนับสนุนเพื่อให้เขาได้ปกครอง เมื่อถูกแยกออกจากชีวิต ความตายซึ่งเป็นแนวคิดแปลกปลอมสำหรับอาดัมก็เข้ามาครอบงำแทนที่

พระเจ้าเผชิญหน้ากับอาดัมในสิ่งที่เขาทำลงไป และบอกอาดัมในตอนนั้นว่า ประการแรก เนื่องจากความบาปของเขา เขาทำให้ตัวเองได้สูญเสียสถานะทางกฎหมายในการปกครองของพระเจ้า และเนื่องจากอาดัมเป็นตัวแทนของการปกครองบนโลกนี้ สวรรค์จึงสูญเสียตัวแทนทางกฎหมายที่ได้รับมอบกรอบอำนาจในแผ่นดินโลกไป ประการที่สอง ตอนนี้โลกได้รับผลกระทบแล้วและจะไม่มีความอุดมสมบูรณ์อย่างที่เคยมีมาก่อนในสวนเอเดนอีกต่อไป บัดนี้ความเหน็ดเหนื่อยและหยาดเหงื่ออันเจ็บปวดของอาดัมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกเพื่อผลิตสิ่งที่เขาต้องการ และเพื่อให้เขามีชีวิตรอด หนามและผักมีหนามตอนนี้เข้ายึดทุ่งนาและชีวิตก็ยากลำบากขึ้น การเอาชีวิตรอดกลายเป็นวิถีชีวิตแล้ว

ผมเรียกสิ่งนี้ว่าวิถีชีวิตที่ยากลำบากและความคิดในการเอาชีวิตรอดปนเปื้อนด้วยกลิ่นของความกลัวและความตายที่ถ่วงมนุษย์ได้อยู่เหนือมนุษย์ทุกคนที่เกิดหลังจากอาดัม นี่คือระบบแห่งคำแข่งสาปของโลกนี้ ซึ่งเป็นที่ที่คุณและผมเติบโตขึ้นมา และระบบการเอาชีวิตรอดที่เราทุกคนรู้จักเป็นอย่างดี ดาวิดเรียกหุบเขานี้ว่าหุบเขาแห่งเงามัจจุราชนในบทเพลงสดุดีบทที่ 23

แม้ข้าพระองค์เดินผ่านหุบเขาเงามัจจุราชน
ข้าพระองค์จะไม่หวาดกลัวความชั่วร้ายใดๆ

— สดุดี 23:4

แต่นี้เป็นดินแดนที่ความกลัวได้แผ่ไปทั่วในอากาศ และยังมีผลร้ายตามมาอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือมนุษย์ได้สูญเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้าไป ด้วยเหตุนี้จึงไม่รู้จักตนเอง เขาสูญเสียการมองเห็นวัตถุประสงค์และอัตลักษณ์ที่

ถูกสร้างขึ้น เมื่อมนุษย์ถูกสร้างขึ้น เขาได้รับเอาวัตถุประสงค์ และได้รับมอบหมายหน้าที่ เขาต้องปกครองแผ่นดินโลกในนามของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เขาได้รับมอบหมายหน้าที่และวัตถุประสงค์จากพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา แต่ตอนนี้ความคิดทั้งหมดของมนุษย์เปลี่ยนไปเพื่อความอยู่รอด การเอาชีวิตรอดกลายเป็นเป้าหมายของเขาและภารกิจใหม่ของเขาก็เพื่อความอยู่รอด

ตอนนี้ ทุกการตัดสินใจของมนุษย์จะถูกกลั่นกรองผ่านคำแข่งสาปแห่งความอยู่รอดนี้ ไม่ว่าจะเป็นการหาอาหารหรือการสะสมอาหาร ไม่มีสันติสุขอีกต่อไป ทุกๆ วันเต็มไปด้วย

ความเหน็ดเหนื่อยและด้วยหยาดเหงื่อ ทางรอดทางเดียวที่เป็นไปได้จากชีวิตแห่งการเอาชีวิตรอดนี้ ซึ่งก็คือสนามแข่งหนุอย่างที่เราเรียกกันในทุกวันนี้ ก็คือการสะสมเสบียงอาหาร

ในระบบคำแข่งสาปแห่งความอยู่รอดของโลกนี้ทุกคนเหน็ดเหนื่อยในการวิ่งแล้ว

ให้เพียงพอเพื่อให้เราจะได้หยุดวิ่งในท้ายที่สุด นี่คือการผจญภัยของชายและหญิงทุกคนนับตั้งแต่ที่มนุษย์ได้ล้มลง เป็นเป้าหมายอันดับแรกของพวกเขาคือการหยุดวิ่ง ใครก็ตามที่โชคดียพอที่ได้รับเสบียงอาหารเพิ่มเติมก็จะกักตุนและดูแลเสบียงนั้นอย่างดี พวกเขายึดสิ่งเหล่านั้นไว้ด้วยความกลัวอย่างยิ่งที่จะสูญเสียมันไป เพราะหากพวกเขาสูญเสียแล้ว พวกเขาจะถูกบังคับหรือถูกกดดันให้วิ่งอีกครั้งด้วยการตรากตรำและด้วยหยาดเหงื่อ

ความฝันของมนุษย์คือเป้าหมายในการอยู่รอดของพวกเขา ได้แก่การหาเสบียงอาหารให้เพียงพอตามที่ผมได้กล่าวไปแล้ว เพื่อที่เขาจะได้หยุดวิ่งจากเป็นทาส มีชีวิตรอดและได้รับการพักผ่อน ผมอยากมั่นใจว่าคุณได้มีความเข้าใจที่ชัดเจนในข้อเท็จจริงนี้ นั่นคือในระบบคำแข่งสาปแห่งความอยู่รอดของโลกนี้ ทุกคนเหน็ดเหนื่อยในการวิ่งแล้ว

ผมจำได้นานี่งลงกับศิษยาภิบาลในเช้าวันหนึ่ง เขาบอกผมว่าเขารัก

งานรับใช้ทุกเช้าที่เขาตื่นนอน จนกระทั่งจดจำสถานะทางการเงิน หนี้สิน และเงินที่ขาดมือได้ เขากล่าวว่าปัญหาทางการเงินของเขาเป็นเหมือนผ้าห่มเปียกที่บั่นทอนชีวิตของเขาและพรากความสุขจากสิ่งที่เขาทำไป ไม่ใช่แค่ศิษยาภิบาลเท่านั้นที่เผชิญกับความผิดปกติในลักษณะนี้ มันเป็นวิถีชีวิตของครอบครัวส่วนใหญ่เนื่องจากพวกเขาใช้ชีวิตด้วยหนี้สินแบบเดือนชนเดือน

ทุกคนต่างหาทางออกและทางออกเดียว คือความมั่งคั่ง คือการมีให้เกินความเพียงพอ ภายใต้ระบบค่าเช่าสาปโลกนี้ อัตลักษณ์ของคุณจะถูกกำหนดจากสิ่งที่คุณมี และเงินที่คุณหามาได้ ประการแรก มนุษย์พยายามอย่างยิ่งที่จะปกปิดความเปลือยเปล่า, ปกปิดการสูญเสียวัตถุประสงค์แห่งการทรงสร้างและอัตลักษณ์ที่แท้จริง โดยการไขว่คว้าของปลอม ขณะนี้เขาพยายามแทนที่การเจิมของพระเจ้าซึ่งครั้งหนึ่งเคยปกคลุมเขาด้วยด้วยสง่าราศีและความมั่งคั่ง ประการที่สอง เขายังพยายามแทนที่การสวมมงกุฎแห่งตำแหน่งอันทรงเกียรติ ซึ่งเขาปกครองในอาณาจักรของพระเจ้าด้วยความภาคภูมิใจของชีวิตและการปกครองเหนือผู้อื่น ตอนนั้นมนุษย์ถูกกลืนกินโดยสิ่งเดียว นั่นคือการแสวงหาหรือการสะสมทรัพย์สินสมบัติ ตอนนี้อัตลักษณ์ของเขามาจากความมั่งคั่งที่เขา มี และจากอำนาจที่เขาสามารถใช้เหนือคนอื่นได้ สถานะและตำแหน่งในสังคมมีความสำคัญมากต่อการนับถือตัวเองของมนุษย์ผู้ล้มลง

ลองคิดดูสิว่า คำถามแรกที่ผู้ชายมักจะถามผู้ชายอีกคนหนึ่งคืออะไร? “คุณทำงานอะไร” “ทำไม? เราเกี่ยวข้องหรือสนใจจริงๆ หรือเปล่า” ไม่เลย แต่คำถามเหล่านี้เป็นตัวกำหนดระดับการให้ความนับถือของเราต่อบุคคลนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งเรากำลังถามตัวเองว่า “ชายคนนี้เป็นใคร? เขาดำรงตำแหน่งหรือประสบความสำเร็จในระดับไหนในแผ่นดินโลก? ผมควรให้เกียรติเขามากแค่ไหน?” ตอนนี้ผมกำลังพูดจากมุมมองของผู้ชายเท่านั้นนะครับคุณผู้หญิง ผมรู้ว่าผู้หญิงมีมุมมองในแง่ของอัตลักษณ์ที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

วันนี้ระบบค่าเช่าสาปของโลกนี้ยังคงมีผลอยู่! ผู้คนกลั่นกรองการ

ตัดสินใจทั้งหมดของพวกเขาผ่านตัวกรรมการค้นหาเงิน หรือตัวกรรมการ
สะสมเงิน ผู้คนจะย้ายออกจากเมืองเพื่อไปทำงานในที่ที่มีค่าตอบแทนที่ดีกว่า
โดยไม่ได้ออกข้อสงสัยว่าวัตถุประสงค์ของพวกเขาคืออะไร ใครๆ ก็อยากเป็น
ร็อคสตาร์ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เป็นเพราะอัตลักษณ์ (ตำแหน่ง) และความ
มั่งคั่ง

มีการสำรวจนักเรียนมัธยมต้นหลายพันคนเกี่ยวกับอาชีพที่พวกเขา
ต้องการทำเมื่อโตขึ้น 65 เปอร์เซ็นต์ กล่าวว่าเป้าหมายในอาชีพของพวกเขา
คือการมีชื่อเสียง มีชื่อเสียงหรือ? ครึ่งล่าสุดที่ผมตรวจสอบ การมีชื่อเสียงเป็น
เรื่องที่อยู่ในตัวของมันเอง ไม่ใช่อาชีพ

การศึกษาอีกชิ้นหนึ่งพบว่า 30 เปอร์เซ็นต์ของคนทำงานเกลียด
งานที่ทำ และอีก 40 เปอร์เซ็นต์ไม่ชอบงานที่ทำ ดังนั้นเราจึงมีพนักงาน 70
เปอร์เซ็นต์ในสหรัฐฯ ที่ไม่ชอบสิ่งที่พวกเขาทำ! แล้วทำไมพวกเขาถึงอยู่ที่นั่น?
เป็นเพราะพวกเขาตกเป็นทาสของการเอาชีวิตรอด วังด้วยความเหน็ดเหนื่อย
และหยาดเหงื่อเพียงเพื่อเอาชีวิตรอด จุดมุ่งหมายและความหลงใหลไม่ได้อยู่
ในสมการสำหรับคนทำงานส่วนใหญ่นี้ การจ่ายบิลกลายเป็นเป็นปัจจัยด้าน
แรงจูงใจ การตกเป็นทาสของความจำเป็นในการหาเงินทำให้ตัวเลือกเหลือน้อย
น้อย ใครจ่ายเงินมากที่สุดจะชนะทุกครั้ง นี่เรียกว่าการแข่งขัน! เป็นที่ซึ่งคุณ
และผมอาศัยอยู่ นิกภาพหนูแฮมสเตอร์วิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่
ไปไหนบนวงล้อหนูแฮมสเตอร์ เราหัวเราะและคิดว่ามันน่ารัก แต่ในโลกแห่ง
ความเป็นจริง มันไม่น่ารัก ไม่น่ารักเลย ผู้คนตายบนวงล้อนั้นและไม่เคยได้รับ
สิ่งที่พวกเขาหวังไว้ว่าจะจบสิ้นลง

และอย่าใจจดใจจ่อว่าท่านจะเอาอะไรกินเอาอะไรดื่ม อย่ากังวลไป
เลย เพราะคนไม่มีพระเจ้าทั่วโลกต่างขวนขวายหาสิ่งเหล่านี้ และพระ
บิดาของท่านทรงทราบที่ท่านจำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้ แต่จงแสวงหา
อาณาจักรของพระเจ้า แล้วพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่
ท่านด้วย

— ลูกา 12:29-31

การวิ่งด้วยความเหน็ดเหนื่อยและหยาดเหงื่อเป็นระบบเดียวที่เรา
รู้ ถ้าผมบอกคุณว่าคุณต้องหมดหนี้ ผมหมายความว่าที่คุณต้องหมดหนี้ภายใน
12 เดือน ไมเช่นนั้นทั้งครอบครัวของคุณจะถูกส่งไปที่ชั่วโลกเหนือตลอดไป
(ผมใช้ตัวอย่างที่สุดโตรงเพื่อจะชี้ประเด็นเฉยๆ) คุณจะอย่างไร ผมจะบอก
คุณให้ว่าคุณจะอย่างไร คุณจะเริ่มกำหนดแผนการเรียกเหงื่อและวิ่งเร็วขึ้น
ทันที คุณจะพูดว่า “ผมสามารถทำงานพิเศษได้อีก 2-3 งาน ภรรยาสามารถ
ทำงานพิเศษได้อีก 2-3 อย่าง และลูกๆ ก็สามารถช่วยได้” คุณเห็นไหมว่า
นั่นเป็นระบบสะสมอาหารแบบเดียวที่คุณเรียนรู้มา นั่นคือระบบแห่งความ
ตรากตรำและหยาดเหงื่อ ผมขอให้ภาพอื่นของระบบนี้

สมมุติว่าผมกำลังวิ่งไปตามถนน และผมพบถุงกระดาษสีน้ำตาลอยู่
ฝั่งตรงข้ามถนนพร้อมกับเงินสิบล้านดอลลาร์ในนั้น ผมตื่นเต้นมาก แต่ผมรู้ว่า
ผมต้องรายงาน ดังนั้น เนื่องจากผมรู้จักคุณ ผมเลยวิ่งไปที่บ้านคุณและขอใช้
โทรศัพท์ของคุณ ผมโทรหาแผนกนายอำเภอในขณะที่คุณยืนฟังอยู่ ผมบอก
พวกเขาว่าเกิดอะไรขึ้นและสิ่งที่ผมพบ หลังจากเงียบไปครู่หนึ่งขณะที่พวกเข
าตรวจสอบบันทึกของพวกเขา พวกเขาบอกผมว่าพวกเขาไม่มีรายงานว่า
เงินหายไปและผมสามารถเก็บไว้ได้ (ผมไม่คิดว่าพวกเขาจะพูดแบบนั้น แต่
ใช้ได้กับภาพประกอบของผม) เมื่อพวกเขาบอกผม ผมก็กระโดดโลดเต้นและ
ตะโกนด้วยความดีใจ แล้วผมก็เล่าให้คุณฟังถึงสิ่งที่พวกเขาพูด ผมจึงอยู่กับ
ตัวเองด้วยความปิติยินดี

คุณยิ้มอย่างสุภาพขณะที่ผมกำลังชื่นชมยินดีและอธิบายเรื่องนี้ให้
คุณฟัง แต่คุณคิดว่าคุณจะทำอะไรที่โต๊ะอาหารค่ำในคืนนั้นเมื่อคุณเล่าเรื่อง
รานั้นให้คู่สมรสฟัง? คุณจะยิ้มหรือ ผมไม่คิดเช่นนั้น คุณจะพูดว่า “นั่น
มันไม่_____!” คุณเติมคำในช่องว่างได้ไหม คุณรู้ได้อย่างไร คำว่า
“ยุติธรรม” เป็นคำตอบที่ถูกต้อง? ผมจะบอกคุณให้ว่าเป็นไปได้อย่างไร นั่น
เพราะคุณถูกเลี้ยงดูมาอย่างนั้น จากระบบที่คุณเติบโตมา ความเหน็ดเหนื่อย
และหยาดเหงื่อได้ทำให้คุณเป็นแบบนั้น

ในตัวอย่างของผมนั้น ผมพบเงินโดยไม่ได้ลงแรง และนั่นเป็นการโกงระบบ มันไม่ยุติธรรม มันไม่ยุติธรรมเพราะผมไม่ได้ลงแรงเพื่อเงินนั้น ผมเพิ่งพบมัน เมื่อรู้ว่าคุณอาจไม่มีโชคเช่นนี้ คุณจึงถูกรอรับด้วยความริษยาและความขมขื่น โดยรู้ว่าวันเวลาของคุณยังคงเต็มไปด้วยการถูกบังคับให้เป็นทาสเพื่อความอยู่รอด

เปรียบเทียบกัน ถ้าวันหนึ่งผมมาคริสตจักรทั้งที่เสื้อผ้าขาดวินและสกปรก แล้วลุกขึ้นพูดกับผู้คนว่า “เราทำได้แล้ว! เทรนด้ากับผมทำงาน 22 ชั่วโมงต่อวันในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และในที่สุดเราก็ได้ชำระหนี้บ้านของเราหมดแล้ว” สถานที่ดังกล่าวจะปะทุด้วยเสียงเชียร์และเสียงปรบมือ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นั่นเพราะมีคนทำได้ และคุณพบว่ามันสร้างกำลังใจที่มีคนทำได้ มันมีทางออก! บางทีเราอาจจะกั๊กฟัน ยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น แล้วจ่ายหนี้เพื่อรับอิสรภาพทางการเงิน แต่ทำไมทุกคนไม่ตะโกนและปรบมือเมื่อผมพบเงินวางอยู่ริมถนน? แล้วทำไมคุณถึงเติมคำในช่องว่างได้ง่ายจัง เป็นเพราะสิ่งที่คุณคิดว่าเป็นสิ่งที่คุณไฝ่ฝันด้วยเช่นกัน ความยุติธรรมคือระบบแห่งการตราครุฑและหยาดเหงื่อซึ่งเราทุกคนได้เรียนรู้มา เงินที่ได้มาโดยไม่ลงแรงจึงไม่ยุติธรรม

แต่การหลีกเลี่ยงจากระบบแห่งการตราครุฑและหยาดเหงื่อนั้นเป็นความฝันของทุกคน การมีความมั่งคั่ง การเป็นเศรษฐีเป็นความคิดที่เฝ้าฝันสำหรับคนส่วนใหญ่ แม้ว่าเงินหนึ่งล้านดอลลาร์จะไม่ได้มีค่าเท่าที่เคยมี แต่ถึงแม้จะเป็นเพียงแค่ตัวเลข มันก็แสดงให้เห็นถึงความมั่งคั่ง ความมั่งคั่งเสนอความเป็นไปได้ที่จะมีอิสรภาพซึ่งตรงกันข้ามกับชีวิตประจำวันของคนส่วนใหญ่ใช้ชีวิตอยู่ ทุกคนเหน็ดเหนื่อยกับการวิ่ง และการมีเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ก็หมายความว่าพวกเขาสามารถหยุดและทำในสิ่งที่อยากทำได้ในที่สุด ลองคิดว่าอะไรคือสิ่งดึงดูดใจของล็อตเตอรี่? อิสรภาพ! อิสรภาพในการมีทางเลือก การตัดสินใจที่ไม่วนเวียนอยู่กับการจ่ายบิลหรือการหาเลี้ยงชีพ

รายการเกมโชว์ “ใครอยากเป็นเศรษฐี” (Who wants to be a

Millionaire?) โด่งดังมาก มันน่าดึงดูดใจเพราะทุกคนใฝ่ฝันถึงอิสรภาพนั้น ขณะที่พวกเขาดูการแสดง พวกเขามีส่วนร่วมทางอารมณ์ เชียร์ผู้เข้าแข่งขัน โดยหวังว่าพวกเขาจะผ่านเข้ารอบไปได้

ขอเปลี่ยนหัวข้อสักครู่ คำว่าการขโมยในนิยามที่ง่ายที่สุดคือ การเอาของคนอื่นมาโดยไม่ต้องลงแรง หากมองด้วยเหตุผลแบบผิดๆ สิ่งนี้สามารถให้อิสรภาพจากระบบค่าจ้างสาปของโลกได้ด้วย ยอมรับเถอะว่าทุกคนอยากหยุดวิ่ง! แต่นั่นคือทางออกหรือ? มันเป็นเรื่องที่เล่ห์เหลี่ยมทางการเงินที่มีค่าเพียงน้อยนิด ผมได้รับอีเมลอย่างน้อยสิบฉบับต่อวันจากผู้คนในต่างประเทศที่บอกเล่าเรื่องราวที่น่าเศร้าของพวกเขาเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาได้รับมรดกจำนวน 20 ล้านดอลลาร์ และต้องการใครสักคนที่จะช่วยให้พวกเขามีความมั่นคงในที่ปลอดภัย พวกเขาขอเพียงครั้งเดียวของเงินนั้นถ้าผมอาสาที่จะรับเงินของพวกเขาและปกป้องดูแลเงินนั้น แน่นอนว่าพวกเขาต้องการที่อยู่อีเมลของผมและให้ผมจ่ายค่าธรรมเนียมการดำเนินการเล็กน้อย ค่าจัดส่ง ค่าประกัน หรืออะไรก็ตามที่พวกเขาเรียกว่าค่าธรรมเนียมที่พวกเขาขอเพื่อจะให้ได้รับมรดกนั้นมา จริงดี? ผมดูเหมือนคนโง่หรือ?

ผมมีลูกค้าโทรหาผม และเขาต้องการคำแนะนำในการลงทุน ผมถามคำถามตามธรรมเนียมของผม และพบว่าเขามีเงินลงทุนประมาณห้าล้านดอลลาร์ เขาบอกผมว่าเขาไม่มีเงินในขณะนั้น แต่มันมาจากมรดก ผมถามเขาว่าคิดว่าที่ดินจะเสร็จเร็วแค่ไหน เขาตอบว่าอีกประมาณสองสัปดาห์ ดังนั้นผมจึงโทรหาเขาในอีกประมาณสองสัปดาห์และเขาบอกว่าอาจจะนานกว่านี้สักหน่อย เขาประสบปัญหาในการรับมรดกจากธนาคารยุโรปที่ถือครองอยู่ นั่นทำให้ผมเกิดความอยากรู้ ผมจึงเริ่มถามคำถาม เรื่องมีอยู่ว่าลุงของเขาจะเสียชีวิตในฝรั่งเศส ลุงคนนี้ทิ้งเงินห้าล้านดอลลาร์ไว้ให้เขา อย่างไรก็ตาม ยังมีภาระภาษีอีก 50,000 ดอลลาร์ที่ยังคงค้างชำระในมรดกซึ่งจำเป็นต้องจ่ายก่อนจึงจะโอนมรดกให้กับเขาได้ เขาบอกผมว่าเขายังคงพยายามหาเงินก้อนนี้และยื่นขอสินเชื่อบ้านไป

ผมถามเขาว่าเขามีหนี้ความหรือไม่ เขาตอบว่า “มี หนี้ความที่โทรหาผมจากฝรั่งเศสกำลังจัดการอยู่” “แล้วคุณไม่มีหนี้ความชาวอเมริกันที่ทำงานเรื่องนี้หรือ” เขาตอบว่า “เปล่า ผมมีแค่คนที่โทรมาจากฝรั่งเศส” เขาอธิบายต่อไปว่าเพราะเขามีปัญหาในการหาเงิน 50,000 ดอลลาร์นี้ หนี้ความในฝรั่งเศสจึงบอกให้เขาจ่ายมาครั้งหนึ่งก่อน และจะจ่ายคืนให้เมื่อเงินมรดกได้ถูกจ่ายออกมา “ไม่” ผมพูด “นี่คือการหลอกลวง!” แม้ว่าเขาจะไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับลุงคนนี้นมาก่อน แต่เขากลับเชื่อว่านี่เป็นเรื่องจริง ผมโทรกลับหาเขาในอีกสองสัปดาห์ต่อมา และเขาบอกว่าเขาใกล้จะมีเงินพร้อมโอนเข้าธนาคารแล้ว ผมบอกเขาว่า “พวกเขามีเงินห้าล้านดอลลาร์อยู่แล้ว หากพวกเขาต้องการเงินนี้จริงๆ พวกเขาก็สามารถส่งอีเมลถึงคุณหรือส่งแบบฟอร์มให้คุณเซ็นชั่วคราวได้ และส่งกลับไปเพื่ออนุญาตให้พวกเขาได้รับเงิน 50,000 ดอลลาร์จากเงินที่พวกเขามีอยู่แล้ว” แต่เขาไม่เชื่อผมและมั่นใจว่าพวกเขาพูดความจริง

เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาที่คริสตจักร ผมมีกรณีที่คล้ายกัน ชายหนุ่มกำลังขอคำแนะนำการลงทุนเกี่ยวกับเงินที่เขาจะได้รับจากมรดกในต่างประเทศ ผมไม่ปล่อยให้เขาพูดจบประโยค ผมพูดว่า “ผมรู้ ผมรู้ พวกเขาต้องการให้คุณส่งค่าธรรมเนียมบางอย่างให้พวกเขา แล้วพวกเขาจะนำเงินออกมาให้ใช่ไหม?” “ใช่ คุณรู้ได้อย่างไร?” ผมบอกเขาในสิ่งเดียวกันว่านี่เป็นการหลอกลวง แม้ว่าเขาจะไม่รู้จักชายที่คาดว่าจะได้เสียชีวิตแล้ว และเขาไม่มีหนี้ความในสหรัฐอเมริกา แต่เขาก็ยังคงพยายามเอาชนะผมในเรื่องความเป็นจริงของเงินนี้ ทำไมคนเหล่านี้ถึงตกหลุมพรางนี้?

นั่นเพราะต้องการอิสรภาพ! พวกเขาไม่สามารถปล่อยมันไปได้ เพราะในความคิดของพวกเขา ถ้ามันมีโอกาสนิ่งในสิบของหนึ่งในพันล้านที่จะเป็นจริง พวกเขาก็ต้องการมัน

ผมขอยกตัวอย่างอื่นๆ เพิ่มเติม ธุรกิจบริการทางการเงินที่เดรดต้า และผมเป็นเจ้าของอยู่นั้นครอบคลุมทั่วทั้งสหรัฐอเมริกา เป็นธุรกิจที่ดีมาก!

โอกาสในบริษัทของผมนั้นเป็นของจริง ผมมีพนักงานที่สร้างผลกำไรได้หลายแสนดอลลาร์ต่อปี แต่ก็ยังมีอีกมากที่ต้องเรียนรู้ในธุรกิจของผม เนื่องด้วยคุณกำลังจัดการเงินของคนอื่น ดังนั้นจึงมีกฎที่คุณจำเป็นต้องรู้ และกลยุทธ์ด้านการวางแผนอสังหาริมทรัพย์ที่คุณจำเป็นต้องเรียนรู้

ผมได้ลงโฆษณาทางานทางวิทยุในพื้นที่โคลัมบัส รัฐโอไฮโอ ทางสถานีวิทยุคริสเตียนท้องถิ่นเพื่อจะได้ประวัติการทำงาน เนื่องจากผมกำลังมองหาผู้สมัครมีคุณสมบัติที่ดีสักสองสามคน เรามีผู้สมัครประมาณ 50 คนที่สมัครเข้ามา แทนที่เราจะสัมภาษณ์ทันที ผมเลือกที่จะจัดการประชุมเพื่อแนะนำเบื้องต้นที่โรงแรมใกล้เคียงเพื่อช่วยผมคัดกรองผู้สมัคร การประชุมจะครอบคลุมถึงการนำเสนอศักยภาพอันเต็มเปี่ยมที่บริษัทของเรามีอยู่ในตลาด วิธีการที่เราวางตัวไม่ใช่แค่แบ่งปันว่าการทำงานอย่างไร แต่ยังให้คำแนะนำในมุมมองที่เป็นโลกทัศน์แบบคริสเตียนด้วย คำแนะนำของเรายังครอบคลุมถึงวิธีการทำงานของบริษัทในเรื่องขั้นตอนการทำงาน ค่าตอบแทน การฝึกอบรม และข้อกำหนดด้านใบอนุญาตต่างๆ ผมรู้จากประสบการณ์ว่าผู้สมัครของผมหลายคนจะเปลี่ยนใจเมื่อพวกเขาเห็นว่าการทำงานที่ได้เงิน 200,000 ดอลลาร์ต่อปีเป็นอย่างไร

หลังจากการประชุม เมื่อผมกำลังเดินไปตามห้องโถงของโรงแรมและเห็นว่าห้องบอลรูมใหญ่นั้นเต็มไปด้วยผู้คนกว่า 1,000 คน ทุกคนมาด้วยเหตุผลเดียวกัน บริษัทเครือข่าย (MLM) ยอดนิยมนำเสนอเพื่อให้เข้าร่วมบริษัทของพวกเขา แต่ทำไมถึงมีคนจำนวนมากเมื่อเทียบกับ 50 คนในห้องประชุมของผม คำตอบง่ายๆ คือ เงิน! ซึ่งน่าเสียดายที่นี่ไม่ใช่สิ่งที่บริษัทเครือข่ายกำลังพูดถึงจริงๆ แต่การรับรู้คือ “ถ้าผมเข้าร่วม ผมแนะนำคนได้สามคน และปัง! ผมกลายเป็นเศรษฐี” ตอนนี้ผมอยู่มานานพอที่จะรู้ว่าใครก็ตามที่ทำเงินได้มหาศาลในธุรกิจเครือข่ายนั้นต้องทำงานหนัก! ใช่ มีโอกาสที่จะทำงานอยู่ตรงนั้น แต่ขอบอกอีกครั้งว่าการรับรู้คือมองว่าจะสามารถหาเงินในธุรกิจนี้ได้ง่าย และ “ถ้าผมปล่อยโอกาสนี้ไป ผู้คนที่นี้สิ ผมจะต้องเสีย

โอกาสนี้ไปตลอดชีวิต!” โปรดอย่าเข้าใจผมผิด ผมมีเพื่อนที่ดีมากมายที่ทำเงินหลายล้านจากบริษัทประเภทนี้ และมี MLM ที่ดีเยี่ยมอยู่มากมาย แต่ผมแค่ชี้ให้เห็นถึงความคิดของผู้รับสมัคร MLM ทั่วไปมี การขายฝันว่าหาเงินได้ง่าย เป็นเงินก้อนโต เป็นระบบค่าแห่งสาปของโลกในการเอาชีวิตรอด

หากคุณจะหยุดสักครู่แล้วถามตัวเองว่าคุณคิดอย่างไรกับเงิน ไม่ว่าจะได้มาหรือต้องดูแลสิ่งที่คุณมี คุณจะต้องประหลาดใจ ผมจะพูดอีกครั้งเพื่อให้คุณเข้าใจประเด็นนี้ นั่นคือ ทุกคนต้องการที่จะหยุดวิ่ง และพวกเขาเบื่อที่จะมีชีวิตอยู่เพียงเพื่อเอาชีวิตรอด! สิ่งล่อใจของวันหยุดสุดสัปดาห์คือการได้หยุด สิ่งล่อใจของวันหยุดคือการที่เราได้หยุด สิ่งล่อใจของการเกษียณอายุคือการที่เราได้หยุดจริงๆ และไปทำในสิ่งที่เราต้องการทำในท้ายที่สุด อย่าเข้าใจผมผิด มุมมองชีวิตของคนส่วนใหญ่ไม่ใช่ว่าพวกเขาต้องการแค่ นั่งเฉย ๆ และไม่ทำอะไรเลย และผมไม่ได้บอกว่านั้นคือพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับคุณเช่นกัน ไม่ใช่เช่นนั้น เราถูกสร้างมาให้มีพลังในการทำสิ่งที่เราได้รับมอบหมาย นั่นคือวัตถุประสงค์ที่ถูกสร้างมาอย่างพิเศษของเรา น่าเสียดายที่คนส่วนใหญ่ยุ่งอยู่กับการวิ่งเอาชีวิตรอดจนล้มเลิกความฝันเมื่อหลายปีก่อน

**หากคุณไม่แก้ไขเรื่องการ
เงินของคุณ คุณจะไม่มี
วันค้นพบวัตถุประสงค์ที่
คุณถูกสร้างขึ้นมา!**

ผมแน่ใจว่าคุณเคยได้ยินใครบางคนพูดแบบนี้ หรือคุณอาจจะเคยพูดด้วยตัวเองว่า “วันนี้ผมต้องไปทำงาน” อย่างที่คุณคงเข้าใจแล้ว ผู้คนไม่ได้อารมณ์ดีนักเมื่อพวกเขา “ต้อง” ไปทำงาน อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะเติบโตขึ้นเมื่อพวกเขาต้องการและไปทำงานด้วยความรักและความกระตือรือร้นในสิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ แต่โดยปกติแล้วจะไม่เป็นเช่นนั้นในชีวิตของคนส่วนใหญ่ พวกเขายังคงพูดว่า “วันนี้ผมต้องไปทำงาน” แคร่รับเงินเดือน แค่อีกวันในออฟฟิศ แค่อีกวันที่ต้องเอาชีวิตรอดและเกือบไม่พอที่จะประทังชีวิต

ได้ คนส่วนใหญ่เริ่มต้นได้ดีกับชีวิตที่เต็มไปด้วยความตื่นเต้น งานที่พวกเขาทำเพื่อจ่ายบิลนั้นเป็นเพียงงานชั่วคราวที่รอเพื่อจะค้นพบบางอย่าง แต่แล้วสิ่งที่เขาค้นพบก็คือ ชีวิตกลายเป็นความไม่แน่นอน และในบางจุดของวัยสี่สิบ พวกเขาถึงรู้แล้วว่าไม่มีทางออก นี่เรียกว่าวิกฤตวัยกลางคน และเป็นครั้งแรกที่พวกเขาารู้ตัวว่ากำลังติดกับดักอยู่

เพื่อนเอ๋ย นี่ไม่ใช่ชีวิตที่พระเจ้าออกแบบไว้ให้เราใช้ชีวิต คุณรู้เรื่องนี้แล้ว แต่การหลีกเลี่ยงจากอนาคตอันน่าสมเพชนี้คือเหตุผลที่ผมกับเดรนด้าพูดกันมานานหลายปีว่า ถ้าคุณไม่แก้ไขเรื่องการเงิน คุณจะไม่มีวันพบเป้าหมายของคุณ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับชีวิตของคุณ หากไม่แก้ไขเรื่องการเงิน คุณจะถูกกำหนดให้ต้องวิ่งภายใต้ความคิดในการเอาชีวิตรอดของระบบค่าเช่าสาปของโลกนี้ไปตลอดชีวิต

**หาก你不แก้ไขเรื่องการเงินของคุณ   คุณจะไม่มีวันค้นพบ
วัตถุประสงค์ที่คุณถูกสร้างขึ้นมา!**

เพื่อเป็นการเปรียบเทียบ เรามาคูกันว่าชีวิตของคุณจะเป็นอย่างไร ลองพิจารณางานอดิเรกของคุณ สมมติว่าเป็นการเล่นกอล์ฟ เคยได้ยินคนพูดว่า “ว้าว วันนี้ต้องไปตีกอล์ฟ” บ้างไหม? หรือคุณเคยได้ยินใครพูดว่า “แะย จัง คีนวันศุกร์แล้ว ผมเกลียดคีนวันศุกร์ อยากให้เป็นเช้าวันจันทร์ จะได้ไปทำงาน” หรือสมมติว่างานอดิเรกของคุณคือการตกปลา ผมจะเคยได้ยินคุณพูดว่า “แะย จัง วันนี้ผมต้องไปตกปลา” บ้างไหม? ไม่ ผมสงสัยว่าผมจะได้ยินอย่างนั้นไหม นั่นเพราะคุณมีความหลงใหลในเรื่อนั้น จะเกิดอะไรขึ้นหากคุณใช้ชีวิตด้วยความหลงใหลและความกระตือรือร้นแบบเดียวกันกับสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ และคุณสามารถจดจ่ออยู่กับความหลงใหลและค้นหาจุดที่พอดี (Sweet Spot) สำหรับตัวคุณ ไม่ใช่จุดที่ต้องอาบเหงื่อเพื่องานหนัก (Sweat Spot) ในชีวิต จะเป็นอย่างไรถ้าคุณมีเงินที่จำเป็นในการดูแลครอบครัวและ

ใช้ชีวิตโดยปราศจากความเครียดทางการเงิน มีหนทางในการทำเช่นนั้นจริงๆ ไหม? เทรนด้าและผมพบแล้วว่า!

พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้านำความมั่งคั่งมาให้ และไม่ได้ทรง
แถมความทุกข์ร้อนมาด้วย

— สุภาชิต 10:22

ลองดูข้อพระคัมภีร์นี้อย่างช้าๆ ภาษาฮีบรูหมายถึง ความมั่งคั่งโดยไม่ต้องทำงานหนัก คุณเห็นไหม? อาณาจักรของพระเจ้าจัดเตรียมทางหนีจากระบบความตรากตรำและหยาดเหงื่อที่อาดัมถึงไว้ให้เรา ข้อพระคัมภีร์นี้หมายความว่าตามนั้นจริงหรือไม่? ถ้าคุณเห็นด้วยว่าหมายความว่าตามนั้นจริง แสดงว่าคุณเพิ่งได้อ่านข่าวดีที่ดีที่สุดในยุคที่คุณเคยได้ยินมาเป็นเวลานาน แน่นนอน! นี่คือเหตุผลที่อิสยาห์บทที่ 61 กล่าวถึงพระเยซูในเชิงพยากรณ์และสิ่งที่พระองค์จะทำในพันธกิจของพระองค์ กล่าวว่า:

พระวิญญาณของพระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะ
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดีแก่ผู้ยากไร้

— อิสยาห์ 61:1

ข่าวดีสำหรับคนที่ติดอยู่ในวิถีชีวิตแห่งการเอาชีวิตรอดของระบบแข่งขันของโลกล่ะคืออะไร? แน่นนอนว่านั่นคืออิสราภาพทางการเงิน! พระเยซูกำลังตรัสตามจริงว่าอาณาจักรของพระเจ้าได้จัดเตรียมสิ่งทีนอกเหนือข้อจำกัดของระบบการแข่งขันของโลกลที่ต้องวิ่งด้วยตรากตรำและหยาดเหงื่อ ยอมรับเถอะว่า คุณต้องวิ่งให้เร็วเท่านั้น และทุกคนก็เช่นกัน พวกเขาวิ่งกันค่อนข้างหนัก แล้วจึงพบว่านั่นยังเร็วไม่พอที่จะหลุดพ้นสู่อิสรภาพ ผมได้วิ่งอย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ในช่วงเก้าปีที่เทรนด้าและผมเป็นหนี้ก้อนโต

ลูกค้าจำนวนนับไม่ถ้วนที่บริษัทของเราได้พบในช่วง 27 ปีที่ผ่านมาล้วนกำลังวิ่งอย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถึงจะมีความขยันหมั่นเพียร พวกเขาก็ยังติดอยู่ในชีวิตการเป็นทาสทางการเงิน พวกเขาทั้งหมดโทรหาเราเพราะพวกเขารู้ด้วยความหวาดผวาว่าพวกเขาสิ้นหวังทางการเงิน ความฝันที่จะเป็นอิสระทางการเงินของพวกเขาดูยากที่จะบรรลุผลขึ้นทุกที และวิสัยทัศน์ที่ฝันไว้ถูกแทนที่ด้วยการเอาชีวิตรอด ขอให้ตรวจสอบบัญญัติศัพท์ของผมสักครั้งกับคำว่า Provision (การเตรียมการ)

การเตรียมการ คือ การสนับสนุนวิสัยทัศน์ (Provision is provision)

ปราศจากการเตรียมการ (provision) ก็ไม่มีวิสัยทัศน์ (vision) เพราะเมื่อปราศจากการเตรียมการ (provision) การหาเสบียงอาหาร (provision) ก็จะกลายเป็นวิสัยทัศน์ (vision) ของคุณ ขอบอกอีกครั้งว่านี่คือวิธีที่คนส่วนใหญ่ใช้ชีวิต คือ ใช้ชีวิตโดยปราศจากวิสัยทัศน์ นี่คือการเป็นทาสในรูปแบบที่หล่อกลวงที่สุด

บทที่ 7

ประตู่

มาทบทวนสักครู่ถึงสิ่งที่เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า
ประการแรก เราได้เรียนรู้ว่ามนุษย์ถูกวางไว้บนแผ่นดินโลกในตำแหน่งที่จะ
ปกครองโลก เราเห็นในฮีบรู 2:7-8 ว่าไม่มีสิ่งใดในโลกที่ไม่เกี่ยวข้องกับมนุษย์
ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบว่ามนุษย์คือกุญแจหรือประตูสู่อาณาจักรโลก ซาตานรู้
เรื่องนี้และนี่เป็นเหตุผลที่มันมุ่งเป้าไปที่อาดัมและเอวาในแผนของมันที่จะ
แย่งสิทธิอำนาจเหนือโลกนี้ เมื่ออาดัมและเอวಾಯอมจำนนต่อแผนการหลอกลวง
นี้ พวกเขาได้ทำบาปและถูกตัดขาดจากการปกครองด้วยสิทธิอำนาจตามกฎหมาย
ของพระเจ้าเหนือชีวิตพวกเขา พระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งปกคลุม
อยู่เหนือพวกเขาในการทรงสร้าง บัดนี้ต้องถอยร่นออกไป พวกเขาเปลี่ยน
เปล่าไม่เพียงแต่ทางกายแต่ทางวิญญาณจิตด้วย ผมนึกภาพความตกใจที่พวกเขา
ได้พบเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าพรากไปจากพวกเขา พระคัมภีร์บอก
ว่าพวกเขาเริ่มसानโบมะเตือเพื่อปกปิดตัวเองทันทีเมื่อรู้สึกว่เปลี่ยนเปล่า

แม้ว่ามนุษย์จะยังคงมีตำแหน่งในการปกครองโลกตามที่มนุษย์ได้
รับเมื่อครั้งทรงสร้าง แต่ตอนนี้เขาได้สูญเสียสิทธิอำนาจและขอบเขตอำนาจ
ที่จะปกครองแผ่นดินโลกในฝ่ายวิญญาณแล้ว เพราะเขาเลือกที่จะกบฏต่อ
พระเจ้าและเลือกที่จะเชื่อและเข้าร่วมกับซาตานแทนที่จะเป็นพระเจ้า มนุษย์
จึงตกอยู่ใต้อำนาจของซาตาน และเป็นผลให้เกิดการพิพากษาแบบเดียวกับ

ที่ซาตาน (ลูซิเฟอร์) ได้รับเมื่อเขาถูกขับออกจากสวรรค์ การพิพากษานั้นคือสถานที่ที่เรียกว่านรก สถานที่แห่งความทรมานและถูกขับออกจากที่ประทับของพระเจ้าชัวนิรันดร์ ต้องสังเกตว่านรกไม่เคยสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์หรือตั้งใจให้มนุษย์ พระเจ้าไม่เคยมีพระประสงค์ให้ใครไปที่นั่น

“แล้วพระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายของพระองค์ว่า ‘จงไปเสียจากเรา เจ้าทั้งหลายผู้ถูกสาปแช่ง จงไปยังไฟนรกที่เตรียมไว้สำหรับมารร้ายกับสมุนของมัน

— มัทธิว 25:41

เพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากชะตากรรมนี้ พระเจ้าจะต้องสถาปนาสิทธิอำนาจในปกครองของพระองค์ขึ้นใหม่ในโลกนี้ พระองค์จะต้องหาทางเอาสิทธิอำนาจที่ซาตานเอาไปตอนนี้กลับคืนมา มีทางเดียวเท่านั้นที่จะเกิดขึ้นได้ นั่นคือบางคนที่ไม่มีความผิดบาปจะต้องอาสาแทนอาดัมเพื่อรับโทษถึงตาย แต่มีปัญหาเล็กน้อยในการที่จะให้แผนนี้เป็นไปได้ มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากอาดัมล้วนแปดเปื้อนด้วยบาป ดังนั้นจึงไม่สามารถนำพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้าและสิทธิอำนาจของพระองค์ไปได้ แต่พระเจ้ามีแผนที่จะเอาชนะปัญหา โดยแผนนี้ต้องการความชอบธรรมของพระองค์, กฎของพระองค์ให้ได้รับการสถาปนาและถูกเขียนขึ้นบนแผ่นดินโลก โดยวิธีนี้มนุษย์ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลกสามารถถูกตัดสินว่าไร้ความผิดด้วยกฎเดียวกันหากเป็นไปได้ เมื่อนั้นและทันทีที่ชายผู้นั้นอาสาที่จะยืนขึ้นแทนอาดัมอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยรับโทษและการลงทัณฑ์ตามที่กำหนดให้กับอาดัมได้รับไว้ด้วยตัวเขาเอง

แต่มีปัญหาจริงๆ กับแนวคิดนี้ เนื่องจากคนที่สามารถดำเนินแผนการถวายเครื่องบูชานี้ได้ต้องไม่สืบเชื้อสายมาจากอาดัม เนื่องจากเชื้อสายนั้นมีมลทินแห่งบาปและถูกตัดขาดจากการทรงสถิตของพระเจ้า แล้วแผนการได้

จะสามารถเป็นไปได้อย่างไร? เพื่อให้สิ่งนี้เป็นไปได้ พระเจ้าจะต้องส่งชายคนหนึ่งมาบนโลกผู้ซึ่งไม่ได้มาจากเชื้อสายของอาดัม ผู้ซึ่งเต็มใจเสียสละตนเองเพื่อมนุษย์ แต่แผ่นดินโลกถูกมอบให้กับอาดัมและเชื้อสายของเขา ดังนั้นภายใต้สถานะตามกฎหมายนั้น สิ่งนี้จะผิดกฎหมายเช่นกัน มีทางเดียวที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ได้ ทางเดียวเท่านั้น นั่นคือต้องมีผู้หนึ่งมาบังเกิดที่นี่ ผู้ซึ่งไม่ใช่เชื้อสายของอาดัม

เมื่อมองแวบแรก คุณอาจเห็นด้วยว่าสิ่งนี้ไม่สามารถเป็นไปได้อีกครั้ง แต่ในทางเทคนิคแล้วมันมีหนทางอยู่ พระเจ้าสามารถใส่เมล็ดพันธุ์ผู้ชายลงในผู้หญิงได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าพระองค์สามารถหาผู้ชายผู้หนึ่งที่เชื่อในพระองค์ให้ทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้จึงให้อำนาจตามกฎหมายแก่พระองค์ในการทำเช่นนั้น โปรดจำไว้ว่ามนุษย์ถือฤกษ์สำหรับเข้าแผ่นดินโลก ชาตาก็ใช้ฤกษ์เดียวกันนี้เพื่อเข้าแผ่นดินโลกและขโมยตำแหน่งทางฝ่ายวิญญาณของอาดัมซึ่งมีสิทธิอำนาจเหนือโลก ดังนั้น เพื่อให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จและเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องตามกฎหมายของแผนนั้นในแผ่นดินโลกที่มีต่อชาตานุชั้วรายนี้ พระเจ้าจึงต้องหาชายและหญิงผู้เชื่อในพระองค์สำหรับพระกุมารจากสิ่งที่เป็นไปไม่ได้โดยสิ้นเชิงและถาวร พวกเขาจะทำให้พระกุมารบังเกิด พวกเขาจะต้องเชื่อพระเจ้าเพื่อทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้นี้

การบังเกิดของพระกุมารนั้นจะผูกพันกับพระสัญญาที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าผ่านทางเชื้อสายของเขา บรรดาประชาชาติจะได้รับพรผ่านทางเชื้อสายนี้ พระเจ้าจะมีสิทธิและอำนาจตามกฎหมายในการบังเกิดของพระเยซูในโลกนี้ หากคู่สามีภรรยาหนึ่งเชื่อว่าพระเจ้าทรงสามารถในการทำสิ่งนั้น นั่นคือให้กำเนิดบุตรในครรภ์ของหญิงหมั้นได้ และการเชื่อผ่านเด็กนั้นว่าบรรดาประชาชาติจะได้รับพร และการถือกำเนิดของเขาจะนำมาซึ่งการสืบเชื้อสายที่มากมายดุจเม็ดทรายที่ชายฝั่งทะเล แล้วเมื่อนั้นพระเจ้ามีสิทธิตามกฎหมายที่พระองค์ต้องการเพื่อให้เชื้อสายของพระองค์ถือกำเนิดในภายหลัง ผ่านเมล็ดพันธุ์ของพระองค์ คือมารีย์ มารดาของพระเยซู แต่พระเจ้าจะทรงหาคน

เช่นนั้นได้หรือไม่? ชื่อของเขาคืออับราฮัม บิดาแห่งความเชื่อของเรา

ทั้งๆ ที่ไม่น่าจะมีความหวังใดๆ อับราฮัมก็ยังเชื่อ เพราะเขามีความหวัง เขาจึงได้เป็นบิดาของหลายชนชาติ เหมือนที่ได้ตรัสกับเขาไว้แล้วว่า “พงศ์พันธุ์ของเจ้าจะเป็นเช่นนั้นแหละ” ความเชื่อของเขาไม่ได้ถดถอยเลยเมื่อเขาเผชิญกับความจริงที่ว่าร่างกายของเขาเหมือนได้ตายไปแล้ว เพราะเขามีอายุราวร้อยปีแล้ว และความจริงที่ว่าซาราก็ไม่สามารถมีบุตร กระนั้นเขาก็ไม่ได้หวนไหว้กลางแคลงใจในพระสัญญาของพระเจ้า แต่มั่นคงในความเชื่อและถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เพราะเชื่อมั่นเต็มที่ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะทำสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้

— โรม 4:18-21

อับราฮัมและซาร่าเชื่อพระเจ้า จึงได้ให้กำเนิดอิสอัคเมื่ออายุมาก และในยามที่เป็นหมัน เนื่องจากอับราฮัมเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พระสัญญาจึงต้องมาทางประตูที่อับราฮัมได้เปิดไว้นั้น พระเยซูจึงมาทางเชื้อสายของอับราฮัม ผมขออธิบายให้ชัดเจน การที่พระเจ้าจะส่งพระเยซูเข้ามาในโลกได้นั้น พระองค์ต้องกระทำผ่านเชื้อสายของอับราฮัม นั่นคือสิ่งที่พระองค์ต้อง

**ตอนนี้พวกเขาดำเนินชีวิต
อยู่เหนือคำแช่งสาปแห่งการ
ตรากตรำและหยาดเหงื่อ
เพียงเพื่อเอาชีวิตรอดแล้ว**

ทำ! การผ่านทางอับราฮัมเป็นวิธีตามกฎหมายวิธีเดียวที่ถูกต้อง นี่คือเหตุผลว่าทำไมเมื่อคุณดูบทแรกในพระธรรมมัทธิว คุณจะพบกับรายการเชื้อสายที่น่าเบื่อของการถือกำเนิดอย่างนั้นอย่างนี้ บท

นี้เป็นบทแรกเนื่องด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นการพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ว่าในแผ่นดินโลกนี้ พระเยซูได้สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม สิ่งนี้จะต้องถูกบันทึกไว้ที่นี่ใน

โลกที่ซึ่งชาตนาอ้าการครอบครองและสิทธิอำนาจตามกฎหมาย หากรายชื่อนี้ไม่ถูกต้องหรือพระเยซูไม่ได้มาจากสายเลือดของอับราฮัมจริง ชาตนาอาจอ้างว่าการประสูติและชีวิตของพระเยซูเป็นเรื่องหลอกลวงและพระองค์ไม่มีคุณสมบัติพอที่จะชดใช้บาปของเรา

หากคุณจำได้ อิสราเอลมีกฎหมายมากมายที่ห้ามการแต่งงานนอกเชื้อสายของตน การแต่งงานนอกเชื้อสายมีโทษถึงตาย ตอนนี้คุณรู้แล้วว่าทำไมเชื้อสายนั้นจึงต้องคงความบริสุทธิ์ไว้และทำไมพวกเขาถึงสนใจอย่างใกล้ชิด ไขแล้ว คุณจะพบข้อยกเว้นสำหรับผู้หญิงจากนอกชนชาติอิสราเอลที่แต่งงานกับชาวอิสราเอล เช่น ราห์บ ซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคและซ่อนสายลับที่ถูกส่งไปสอดแนมแผ่นดิน ไขแล้ว เธอมีชื่ออยู่ในบทแรกของมัทธิว เพราะเธอแต่งงานกับชาวอิสราเอล แต่คุณต้องเข้าใจว่าในวัฒนธรรมของชาวยิวนั้น เฉพาะผู้ชายเท่านั้นที่ถูกนับว่าเป็นผู้สืบเชื้อสาย

ผมขออนุญาตเรื่องสักครู่ มีการถกเถียงกันมากมายเกี่ยวกับระยะเวลาที่มนุษย์อยู่บนโลก มีวิธีรู้คำตอบจริงๆ ไหม? มี! ผมสามารถยืนยันข้อเท็จจริงข้อนี้ได้ หากลำดับพงศ์พันธุ์ในมัทธิวบทแรกนั้นถูกต้อง จะไม่มีใครไม่รู้ ไม่ว่าคุณหรือผมที่จะไม่เพิกเฉยกับความรอดที่เราได้รับอยู่ในตอนนี้ ชาตนาแอบอ้างอย่างชั่วร้าย ลำดับพงศ์พันธุ์นั้นจะต้องถูกต้องครบถ้วน! เพื่อที่เราจะเอาข้อมูลนั้นมาใช้อ้างอิงได้ แล้วคุณจึงสามารถประมาณเวลาทั้งหมดของมนุษย์บนโลกได้อย่างคร่าวๆ แค่นี้คิดว่าผมจะเพิ่มเติมเข้าไป

“เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่และเราจะอวยพรเจ้า เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าเลื่องลือ และเจ้าจะเป็นพร เราจะอวยพรบรรดาผู้ที่อวยพรเจ้า และเราจะสาปแช่งบรรดาผู้ที่แช่งเจ้า ทุกชนชาติทั่วโลก จะได้รับพรผ่านทางเจ้า”

— ปฐมกาล 12:2-3

ดังที่คุณเห็นในพระคัมภีร์นี้ ประตูลู่อาณาจักรโลกที่อับราฮัมสถาปนาขึ้นนี้เป็นประตูลู่ตามกฎหมายซึ่งพระเยซูคริสต์จะเสด็จดำเนินผ่านและอวยพระพรแก่ทุกคนบนโลกในภายหลัง แม้ว่าอับราฮัมและเชื้อสายของเขาจะมอบความถูกต้องตามกฎหมายและขอบเขตอำนาจแก่พระเจ้าเพื่อนำอำนาจและการควบคุมในการปกครองของพระองค์กลับมาสู่แผ่นดินโลกอีกครั้ง มนุษย์ยังคงติดอยู่ในการถ่วงรั้งของความบาปและความตายฝ่ายจิตวิญญาณ จนกว่าพระเจ้าจะสามารถส่งพระเยซูเข้ามาในโลกได้ พระองค์มาเพื่อจะจ่ายราคาแห่งบาปของอาดัม แต่ยังคงเคร่งครัดกับเงื่อนไข นั่นคือเราพบว่าอับราฮัมและเชื้อสายของเขาผู้ถือเครื่องหมายแห่งการเข้าสู่หนทางนั้นมีความมั่งคั่งรุ่งเรือง ตอนนี้พวกเขาดำเนินชีวิตอยู่เหนือคำแข่งสาปแห่งการตรากตรำและหยาดเหงื่อเพียงเพื่อเอาชีวิตรอดแล้ว

อับราฮมกลายเป็นคนร่ำรวยมาก มีทั้งฝูงสัตว์และเงินทองมากมาย

— ปฐมกาล 13:2

เราเห็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในข้อพระคัมภีร์นี้ว่าพันธสัญญาใหม่นำมาซึ่งการเตรียมการคุณเห็นอะไรที่แตกต่างเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมเมื่อเทียบกับสิ่งที่พระองค์ตรัสกับอาดัมในปฐมกาล 3:17 หรือไม่? โปรดจำไว้ว่าหลังจากอาดัมทำบาป พระเจ้าตรัสกับเขาว่าจะต้องพบกับความตรากตรำและหยาดเหงื่อซึ่งเขาต้องเอาชีวิตรอดด้วยตัวเอง แต่กับอับราฮัมเราเห็นความแตกต่างพระเจ้าตรัสว่า “เราจะทำให้เจ้า!” ไม่ได้บอกว่าอับราฮัมจะถูกทอดทิ้งให้วิ่งด้วยหยาดเหงื่อและการตรากตรำ พระคัมภีร์กล่าวว่าขณะนี้พระเจ้าได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย พระเจ้าตรัสว่า “เราจะทำให้เจ้า!” ดังนั้น เราได้เห็นว่าอับราฮัมแทบจะไม่ต้องตรากตรำตลอดชีวิตหลังจากนั้นหรือไม่? แทบจะไม่เลย!

อับราฮัมมั่งคั่ง! ลูกๆ ของเขามั่งคั่ง อับราฮัมใช้ชีวิตอยู่นอกระบบ

คำแข่งสาปของโลกนี้ เขามีมากเกินไป
พอ! นี่ใช้เวลาไม่นานในการที่ผู้คน
จะเห็นความแตกต่างนี้ ความแตก
ต่างนี้ดำเนินต่อไปตลอดชั่วชาติพันธุ์
ของเขา อันที่จริง มีไม่กี่รุ่นหลังจาก
อับราฮัม ยาโคบหลานชายของเขา
ทำงานให้กับลาบัน พ่อตาของยา
โคบ ลาบันเห็นพระพรจากยาโคบ
และพยายามโกงเขาจากความมั่งคั่ง
ของเขา แต่พระเจ้ากลับพลิกแผนการ

ที่จะขโมยพรนั้นไปให้ทำร้ายตัวเองและอวยพระพรให้ยาโคบมีทรัพย์สินสมบัติ
มากมาย สิ่งที่ผมกำลังพูดคือแม้ผู้คนพยายามหยุดยั้งพระพรนี้ แต่พวกเขาก็
ทำไม่ได้ ตราบใดที่ทนายยังคงซื้อสัตย์ต่อพันธสัญญาและนมัสการพระเจ้า
พระเจ้ายิ่งทรงทำให้พวกเขาเจริญรุ่งเรือง

ลองคิดถึงความหมายของสิ่งที่ผมได้พูดไป! ผมได้รับจดหมายและ
อีเมลทุกรูปแบบจากคนที่บอกว่าผมพูดเรื่องเงินมากเกินไป พวกเขาบอกผม
ว่าความเจริญรุ่งเรืองไม่ใช่พระประสงค์ของพระเจ้า พวกเขาเน้นย้ำว่าเรา
ทุกคนต้องทนทุกข์ตลอดชีวิตเพื่อรับใช้พระเจ้า ผมเห็นด้วยกับส่วนหนึ่งใน
ข้อความของพวกเขา พระเยซูตรัสว่าความมั่งคั่งของเราจะทำให้เราถูกข่มเหง
ใน มาระโก 10:30 น่าเสียดายที่คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าพระเจ้าเป็นจอมเจ้านาย
ที่ทำงานหนัก และเราต้องทนทุกข์เพื่อเอาชีวิตรอด ต้องปฏิญาณตนให้
อยู่ในความยากจนขัดสน และต้องทนทุกข์จากความเจ็บป่วยและโรคภัย ไม่ใช่
นั่นคือคำแข่งสาปของโลก ไม่ใช่คำอวยพร! พระเจ้าต้องการสถาปนาฐานะ
ทางการเงินของคุณ

**องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง
เปิดฟ้าสวรรค์ซึ่งเป็นคลัง
อันอุดมสมบูรณ์ของพระ
องค์ ให้ฝนตกในแผ่นดิน
ของท่านตามฤดูกาล และ
จะทรงอวยพรงานทุก
อย่างที่ท่านทำ**

-เฉลยธรรมบัญญัติ 28:12ก

พระเจ้าต้องการสถาปนาฐานะทางการเงินของคุณ!

หากปราศจากความมั่นคงทางการเงินและการสถาปนาฐานะทางการเงินแล้ว คุณจะถูกบังคับให้ดำเนินชีวิตในโหมดของการเอาชีวิตรอดไปตลอดชีวิตของคุณ ซึ่งจะไม่สามารถบรรลุผลในงานฝ่ายจิตวิญญาณที่คุณได้รับมอบหมาย ใช้ชีวิตแบบทาสเป็นพื้นฐานหลัก ลองดูสิ่งที่พระเจ้าบอกเชื้อสายของอับราฮัมใน เฉลยธรรมบัญญัติ 28:8-13

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพรยังฉางของท่านและทุกสิ่งที่ท่านลงมือทำ พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรท่านในดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่าน หากท่านถือรักษาพระบัญชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านและดำเนินตามทางของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงตั้งท่านให้มั่นคงในฐานะชนชาติบริสุทธิ์ของพระองค์ ตามที่ทรงสัญญาไว้กับท่านด้วยคำปฏิญาณ แล้วประชาชาติทั้งปวงในโลกจะเห็นว่าท่านได้รับการขนานนามตามพระนามของพระยาห์เวห์ และพวกเขาจะเกรงกลัวท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานความเจริญรุ่งเรืองอย่างล้นเหลือแก่ท่าน ในเรื่องบุตรหลาน ลูกอ่อนของฝูงสัตว์ และพืชผลจากแผ่นดิน ในดินแดนที่ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่าจะยกให้ท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดฟ้าสวรรค์ซึ่งเป็นคลังอันอุดมสมบูรณ์ของพระองค์ ให้ฝนตกในแผ่นดินของท่านตามฤดูกาล และจะทรงอวยพรงานทุกอย่างที่ท่านทำ ท่านจะให้หลายชาติกู้ยืม แต่ไม่ยืมจากใครเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัวไม่ใช่หาง ถ้าเพียงแต่ท่านใส่ใจพระบัญชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านซึ่งข้าพเจ้าแจ้งท่านในวันนี้ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ท่านจะอยู่เปื่องบนสุดเสมอ ไม่เคยอยู่เบื้องล่างเลย

สังเกตว่าในดินแดนใหม่นี้พวกเขายังไม่ได้รับการสถาปนาแม้ว่าพวกเขาจะได้รับพระสัญญาแล้วก็ตาม แต่โมเสสบอกพวกเขาว่าพระเจ้าจะทรงสถาปนาพวกเขา! เพื่อให้เข้าใจว่าการสถาปนามีลักษณะอย่างไรและพระเจ้ากำลังตรัสอะไรกับพวกเขา ลองนึกถึงต้นโอ๊ก เมื่อยังเป็นต้นกล้าจะยังไม่ตั้งมั่นคง ใครๆก็สามารถย้ายต้นกล้านั้นไปได้ทุกที่ทุกเวลาที่ต้องการ แต่เมื่อต้นโอ๊กนั้นเติบโตและโตเต็มที่ ก็จะไม่มีการย้ายต้นไม้นั้นได้ มันได้รับการสถาปนาไว้แล้ว

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอวยพรผู้ยังฉวางของท่านและทุกสิ่งที่ท่านลงมือทำ พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรท่านในดินแดนซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่าน หากท่านถือรักษาพระบัญชาของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านและดำเนินตามทางของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะทรงตั้งท่าน..

— เฉลยธรรมบัญญัติ 28:8-9ก

ดังนั้นการสถาปนาทางการเงินมีลักษณะอย่างไร พระเจ้าบอกเราที่นี้ในข้อ 12ข

ท่านจะให้หลายชาติกู้ยืม แต่ไม่ยืมจากใครเลย

พระเจ้ากำลังตรัสว่าพระองค์จะทรงอวยพรพวกเขาอย่างมากจนพวกเขาจะเป็นผู้ให้ยืมและจะไม่เป็นผู้ขอยืมอีก พวกเขาจะเป็นหัวไม่ใช่หาง หางไม่สามารถบอกได้ว่าจะเคลื่อนที่ไปที่ไหน มันจะไปในที่ที่หัวนำไปเท่านั้น

คนรวยปกครองคนจน ลูกหนี้ก็เป็นทาสของเจ้าหนี้

— สุภาษิต 22:7

ผู้ขอยืมไม่ได้รับการสถาปนา พวกเขาต้องอยู่ในความเมตตาของผู้ให้ยืม ต้องทำงานเป็นทาสโดยไม่มีอิสรภาพ แต่พระเจ้าตรัสว่า “ไม่! เรากำลังจะสถาปนาเจ้า! จะไม่มีใครบอกให้คุณออกจากบ้านได้ เพราะคุณได้ชำระหนี้บ้านหมดแล้ว ไม่มีใครยึดรถของคุณได้เพราะคุณได้ชำระหนี้หมดแล้ว ห้องครัวของคุณจะเต็มไปด้วยของกินของใช้มากมาย และคุณจะเดินบนที่ดินที่คุณได้ชำระหนี้หมดแล้ว คุณได้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายในด้านสันติสุขทางการเงินอย่างสมบูรณ์แบบ คุณจะได้รับการสถาปนา!”

พระเจ้าต้องการให้คุณมั่งคั่งรุ่งเรือง!

บทที่ 8

พลังแห่ง การสวามิภักดิ์

สิ่งที่คุณกำลังจะอ่านนี้เป็นหลักการเรื่องอาณาจักรที่ทรงพลังมากจนผมรู้สึกว่ามีสมควรได้รับคำบรรยายเป็นชื่อของหนังสือเล่มนี้ เราพบสิ่งนี้ในเรื่องราวและชีวิตของโยเซฟ เหลนของอับราฮัม เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานแก่คุณ โยเซฟถูกพี่น้องของเขาเกลียดชัง และพวกเขาต้องการกำจัดโยเซฟ จริงๆ แล้วพวกเขาต้องการฆ่าโยเซฟ แต่พี่น้องคนหนึ่งไม่ต้องการไปไกลขนาดนั้น ดังนั้นพวกเขาจึงขายโยเซฟให้กับพ่อค้าที่เดินทางซึ่งพาโยเซฟไปยังอียิปต์และขายเขาให้กับโปทิฟาร์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ของฟาโรห์

บัดนี้โยเซฟถูกนำมาถึงอียิปต์ คนอิชมาเอลได้ขายเขาให้กับโปทิฟาร์ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ซึ่งเป็นขุนนางคนหนึ่งของฟาโรห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับโยเซฟและทรงอวยพรให้เขาเจริญรุ่งเรืองขึ้นในบ้านของเจ้านายชาวอียิปต์ เมื่อนายเห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับเขา และองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานความสำเร็จในทุกสิ่งที่เขาทำ โยเซฟจึงเป็นที่โปรดปรานและกลายเป็นคนสนิทของนาย โปทิฟาร์จึงตั้งให้โยเซฟดูแลครุว์เรือนของเขา และมอบทุกสิ่งที่เขาทำอยู่ไว้ในมือ

ของโยเซฟ

ตั้งแต่นายมอบหมายให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งในครัวเรือนและทุกสิ่งที่มี
เขามี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรครอบครัวของคนอียิปต์นั้นเพราะ
เห็นแก่โยเซฟ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรทุกสิ่งของโยทิฟาร์ทั้งใน
บ้านและในทุ่งนา ดังนั้นโยทิฟาร์จึงไว้วางใจให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งที่มี
เมื่อมีโยเซฟเป็นผู้ดูแล เขาไม่ต้องรับรู้เรื่องใดเลยเว้นแต่อาหารที่จะรับ
ประทาน

— ปฐมกาล 39:1-6

โปรดให้ความสนใจกับข้อ 2ก “องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับโยเซฟ และ
ทรงอวยพรให้เขาเจริญรุ่งเรือง” สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร? พระเจ้าไม่ได้อยู่
กับทุกคนหรือ? ในบริบทของสิ่งที่เราคุยกันในบทที่แล้วเกี่ยวกับเชื้อสายนั้น
คำตอบคือไม่ โปรดจำไว้ว่าความเชื่อของอับราฮัมและพันธสัญญาที่ตามมา
ทำให้พระเจ้าเข้าถึงอับราฮัมและเชื้อสายของเขาตามกฎหมายได้ เฉพาะคน
เหล่านี้เท่านั้น ดังนั้นเมื่อเราพูดถึงการที่พระเจ้าทรงอยู่กับทุกคนนั้น เราต้อง
ไม่สับสนกับการที่พระเจ้าทรงรักทุกคน พระองค์ทรงรักทุกคน แต่สำหรับผู้ที่
ไม่มีสถานะตามกฎหมายต่อพระพักตร์พระเจ้า พระหัตถ์ของพระองค์จะถูก
ยึดไว้

จงระลึกว่าครั้งนั้นท่านแยกจากพระคริสต์ ไม่ได้เป็นพลเมือง
อิสราเอลและเป็นคนต่างด้าวอยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ ไม่มี
ความหวังและอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้า แต่บัดนี้ในพระเยซู
คริสต์ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกลได้เข้ามาใกล้แล้วโดยพระโลหิต
ของพระคริสต์

— เอเฟซัส 2:12-13

สังเกตว่าพระคัมภีร์พูดถึงการปราศจากพันธสัญญา หมายความว่า พระเจ้าและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ถูกตัดขาดไปจากบุคคลตามกฎหมาย ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะว่าหากไม่มีข้อตกลงตามกฎหมาย, ไม่มีพันธสัญญากับชายหรือหญิงบนโลกนี้ พระเจ้าจะไม่มีสิทธิตามกฎหมายหรือมีอำนาจปกครองในแผ่นดินโลกได้ พระวจนะในข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน เมื่อกล่าวว่าหากไม่มีพันธสัญญา ผู้คนก็ปราศจากความหวังและปราศจากพระเจ้าในโลกนี้ โปรดจำไว้ว่าตั้งแต่พระเยซูทรงตั้งพันธสัญญาใหม่ให้กับเรา บัดนี้เราเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้าและเป็นพลเมืองของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ (เอเฟซัส 2:19) ดังนั้น เมื่อมองย้อน

พระเจ้าจะไม่มีสิทธิตามกฎหมายหรือมีอำนาจปกครองในแผ่นดินโลกได้ หากไม่มีข้อตกลงตามกฎหมาย, ไม่มีพันธสัญญากับชายหรือหญิงบนโลกนี้

กลับไปพระคัมภีร์ของเราในปฐมกาลบทที่ 39 เราเข้าใจสิ่งที่ว่า “องค์พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของสิทธิ์ด้วยโยเซฟ” หมายความว่าทางกฎหมายแล้ว พระเจ้าทรงมีอิทธิพลทางนิตินัยต่อชีวิตของโยเซฟผ่านพันธสัญญาที่อับราฮัมปู่ของเขาทำไว้ พันธสัญญาตามกฎหมายนี้ ทำให้ได้รับพรและอิทธิพลจากพระเจ้า แทนที่ระบบการตรากตรำและหยาดเหงื่อของโลกนี้ นี่จึงเป็นความชอบธรรมที่พระเจ้าสามารถช่วยพรโยเซฟได้

ขอให้จำสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมก่อนหน้านี้ว่า “เราจะทำให้เจ้า!” เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับโยเซฟ คอยช่วยเหลือในชีวิตเขา เขาจึงประสบความสำเร็จในทุกสิ่งที่เขาทำ มากเสียจนโบทิฟาร์นายผู้ไม่เชื่อพระเจ้าของเขาเห็นความแตกต่างอย่างมากในความสามารถของโยเซฟเมื่อเทียบกับผู้ชายคนอื่นๆ ที่เขาเคยเห็น ผมขอพูดถึง ณ ที่นี้ว่าเมื่อเราประสบความสำเร็จด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ผู้คนที่อาศัยอยู่ภายใต้ระบบค่าจ้างสภาพ

การเอาชีวิตรอดในโลกนี้จะสังเกตเห็นความแตกต่าง! โปทิฟาร์ประทับใจมากที่เขามอบหมายให้โยเซฟดูแลทรัพย์สินทั้งหมดของเขา

มีหลักการเกี่ยวกับอาณาจักรมากมายที่ได้เปิดเผยผ่านทางพระคัมภีร์ แต่มีกฎสำคัญที่ได้เปิดเผยไว้ที่นี่ ผมเรียกว่า “พลังแห่งการสวามิภักดิ์” หรือคุณอาจเรียกว่า “หลักการโปทิฟาร์” ซึ่งพบได้ในปฐมกาล 39:5

ตั้งแต่โปทิฟาร์แต่งตั้งโยเซฟให้เป็นผู้ดูแลบ้านและทุกสิ่งซึ่งเขามีแล้ว พระยาห์வேห์ก็ทรงอวยพรแก่ครอบครัวของคนอียิปต์นั้นเพราะเห็นแก่โยเซฟ และพระพรของพระยาห์வேห์มาเหนือทุกสิ่งซึ่งเขามี ทั้งในบ้านและในนา

ผมต้องการให้คุณเห็นภาพที่ชัดเจนของสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี่ วันหนึ่งโยเซฟไม่มีอำนาจในการดูแล แต่แล้วต่อมาเขาก็ได้รับอำนาจนั้น พระคัมภีร์ได้จัดบันทึกไว้ในช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น พระพรของพระเจ้ามาถึงทรัพย์สินทั้งหมดในบ้านของโปทิฟาร์ และที่นาทั้งสิ้นของเขา! แต่เขาไม่รู้จักพระเจ้าของโยเซฟและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของชนชาติอิสราเอล แล้วสิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรและหมายความว่าอย่างไร? นี่คือการตอบ เมื่อโปทิฟาร์มอบมรดกของเขาให้อยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของโยเซฟโดยไม่รู้ตัว มรดกของเขาจึงอยู่ภายใต้พันธสัญญาที่โยเซฟมีในพระเจ้า

ทรัพย์สินของโปทิฟาร์ ที่นา และความมั่งคั่งของเขาทั้งสิ้นล้วนเปลี่ยนอาณาจักร!! (จากอาณาจักรของระบบค่าเช่าสาปที่ต้องทำงานด้วยความตรากตรำและหยาดเหงื่อไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าที่ได้รับการอวยพร - ผู้แปล)

คุณเห็นไหมว่าทรัพย์สินของโปทิฟาร์ยังคงผูกติดอยู่กับระบบค่าเช่า

สาปของโลกในทางนิตินัยจนกระทั่ง
มาอยู่ภายใต้การดูแลของโยเซฟ เมื่อ
โปทิฟาร์มอบที่ดินของเขาให้อยู่ภายใต้
สิทธิอำนาจของโยเซฟ เขาไม่รู้ว่า
เขากำลังให้ที่ดินนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพล
ของพระพรจากพระเจ้าด้วย พระ
คัมภีร์กล่าวต่อไปว่าเมื่อมีโยเซฟดูแล

**มันถูกเรียกว่าวันสะบา
โต เป็นภาพวันพักผ่อน
ไม่ต้องดิ้นรนด้วยความ
ตรากตรำและหยาตเหงื่อ
เพื่อเอาชีวิตรอดอีกต่อไป**

โปทิฟาร์ไม่ต้องเป็นห่วงตัวเองหรือกังวลเกี่ยวกับสิ่งใดนอกจากอาหารที่เขา
รับประทาน เขาไม่ต้องกังวล! ด้วยความไร้กังวลนี้ โปทิฟาร์เพียงแค่มุ่งความ
สนใจไปทำงานและเป้าหมายที่เขาได้รับมอบหมายในฐานะหัวหน้าผู้บัญชาการ
ทหารรักษาพระองค์ของอียิปต์ มีหลายสิ่งจากตรงนี้ให้เราเห็นแต่สิ่งที่
โปทิฟาร์ได้รับประสบการณ์โดยที่เขาไม่รู้ตัวนั่นคือสิ่งที่ ฮีบรูบทที่ 4 เรียกว่า
วันสะบาโต คือ การพักสงบ และใช่แล้ว สิ่งนี้มีไว้สำหรับผู้เชื่อในพันธสัญญา
ใหม่ด้วย

หากคุณศึกษาวันสะบาโต คุณจะพบว่าพระเจ้าไม่อนุญาตให้ชาว
อิสราเอลทำงานใดๆ ในวันนั้น จึงไม่มีการตรากตรำและหยาตเหงื่อ แน่แน่นอน
ว่าวันสะบาโตเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ และตรงกับวันที่เจ็ดของการทรงสร้าง
คุณอาจจำได้ว่าวันที่เจ็ดของการทรงสร้างเป็นวันที่พระเจ้าประกาศให้เป็นวัน
แห่งการหยุดพัก ไม่ใช่เพราะพระเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อย แต่เป็นเพราะพระองค์
ทรงสร้างเสร็จแล้ว ทุกอย่างเสร็จสมบูรณ์ วันที่เจ็ดเป็นวันที่เดิมที่มนุษย์ถูก
ออกแบบให้มีชีวิตอยู่โดยปราศจากความกังวล โดยมีทุกสิ่งที่มนุษย์จำเป็นต้อง
ที่นั่นก่อนที่จะเขาจะต้องการเสียอีก แต่แน่นอน เรารู้ว่าอาดัมได้สูญเสียการพัก
สงบนั้นเมื่อเขาบฏต่อพระเจ้า โดยการกบฏต่อพระเจ้านั้น ได้ทำให้อาדםตัด
ความสามารถของพระเจ้าในการเลี้ยงดูเขา ด้วยเหตุนี้ เขาจึงสูญเสียที่แห่ง
การเลี้ยงดูที่พระเจ้าจัดเตรียมไว้ให้ ตอนนี้อาדםต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง
ต้องใช้เวลาทั้งหมดไปกับการทำงานด้วยความตรากตรำและหยาตเหงื่อเพื่อ

เอาชีวิตรอด

แต่พระเจ้าไม่ได้ปล่อยให้มนุษย์ไร้ความหวัง พระองค์ทรงให้ภาพของการพักสงบซึ่งวันหนึ่งพระองค์จะทรงรื้อฟื้น ที่เรียกกันว่าวันสะบาโต เป็นภาพแห่งวันที่มนุษย์ไม่ต้องดิ้นรนด้วยความตรากตรำและหยาดเหงื่อเพื่อเอาชีวิตรอดอีกต่อไป เมื่อโปทิฟาร์ใช้ประโยชน์จากพระพรของพระเจ้าที่โยเซฟได้ทำผ่านพันธสัญญานั้น เขาก็ใช้ประโยชน์จากความสามารถของพระเจ้าในการจัดเตรียมผ่านโยเซฟ และได้พบกับการพักสงบ ทุกสิ่งได้รับการดูแล เขาไม่ต้องกังวลใดๆ

ดังนั้นโปทิฟาร์จึงไว้วางใจให้โยเซฟดูแลทุกสิ่งที่มี เมื่อมีโยเซฟเป็นผู้ดูแล เขาไม่ต้องรับรู้เรื่องใดเลย เว้นแต่อาหารที่จะรับประทาน

— ปฐมกาล 39:6

เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของวันสะบาโตและสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่มนุษย์ คุณต้องถามคำถามง่ายๆ ก่อนว่าเป็นไปได้หรือไม่สำหรับการมีวันสะบาโต? ผมหมายความว่าภายใต้ระบบค่าจ้างสาปของโลก มนุษย์ต้องวิ่งเพื่อความอยู่รอดในทุกวันโดยไม่ได้หยุดพัก ถ้าสามารถเป็นไปเช่นนั้นได้จริง ทำไมมนุษย์จึงสามารถหยุดวิ่งในวันสะบาโตได้? เขาได้รับการเลี้ยงดูในวันสะบาโตได้อย่างไรในเมื่อเขาไม่สามารถทำงานได้? นั่นเป็นคำถามที่ดีและต้องตอบให้ได้ ในคำตอบนั้นเราพบการเปิดเผยทั้งสั้นอยู่ใน “พระพรของพระเจ้า” ที่โยเซฟได้รับ

ผมคิดว่าตัวอย่างที่ดีของหลักการนี้มีอยู่ใน เลวีนิติบทที่ 25 เมื่อพระเจ้ากำลังอธิบายปীติสภาพแก่ชนชาติอิสราเอล เพื่อให้คุณเข้าใจความเป็นมาเล็กน้อย ปীติสภาพเกิดขึ้นทุกๆ 50 ปี และมีความสำคัญมากสำหรับปีนั้นที่ผมจะยังไม่พูดถึงตอนนี้ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากให้คุณเข้าใจคือพวกเขาไม่สามารถหว่านพืชผลได้ในปีนั้น อันที่จริง พวกเขาไม่สามารถหว่านพืชผล

ได้ในปีที่ 49 เนื่องจากเป็นปีสะบาโต ผมอยากให้คุณเห็นภาพชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีคนบอกว่าอิสราเอลไม่สามารถหว่านพืชผลได้ในปีที่ 49 และ 50 จากนั้นพวกเขาจะต้องรอจนถึงสิ้นปีที่ 51 เมื่อพวกเขาปลูกพืชเพื่อให้พืชผลเติบโตเต็มที่แล้วจึงเก็บเกี่ยว โดยปกติแล้ว พระเจ้ากำลังบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะมีเวลาสามปีโดยไม่ได้เก็บเกี่ยว ถ้าผมบอกคุณว่าคุณจะไม่สามารถรับเงินเดือนได้เป็นเวลาสามปี คุณอาจจะกังวลเล็กน้อย อิสราเอลก็เป็นกังวลในฝ่ายธรรมชาติแล้ว นี่เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย แต่พระเจ้ากำลังสำแดงให้พวกเขาเห็นบางอย่าง

เจ้าอาจถามว่า “แล้วพวกเราจะกินอะไรในปีที่เจ็ด หากเราไม่ปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผลของเรา?” เราจะอวยพรเจ้าในปีที่หก จนแผ่นดินให้พืชผลมากพอสำหรับสามปี ขณะที่เจ้าปลูกในช่วงปีที่แปด เจ้าจะยังกินพืชผลเก่านั้นต่อไปจนกระทั่งถึงฤดูเก็บเกี่ยวของปีที่เก้า

— เลวินีตี 25:20-22

วันสะบาโตได้ทำให้เป็นไปได้เพราะพระเจ้าทรงอวยพรวันที่หกเป็นสองเท่าหรือมากเกินไป ปลอ่ยให้วสันตฤดูอยู่ในใจของคุณสักหน่อย นั่นคือสิ่งที่ชายหญิงทุกคนปรารถนา คือ มากเกินไปไม่ใช่หรือ? เมื่อพระเจ้าประทานส่วนที่สองแก่มนุษย์ในวันที่หก พระองค์กำลังเตือนมนุษย์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้จัดเตรียม และพระองค์ทรงจัดเตรียมให้มากเกินไปเสมอ พูดตามตรงคือ มากเกินไปที่จะให้อิสราเอลออกจากสนามแข่งหนู นำเราจากการเป็นทาสไปสู่การมีทางเลือก สิ่งสำคัญที่สุดคือ ช่วยให้เราค้นพบและประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายและความปรารถนาของเรา นี่คือนิยามที่สมบูรณ์แบบคือ ไม่ต้องกังวลใดๆ ทุกความต้องการของเขาได้รับการดูแลแล้ว สิ่งเดียวที่เขาต้องโฟกัสคือจุดประสงค์ของเขาเอง อย่างที่เดวิดและผมเคยพูดไว้ว่า “จนกว่าคุณจะแก้ไขปัญหาเรื่องการเงิน ไมเช่นนั้นคุณจะไม่สามารถหาจุดมุ่ง

หมายของคุณได้” แต่ว่ามีข่าวดีอย่างยิ่ง! การพักสงบในวันสะบาโตยังคงมีอยู่ในวันนี้ และเป็นທີ່ซึ่งความต้องการของเราได้รับการเติมเต็มและเราเจริญรุ่งเรืองผ่านพ้นจากการต้องเอาชีวิตรอด

สะบาโตแห่งการพักสงบสำหรับประชากรของพระเจ้าจึงยังคงอยู่ เพราะผู้ที่ได้เข้าสู่การพักสงบของพระเจ้าย่อมได้หยุดพักจากงานของตน เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงหยุดพักจากพระราชกิจของพระองค์

อาณาจักรของพระเจ้ามาแทนที่กฎแห่งการตรากตรำและหยาดเหงื่อของแผ่นดินโลกสำหรับโปทifar และสำหรับคุณด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อเราเรียนรู้วิธีเข้าถึงอาณาจักรของพระเจ้า เราจะพบความรู้เรื่องและพบจุดมุ่งหมายของเรา ชีวิตสามารถสำเร็จ เต็มไปด้วยความปรารถนาและความชื่นชมยินดี!

พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้านำความมั่งคั่งมาให้ และไม่ได้ทรง
แถมความทุกข์ร้อนมาด้วย

— สุภาพิต 10:22

พระพรของพระเจ้านำมาซึ่งความมั่งคั่ง และพระเจ้าไม่ทรงเพิ่มการตรากตรำมาให้!!! เราสามารถใช้ชีวิตอยู่เหนือการตรากตรำและหยาดเหงื่อแห่งปฐมกาล 3:17 ผมอยู่ภายใต้ระบบการเอาชีวิตรอดแบบเก่านั้นเป็นเวลาหลายปีจนกระทั่งผมได้เรียนรู้ว่าอาณาจักรทำงานอย่างไร คุณสามารถเรียนรู้ได้เช่นกัน เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับคุณ! พระองค์ทรงช่วยคุณได้! คุณสามารถเจริญรุ่งเรืองได้ ไม่สิ ให้ผมใช้ถ้อยคำใหม่ว่า คุณจะเจริญรุ่งเรือง บรรดาโปทifar ของโลก ผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและถูกแข่งสาปอยู่ในความสิ้นหวังทำงานอย่างหนักและพยายามเอาชีวิตรอด กำลังเฝ้าดูอยู่ พวกเขาไม่ประทับใจกับศาสนาของคุณ อาคารคริสตจักรของคุณ หรือพระคัมภีร์ของคุณ เพราะ

พวกเขามองไม่เห็นคำตอบของคุณ คุณไม่สามารถคาดหวังให้คนอื่นฟังคุณเมื่อคุณบอกพวกเขาว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใด ในเมื่อคุณกำลังเผชิญกับความเครียดทางการเงินที่เลวร้าย ความขัดสน และการเอาชีวิตรอดแบบเดียวกับที่พวกเขาเป็นอยู่ ไม่ใช่อย่างนั้น คุณต้องทำให้เห็นว่าอาณาจักรมี

ลักษณะอย่างไรเหมือนที่โยเซฟได้ทำ ผมไม่ได้หมายความว่าจะทำให้เรื่องมันยาก แต่ผู้คนไม่ได้โง่ พวกเขา กำลังมองหาคำตอบ

ผมไม่มีสิทธิ์มีเสียงมาหลายปีแล้ว ไม่มีใครขอให้ผมออกรายการโทรทัศน์ ผมไม่ได้เป็นผู้นำคริสตจักรของคนนับพัน ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะผมไม่มีอะไรจะพูดได้ ไม่มีทางออกในปัญหา ไม่มีคำตอบ ไม่มีหลักฐานว่าพระเจ้าทรงพระชนม์และอยู่กับผม ผมยืมเงินจากครอบครัวเพียงเพื่อความอยู่รอด รถที่อยู่ในสภาพพังยับเยิน บ้านที่พังยับเยิน ชีวิตที่พังยับเยิน ทำไมใครๆ ถึงจะอยากได้ยินว่าพระเจ้าของผมหิ่งใหญ่เพียงใด? ใช่แล้ว ผมกำลังเดินอยู่ในทางแห่งสวรรค์ และสวรรค์เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ผู้คนจะไม่ฟังว่าสวรรค์นั้นยิ่งใหญ่เพียงใด เว้นแต่คุณจะแสดงให้เห็นว่ามีสวรรค์ ณ ที่แห่งนี้ ในแผ่นดินโลก โปรดฟังทุกสิ่งที่ผมกำลังพูดถึง คือถ้าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า และพระวาระของพระองค์เป็นความจริง สิ่งนี้ควรจะเกิดผล ชีวิตของเราควรจะแตกต่างและจำเป็นต้องแตกต่าง! เราต้องเข้าถึงคนยุคนี้ด้วยความจริงแห่งอาณาจักร เหล่าโปทิฟาร์กำลังเฝ้าดูอยู่

เหตุใดผมจึงบรรยายชื่อของหนังสือเล่มนี้ว่าพลังแห่งการสวามิภักดิ์? (*The Power of Allegiance*) นั่นเป็นเพราะโปทิฟาร์สามารถเข้าถึงอาณาจักรของพระเจ้าและมีความสุขในการพักสงบในวันสะบาโตที่ซึ่งหยาดเหงื่อและการตรากตรำไม่ใช่วิถีชีวิต ไม่มีความกลัว มีแต่สันติสุขครอบครองอยู่ ที่ซึ่งการ

**หยุดทำตัวให้สอดคล้อง
กับความสงสัยและความ
ไม่เชื่อรอบตัวคุณ เปลี่ยน
การสวามิภักดิ์ของคุณ
และเรืงร่ากับอาณาจักร
ของพระเจ้า!**

เอาชีวิตรอดถูกแทนที่ด้วยชีวิตที่มีจุดมุ่งหมายและความปรารถนา และความยากจนถูกกลืนหายไปด้วยการเลี้ยงดู เขาทำอย่างนั้นได้อย่างไร? นั่นเพราะเขานำปัญหาและความกังวลของเขามาอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้า โดยปกติแล้ว แม้ว่าเขาจะไม่ว่ากำลังทำอะไรอยู่ แต่เขานั้นได้นำตัวเองเข้ามาหาพระเจ้า เขาได้ตกลงและมาอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้า โปทิฟาร์ฉลาดพอที่จะให้โยเซฟดูแลเรื่องของเขาเพราะเขาได้เห็นคำตอบแล้ว คุณก็สามารถทำได้เช่นกัน นั่นคือสิ่งที่เดรนน้าและผมได้ทำ และนั่นคือวิธีที่กว้างปรากฏตัว, เงินปรากฏขึ้น รถยนต์และบ้านที่เราต้องการปรากฏขึ้น ดังนั้นให้ผมให้คำแนะนำแก่คุณ หากคุณต้องการเพลิตเพลินกับทุกสิ่งที่พระเจ้ามีให้กับคุณ จงเปลี่ยนการสวามิภักดิ์ของคุณ หยุดทำตัวให้สอดคล้องกับความสงสัยและความไม่เชื่อรอบตัวคุณ เปลี่ยนการสวามิภักดิ์ของคุณและเร่ร่อนกับอาณาจักรของพระเจ้า!

บทที่ 9

คุณให้อาหารพวกมัน!

ตอนที่ผมพบดอนครั้งแรก เขามาที่ออฟฟิศของผมด้วยความท้อแท้ และมีหนี้สินมากมาย ดูเหมือนว่าชีวิตของเขาจะไปได้ไม่สวยในเวลานั้น เมื่อผมนั่งลงและพูดคุยกับเขา ผมจึงรู้ว่าเขาค้างค่าเช่าอยู่สามถึงสี่เดือนและรวมถึงบิลอื่นๆ เกือบทั้งหมดที่เขาค้างอยู่ เขามีปัญหาชีวิตสมรส ภรรยาของเขาเบื่อหน่ายกับสถานการณ์ทางการเงินของพวกเขาและเริ่มสูญเสียความเคารพในตัวดอน เพราะเขาไม่สามารถเลี้ยงดูเธอและลูกทั้งห้าคนได้ ความจริงก็คือดอนสูญเสียความเคารพในตัวเอง และเขาเต็มไปด้วยคำถาม

งานของเขาเกี่ยวข้องกับการขายประกันสุขภาพทั่วรัฐโอไฮโอ แต่ความผิดพลาดของเขาทำให้เขาพบกับเส้นทางแห่งหายนะทางการเงินอย่างรวดเร็ว

แม้จะมีสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นกับดอน แต่ผมก็เห็นศักยภาพในตัวเขา เขาตั้งใจเรียนรู้และตั้งใจทำงาน การประสานร่วมกันที่ทรงพลังนั้นทำให้ผมสนใจมากพอที่จะจ้างเขาและลงทุนกับสวัสดิการในอนาคตของเขา ท้ายที่สุดแล้วมันเป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแก่เราทั้งคู่

บริษัทที่เพิ่งเริ่มต้นใหม่ของผมเพิ่งได้รับรางวัลเพื่อไปท่องเที่ยวที่ฮาวายจากผู้ขายรายหนึ่งของเรา และผมรู้สึกละอายใจที่จะแบ่งปันเรื่องอาณาจักรของพระเจ้ากับดอน แม้ว่าดอนจะเป็นคริสเตียน แต่เขาก็

ไม่ได้มีความเข้าใจแบบเดียวกับที่ผมเข้าใจ และแม้ว่าผมพยายามหลายครั้งที่
จะแบ่งปันหลักการของพระเจ้ากับเขาในด้านนี้ แต่ดูเหมือนเขาจะไม่เชื่อสิ่งที่
ผมพูด

ผมมองหาวิธีดึงดูดความสนใจของดอนอยู่เสมอเพื่อจะช่วยให้เขา
ตระหนักว่าเขาเองก็สามารถประสบความสำเร็จได้โดยการเรียนรู้ว่า
อาณาจักรของพระเจ้าทำงานอย่างไร อย่างไรก็ตาม ดอนรู้สึกท้อแท้อย่างมาก
ที่เขามีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการเชื่อมั่นในตัวเองและการเชื่อว่าจะมีการ
เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ ผมจึงรู้ว่าการท่องเที่ยวฮาวายครั้งนี้จะเป็นโอกาสของ
ผม

ในช่วงหลายสัปดาห์ ก่อนที่ดอนและผมจะได้เดินทางไป เราคุยกัน
ถึงสิ่งที่เราจะได้เห็นและได้ทำที่นั่น ความสนใจพิเศษอย่างหนึ่งที่ดึงดูดความ
สนใจของดอนอย่างไม่เหมือนใครนั่นคือ เขาต้องการจับปลากระโทงสีน้ำเงิน
ในน้ำที่สวยงามของมหาสมุทรแปซิฟิก “ฮาวายเป็นเมืองหลวงของปลา
กระโทงสีน้ำเงินของโลก” ดอนบอกผมอย่างตื่นเต้น “ผมอยากจับปลากระ
โทงสีน้ำเงินมาโดยตลอด นี่เป็นความฝันของผม” เป็นครั้งแรกในรอบสัปดาห์
ที่ผมเห็นประกายในดวงตาของดอน มีบางอย่างที่ทำให้เขาตื่นเต้น และผมรู้
ว่าความตื่นเต้นของเขาจะเปิดประตูสู่บทเรียนอันทรงพลังนี้

“อย่า” ผมพูด “คุณรู้ไหมว่านี่เป็นไปได้ที่จะรู้ ไม่ใช่แค่หวัง แต่รู้ไหม
ว่าคุณสามารถจับปลากระโทงสีน้ำเงินในฮาวายได้ โดยฟังในอาณาจักรของ
พระเจ้า?” ดอนรู้สึกสับสนแต่ก็ประหลาดใจในสิ่งที่ได้ยิน ดอนจึงอยากรู้มาก
ขึ้น ผมจึงอธิบายในเรื่องอาณาจักรต่อไป ผมอ้างอิงจากมาระโก 11:24 ซึ่ง
กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่าไม่ว่าท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใด จงเชื่อ
ว่าจะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น” สำหรับดอน นี่เกือบจะดีเกินกว่าจะเชื่อได้
ผมใช้เวลาสักพักเพื่อช่วยให้เขาเข้าใจเรื่องอาณาจักรและวิธีการปลดปล่อย
ความเชื่อของเขา ดังนั้น ก่อนที่เราจะออกเดินทาง เขาและภรรยาจึงได้หัวาน
เหมือนที่ผมได้ทำเพื่อจะได้รับกวางของผม นั่นคือ การอธิษฐานโดยใช้ข้อ

ตกลง และด้วยความเชื่อว่าพวกเขาได้รับปลาทะเลโทงสีน้ำเงินแล้ว

ในระหว่างนี้ ตอนทำทุกอย่างที่เขารู้ว่าต้องทำเพื่อยืนยันตัวตนในส่วนของตัวเองสำหรับการเก็บเกี่ยวนี้ เขาได้หาข้อมูลเกี่ยวกับเรือและราคาที่มีอยู่ และในที่สุดก็เจอกับกัปตันที่เขารู้สึกพอใจ ทุกอย่างถูกเตรียมพร้อม และเราทุกคนก็ตื่นเต้นมากที่จะได้ไปทะเลสีฟ้าของฮาวาย

วันเดินเรือมาถึง และเมื่อเราขึ้นเรือ เราบอกกัปตันอย่างร่าเริงว่าวันนี้เป็นวันที่เราจะจับปลาทะเลโทงสีน้ำเงินได้ แม้ว่าเขาจะคาดหวังให้เราประสบความสำเร็จในการตกปลาชนิดอื่น เขา

ยืนยันกับเราว่าโอกาสจะไม่เข้าข้างเราในการจับปลาทะเลโทงสีน้ำเงินในวันนั้น เนื่องด้วยทัวเร่เช่าเหมาลำได้ใช้เรือสองลำทุกวันในช่วงสี่เดือนที่ผ่านมา ทีมงานของเขาสามารถนำปลาทะเลโทงสีน้ำเงินเข้ามาได้เพียงลำเดียว สาเหตุหลักมาจากความจริงที่

“เหตุฉะนั้นเรบอกท่านว่าไม่ว่าท่านอธิษฐานขอสั่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น”

-มาระโก 11:24

ว่ายังไม่ใช่ฤดูของปลาทะเลโทง เนื่องจากปลาทะเลโทงสีน้ำเงินเป็นปลาที่อพยพย้ายถิ่น แต่เราปฏิเสธที่จะท้อใจ และบอกเขาด้วยความเคารพว่าเราจะได้ปลามาหนึ่งตัว และยังคงเตรียมอุปกรณ์ของเราให้พร้อมต่อไป

หลังจากหกชั่วโมงของการลากเบ็ด เราไม่มีสัญญาณแห่งการปะทะโจมตีเลยแม้แต่ครั้งเดียว และผมก็กังวลนิดหน่อยว่าการไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยอาจทำให้ความเชื่อของดอนบั่นทอนลง ด้วยความกังวลของผม ผมตะโกนถามเขา “ดอน” ผมตะโกนจากเกาะบนสะพานที่อยู่เหนือเขา “ให้ผมถามคำถามคุณหน่อย คุณจะจับปลาทะเลโทงสีน้ำเงินตัวนั้นเมื่อไหร่ เมื่อเห็นปลาปรากฏตัวขึ้นหรือเมื่อเราได้อธิษฐาน?” ดอนตอบอย่างหนักแน่นด้วยความมั่นใจว่า “แกรี ง่ายนิดเดียว ผมได้รับเมื่อผมอธิษฐาน” ผมรู้สึกตื่นเต้นและมั่นใจเมื่อได้ยินคำตอบของเขา ตอนนั้นเองที่ผมรู้ว่าดอนทำตามคำ

แนะนำของผมอย่างจริงจัง และเขาตั้งใจแน่วแน่ที่จะได้ปลาทะเโทงสีน้ำเงินตัวนั้น

ไม่กี่นาที่ต่อมา รอกของตอนเริ่มส่งเสียงขณะที่รอกได้ไค้งลงทะเล และเพื่อนๆ ก็ตะโกนว่า “ตกปลาเลย!”

“อย่าตื่นตื่นเกินไป” กับตันเตือน “มันเป็นปลาตัวใหญ่แ่นๆ แต่มันไม่ใช่ปลาทะเโทงสีน้ำเงินหรอก ปลาทะเโทงจะขึ้นมาบนผิวน้ำและกระโจนขึ้นกลางอากาศอย่างน่าตกตะลึง และปลาตัวนี้ก็ลงไปอยู่ในน้ำลึก” ไม่กี่นาที่ผ่านไป ตอนยังคงต่อสู้กับปลาที่ยังไม่เข้ามาใกล้ผิวน้ำมากพอที่จะมองเห็นได้ แม้ว่าตอนจะเหนื่อย แต่ปลาก็เหนื่อยกว่า และในไม่ช้ามันก็ยอมแพ้ในการต่อสู้นี้ ตอนกับผมไม่แปลกใจเลยที่เขาสามารถตกปลาทะเโทงสีน้ำเงินตัวใหญ่อันสวยงามนี้ได้ แต่คนอื่นๆ บนเรือกลับตกตะลึง

รูปภาพของตอนและปลาของเขายังคงอยู่ในห้องทำงานของผมจนถึงทุกวันนี้เพื่อเป็นประจักษ์พยานแก่คนอื่นๆ และเป็นเครื่องเตือนใจผมอยู่เสมอถึงความเป็นจริงของอาณาจักร แม้ดูจากข้างนอกมันอาจเป็นเพียงแค่

เช่นเดียวกับลมที่ไม่สามารถมองเห็นได้แต่มีผลกระทบที่มองเห็นได้ต่ออาณาจักรธรรมชาติ ดังนั้นอาณาจักรของพระเจ้าจึงมีจริงและมีผลกระทบต่ออาณาจักรธรรมชาติด้วย

ปลา แต่สำหรับตอนแล้ว ปลาทะเโทงสีน้ำเงินมีความหมายมากกว่านั้น หากอาณาจักรใช้ได้กับปลาทะเโทงสีน้ำเงิน อาณาจักรก็จะใช้ได้กับทุกสิ่งที่เขาต้องการในชีวิตอย่างแน่นอน สำหรับตอนแล้ว นี่เป็นจุดเริ่มต้นของการรับรู้ถึงผลลัพธ์ของอาณาจักรของพระเจ้าที่มีผลต่อชีวิตของเขา

ย้อนกลับไปสองสามพันปีก่อน แล้วคุณจะได้เรียนรู้ถึงชายคนหนึ่งชื่อโคเดมัส ผู้ถามพระเยซูเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าโดยเฉพาะ บทที่ 3 ของพระธรรมยอห์นซึ่งได้บันทึก

ถึงการตอบสนองของพระเจ้าว่า “ลมพัดไปที่ไหนก็ได้ตามใจชอบ ท่านได้ยินเสียงลม แต่ท่านไม่อาจบอกว่าลมมาจากไหนหรือจะไปที่ไหน ทุกคนที่เกิดจากพระวิญญาณก็เช่นกัน” (ข้อ 8) วันที่สวยงามบนเรือกับตอนเป็นตัวอย่างที่ดีเท่าที่เคยมีมา

แม้ว่าตอนและผมจะไม่สามารถมองเห็นอาณาจักรของพระเจ้าได้จริงๆ แต่เราได้เห็นและรู้สึกได้ถึงผลที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อปลากะโทงตัวใหญ่เข้ามาในวันนั้น เช่นเดียวกับที่ลมไม่สามารถมองเห็นได้ แต่มีผลกระทบที่สามารถมองเห็นได้ในอาณาจักรฝ่ายธรรมชาติ ดังนั้นอาณาจักรของพระเจ้าจึงมีอยู่จริงและมีผลกระทบต่ออาณาจักรฝ่ายธรรมชาติด้วย โดยการเรียนรู้กฎที่ปกครองอาณาจักรของพระเจ้า เราจะเห็นผลที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในชีวิตเช่นเดียวกับที่ตอนได้รับในวันนั้น

เอาละ นี่คือคำถาม ปลากะโทงปรากฏตัวได้อย่างไร? นี่คือคำตอบสำหรับคำถามนี้ คุณไม่สามารถพูดได้เพียงว่าเพราะพระเจ้าทรงกระทำ ไม่ใช่แค่นั้น เราต้องรู้ด้วยว่าเรารู้ได้อย่างไรว่ามันจะปรากฏออกมา คุณต้องรู้เรื่องนี้จริงๆ เพราะอาจมีวันที่คุณต้องการปลากะโทงสีน้ำเงิน หรือรถสีน้ำเงิน หรือเพียงแค่ร้านขายของชำ ความจริงก็คือประเด็นของเรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับการตกปลามากไปกว่าเรื่องราวการล่าสัตว์ของผมที่เกี่ยวกับกวาง เรื่องราวนี้ทำให้เราเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับอาณาจักรและวิธีการทำงาน มันมีเหตุผลที่ปลากะโทงปรากฏตัว! พระเยซูทรงใช้เวลามากมายในการสอนเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของอาณาจักร แต่ไม่ใช่เพียงแค่พูดถึงเท่านั้น พระองค์ทรงสำแดงให้เห็นด้วย

โปรดให้ความสนใจด้วย อาณาจักรนี้ไม่ได้ทำงานเหมือนกับอาณาจักรในแผ่นดินโลกที่ซึ่งคุณเติบโตมา คุณจะไม่สามารถใช้ความคิดของคุณเพื่อเข้าใจได้ทั้งหมด เนื่องด้วยอาณาจักรทำงานบนพื้นฐานของกฎ ซึ่งเป็นกฎที่ต่างออกไปจากที่เราคุ้นเคยในแผ่นดินโลก แต่เราสามารถเรียนรู้กฎเหล่านั้นได้ พระเยซูทรงใช้เวลามากมายในการสำแดงและสอนกฎแห่งอาณาจักร

เหล่านี้ในทุกที่ที่พระองค์เสด็จไป เรื่องโปรดเรื่องหนึ่งที่พระเยซูทรงสำแดง
เรื่องอาณาจักรเกิดขึ้นใน มาระโก 6 เป็นเรื่องอื้ออึงที่พระเยซูทรงเลี้ยงคน
5,000 คนด้วยขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว แม้ว่าผมจะได้ยินเรื่องราวนี้มา
นับล้านครั้งที่เติบโตในคริสตจักร แต่ไม่มีใครเคยบอกผมได้ว่าพระเยซูทำเช่น
นั้นได้อย่างไร

พอตกเย็นเหล่าสาวกจึงมาทูลว่า “ที่นี่ห่างไกลนักและตกเย็นแล้ว
ขอทรงให้ประชาชนเหล่านี้ไปเสียเถิดเพื่อเขาจะได้ซื้อหาอาหารกิน
กันเองตามหมู่บ้านรอบๆ”

แต่พระองค์ตรัสตอบว่า “พวกท่านจงเลี้ยงพวกเขาเถิด”

เหล่าสาวกทูลว่า “นี่ต้องใช้เงินเท่ากับค่าจ้างคนงานคนหนึ่งถึงแปด
เดือนทีเดียว! เราต้องใช้เงินมากขนาดนั้นไปซื้อหาอาหารมาให้เขากิน
หรือ?”

พระองค์ตรัสถามว่า “พวกท่านมีขนมปังกี่ก้อน? ไปดูซิ”

เมื่อรู้แล้วพวกเขาจึงกลับมาทูลว่า “มีขนมปังห้าก้อนกับปลาสอง
ตัว”

แล้วพระเยซูตรัสสั่งสาวกให้ไปบอกประชาชนให้นั่งกันเป็นกลุ่มบน
พื้นหญ้าเขียวชจี พวกเขาก็นั่งเป็นกลุ่มๆ กลุ่มละร้อยคนบ้าง ห้าสิบคน
บ้าง พระเยซูทรงรับขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวนั้นมา ทรงยกพระ
พักตร์ขึ้นมองฟ้าสวรรค์แล้วขอบพระคุณพระเจ้าและหักขนมปังส่งให้
เหล่าสาวก พวกเขาก็แจกจ่ายให้ประชาชน พระองค์ยังทรงแบ่งปลา
สองตัวให้คนทั้งปวงโดยทั่วกันด้วย พวกเขาทุกคนได้กินอิ่มหนำ เหล่า
สาวกเก็บเศษขนมปังและปลาที่เหลือได้สิบสองตะกร้าเต็ม จำนวน
ผู้ชายที่รับประทานอาหารนั้นมีห้าพันคน

— มาระโก 6:35-44

“พระเยซู เรามีปัญหาแล้ว ผู้คนนั้นหิวโหยและหากไม่ออกไปตอนนี้ พวกเขาจะไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าจะดีกมาก และเราเป็นกังวล” แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่าอย่างไร? “โอ้พระเจ้า ท่านพูดถูก เราล้มเวลาไปเสียสนิทเลย เรามาปิดการประชุมกันตอนนี้เลย” ไม่ใช่อย่างนั้น พระองค์ตรัสเพียงว่า “พวกท่านจงเลี้ยงพวกเขาเถิด” อะไรวะ? พระคัมภีร์บันทึกว่ามีผู้ชาย 5,000 คนอยู่ที่นี่ แต่ถ้านับรวมผู้หญิงและเด็กด้วยก็น่าจะมีถึง 20,000 คนที่นี่แน่ๆ การให้เลี้ยงดูคนกลุ่มนั้น แม้ว่าคุณจะมีทรัพยากรอยู่แล้ว แต่ก็เป็งานที่ใหญ่หลวงและเป็นไปไม่ได้เลย ผมแน่ใจว่าพวกสาวกไม่สามารถเชื่อในสิ่งที่พระเยซูตรัสได้ การตอบสนองของพวกเขาต่อการแก้ปัญหาของพระองค์ทำให้เข้าใจถึงความคิดที่เป็นแบบอาณาจักรโลกได้อย่างชัดเจน “แต่พระเยซู นั่นต้องใช้ค่าจ้างเป็นเงินแปดเดือนเชียวนะ! เราจะใช้เงินจ่ายขนมปังมากขนาดนั้นเลยหรือ?” ก่อนอื่น สังเกตดูว่าพวกเขาแปลงปัญหาการขาดแคลนอาหารของพวกเขาเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแห่งค่าจ้างสาป การตรากตรำและหยาดเหงื่อ และค่าจ้างแปดเดือนทันที

วันหนึ่งผมกำลังอธิษฐานอยู่ แล้วพระเจ้าตรัสกับผมว่าผมมีวิธีคิดแบบเนื้อหนัง ซึ่งทำให้ผมสับสน นี่หมายความว่าอย่างไร? ผมมีปัญหาทางกายาราคะหรือ? ไม่ใช่เช่นนั้น พระองค์หมายถึงวิธีคิดของผมและการที่ผมถูกจำกัดความคิดอันเนื่องเพราะระบบค่าจ้างสาปของแผ่นดินโลกได้กลั่นกรองอนาคตของผมผ่านวิธีคิดที่ว่าผมจะวิ่งได้เร็วแค่ไหน เราทุกคนก็ทำแบบเดียวกันนี้ คือถ้าเราต้องการบ้านใหม่ เราจะหาว่าราคาเท่าไร แล้วคำนวณทันทีว่าเราจ่ายไหวไหม เราคำนวณได้อย่างไร? โดยผ่านทางค่าจ้างสาปของโลกทำให้เราเข้าใจว่าเราสามารถวิ่งแข่งได้เร็วแค่ไหน สมมติว่าผมทำเงินได้ 15 ดอลลาร์ต่อชั่วโมง คุณ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เท่ากับ ... “ว้า ไม่มีทางที่ผมจะซื้อบ้านหลังนั้นได้เลย” ดังนั้นคุณจึงโยนความคิดนี้ทิ้งไปเนื่องจากเห็นว่ามันเป็นไปไม่ได้ หากเราถลันกรอบความคิดทุกอย่างผ่านตัวกรองที่ว่าผมจะวิ่งได้เร็วแค่ไหน เราจะไม่มันทางได้เข้าสู่วิถีแห่งการดำเนินชีวิตในอาณาจักร

เพราะพระเจ้าไม่ได้ผูกติดอยู่กับระบบนั้น พระเจ้าบอกผมว่าถ้าผมต้องการมีส่วนร่วมกับอาณาจักร ผมจะต้องเริ่มคิดถึงอาณาจักรผ่านทางวิธีคิดที่ว่า ทุกสิ่งเป็นไปได้!

เหล่าสาวกอยู่ที่นั่นเมื่อพวกเขาพูดว่า “นั่นต้องใช้ค่าจ้างแปดเดือน” โดยปกติแล้วพวกเขากำลังบอกว่านี่เป็นไปได้ที่จะเลี้ยงคนจำนวนมากขนาดนั้น

ให้ผมอธิบายสิ่งที่พระเยซูตรัสว่า “จงเลี้ยงพวกเขาเถิด” นั้น ฟังดูเป็นอย่างไรสำหรับพวกเขา ลองนึกภาพว่าผมเป็นศิษยาภิบาลของคุณ และคุณประสบกับช่วงเวลาที่ยากลำบาก ผิดชำระหนี้เงินกู้ คุณค้างชำระมาสามเดือน และบ้านกำลังจะถูกยึด คุณจึงมาหาผมและถามผมว่าคริสตจักรสามารถช่วยคุณได้ถอนโดยการชำระหนี้ได้หรือไม่ จากนั้นผมพูดกับคุณอย่างใจเย็นว่า “ผมมีความคิดที่ตึกว่า ทำไมคุณไม่จ่ายหนี้ทั้งหมดไปเลย แล้วคุณจะได้ไม่ต้องมีหนี้ให้จ่ายอีก” แล้วคุณก็จะมองผมด้วยสายตา “ไม่มีทางที่เขาจะเข้าใจสิ่งที่ฉันพูดแน่ๆ” “ไม่ใช่ครับ ศิษยาภิบาล ผมคิดว่าคุณเข้าใจผิดหมด เราไม่มีเงินเลย นั่นคือเหตุผลที่เรามาหาคุณ เราแค่ต้องการให้คริสตจักรช่วยเราเพื่อเราจะได้จ่ายหนี้ได้ทันกับค่าใช้จ่าย” ผมมองคุณอย่างใจเย็นอีกครั้งและพูดว่า “ไม่ะ ผมเข้าใจสิ่งที่คุณพูด และผมได้ให้ทางออกที่ดีแก่คุณแล้ว คุณควรจ่ายหนี้บ้านให้หมดและคุณจะไม่ต้องชำระหนี้ใดๆ อีก” เหมือนเครื่องเล่นพินบอลที่ส่งเสียงออกมาว่าแพ้แล้ว คุณคงคิดว่าผมบ้าไปแล้ว

นั่นคือสิ่งที่สาวกต้องรู้สึก “พระเยซู พระองค์ไม่ได้ตั้งใจจะเลี้ยงดูคน 20,000 คนนี้จริงๆ ใช่ไหม? นั่นเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เราไม่มีทรัพยากรมากพอที่จะทำเช่นนั้น และถ้าเราวางแผนเพื่อที่จะไปทำงานหนักพอที่จะได้เงินนั้นมา แล้วจัดขบวนรถขนส่งและตั้งคณะกรรมการเพื่อเดินทางไปและรับขนมปัง เมื่อเรากลับมาพร้อมกับขนมปัง ทุกคนคงตายกันหมด แม้ว่าเราจะมีเงิน แต่เราก็ไม่มีเวลาที่จะทำสิ่งเหล่านี้ให้เสร็จ” นี่คือนิสัยที่เราตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นไปได้ในฝ่ายธรรมชาติ เมื่อเรามองไม่เห็นว่ามันจะเกิด

ขึ้น เมื่อเราไม่มีอาหาร วิสัยทัศน์ของเราก็ดับลง

พระเยซูไม่ได้ทิ้งเหล่าสาวกไว้ที่นั่นโดยไม่มีคำตอบ พระองค์จะไม่ตรัสให้พวกเขาเลี้ยงดูคนเหล่านั้นหากไม่มีวิธีการที่ทำได้ พระองค์กำลังจะแสดงให้เห็นอีกระบบหนึ่ง นั่นคืออาณาจักรที่กำลังดำเนินอยู่ ขณะที่เหล่าสาวกกำลังสับสน พระเยซูได้เข้ามาจัดการเอง

“พวกท่านมีอะไร? ไปดูเถิด” พระเยซูตรัส พวกสาวกกลับมาพูดว่า “เราพบขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว” เมื่อพบขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวแล้ว พระเยซูทรงขอให้เหล่าสาวกนำมาถวายพระองค์ พระองค์รับขนมปังและปลาไปแล้วทรงขอพระพรแล้วคืนให้พวกเขาทันที ในสายตาฝ่ายธรรมชาตินั้น ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง แต่ในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณนั้น มีบางสิ่งที่สำคัญมากเกิดขึ้นแล้ว บางอย่างที่เป็นกุญแจสู่ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับอาณาจักร พระเยซูทรงสั่งให้เหล่าสาวกแจกขนมปังและปลา พวกเขาเฝ้าดูด้วยความยำเกรงเมื่อเห็นอาหารทวีจำนวนขึ้นต่อหน้าต่อตาพวกเขา และสามารถเลี้ยงคนทั้ง 20,000 คน จนไม่สามารถเก็บเศษอาหารไว้ได้อีก เกิดอะไรขึ้น? สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร?

หากต้องการทราบ เราต้องย้อนรอยและสังเกตรายละเอียดของเหตุการณ์นี้อย่างใกล้ชิด คำว่า “พระพร” มีความหมายตามตัวอักษรว่าแยกออก หรือถวาย เราจึงพูดได้ว่าเมื่อพระเยซูตรัสเรื่องอาหารและถวายพระพรขนมปังและปลาก็ถูกย้ายจากอาณาจักรหนึ่งไปยังอีกอาณาจักรหนึ่ง ในแผ่นดินโลกไม่สามารถเลี้ยงคน 20,000 คนด้วยขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวได้ แต่ด้วยอาณาจักรของพระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปได้ ความจริงแล้วเรื่องราวไม่ได้จบลงเพียงแค่นี้ ก่อนที่ทุกอย่างจะจบลง เหล่าสาวกได้รวบรวมเศษที่เหลือได้ 12 กระบุง ขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัวเปลี่ยนจากความไม่เพียงพอ ไปสู่ความอิ่มเอมสำหรับคน 20,000 คน แล้วในตอนท้ายยังมีมากกว่าที่คุณเริ่มต้นได้อย่างไร? นั่นคือวิถีแห่งอาณาจักร คือการมีมากเกินไป!

ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ เมื่อผมพิจารณาเรื่องราว

อย่างละเอียด ผมเห็นสูตรเดียวกับที่พระเจ้าประทานให้กับผมพร้อมกับวางจากการล่าวางของผม พระเจ้าทรงสอนผมให้หว่านส่วนหนึ่งของสิ่งที่ผมต้องการเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้าก่อน นี่คือการที่เด็กชายทำกับขนมปังและปลาที่เขาให้ผมมันอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้า และมันทวีจำนวนขึ้น เลี้ยงคน 20,000 คนและยังเหลือ 12 ตะกร้า ขอให้สังเกตว่าขนมปังได้เพิ่มทวีคูณในขนมปัง และปลาได้เพิ่มทวีคูณในปลา นี่คือการที่อาณาจักรได้ทำงาน ผมหว่านปลาลงในอาณาจักร และปลาได้ทวีคูณขึ้น แต่ถ้าผมต้องการปลาแต่ไม่มีปลาให้หว่านล่ะ? คำตอบคือ เงิน! โปรดจำไว้ว่าเงินเป็นระบบการแลกเปลี่ยน คุณและผม “ใส่ซื้อ” เงินได้ทุกวัน เราจะใส่ซื้อ

พระเจ้าสอนให้ผมหว่านส่วน หนึ่งของสิ่งที่ผมต้องการ เข้าไปในอาณาจักรของ พระเจ้าย่อม

ว่า นม บ้าน เสื้อผ้า ขนมปัง และ
สิ่งอื่นๆ ที่เราต้องการได้ในแต่ละ
วัน เงินกลายเป็นสิ่งที่เราต้องการ
เมื่อเราหว่าน เราสามารถใส่ซื้อเงิน
แทนที่จะลงไปที่ร้านค้าและซื้อปลา
เพื่อที่เราจะหว่านปลา เราสามารถ

เพียงแค่ใส่ซื้อเงิน สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้กับการถวายของคุณ แต่ต้องไม่ใช่สิบ
ลดของคุณ เนื่องจากพระเจ้าได้ใส่ซื้อนี้ไว้แล้ว เราสามารถเห็นกฎการคูณแบบ
เดียวกันนี้ได้ ใน ลูกา 5

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูทรงยืนอยู่ริมทะเลสาบเยเนซาเรทโดยมี
ประชาชนกำลังรุมล้อมพระองค์เพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า พระองค์
ทรงเห็นเรือสองลำจอดอยู่ริมน้ำ ส่วนชาวประมงขึ้นจากเรือแล้วกำลัง
ซักอวนอยู่ พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่งซึ่งเป็นเรือของซีโมนและทรง
ขอให้เขาถอยเรือไปจากฝั่งเล็กน้อย จากนั้นทรงนั่งลงและทรงสอน
ประชาชนจากบนเรือ หลังจากพระองค์ทรงสอนจบ พระองค์ตรัสกับ
ซีโมนว่า “จงถอยออกไปที่น้ำลึก แล้วจงหย่อนอวนลงจับปลา”

ซีโมนทูลตอบว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ตรากตรำมาทั้งคืนแต่จับปลาไม่ได้เลย แต่เพราะพระองค์ทรงสั่งเช่นนั้น ข้าพระองค์ก็จะหย่อนอวนลง” เมื่อพวกเขาหย่อนอวนลงก็จับปลาได้มากมายจนอวนของพวกเขาเริ่มจะขาด 7 ดังนั้นพวกเขาจึงส่งสัญญาณให้เพื่อนร่วมงานในเรืออีกลำมาสมทบ พวกเขาก็ก็นำช่วยและได้ปลาเต็มเรือทั้งสองลำจนเรือเริ่มจะจม

— ลูกา 5:1-7

ในฐานะนักวิทยาศาสตร์ทางจิตวิญญาณ ให้พิจารณาเรื่องราวนี้อย่างละเอียด ปลาพวกนั้นปรากฏมาได้อย่างไร? คุณเห็นมันไหม พระเยซูกำลังเดินไปตามชายฝั่งและพบเรือลำหนึ่งที่พระองค์ต้องการใช้ประกาศแก่ฝูงชน พระองค์ถามเปโตรเจ้าของเรือว่าใช้ได้ไหม เปโตรตอบว่า “ได้เลย” ท้ายที่สุดพวกเขาก็ใช้มันเสร็จแล้ว พวกเขาหาปลามาทั้งคืนแต่จับไม่ได้เลย หลังจากที่พระเยซูทรงใช้เรือแล้ว พระองค์ตรัสสั่งเปโตรให้กลับออกไปจับปลาที่น้ำลึก ผมแน่ใจว่าคำขอนี้ทำให้เปโตรไม่หันตั้งตัว ขณะที่เขาตอบว่า “พระเยซู พวกเราดกปลามาทั้งคืนแต่จับไม่ได้เลย” เปโตรเป็นชาวประมงมืออาชีพและเขารู้วิธีตกปลา จากประสบการณ์ของเขาปลาไม่ได้อยู่ที่นั่น มันไม่สมเหตุผลผลในธรรมชาติที่จะกลับออกไป พวกเขาเก็บอุปกรณ์และเพิ่งทำความสะอาดอวนเสร็จ

ผมไม่เชื่อว่าเปโตรจะทำอย่างนั้น ยกเว้นว่าเขาเพิ่งได้ยินคำเทศนาความยาวหนึ่งชั่วโมงจากพระเยซูซึ่งแต่ละต้องใจเขาในแบบที่เขาไม่เคยได้รับการแต่ละต้องใจมาก่อน เขาจึงพูดว่า “เพราะพระองค์ทรงสั่งเช่นนั้น ข้าพระองค์ก็จะหย่อนอวนลง” เปโตรกลับออกไปและจับปลาได้มากมายจนอวนของเขาขาด และเรือของเขาก็ใกล้จะจม เขาร้องเรียกหุ้นส่วนของเขาที่ยังอยู่บนฝั่งอย่างสิ้นหวัง พวกเขาก็ออกมา อวนของพวกเขาขาดและเรือ

ของพวกเขาที่กำลังจะจมลงเช่นกัน พระคัมภีร์บันทึกปฏิกิริยาของเปโตร เขาประหลาดใจมาก!

สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? มีเบาะแสอะไรไหม? เราสามารถรู้ได้หรือไม่? สรุปลงโดยย่อก็คือหลักของปลังแห่งการสวามิภักดิ์ที่เราพูดถึงก่อนหน้านี้ เมื่อเปโตรให้พระเยซูใช้เรือหาปลา เรือและธุรกิจนี้ก็ย้ายอาณาจักรและธุรกิจจากภายใต้อำนาจของระบบค่าเช่าสาปของโลกมาอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้า เนื่องจากอยู่ภายใต้อำนาจของพระเจ้า พระเจ้าจึงมีสิทธิตามกฎหมายที่จะส่งข้อมูลถ้อยคำแห่งความรู้และบอกพิภพที่แน่นอนของปลาแก่พระเยซู “ที่ตรงนั้น ในน้ำลึก”

ดังนั้นเรามาวิเคราะห์เหตุการณ์นี้กัน พระเยซูทรงขอยืมเรือหาปลาจากเปโตรซึ่งเพิ่งออกไปจับปลามาทั้งคืนโดยไม่ได้ผล เมื่อมีการแลกเปลี่ยนเรือจึงได้ย้ายมาอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรของพระเจ้า ตอนนี้พระเยซูทรงทราบตำแหน่งที่แน่นอนของปลาผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นพระเยซูทรงนำเรือของเปโตรไปยังตำแหน่งที่แน่นอน และจากนั้นเรือของเปโตรก็เกือบจะเต็มไปด้วยปลา เรือของเพื่อนเขาก็เกือบจมจากการจับปลาได้ ปลาถูกจับได้อย่างไร? ง่ายขึ้นง่าย ๆ คือ ผ่านถ้อยคำแห่งการชี้แนะโดยตรงจากสวรรค์ ยอมรับเถอะว่า ใครๆ ก็จับปลาได้ถ้าคุณรู้ว่าพวกมันอยู่ที่ไหน ลองนึกถึงสิ่งที่เราเพิ่งพูดไป พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์สามารถช่วยคุณได้และบอกคุณว่าต้องทำอะไร

ตอนที่เตรนด้าและผมยกเลิกการล่าบากและเริ่มเรียนรู้เรื่องอาณาจักร พระเจ้าประทานความฝันให้ผมเพื่อเริ่มต้นธุรกิจในตอนกลางคืน ผมไม่รู้จริงๆว่าจะเริ่มต้นอย่างไร ธุรกิจดังกล่าวยังคงเปิดดำเนินการในอีก 28 ปีต่อมา สร้างรายได้สุทธิหลายแสนดอลลาร์ต่อปี ตลอด 28 ปีที่ผ่านมา มันทำให้ผมได้เห็นว่าคนนับล้านเข้าสู่พันธกิจและได้ช่วยเหลือผู้คน ทำได้อย่างไร? ผมได้ยินมาจากสวรรค์ และคุณก็สามารถได้ยินด้วยเช่นกัน! ผมขอยกตัวอย่างให้ฟัง

ไม่กี่ปีที่ผ่านมาผมจัดการประชุมห้าคืนเกี่ยวกับอาณาจักรพระเจ้า

หลังจากคืนที่สอง ชายคนหนึ่งซื้อคริสมาหามและขอให้ผมอธิษฐานเผื่อเขา ผมถามเขาว่าต้องการให้อธิษฐานเผื่อเรื่องใด จากนั้นเขาก็เล่าเรื่องของเขาให้ผมฟัง เขาทำธุรกิจกับชายคนหนึ่งที่ยักยอกเงินจากธุรกิจไป ทำให้ธุรกิจล้มเหลวไป เขากำลังแต่งงานครั้งที่สี่ซึ่งไม่ค่อยราบรื่นนัก และเขาอายุเพียง 40 ปีเท่านั้น เขาบอกผมว่าเขารู้สึกหดหู่มากจนหยิบปืนพกที่บรรจุกระสุนแล้ว ขับรถไปรอบๆ สักพักและหยุดที่ปั้มน้ำมันที่ปิดอยู่โดยตั้งใจจะฆ่าตัวตาย

เวลาประมาณ 03.00 น. และในขณะที่เขานั่งอยู่ที่นั่นพร้อมกับปืนพกที่บรรจุกระสุนเต็มอยู่นั้น โทรศัพท์มือถือของเขาก็ดังขึ้น เขาจำหมายเลขได้ทันที นั่นเป็นอดีตหุ้นส่วนของเขา เขาคงไม่อยากคุยด้วย เขาเลยไม่ตอบมันดังขึ้นอีกครั้ง และอีกครั้ง และอีกครั้ง และอีกครั้ง ในความเป็นจริง มันดังขึ้น 11 ครั้งเมื่อคริสตัดสินใจรับสายในที่สุด คำพูดแรกที่ออกจากปากอดีตหุ้นส่วนของเขา คือ “คุณอยู่ที่ไหน และกำลังทำอะไรอยู่” เมื่อคริสบอกเขา หุ้นส่วนเก่าของเขาพูดว่า “อย่าขยับนะ ผมจะไปหาเดี๋ยวนี้แหละ!” เห็นได้ชัดว่าหุ้นส่วนเก่าของเขาเพิ่งมอบชีวิตให้กับพระเจ้าและต้องการแบ่งปันสิ่งนี้กับคริส นำประหลาดใจที่เขารู้สึกเร่งด่วนที่จะไปหาคริสตอนตี 3 ของเช้าตรู่ และเมื่อคริสไม่ตอบ เขาก็พยายามต่อไป

เมื่อหุ้นส่วนของคริสปรากฏตัว เขาพาคริสไปหาพระเจ้า และชีวิตของคริสก็เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ทุกอย่างเริ่มดีขึ้น เขาพบคริสตจักรที่ดี ชีวิตสมรสของเขาเริ่มดีขึ้น ทุกอย่างกำลังดีขึ้น ยกเว้นรายได้ของเขา คริสไม่มีงานทำ และนั่นคือสิ่งที่เขาขอให้ผมอธิษฐานเผื่อ ตลอดการประชุม ผมได้สอนสิ่งที่กำลังบอกคุณในหนังสือเล่มนี้ว่า อาณาจักรจะทำการอัศจรรย์เหนือความสามารถของเราได้อย่างไร

ขณะที่คริสคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำเราและช่วยเราในเรื่องทิศทางและความคิดได้อย่างไร ทันใดนั้น เขาก็มีความคิดขึ้นมา เขาไม่มีตัวเลือกทางการเงินมากนัก แต่เขาทำชีสเค้กได้อร่อย ความพิเศษของเขาคือชีสเค้กเพื่อสุขภาพ ซึ่งเขารู้ว่าดีที่สุดที่เขาเคยทานมา อันที่จริง คริสเป็นที่

รู้จักของเพื่อนๆ ทุกคนในฐานะคนที่ทำชีสเค้กที่ดีที่สุดเท่าที่พวกเขาเคยมีมา เขาเคยไปที่ร้านขายอาหารเพื่อสุขภาพในท้องถิ่นหลายครั้ง และได้ลองชิมขนมอบของพวกเขาบ้างแต่พบว่าทั้งหมดยังบกพร่องอยู่ คริสไม่มีตัวเลือกมากนัก แต่เขารู้สึกว่านี่เป็นทางเลือกหนึ่งที่เขาไม่ชอบ นั่นคือการขายชีสเค้ก เขาแน่ใจว่าถ้าเขาเอาชีสเค้กชิ้นหนึ่งของเขาไปที่ร้านขายอาหารเพื่อสุขภาพในท้องถิ่นนั้น และพวกเขาได้ชิม พวกเขาจะอยากขายมัน เขามั่นใจว่ามันจะขายดีกว่าของพวกเขา นั่นคือสิ่งที่เขาทำ เขาปรุงชีสเค้กและนำมันไปที่ร้านขายอาหารเพื่อสุขภาพโดยไม่บอกล่วงหน้า ในเวลาอันเฉพาะได้เกิดขึ้น ประธานบริษัทในเครือร้านอาหารเพื่อสุขภาพทั้งหมดได้มาเยี่ยมชมสถานที่แห่งนี้ในตอนที่คริสได้มาพอดี ประธานบริษัทตกลงที่จะชิมชีสเค้กและจะแจ้งผลให้เขาทราบ

คืนนั้นคริสกลับลงมาด้านหน้าหลังการประชุมอีกครั้งเพื่อคุยกับผม เขาบอกผมถึงสิ่งที่เขาทำและขอให้ผมอธิษฐานร่วมกับเขาอีกครั้งเกี่ยวกับสัญญาที่ร้านอาหารเพื่อสุขภาพแห่งนี้ วันรุ่งขึ้นคริสก็อยู่ที่นั่นอีกครั้ง และว่าว เขาตื่นเต้นใช่ไหม! เขาบอกผมว่าประธานบริษัทต้องการให้เขาอบชีสเค้ก ไม่ใช่แค่ร้านเดียวที่เขาได้ชิมชีสเค้ก แต่สำหรับทุกร้านในเครือทั้งหมดด้วย เขายังถามเขาอีกว่าเขาจะอบอะไรได้อีกไหม คริสตกใจอย่างมาก! น่าประหลาดใจที่ประธานบริษัทได้มาในคืนสุดท้ายของการประชุม เขาจึงออกมามอบหัวใจของเขาให้กับพระเจ้าและรับบัพติศมาในพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ผมได้รับจดหมายจากเขาในอีกสองสัปดาห์ต่อมา โดยระบุว่าเขาต้องการหวนกลับเข้าไปในอาณาจักรของพระเจ้า เขามอบหุ้นสิบเปอร์เซ็นต์ในบริษัทให้กับพันธกิจ Faith Life Now ของเรา เหลือเชื่อ! พระเจ้าสามารถคิดไอเดียและทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากความว่างเปล่าได้

บทที่ 10

เก็บเกี่ยวไม่ใช่กระวนกระวาย!

คุณเคยเห็นม้าในฤดูร้อนหลังจากการวิ่งระยะยาวหรือไม่? พวกมันจะเต็มไปด้วยเหงื่อ เหงื่อที่เป็นฟองเรียกว่าแลเธอร์ (Lather) (Lather คือเหงื่อของม้าที่เกิดจากการที่ม้าวิ่งมาเป็นระยะเวลายาวนาน ม้าจะมีเหงื่อที่เป็นฟองเกิดขึ้นบนตัวม้า ในอีกความหมายหนึ่ง Lather เป็นคำแสลง แปลว่าความกระวนกระวาย - ผู้แปล) ซึ่งจะปกคลุมบนตัวพวกมัน คุณสามารถบอกได้ว่าพวกมันได้ทำงานหนักมา ผมได้รับคำถามเสมอว่า “แกรี คุณกำลังบอกว่าผมไม่ควรทำงานหรือ?” ไม่ใช่เลย ผมไม่ได้พูดอย่างนั้นและพระวจนะของพระเจ้าก็ไม่ได้พูดเช่นกัน แต่มีความแตกต่างอย่างมากในวิธีการทำงานของคุณ ยกตัวอย่างเช่น เรื่องที่เราอ่านเกี่ยวกับเปโตรและหุ้นส่วนของเขาที่จับปลาได้เต็มเรือสองลำจนเรือเกือบจะจม พวกเขาใช้แรงงานเพื่อพยายามจับปลาตลอดทั้งคืนโดยไม่ประสบความสำเร็จ แน่แน่นอนว่า พระเยซูได้เสด็จมาและทรงสำแดงให้พวกเขาเห็นว่าปลาอยู่ที่ไหนด้วยถ้อยคำแห่งความรู้ เมื่อถึงจุดนั้นพวกเขาก็ใช้แรงงานด้วยเช่นกัน แต่มันเป็นงานประเภทที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง พวกเขาทำงานอย่างหนักเพื่อดึงปลาเหล่านั้นเข้ามาอย่างแน่นอน แต่นั่นเรียกว่าพวกเขาตกปลาได้หรือ?

ผมรู้ว่าผมกำลังเล่นคำอยู่ในตอนนี้ เราใช้คำว่าตกปลาสำหรับหลายสิ่งหลายอย่าง ผู้หญิงคนหนึ่งกำลังมองหาคำชม (fishing for a compliment)

ชายคนนั้นล้วงกระเป๋ากางเกงเพื่อค้นหากุญแจ (fishing for his keys) เราใช้คำว่า การตกปลา เมื่อเราคาดเดาได้ว่าเราจะเจอเมื่อกำลังค้นหาอะไรบางอย่างอยู่ ดังนั้นแล้ว นี่เปโตรกำลังตกปลาอยู่หรือไม่? เมื่อผมไปล่าสัตว์ ผมบอกคุณว่าผมจะได้กวางของผมในเวลาประมาณ 40 นาที (อย่างแน่นอน) นี่คือการล่าสัตว์อยู่หรือไม่? กล่าวอีกนัยหนึ่งถ้าคุณรู้ว่าปลาอยู่ที่ไหน (อย่างแน่นอน) นั่นเรียกว่า คุณกำลังตกปลาอยู่หรือไม่? ถ้าผมรู้ว่าผมจะได้กวางมา นั่นคือการล่าอยู่หรือไม่? ผมพูดแค่นี้เพื่อให้คุณจับความแตกต่างได้ ใช่แล้ว ผมกำลังใช้แรงงาน แต่ผมไม่ได้ใช้แรงงานตลอดคืนโดยจับอะไรไม่ได้เลย ผมใช้แรงงานกับสิ่งที่จำเป็นในชีวิตเป็นหลัก แล้วผมจึงใช้แรงงานในสิ่งที่อยู่ในอาณาจักรซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจของพระบิดาและวัตถุประสงค์ของผมเอง

ผมเรียกสิ่งนี้ว่าการเก็บเกี่ยว!

เมื่อเปโตรมาหาพระเยซูทูลถามถึงวิธีชำระภาษีใน มัทธิว 17:27
พระเยซูตรัสดังนี้

ท่านจงไปวางเบ็ดที่ทะเลสาบ จงอำพรางปลาตัวแรกที่ตกได้แล้วจะพบเหรียญสี่แดรกมา จงนำเงินนั้นไปชำระค่าบำรุงพระวิหารสำหรับเราและท่านเถิด”

สังเกตว่าพระเยซูไม่ได้ตรัสว่า “โอเค เปโตร เรามีภาษีต้องจ่าย เราจะบอกท่านว่า ให้ท่านเข้าไปในเมืองประมาณสามเดือน หางานทำ ทำงานหาเงิน แล้วติดต่อกับทีมหลังจากที่ท่านหาเงินมาจ่ายภาษีของเราได้แล้ว” ไม่ใช่พระเยซูไม่ได้ตรัสเช่นนั้น ทำไมละ เพราะเปโตรจะต้องออกจากพันธกิจที่ได้รับมอบหมายและเริ่มวิ่งตามเงินหากเขาจะกลับเข้าไปสู่ความคิดแบบระบบ

คำแข่งسابของโลกนี้ แต่พระเยซูได้ทรงสำแดงให้เราเห็นแล้วว่าอาณาจักรทำงานอย่างไรและเราควรทำงานอย่างไรในขณะที่เราอยู่ในโลกนี้ คำตอบของเปโตรคือคำตอบของคุณเช่นกัน พระเยซูเพียงบอกเปโตรว่าอาหารอยู่ที่ไหน วิธีที่เขาต้องใช้เพื่อเก็บเกี่ยวอาหารนั้นเป็นอย่างไร และสิ่งที่เขาควรมองหาเพื่อเก็บเกี่ยวคืออะไร สิ่งที่เขาต้องทำคือการไปเก็บเกี่ยวสิ่งเหล่านั้นมา

เมื่อเราเฝ้าดูพระเยซูกับเหล่าสาวก พวกเขาประทับใจและตกใจเมื่อเห็นสิ่งที่อาณาจักรได้ดำเนินไป เมื่อพระเยซูทรงสถาปตันมะเดื่อด้วยพระคำรัสของพระองค์ในมาระโกบทที่ 11 พระคัมภีร์กล่าวว่าเปโตรก็ประหลาดใจเมื่อลาซารัสออกมาจากอุโมงค์หลังจากเสียชีวิตได้สัปดาห์ พวกเขาประหลาดใจเมื่อเปโตร ยากอบ และยอห์นจับปลาเหล่านี้ได้ทั้งหมด พวกเขาประทับใจมาก เตรนต์และผมเองก็รู้สึกประหลาดใจจนเราอ้าปากค้าง และพูดว่า “คุณเห็นไหม?” ตลอดเวลาหลายปีในขณะที่เราเรียนรู้มากขึ้นเรื่อยๆ เกี่ยวกับการทำงานของอาณาจักร ขณะที่เรากำลังพูดถึงการเก็บเกี่ยวโดยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น ผมต้องพาคุณไปยังมัทธีวบทที่ 6 พระคัมภีร์มีคำบรรยายเหนือข้อความนี้ ซึ่งเขียนว่า “อย่าวิตกกังวล!” ผมชอบข้อความนี้

“ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้าว่าสองนายได้ เขาย่อมเกลียดนายคนหนึ่ง และรักนายอีกคนหนึ่ง หรือภักดีต่อนายคนหนึ่งและดูหมิ่นนายอีกคนหนึ่ง ท่านจะรับใช้ทั้งพระเจ้าและเงินทองไม่ได้”

เพราะฉะนั้นเราบอกท่านว่ายาวิตกกังวลเกี่ยวกับชีวิตของท่านว่าจะเอาอะไรกินหรือเอาอะไรดื่ม หรือพะวงเกี่ยวกับร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารและร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มไม่ใช่หรือ? จงดูนกในอากาศ มันไม่ได้หว่านหรือเก็บเกี่ยวหรือสะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงเลี้ยงดูหมู่ชน ท่านไม่ล้ำค่ายิ่งกว่านกเหล่านั้นหรือ? ใครบ้างในพวกท่านที่กังวลแล้วต่ออายุตัวเองให้ยืนยาวออกไปอีกสักชั่วโมงหนึ่งได้?”

แล้วทำไมท่านจึงกังวลเรื่องเครื่องนุ่งห่ม? จงดูว่าดอกไม้ในท้องทุ่งงอกงามขึ้นอย่างไร มันไม่ได้ลงแรงหรือปั่นด้าย กระนั้นเรอบอกท่านว่า แม้แต่กษัตริย์โซโลมอนเมื่อทรงบริบูรณ์ด้วยความโอ้อวดระการ ก็ยังไม่ได้ทรงเครื่องงามสง่าเท่าดอกไม้เหล่านี้สักดอกหนึ่ง ในเมื่อพระเจ้าทรงตกแต่งต้นหญ้าในท้องทุ่งถึงเพียงนั้น ต้นหญ้าซึ่งอยู่ที่วันนี้และพรุ่งนี้ก็จะถูกโยนลงในไฟ โอ ท่านผู้มีความเชื่อน้อย พระองค์จะไม่ทรงตกแต่งท่านมากกว่านั้นหรือ?

ฉะนั้นอย่ากังวลว่า ‘เราจะเอาอะไรกิน?’ หรือ ‘เราจะเอาอะไรดื่ม?’ หรือ ‘เราจะเอาอะไรนุ่งห่ม?’ เพราะคนที่ไม่มีพระเจ้าขวนขวายหาสิ่งเหล่านี้ และพระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงทราบที่ท่านจำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านี้ แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน และพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่านด้วย เพราะฉะนั้นอย่าวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้ เพราะพรุ่งนี้ก็มีเรื่องวิตกกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีความเดือดร้อนของมันพออยู่แล้ว

— มัทธิว 6:24-34

พระเยซูตรัสว่า คุณไม่สามารถรับใช้เจ้านายสองคนได้ คุณอาจคิดว่า คุณทำได้ แต่จริงๆ แล้วคุณไม่สามารถทำได้ คุณจะรักได้แค่หนึ่ง เพียงแค่หนึ่งเดียว ผมบอกคุณได้ว่าหนึ่งเดียวนั้นคือใคร นั่นคือหนึ่งเดียวที่คุณวางใจเมื่อยามต้องการความช่วยเหลือ เมื่อพระเจ้าตรัสกับผมในบ้านไร่หลังเก่าหลังนั้นว่าผมไม่เคยคิดที่จะเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระองค์ทำงานอย่างไร พระองค์กำลังตรัสว่าพระองค์ไม่ใช้เจ้านายที่แท้จริงของผม พระองค์ไม่ใช้คนนั้นที่ผมวางใจอย่างเต็มที่และผู้ซึ่งผมกำลังรับใช้อยู่และกำลังวางใจอยู่ แน่แน่นอนว่า ผมไปคริสตจักร ผมให้ด้วยใจกว้าง ผมรักพระเจ้า และรู้ว่าผมกำลังจะไปสวรรค์ แต่ผมไม่เคยใช้เวลาเพื่อเรียนรู้ระบบการเงินของพระเจ้าและวิธีการทำงาน

ของอาณาจักรของพระองค์เลย

เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย

— ลูกา 12:34

โปรดอ่านซ้ำๆ “เพราะทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย” หลายคนชอบที่จะพูดกลับกันพูดว่า “ใจของท่านอยู่ที่ไหน สมบัติของท่านก็อยู่ที่นั่น” แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พูดถึง และนั่นไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง ผู้คนคิดว่าสิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาสามารถรักพระเจ้าได้ในชั่ววันอาทิตย์ และนั่นคือที่ที่ทรัพย์สมบัติได้อยู่ที่นั่น ผิดแล้ว! ระบบที่คุณวางใจในยามต้องการความช่วยเหลือ คือที่ที่ทรัพย์สมบัติของคุณอยู่ที่นั่นต่างหาก

แต่พระเยซูตรัสว่าทุกอย่างนั้นตรงกันข้าม!

พระเจ้าต้องการเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา ไม่ใช่เงิน ถ้าเงินเป็นทรัพย์สมบัติของเรา มันจะเป็นสิ่งแรกที่เรียกร้องเวลาของเรา เรียกร้องลำดับความสำคัญในชีวิตของเรา และดึงดูดใจของเรา นี่คือสาเหตุที่เบโตรั่มไม่ละทิ้งพันธกิจเพื่อไปหาเงินเมื่อถึงกำหนดต้องส่งใบกำกับภาษี นี่คือเหตุผลที่พระเจ้าต้องฝึกให้เราเก็บเกี่ยว ไม่ใช่กระวนกระวาย พระเยซูต้องสอนเราถึงหนทางแห่งอาณาจักร วิธีวางใจพระเจ้าสำหรับการเลี้ยงดูเรา จิตใจของเราจึงมีเสรีภาพที่จะรักพระเจ้าได้ด้วยสุดใจของเรา! พระเยซูตรัสว่า “ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารและร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่มไม่ใช่หรือ?” พระองค์กำลังตรัสว่าชีวิตไม่ใช่การมีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ แต่จุดมุ่งหมายของชีวิตคือให้สิ่งเหล่านี้รับใช้เราและรับใช้พันธกิจที่เราได้รับมอบหมายบนแผ่นดินโลกนี้

แต่เราเห็นอะไร? คนส่วนใหญ่ทำงานไม่หยุดเพื่อรับใช้สิ่งเหล่านั้น ผู้คนต่างวิ่งไปจ่ายค่าจ้างนอง จ่ายค่าวงจร จ่ายบิลต่างๆ พระเยซูตรัสว่าไม่ใช่ชีวิตแบบนั้น! ตอนนี้อ่าเพ่งเห็นด้วยกับผม และเริ่มบอกผมว่า “ดูนั่นสิ พระเยซู พระองค์ตรัสเองว่าการมีสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไม่ใช่เรื่องดี” ไม่ใช่ พระองค์

ไม่ได้กล่าวเช่นนั้น พระองค์ทรงตรัสไว้ในข้อ 33 ว่า แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน และพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่านด้วย สิ่งทั้งปวงนี้ไม่ใช่ปัญหา แต่ปัญหาคือ ใจของเรา

ถ้าเงินเป็นทรัพย์สินสมบัติของเรา มันจะเป็นสิ่งแรกที่เราเรียกร้องเวลาของเรา เรียกร้องลำดับความสำคัญในชีวิตของเรา และดึงดูดใจของเรา

ถ้าพระเจ้าประสงค์ที่จะไม่ให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่เรา พระองค์ก็จะตรัสให้เรารู้ แต่ตรงกันข้าม พระองค์ตรัสว่าทุกสิ่งที่เรา กำลังวิ่งตามอยู่นั้นจะถูกเพิ่มเติมเข้ามาในชีวิตของเรา หากเราดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้า

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราไม่ได้มีชีวิตเพื่อรับใช้สิ่งทั้งปวง แต่น่าเสียดายที่คนส่วนใหญ่ทำเช่นนั้น พวกเขาไม่มีทางเลือกเนื่องจากพวกเขาตกเป็นทาสเป็นไปไม่ได้ที่จะปรนนิบัติเจ้านายสองคน และการปรนนิบัติสิ่งของนั้นไม่ใช่ชีวิตของเรา พระเยซูอธิบายต่อไปว่ายังมีอีกระบบหนึ่ง เป็นสถานที่ที่พบสันติสุขทางการเงิน และพบการเลี้ยงดูที่ให้เสรีภาพแก่คุณในการใช้ชีวิต เรียกว่าอาณาจักร

พระเยซูยกตัวอย่างสองตัวอย่างว่าอาณาจักรมีลักษณะอย่างไรในคำสอนของพระองค์ในมัทธิวบทที่ 6 พระองค์ตรัสว่า “จงดูนกในอากาศ มันไม่ได้หว่านหรือเก็บเกี่ยวหรือสะสมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของท่านในสวรรค์ทรงเลี้ยงดูพวกมัน” (ข้อ 26)

นกไม่มีฟาร์มเลี้ยงหนอน!

พวกนกไม่ได้เอาแต่จัดหาสิ่งจำเป็นในแต่ละวันให้ตัวเอง ไม่ใช่เลย พระบิดาทรงเลี้ยงพวกมัน พวกมันเพียงแค่ต้องเก็บเกี่ยวสิ่งที่ต้องการในแต่ละวัน คุณเห็นไหม? พวกมันไม่ต้องเสียหยาดเหงื่อพร้อมด้วยการตรากตรำตลอด

ในชีวิตที่แสนสดใสของพวกเขา พวกเขาแค่มาเก็บเกี่ยว!

ดอกไม้ไม่ได้ลงแรงหรือปั่นด้าย!

“แล้วทำไมท่านจึงกังวลเรื่องเครื่องนุ่งห่ม? จงดูว่าดอกไม้ในท้องทุ่งงอกงามขึ้นอย่างไร มันไม่ได้ลงแรงหรือปั่นด้าย กระนั้นเราก็บอกท่านว่า แม้แต่กษัตริย์โซโลมอนเมื่อทรงบริหารด้วยความรู้และความโอ้อวดระการ ก็ยังไม่ได้ทรงเครื่องงามสง่าเท่าดอกไม้เหล่านี้สักดอกหนึ่ง” (ข้อ 28)

ดอกไม้ไม่ได้ตกแต่งด้วยการตรากตรำและหยาดเหงื่อเพื่อให้มันสวยงาม ไม่ใช่เลย พระบิดาเป็นผู้ตกแต่งให้ พระเยซูคริสต์ต่อไปและบอกคำตอบของเราแก่คุณและผมว่า มีอีกวิธีหนึ่งที่เราจะใช้ชีวิต นั่นคือวิถีแห่งอาณาจักร! พระเยซูตรัสว่า “แต่จงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน และพระองค์จะประทานสิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่านด้วย” (ข้อ 33) “แสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า” หมายความว่าอย่างไร? หมายความว่าค้นหาวิธีการทำงานของอาณาจักร! ศึกษากฎที่ใช้ปกครองอาณาจักร เรียนรู้วาระบบของพระเจ้าทำงานอย่างไร!

ถ้าผมจะส่งคุณลงจากเครื่องบินไปยังประเทศที่คุณไม่เคยไปมาก่อน คำสั่งแรกของคุณคือเรียนรู้ว่าอาณาจักรนั้นดำเนินอย่างไร พวกเขาทำอะไร ชื้อและขายอย่างไร กฎหมายที่ใช้ปกครองดินแดนของพวกเขาคืออะไร เช่นเดียวกับในอาณาจักรของพระเจ้า คุณต้องเรียนรู้ว่าอาณาจักรของพระเจ้าทำงานอย่างไร จึงจะได้รับประโยชน์จากการเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรนั้น ผมรู้จากประสบการณ์โดยตรงว่าผมพลาดอะไรไปมากเพียงใดเมื่อผมไม่รู้ว่อาณาจักรทำงานอย่างไร คำตอบของคุณนั้นง่าย คุณจำเป็นต้องมีการปฏิบัติทางการเงิน ในการปฏิบัติ ประชาชนกำลังต่อต้านรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นและมีการจัดตั้งรัฐบาลใหม่ คุณต้องทำสิ่งเดียวกัน คุณต้องสลัดระบบค่าเช่าสภาพ

ของรัฐบาลเก่าทิ้งไปพร้อมกับความขาดแคลนและความสิ้นหวังทั้งปวง และ
เปลितเปล็นไปกับวิถีชีวิตใหม่ นั่นคือการใช้ชีวิตในอาณาจักรของพระเจ้าด้วย
กฎใหม่ ไม่มีความขาดแคลน มีแต่ความสุขอย่างล้นเหลือ!

บทที่ 11 การบินนั้น ง่ายกว่าการเดิน!

หากคุณต้องย้อนกลับไปในประวัติศาสตร์และต้องการเดินทางจากนิวยอร์กซิตี้ไปยังซานฟรานซิสโก คุณจะต้องเดินทางโดยเรือ เป็นการเดินทางก่อนที่คลองปานามาจะเปิดใช้ ซึ่งอาจใช้เวลาหนึ่งปีโดยการเดินเรืออ้อมอเมริกาใต้ ต่อมาเมื่อมีเส้นทางโอเรกอน (Oregon Trail) ได้ถูกทำขึ้น คุณก็สามารถเดินทางได้ภายในสี่เดือน แต่วันนี้คุณสามารถไปถึงที่นั่นได้ภายในสี่ชั่วโมง ทำได้อย่างไร? โดยการใช้กฎใหม่ นั่นคือกฎแห่งการยกกระดับ การยกกระดับนี้มีอยู่ที่นั่นเสมอ ซึ่งนกได้ใช้กฎนี้ทุกวัน แต่ผู้คนไม่เข้าใจกฎนี้ เช่นเดียวกับกฎธรรมชาติของการบิน คริสเตียนส่วนใหญ่แค่ไม่รู้กฎแห่งอาณาจักรเหล่านี้ แม้ว่าพวกเขาจะอ่านเกี่ยวกับกฎเหล่านี้มาเกือบทั้งชีวิตก็ตาม อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ที่นั่น อยู่ในคุณ และคุณมีสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับประโยชน์จากอาณาจักรนี้ ในดินแดนฝ่ายธรรมชาติ กฎการบินไม่ได้ยกเลิกกฎแห่งแรงโน้มถ่วง แต่จะเป็นการแทนที่กฎนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ トラบโดที่คุณปฏิบัติตามกฎที่ควบคุมการบิน คุณก็กำลังบินอยู่ แม้ว่าแรงโน้มถ่วงจะยังคงมีผลอยู่ก็ตาม คุณต้องยอมรับว่าการบินสี่ชั่วโมงนั้นง่ายกว่านั่งเรือเป็นเวลาหนึ่งปี! จากนั้นเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ในวิธีที่รวดเร็วและทั้งวิธีการที่เชิงซ้ำแบบเก่าไว้

เบื้องหลัง

คุณเคยเห็นผีเสื้อจักรพรรดิหรือไม่? ที่นั่นโอไฮโอ ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง คุณจะได้เห็นผีเสื้อจักรพรรดิหลายร้อยตัวบินไปทางใต้ในฤดูหนาว พวกมันจะเดินทางไปเม็กซิโกระยะทางประมาณ 2,000 ไมล์ แต่นี่คือสิ่งที่จับสังเกตได้ พวกมันไม่เคยไปที่นั่นมาก่อน! พวกมันรู้ได้อย่างไรจะไปอย่างไร หรือจะไปเมื่อไร? ถ้าพระเจ้าสร้างเส้นทางให้ผีเสื้อจักรพรรดิสามารถมีชีวิตรอดได้ พระองค์ก็มีทางให้คุณเช่นกัน ผีเสื้อทำได้อย่างไร?

คำศัพท์นี้เรียกว่าการเปลี่ยนแปลงรูปร่าง (Metamorphosis) รากศัพท์คือคำว่า “morph” ซึ่งแปลว่าการเปลี่ยนแปลง คนส่วนใหญ่รู้ว่าผีเสื้อจักรพรรดิไม่ได้เริ่มต้นชีวิตจากการเป็นผีเสื้อ พวกมันเริ่มจากการเป็นตัวหนอน ในระยะหนอนผีเสื้อจะอาศัยอยู่บนต้นมิลค์วีตต้นเดียวและเติบโตจนมีขนาดใหญ่ขึ้นจนในที่สุดพวกมันก็พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ หลังจากเติบโตถึงขนาดที่กำหนด พวกมันจะสร้างดักแด้ ซึ่งเป็นเปลือกชนิดหนึ่งที่ตัวหนอนจะห่อหุ้มตัวเองไว้เป็นเวลา 7 ถึง 15 วัน ต่อจากนั้น ผีเสื้อจะโผล่ออกมาจากดักแด้ มีลักษณะภายนอกและพฤติกรรมไม่เหมือนในระยะดักแด้ มันมีชีวิตและอยู่รอดในระดับใหม่โดยสิ้นเชิง มันบินได้! แทนที่จะจำกัดชีวิตอยู่เพียงต้นเดียว ตอนนี้มันสามารถบินไปที่ไหนก็ได้ที่มันต้องการ มีความงามและมีความสง่างามอย่างหาที่เปรียบมิได้ในธรรมชาติ

แต่ความสามารถที่น่าทึ่งที่สุดที่มันได้รับคือความสามารถในการบินหนีจากออกจากปัญหา คุณเห็นไหมว่าผีเสื้อจักรพรรดิไม่สามารถมีชีวิตอยู่ในฤดูหนาวที่หนาวเย็น ซึ่งเป็นเรื่องปกติสำหรับสภาพอากาศทางตอนเหนือ มันจะตาย แต่พระเจ้าทรงสร้างหนทางให้สิ่งมีชีวิตนี้ให้บินหนีจากปัญหา โดยบินไปไกล 2,000 ไมล์ไปยังสถานที่ที่ไม่เคยไปมาก่อน มันรู้ทางไปได้อย่างไร? มันทำได้อย่างไร? คำตอบคือการเปลี่ยนรูปร่าง (Metamorphosis) และพระคัมภีร์กล่าวว่าด้วยกระบวนการเดียวกันนี้ คุณจะสามารถบินเหนือปัญหาของคุณได้ด้วยเช่นกัน แม้ในสถานการณ์ที่คุณไม่รู้ว่าจะจัดการอย่างไร เช่นเดียว

กับผีเสื้อจักรพรรดินี

สตีฟ เพื่อนของผมกำลังขับรถกลับบ้านในวันหนึ่ง และรถได้ชนกวางเข้า ทำให้รถของเขาเสียหายทั้งคัน โชคไม่ดีที่รถตู้ของครอบครัวคันนี้เป็นรถของพวกเขาที่เหลืออยู่เพียงคันเดียว แล้วสัปดาห์ต่อมาเครื่องยนต์ก็ดับ บริษัทประกันของสตีฟให้สตีฟเช่าฟรีสองสัปดาห์ เนื่องจากรถที่พังเสียหายไป แต่รถตู้คันดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของประกันใดๆ ที่จะช่วยให้เปลี่ยนเป็นคันใหม่ได้ สตีฟและคาเรนไม่รู้จะทำอย่างไร ธุรกิจของสตีฟมีความจำเป็นต้องใช้รถเนื่องจากเขาเป็นพนักงานขาย และเขาต้องไปพบลูกค้าเพื่อทำการขายทุกคืน

พวกเขาอยู่ในรอบการสอนเรื่องอาณาจักรมานานพอที่จะรู้ว่า พระเจ้าคือคำตอบของพวกเขา ในเวลานั้นพวกเขาไม่มีเงินก้อนพิเศษสำหรับเปลี่ยนรถใหม่ ดังนั้นพวกเขาก็จึงรู้ว่าพระเจ้าและอาณาจักรเป็นความหวังเดียวของพวกเขา เวลาสองสัปดาห์สำหรับการเช่าฟรีใกล้จะสิ้นสุดลงอย่างรวดเร็วและยังไม่มีคำตอบใดๆ นำประหลาดใจที่คืนก่อนที่สตีฟจะเอารถเขาไปคืน สตีฟได้รับโทรศัพท์จากชายคนหนึ่งแจ้งว่าเขามีรถที่ต้องการจะให้ และเนื่องจากเขารู้ว่าสตีฟไปคริสตจักรของผม เขาจึงโทรหาสตีฟเพื่อถามว่า เขาพอรู้ไหมว่ามีครอบครัวใดในคริสตจักรของเราที่อาจต้องการรถใช้ สตีฟจึงอธิบายสถานการณ์ของเขาอย่างรวดเร็วและบอกว่าเขารู้สึกขอบคุณที่ได้รถให้ตัวเองและครอบครัวไว้ใช้ นั่นเป็นเรื่องดี แต่สตีฟมีลูก 6 คน และรถคันเล็กคันเดียวนี้ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน อย่างไรก็ตาม รถคันนี้ได้ปรากฏขึ้นบนใจพวกเขา

วันอาทิตย์ถัดมา เขาทั้งสองมาที่หน้าคริสตจักรและขอให้ผมอธิษฐานร่วมกับพวกเขาสำหรับรถคันต่อไปของพวกเขา คาเรนกล่าวว่า “ท่านศิษยาภิบาล เราเชื่อว่าเราได้รับรถตู้ฮอนด้า โอดิสซีย์ (Honda Odyssey) ด้วยความเชื่อ และเราต้องการให้คุณตกลงร่วมกับเราเมื่อเราอ่านเมล็ดพันธู์เพื่อสิ่งนั้น” ผมพูดว่า “ผมจะทำแน่นอน” ดังนั้นเราจึงอธิษฐาน ตอนนี้ผมจำไม่ได้จริงๆ ว่าผ่านไปกี่สัปดาห์ ไม่มาก อาจจะสามหรือสี่วัน จนกระทั่งวันที่เรา

ไปหยุดแหวที่บ้านของพวกเขา เมื่อเราแหวไปหา เราเดินเข้าไปในครัว และบนประตูตู้เย็นมีรูปฮอนด้า โอดิสซี (Honda Odyssey) คาเรนบอกว่าทุกวันเมื่อเธอเปิดตู้เย็น เธอจะวางมือบนรูปภาพนั้นและขอบคุณพระเจ้าสำหรับรถตู้คันนั้น

ประมาณหนึ่งสัปดาห์ต่อมา เลขานุการของผมโทรมาบอกว่า “อาจารย์คะ วันนี้มีโทรศัพท์ที่น่าสนใจเข้ามา” ชายคนหนึ่งต้องการมอเบดตู้ให้กับคริสตจักร ในเวลานั้น ไม่มีใครรู้ว่าสตีฟและคาเรนได้ปลดปล่อยความเชื่อไปกับรถตู้คันใหม่หรือรถประเภทเดียวกันกับที่พวกเขาอยากได้ ดังนั้น ผมจึงถามเลขานุการว่า “รถตู้รุ่นอะไรครับ” เธอพูดว่า “มันเป็นฮอนด้า โอดิสซี (Honda Odyssey)” “รูปร่างเป็นแบบไหน” เธอบอกว่าชายคนนั้นบอกว่ามันอยู่ในสภาพสมบูรณ์ไม่มีรอยขีดข่วน และวิ่งมาเพียง 70,000 ไมล์เท่านั้น ผมบอกเธอว่าผมรู้ว่ารถตู้คันนั้นจะไปอยู่ที่ไหน ผมบอกเดรนด้าเกี่ยวกับเรื่องนี้และขอให้เธอช่วยโทรหาคาเรน เมื่อเดรนด้าโทรมา เธอถามคาเรนว่าเป็นอย่างไรบ้าง และพวกเขาได้เห็นความเคลื่อนไหวใดๆ ในเรื่องรถที่ต้องการหรือไม่ คำพูดแรกของคาเรนคือ “เอาละ ฉันใกล้อีกหนึ่งวันที่จะได้แล้ว!” เดรนด้าบอกว่า “อืม คุณอยู่ใกล้กว่าที่คุณคิดนะ มารับได้เลย”

หลายครั้ง เราจำกัดตัวเองด้วยการชั่งน้ำหนักอนาคตของเราด้วยสิ่งที่เราคิดว่าเป็นไปได้ แต่กับพระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปได้ถ้าเรายอมให้พระวอนะของพระเจ้าเปลี่ยนความคิดของเรา

ผมชอบเรื่องราวแบบนั้นนะ แล้วคุณล่ะ? เรื่องราวดำเนินต่อไปเมื่อสตีฟและคาเรนมีความมั่นใจมากขึ้นในอาณาจักรที่ได้จัดเตรียมให้

ในช่วงเวลานั้นสตีฟและคาเรนต้องการบ้าน พวกเขาเข้ามาสองสามปีแล้ว และรู้สึกว่าจะถึงเวลาแล้วที่จะมีบ้านเป็นของตัวเอง และนี่เป็นอีกครั้งที่พวกเขาไม่มีเงินก้อนพิเศษเพียงพอสำหรับการจ่ายเงินดาวน์ พวกเขาไปที่ธนาคารนับ

ครั้งไม่ถ้วนเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการซื้อที่ดิน ทั้งหมดที่พวกเขาต้องการมีสิ่งเดียวคือส่วนลด 50 เปอร์เซ็นต์ เมื่อถึงตอนนี้สำหรับชีวิตครอบครัวหนุ่มสาวพวกเขาไม่มีเงินในมือมากพอที่จะมีคุณสมบัติเพียงพอในการซื้อ คาเรนรู้สึกท้อแท้และถามผมเกี่ยวกับเรื่องนี้ เราตกลงกันว่าพระเจ้าจะทรงเตรียมหนทางให้ ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มมองหาที่ดินและหลายๆ แบบ

มีที่ดินหนึ่งที่พวกเขาสะดุดตาจากการค้นหา เป็นที่ที่อยู่ในพื้นที่ที่พวกเขาต้องการจะปลูกสร้าง และราคาเพียง 55,000 ดอลลาร์สำหรับพื้นที่ 55 เอเคอร์ ขอบอกอีกครั้งว่าพวกเขาไม่มีเงินดาวน์ อย่างไรก็ตาม ผมเคยได้ยินเกี่ยวกับธนาคารเล็กๆ ในชนบท ซึ่งไม่ได้อยู่ในพื้นที่นี้แต่อยู่ห่างออกไปสองชั่วโมงซึ่งยอมรับการแบ่งจ่ายเงินดาวน์สำหรับที่ดินได้ นี่เป็นเรื่องผิดปกติมากสำหรับที่ดินเปล่า ผมบอกพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ และพวกเขาก็นัดเวลาเพื่อคุยกับธนาคาร ที่ดินประเมินราคามากกว่า 100,000 ดอลลาร์ และธนาคารบอกว่าพวกเขาไม่ต้องจ่ายเงินดาวน์เลย ดังนั้นพวกเขาจึงซื้อที่ดินนั้นโดยไม่มีเงินดาวน์และสร้างบ้านที่น่ารักบนพื้นที่ชนบทที่สวยงามเหล่านั้น ทั้งหมดนี้ไม่ต้องจ่ายเงินดาวน์ สตีฟและคาเรนยังคงประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องจนถึงทุกวันนี้ เหมือนเดรนด้าและผมที่ได้ทำสิ่งต่างๆ ในแนวทางของอาณาจักร

ผมมีเรื่องราวแบบนั้นในคริสตจักรของผม และผมก็คาดหวังอย่างมากสำหรับเรื่องราวแบบเดียวกันนี้ในชีวิตของคุณ พระเจ้าสามารถทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์และบางครั้งก็แปลกประหลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของเรา หลายครั้ง เราจำกัดตัวเองด้วยการขังน้ำหนักรอคอยของเราด้วยสิ่งที่เราคิดว่าเป็นไปได้ แต่กับพระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปได้ถ้าเรายอมให้พระวาระของพระเจ้าเปลี่ยนความคิดของเรา

อย่าดำเนินชีวิตตามอย่างคนในโลกนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจของท่านใหม่ แล้วท่านก็จะสามารถพิสูจน์และยืนยันได้ว่าสิ่ง

ใดคือพระประสงค์ของพระเจ้า คือ พระประสงค์อันดี อันเป็นที่พอ
พระทัยและสมบูรณ์พร้อมของพระองค์

— โรม 12:2

ในฐานะผู้เชื่อ เราไม่ควรทำตามแบบแผนของโลกนี้ เปาโลกำลังอ้างถึงระบบค่าแห่งสาปของโลกและวิถีชีวิตของมัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิธีที่เราคิด คุณเคยทำชุดหรือสร้างบางอย่างจากพิมพ์เขียวหรือไม่? หากคุณมีและคุณไม่ชอบผลลัพธ์ที่ได้ จะเกิดอะไรขึ้นหากคุณลองอีกครั้งจากรูปแบบเดิม คุณก็จะได้รับผลลัพธ์แบบเดิม เปาโลกำลังบอกว่าเราต้องรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจโดยการเปลี่ยนวิถีคิดของเราใหม่ เราต้องเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตของเรา เราต้องคิดให้แตกต่างจากที่โลกคิด

คำว่า “เปลี่ยนรูป” เป็นคำเดียวกับที่เราเพิ่งพูดถึง “morph” และแปลว่าการเปลี่ยนรูปร่าง เราต้องการการเปลี่ยนแปลง! เราต้องคิดเหมือนพระเจ้า เราต้องคิดถึงความคิดเรื่องอาณาจักร แทนที่จะคิดจากมุมมองของหนอนผีเสื้อที่น่าเกลียด ติดกับดัก และถึงวาระที่จะต้องตายในฤดูหนาว เราต้องวางใจพระเจ้าด้วยวิถีชีวิตใหม่ทั้งหมด จากนั้นเราจึงจะสามารถบินข้ามปัญหาของเราและพร้อมที่จะรู้ว่าพระประสงค์ที่สมบูรณ์แบบและเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าคืออะไรในทุกสถานการณ์ ถ้าเราไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงความคิดนั้น ความคิดเดิมๆ ของเราจะพูดอยู่ตลอดเวลาว่า “ไม่ใช่ ผมทำอย่างนั้นไม่ได้ ไม่ ผมไม่เห็นว่าจะเกิดขึ้นได้อย่างไร”

ใครจะไปคิดว่าหนอนผีเสื้อที่น่าเกลียดจะสามารถบินได้อย่างสง่างามและสมบูรณ์แบบเช่นนี้? เมื่อมองไปที่หนอนผีเสื้อและคิดถึงการเดินทาง 2,000 ไมล์ที่มันต้องเดินทาง คุณจะส่ายหัวและพูดว่า “เป็นไปไม่ได้!” แต่ในอาณาจักรของพระเจ้า ทุกสิ่งเป็นไปได้ มองผมสิ เมื่อรายการโทรทัศน์ของผมฉายขึ้น มันเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงผมว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน บางครั้งผมก็นึกย้อนไปถึงสมัยหนอนผีเสื้อและพูดว่า “ช่างน่าอัศจรรย์ใจจริงๆ!”

เมื่อพูดถึงการบิน ครั้งหนึ่งผมกับเดรนด้าเริ่มเรียนรู้ว่าอาณาจักรทำงานอย่างไร ผมตัดสินใจว่าอยากได้เครื่องบิน ผมเป็นนักบินตั้งแต่อายุ 19 ปี และเข้าเครื่องบินมาตลอด แต่ผมไม่เคยเป็นเจ้าของเลย แน่นนอนคุณรู้ว่าทำไม ผมไม่มีเงินสำหรับสิ่งนี้ วันหนึ่งผมตัดสินใจว่ามันบ้าไปแล้ว เครื่องบินไม่ใช่เรื่องยากสำหรับอาณาจักรของพระเจ้า เหตุใดผมจึงจำกัดอาณาจักรให้อยู่ในสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นไปได้สำหรับผม ดังนั้นผมจึงเขียนเช็ค เขียนในส่วนบนที่กว่า “สำหรับเครื่องบินของผม” (และผมลงรายละเอียดไว้) ผมวางมือบนมันและส่งมันออกไปโดยเชื่อว่าผมได้รับเครื่องบินลำนั้นเมื่อผมอธิษฐานตาม มาระโก 11:24

เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่าไม่ว่าท่านอธิษฐานทูลขอสิ่งใดจงเชื่อว่าจะได้รับแล้วท่านจะได้สิ่งนั้น

ไม่ถึงหนึ่งเดือนต่อมาเมื่อผมไปหาหมอเพื่อตรวจร่างกายตามปกติ ผมรู้สึกประหลาดใจเมื่อหมอพูดว่า “คุณรู้จักใครที่ต้องการซื้อเครื่องบินไหม” ผมคิดว่านี่ฟังดูแปลก “ผมถามว่าเป็นเครื่องบินแบบไหน” ผมประหลาดใจและตื่นเต้นเพราะเป็นเครื่องบินแบบเดียวกับที่ผมเชื่อเมื่อผมอธิษฐาน ผมจึงถามเขาว่าผมจะสามารถดูได้ที่ไหน และเขาบอกผมว่าอยู่ห่างออกไปแถวสนามบินประจำเมืองซึ่งอยู่ติดกับบ้านของผม ให้ผมอธิบายหน่อย บ้านของผมตั้งอยู่ที่ปลายสุดของสนามบิน เครื่องบินทุกลำที่ลงจอดต้องบินตรงผ่านบ้านของผม การดูเครื่องบินขึ้นลงทั้งวัน และการที่รันเวย์อยู่ห่างจากประตูหน้าบ้านผมแค่ 1 ไมล์ก็หมายความว่าผมจะต้องมีเครื่องบินแล้ว!

ผมจึงโทรหาเพื่อนที่บินมาตลอดชีวิตและเป็นครูการบินให้ไปดูเครื่องบินลำนี้ด้วย เมื่อเราได้ดูเครื่องบิน ผมรู้ว่านี่คือเครื่องบินของผม มันสมบูรณ์แบบ! มันเป็นสิ่งที่ผมต้องการ อย่างไรก็ตาม ผมมีปัญหาเดียว แต่เป็นปัญหาเดียวกับที่ผมเผชิญมานานหลายปีเมื่อพูดถึงการเป็นเจ้าของเครื่องบิน นั่นคือ

ผมไม่มีเงินซื้อเครื่องบินลำนั้น เคยเจอปัญหานั้นหรือไม่? แต่คราวนี้ผมจะไม่ถอยด้วยความกลัว ผมรู้ว่านี่คือเครื่องบินของผม แต่ผมไม่รู้ว่าจะนำเงินมาได้อย่างไร

สองสามเดือนก่อนหน้านี้ เคนด้าและผมกำลังมองหาพื้นที่สำนักงานสำหรับบริษัทของเรา เรารู้ว่าเราอยากให้ธุรกิจตั้งอยู่ที่ไหน แต่บริเวณนั้นไม่มีที่ไหนที่ลดราคา เราจึงเริ่มมองหาพื้นที่อื่นๆ เราพบอาคารสองสามหลังที่เราเกือบจะซื้อไว้ แต่เรารู้สึกถึงการตรวจสอบทางฝ่ายวิญญาณให้เดินหน้าต่อไปกับอาคารหลังใดหลังหนึ่ง เราจึงเดินกลับไปยังพื้นที่ที่เรารู้ว่าจะต้องเปิดสำนักงาน โดยหวังว่าจะพบพื้นที่ว่าง ขณะที่เรากำลังอธิษฐานเกี่ยวกับการตัดสินใจนี้ วันหนึ่งพ่อของผมโทรหาผมและพูดว่า “พ่อรู้ว่า ลูกจะบอกว่านี่มาจากพระเจ้า แต่พ่อกับแม่ได้คุยกันแล้ว และเราอยากจะทำอาคารที่เราเป็นเจ้าของให้ลูก สำหรับสำนักงานของลูก” อาคารที่พวกเขาเป็นเจ้าของคือที่ที่ผมหวังว่าจะหาพื้นที่สำหรับย้ายที่อยู่พอดี ผมตกใจมาก!

เพื่อทำความเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น คุณต้องรู้ว่าพ่อของผมไม่ได้เป็นผู้เชื่อในเวลานั้น เขาเยาะเย้ยอย่างมากในทุกครั้งที่ผมพูดเรื่องพระเจ้า อันที่จริง มันเลวร้ายมากที่ผมไม่สามารถคุยกับพ่อในเรื่องพระเจ้าได้ ผมถึงกับ

ชีวิตของผมซึ่งถูกจำกัดอยู่ แต่เพียงการเอาชีวิตรอดและความกลัว บัดนี้ถูกเปลี่ยนรูปร่างไปโดยอาณาจักรของพระเจ้า โดยผ่านทางกฎนั้น ผมสามารถค้นพบชีวิตที่มีความเป็นไปได้อย่างไม่จำกัด

อธิษฐานขอให้พระเจ้าส่งคนอื่นมาประกาศพระคริสต์แก่เขาด้วย ผมรู้ว่าผมไม่สามารถพูดเรื่องนี้กับพ่อได้ เขาไม่ยอมฟังผม แต่พ่อของผมได้รับความรอดในไม่กี่ปีต่อมาเมื่ออายุ 80 ปี น่าประหลาดใจที่เขาได้รับความรอดจากการดูรายการทีวีของเราและเห็นสิ่งอัศจรรย์ทั้งหมดที่พระเจ้ากำลังทำ เขาใช้เวลาสามปีครึ่งสุดท้ายในชีวิตเพื่อ

เปลี่ยนแปลงตัวเองและได้ไปคริสตจักรทุกสัปดาห์

วันหนึ่งขณะที่คริสตจักรเพิ่งเลิก ผมเดินออกไปที่โถงทางเดิน ผมเห็นพ่อคุยกับชายคนหนึ่งที่เขารู้จักมานานหลายปี ซึ่งเป็นสมาชิกในคริสตจักรของผม ขณะที่ผมเดินไปหาพวกเขา ผมได้ยินชายคนนี้ถามพ่อว่าทำไมเขาถึงมาคริสตจักร พ่อของผมตอบว่าเขาเห็นหลายสิ่งหลายอย่างที่เขาไม่สามารถอธิบายได้ สรรเสริญพระเจ้า! นั่นคือวิธีที่ควรจะเป็น

แต่เราต้องขอย้อนกลับมาถึงเรื่องการโทรในเรื่องอาคารนั้น ก่อนที่พ่อของผมจะได้รับความรอด เทรนด้ากับผมแค่ตกใจที่เขาให้อาคารนั้นแก่เรา เราว่ามันมาโดยพระเจ้าอย่างแน่นอน และเราได้พูดกับพ่อเมื่อเขาโทรมาว่า “ใช่แล้วครับพ่อ พ่อพูดถูกแล้ว นี่คือพระเจ้า!”

อาคารมีงานสำคัญบางอย่างที่ต้องทำให้เสร็จเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเชิงพาณิชย์เพื่อให้สามารถใช้งานได้ตรงกับความต้องการของสำนักงานของเรา ขณะนั้นเป็นเดือนธันวาคมตอนที่พ่อของผมมอบอาคารให้ผม และผมจะต้องรอจนถึงฤดูใบไม้ผลิเพื่อเริ่มปรับปรุงอาคาร อาคารถูกปิดในฤดูหนาวโดยไม่มีใครใช้ และพ่อของผมบอกว่าเขาปิดน้ำแล้ว นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูหนาวจนกระทั่งประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่ผมไปดูเครื่องบินลำนั้น พี่ชายของผมโทรมาบอกผมว่าผมไปที่อาคารดีกว่า มีน้ำไหลออกมาที่ถนน อากาศอุ่นขึ้นและเห็นได้ชัดว่าพ่อของผมคิดผิด น้ำไม่ได้ถูกปิดในช่วงฤดูหนาว ผมขับรถไปที่อาคาร และห้องน้ำชั้นบนก็เปิดใช้งานหลายวันหรือหลายสัปดาห์แล้ว ผันทึ่งปฐพีทั้งหมดที่อยู่ชั้นล่างหลุดออกจากผืน

ผมรู้ว่าภายนอกดูเหมือนเป็นเรื่องไม่ดี แต่สิ่งที่คุณไม่รู้ และพี่ชายของผมไม่รู้ก็คือ ผมได้เซ็นสัญญาแล้วว่าจะรื้อแผ่นฝ้าบุผนังทั้งหมดในอาคารทั้งหลังออก ผนังด้านนอกทั้งหมดถูกรื้อออก และการออกแบบอาคารใหม่ทั้งหมดจะเริ่มในอีกไม่กี่สัปดาห์ ดังนั้นความเสียหายจากน้ำนี้จึงไม่มีปัญหาแต่อย่างใด เนื่องจากทุกอย่างที่เสียหายจะต้องถูกรื้อออกไปอยู่แล้ว แต่ลองดูสิ บริษัทประกันของผมเขียนเช็คความเสียหายให้ผม ซึ่งเป็นเงินมากพอที่จะ

ซื้อเครื่องบินของผมได้!

ผมเพิ่งได้เห็นใช่ไหม? ผมเพิ่งได้รับเครื่องบินและอาคารสำนักงานของผม ทั้งหมดนี้ไม่มีหนี้สิน และตามปกติแล้ว มันยากแค่ไหนที่ผมจะต้องวิ่งเพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างน่าตื่นตะลึงแบบนี้ ใช่แล้ว ผมมีสิ่งเหล่านี้แล้ว! ตอนนี้เมื่อผมบินเครื่องบินลำนั้นและกำลังบินอยู่เหนือพื้นที่เพาะปลูก ผมได้เตือนใจว่าการบินเครื่องบินลำนั้นเป็นเหมือนอาณาจักรของพระเจ้า การทำงานของอาณาจักรและกฎนั้นทำให้เราสามารถใช้ชีวิตในมิติที่แตกต่าง เช่นเดียวกับหนอนผีเสื้อและผีเสื้อ หนอนผีเสื้อตัวนั้นไม่มีทางทำให้ขาของหนอนวิ่งเร็วพอที่จะไปถึงเม็กซิโกได้ ชีวิตของผมซึ่งถูกจำกัดอยู่แต่เพียงการเอาชีวิตรอดและความกลัว บัดนี้ถูกเปลี่ยนรูปร่างไปโดยอาณาจักรของพระเจ้า โดยผ่านทางกฎนั้นผมสามารถค้นพบชีวิตที่มีความเป็นไปได้โดยไม่จำกัด

เมื่อผมสรุปหนังสือเล่มนี้ ผมอยากฝากข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งไว้กับคุณ ผมแน่ใจว่าเป็นสิ่งที่เคยได้ยินมาตลอดชีวิตของคุณ แต่ผมคิดว่ามันจะมีความหมายใหม่สำหรับคุณในตอนนี

“บรรดาผู้เห็นดีเห็นน้อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านพักสงบ จงรับแอกของเราแบกไว้และเรียนรู้จากเราเพราะเราสุภาพและถ่อมใจ แล้วจิตวิญญาณของท่านจะพักสงบ เพราะแอกของเรานั้นพอเหมาะและภาระของเราก็น้อยเบา”

— มัทธิว 11:28-30

พระเยซูมารับแอกของเรา ซึ่งเป็นการตรากตรำและหยาดเหงื่อจากระบบค่าจ้างของโลกลงมาจากเรา ตอนนี้เราต้องรับแอกของพระองค์ (สำเร็จแล้ว) และพบกับพักสงบ (วันที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันสะบาโตที่แท้จริง) สำหรับจิตวิญญาณของเรา

คุณสามารถสัมผัสสิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจในชีวิตของคุณเองได้ เพียงแค่

คุณทำในสิ่งที่โปทิฟาร์ทำ นั่นคือการดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตของอาณาจักร
ตัดสินใจวันนี้เพื่อทำตัวให้สอดคล้องกับกฎแห่งอาณาจักรของพระเจ้าและเริ่ม
เพลิดเพลินไปกับพลังแห่งการสวมมงกุฎ เริ่มการปฏิวัติทางการเงินของคุณ
วันนี้ สลัดวิถีชีวิตแบบเก่า การปกครองแบบเก่า ระบบค่าจ้างสาปแห่งความ
ยากจน ความเจ็บป่วย และความสิ้นหวัง เลิกเป็นหนอนดักแด้แบบเดิมๆ แล้ว
เริ่มบินโดยใช้กฎแห่งอาณาจักรที่พระเยซูประทานให้คุณเข้าถึงได้ คุณเป็น
พลเมืองของอาณาจักรนั้น

คุณมีสิทธิ์ตามกฎหมาย!

หากคุณพบว่าหนังสือเล่มนี้น่าสนใจ และคุณตั้งใจแน่วแน่ที่จะเป็นนักเรียนของอาณาจักร ให้ผมนำคุณไปที่ GaryKeese.com ที่นั่นคุณจะพบห้องสมุดแห่งข้อมูลที่จะช่วยให้คุณและให้คำปรึกษาคุณในอาณาจักร ผมขอแนะนำให้คุณเป็น Team Revolution Partner ซึ่งคุณสามารถเข้าถึงกิจกรรมพิเศษและการฝึกสอนได้

การชนะทางการเงินต้องการทั้งความรู้ทางจิตวิญญาณและความรู้ฝ่ายโลกทางธรรมชาติ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการปลดหนี้ การมีแผนปลดหนี้ฟรีที่บริษัทของผมชื่อ Forward Financial Group จัดทำขึ้นสำหรับคุณ โปรดโทรไปที่ 1-800-815-0818

การปกป้องเงินเกษียณที่หาอย่างยากลำบากของคุณมีความสำคัญพอๆ กับการรู้วิธีหารายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนทางการเงินนี้ บริษัทของผมมุ่งเน้นที่การช่วยเหลือผู้คนในการลงทุนอย่างปลอดภัย ด้วยเงินลงทุนมากกว่าหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์สำหรับลูกค้าของเรา ไม่มีใครสูญเสียเงินแม้แต่บาทเดียวในช่วง 15 ปีที่ผ่านมาของความไม่แน่นอนทางการเงินในประเทศของเรา ย้ำอีกครั้งว่าโทรฟรีและให้คำแนะนำฟรี โทร 1-800-815-0818 สำหรับข้อมูล

เดรนด้าและผมมุ่งมั่นที่จะช่วยให้คุณและครอบครัวได้รับชัยชนะในชีวิต นั่นคือเหตุผลที่เดรนด้าทำการออกอากาศทางโทรทัศน์ของเธอเอง โดยใช้ชื่อว่า *เดรนด้า* เป็นโครงการที่มุ่งเน้นชีวิตครอบครัวและให้กำลังใจแก่สตรีทุกวัย โปรดไปที่ Drenda.com สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สุดท้ายนี้ เดรนด้าและผมอยากให้คุณพิจารณาสนับสนุนคริสตจักรและศิษยาภิบาลทั่วโลก โครงการขยายงาน H-3 ของเราเป็นส่วนเสริมของหัวใจของเราที่จะช่วยเหลือผู้คนในด้านที่เป็นประโยชน์ของชีวิต H-3 มอบสื่อการสอนหลายหมื่นรายการแก่ศิษยาภิบาลทั่วโลกในแต่ละปี เรายังช่วยเหลือผู้หิวโหย สนับสนุนพันธกิจที่มีเป้าหมายเพื่อหยุดการค้าประเวณีในหลายประเทศ สนับสนุนสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า สนับสนุนทางการเงินแก่

ศิษยาภิบาลในหลายประเทศ และดูแลบ้านสำหรับผู้หึงในโอไฮโอด้วย เป้าหมายของเราคือช่วยให้ผู้คนทั่วโลกให้เรียนรู้เกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้า และเรียนรู้ถึงอิสรภาพและความพึงพอใจส่วนตัวที่พระเจ้าต้องการให้เราทุกคนมี

ขอบคุณมากที่อนุญาตให้ผมแบ่งปันเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์ของเรา
นี้กับคุณ ตอนนี้ได้เวลาออกไปสร้างเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์ของคุณเองกับ
อาณาจักรของพระเจ้าแล้ว

ไปที่เว็บไซต์ FLNFree.com
เพื่อดาวน์โหลดคำสอนฟรีเพิ่มเติมในภาษาของคุณ
แกรี และเดรนดา คีซี

ต้องการแหล่งคำสอนฟรีในภาษาของคุณหรือไม่?
ไปที่ FLNFree.com

การปฏิวัติทางการเงินของคุณ พลังแห่งการสวามิภักดิ์

อ่านหนังสือเล่มนี้ถ้าหากคุณ...

เปื้อนหายสถานการณ์การเงินที่เผชิญอยู่

ต้องการปลดหนี้

ไม่รู้ว่าจะเริ่มตรงไหน

สิ้นหวัง

แกรี คีซี เจอด้วยตัวเอง เป็นเวลาเก้าปีที่ยาวนานมากที่ชีวิตของเขาอยู่ในความสับสน วุ่นวายทางอารมณ์อย่างรุนแรงเนื่องจากสถานะทางการเงินที่เลวร้าย เจ้าหนี้ตามทวง สรรพากรตามยึด ค่าพิพาทและความอับอายเป็นวิถีชีวิตของเขา แต่วันหนึ่งทุกสิ่ง เปลี่ยนไปเมื่อพระเจ้าตรัสกับแกรีเกี่ยวกับการเงินของเขา และบอกความลับที่จะเปลี่ยน แปลงชีวิตของเขาไปอย่างสิ้นเชิง! เขากลายเป็นคนปลดหนี้ เริ่มก่อตั้งบริษัทมูลค่าหลาย ล้านดอลลาร์ และปัจจุบันเขาแบ่งปันกุญแจที่เปลี่ยนชีวิตของเขาออกรายการโทรทัศน์ *Fixing the Money Thing* ซึ่งออกอากาศไปทั่วโลกในทุกวัน แกรีได้สอนแนวคิดเหล่านี้ให้กับผู้คนหลายแสนคนทั่วโลกในการจัดประชุมและการพบปะตัวต่อตัว เขายอมรับว่ามีหลักการมากมายที่เป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตที่ประสบความสำเร็จ แต่หากเขาต้อง เลือกแบ่งปันเพียงอย่างเดียว เขาเลือกแบ่งปันหลักการนี้ แกรีขอเชิญคุณเข้าร่วมการปฏิวัติและเปลี่ยนแปลงการเงินของคุณอย่างสุดขีด ผ่านพลังแห่งการสวามิภักดิ์

แกรี คีซี เป็นนักเขียน, นักพูด, ผู้ประกอบการ, ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน และเป็นศิษยาภิบาลผู้มีความหลงใหลในการช่วยผู้คนให้มีชัยชนะในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความเชื่อ ครอบครัว และการเงิน แกรีและเดรนด้าภรรยาของเขาได้สร้างธุรกิจที่ประสบความสำเร็จมากมายและเป็นผู้ก่อตั้ง Faith Life Now ซึ่งผลิตรายการโทรทัศน์สองรายการ คือ *Fixing the Money Thing* และ *Drenda* จัดการประชุมทั่วโลกและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากมาย ครอบครัวคีซีเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักร Faith Life ใกล้เมืองโคลัมบัส รัฐโอไฮโอด้วย

ตู้ ปณ. 779, นิวอัลบานีโอโอโอ 43054
1.888.391.LIFE | garykeese.com

